

INHOUD:

pag. 2

- partijpolitieke samenwerking.
- Europese verkiezingen in 1989.
- studie rond CPN-programma.

pag. 3 en 6

pag. 4 en 5

pag 7

- Balans '88
- Verslag stuurgroep De Waarheid.
- berichten uit de afdelingen.

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

januari 1988 nr. 1

CPN ledenkrant

• OOK VOOR ONZE DONATEURS •

een begrip in europa

Door Nel van Dijk

Toen het Groen Progressief Akkoord (GPA) in 1984 met het werk in het Europees Parlement startte, begon zij natuurlijk met de onderhandelingen voor het tot stand brengen van de internationale fraktie. De Regenboogfraktie die daar het resultaat van was, is op deze plaats al vaker geïntroduceerd en ik zal dat dus niet nog een keer doen. Korthedshalve: het GPA maakt deel uit van de GRAEL waarin een aantal afgevaardigden van de Grünen (W-Duitsland), Agalev (België), D.P. (Italië) en GPA (Nederland) ook politiek inhoudelijk samenwerken. De samenwerking van GRAEL met de andere Regenboogpartners is van louter technische aard.

De samenwerking binnen de GPA-fraktie verloopt prettig. Dat wil niet zeggen dat we nooit meningsverschillen hebben. In de landbouwdis-kussie bestaan er bijvoorbeeld wel verschillen van inzicht. Toch slagen we er tot op heden altijd wel in om bij belangrijke politieke vraagstukken op één lijn te komen.

Het integreren van het Groen Platform binnen het GPA bleek het allermoeilijkst. Niet eens zozeer inhoudelijk maar meer qua werkmethode. Er is in dit opzicht sinds enige maanden wel een verbetering te bespeuren. Het Groen Progressief Overleg (GPO), zeg maar het bestuur van het GPA, funktioneert goed, al moet gezegd worden dat de CPN-vertegenwoordiging een tijdje te wensen heeft overgelaten. Dit geldt overigens in versterkte mate voor het Groen Platform. Naarmate er vaker over de verkiezingen in 1989 gesproken wordt, wordt de vertegenwoordiging ook weer beter.

De verantwoording van de fraktiewerkzaamheden vindt hier plaats. Binnen GPO-kring is men redelijk op de hoogte van ons werk in het parlement en daar buiten.

De samenwerking binnen de GRAEL kwam moeizaam op gang. Er bleek veel meer tijd nodig te zijn om elkaars politieke cultuur te verstaan dan we hadden gedacht. Er is vooral veel babylonische spraakverwarring en het tamelijk overheersende gezelschap van Duitse Groenen blijkt nauwelijks traditie te hebben in het parlementaire en politieke werk. De West-duitse kiesdrempel van 5% lijkt soms een belangrijker criterium voor het bestaan van de partij „Grünen” dan hun politieke overeenstemming.

De werkwijze van de Grünen is in de loop van de jaren niet veranderd. Ze werken vooral individueel, vinden wel dat anderen hun voor de voeten lopen maar zijn nauwelijks in staat om met elkaar tot duidelijke organisatorische en inhoudelijke afspraken te komen.

Daarnaast bestaan er nog steeds verschillende verwachtingen van zo'n internationale groen-alternatieve fraktie. Sommigen gaan er automatisch vanuit dat deze fraktie met de internationale groene coördinatie moet samenwerken, anderen zien het spektrum van mogelijke samenwerkingpartners veel breder. Zelf behoort het GPA tot die laatste groep. Dit soort Groen-rode tegenstellingen duiken met enige regelmaat op. Desondanks is de internationale samenwerking binnen de fraktie nuttig. De ploeg van medewerkers bouwt konstruktief aan een fraktie die internationaal zeker betekenis heeft gekregen. Dat wordt vooral duidelijk door de veelvuldige benadering door initiatieven en groepen uit het groene, linkse en alternatieve spektrum die om onze gunst dingen.

De internationale konferenties die door onze fraktie georganiseerd worden, mogen er zijn. Ik wil hier noemen de conferentie jongeren tegen racisme, de homokonferentie en het tweede wereldhoerenkongres. De Regenboogfraktie is langzaam een begrip aan het worden in Europa.

Voor de ledenkrant zette Nel van Dijk, die nu 3½ jaar de CPN, middels het Groen Progressief Akkoord, in het Europees Parlement vertegenwoordigt, haar ervaringen op papier.

In de periode dat ik zelf geen lid was van het parlement heb ik veel organisatorisch werk voor de internationale en de GPA-fraktie verzet. Ik deed het sekretariaatswerk voor het GPA, heb binnen de GRAEL bestuurstaken verricht en ben intensief bezig geweest met personeelsaangelegenheden. Daarnaast heb ik natuurlijk ook inhoudelijk werk verzet. Binnen de GRAEL ben ik vanaf het begin actief binnen de vrouwenwerkgroep en de sociaal-ekonomische werkgroep. Die werkgroepen bespreken de zaken die op de parlamentsagenda staan, debatteren over kwesties daarbuiten en nemen initiatieven tot internationale konferenties over verschillende onderwerpen. Een aantal markante konferenties die door de vrouwenwerkgroep georganiseerd zijn, waren de feministische hearing over genen- en voortplantings-

technologieën (maart '86) en het tweede wereldhoerenkongres (oktober '86).

Daarnaast was ik in die periode ook bezig met zaken zoals Indonesië (diverse aangenomen urgenties in het parlement over de doodvonnis-sen o.a. sept. '85), landbouw- en milieukwesties, Noord-Ierland, de TGV (hoge snelheidstrein) en andere meer actuele vraagstukken.

Doordat Herman Verbeek zich keurig aan zijn afspraken heeft gehouden, hoewel een rapport van hem in februari '87 op de parlamentsagenda stond, ben ik in januari '87 benoemd tot lid van het Europees Parlement. Dat verandert nogal wat aan mijn werk. Er komt veel duidelijker structuur in maar ik word ook veel meer gedwongen om de parlementaire agenda te volgen. Sindsdien ben ik nog minder thuis dan daarvoor al het geval was. In ieder geval zijn de ideeën die daarover bestonden bij aanvang van het werk beslist niet uitgekomen. Ik vind wel dat het werk er prettiger en makkelijker op wordt.

Ik ben lid van de commissie sociale zaken en werkgelegenheid en lid van de vrouwenkommissie. Daarnaast ben ik plaatsvervangend lid van de landbouwkommissie. Van dat laatste komt niet veel terecht omdat het eenvoudig te veel tijd vraagt om het allemaal goed te doen. Binnen het vrouwenwerk heb ik er bewust voor gekozen om die onderwerpen bij de kop te vatten waar anderen, om wat voor reden dan ook, niet zo makkelijk aan beginnen. Dat is de enige mogelijkheid om je nog enigszins te profileren tegenover gevestigde Europolitici als May-Weggen (CDA) en d'Ancona (PvdA), waar ik overigens goed mee samenwerk. Dat mondt dan uit in onderwerpen zoals de positie van hoeren, vrouwenhandel en het opvangbeleid van slachtoffers daarvan en bijv. de DES-kwestie. De samenwerking met de groepen buiten het parlement die zich met deze onderwerpen bezig houden is prima.

Voor de vrouwenkommissie ben ik bezig een rapport over Vrouwen en Gezondheid te schrijven.

vervolg op pag. 7

ledenvergaderingen

In deze eerste ledenkrant van het nieuwe jaar op de vier middenpagina's, discussiemateriaal voor de ledenvergaderingen in de afdelingen over de actuele politieke ontwikkelingen en de positie van de partij daarin. De ledenvergaderingen over dit materiaal dienen ter voorbereiding van een LANDELIJKE PARTIJCONFERENCE op zondag 27 maart 1988, waartoe het partijbestuur besloten heeft. Het gaat hierbij om de balans '88, een tussenbalans van de partij-activiteiten, een jaar na het vervroegde congres in november 1986 en het verslag van de stuurgroep inzake De Waarheid. Dit laatste is zoals bekend, aanleiding geweest voor veel publiciteit over De Waarheid in de afgelopen maand.

Het partijbestuur heeft tot publicatie van dit verslag besloten, om alle leden in de gelegenheid te stellen zich zo goed mogelijk te informeren over de stand van zaken. Tegelijkertijd is het noodzakelijk onmiddellijk wervingsactiviteiten voor De Waarheid te ontplooiën. De balans '88 geeft de stand van zaken weer, hoe het staat met de uitvoering van de congresbesluiten en het verwerken van de ervaringen daarmee in het afgelopen jaar. Tegelijkertijd wil het partijbestuur hiermee de oriëntatie en de prioriteiten voor de komende periode vaststellen.

Het komt er nu op aan ledenvergaderingen te organiseren, om een grondige bespreking in de hele partij mogelijk te maken.

Siem van der Helm

herdenkt de februaristaking 1941

Op donderdag 25 februari 1988 zal in Amsterdam opnieuw de Februaristaking van 1941 worden herdacht.

In februari 1941 legden vierhonderdduizend mensen in Amsterdam en wijde omgeving het werk neer uit protest tegen de pogroms, die door de nazi's onder onze joodse medeburgers werden gevoerd.

Er zijn nu 47 jaren verstreken, maar nog steeds is het nodig waakzaam te zijn en op te treden tegen verschijnselen als racisme, anti-semitisme en fascisme, zowel in eigen land als elders in de wereld. Vluchtelingen uit andere landen dienen in ons land gastvrij te worden opgenomen. Dit is in overeenstemming met de traditie van hulpverlening, die al heel lang bestaat en, waarbij ons land ten allen tijde een veilig toevluchtsoord is geweest voor mensen, die eigen huis en hard noodgedwongen moesten ontvluchten. Discriminatie en onderdrukking wordt door velen in verband gebracht met de wijze, waarop de nazi's tijdens de jaren van bezetting hebben opgetreden. De raciale onderdrukking in landen als Zuid-Afrika roept dit beeld op, zo ook in andere delen van de wereld, waar mensen op grond van ras, huidskleur of herkomst op grove wijze worden gediscrimineerd. Het blijft noodzakelijk voortdurend elke vorm van schending van democratische en mensenrechten af te wijzen.

Het défilé langs de Dokwerker begint om 17.00 uur 's middags en zal worden geopend met een kranslegging door het Gemeentebestuur van Amsterdam en door het Februariherdenkingscomité.

In de vergadering op 20 december 1987, besprak het partijbestuur de stand van zaken m.b.t. de samenwerking op partijpolitiek niveau. Zij deed dit aan de hand van een notitie van vice-voorzitter Marius Ernsting. Onderstaand een samenvatting van deze notitie.

partijpolitieke samenwerking: plaatsbepaling en perspectief

De CPN is vertegenwoordigd in 79 gemeenteraden en 10 provinciale staten.

De CPN-vertegenwoordiging in gemeenteraden geschiedt in 27 gemeenten op basis van een zelfstandige lijst, in 5 gemeenten op basis van een samenwerking met PSP en in 46 gemeenten via een samenwerkingslijst met PSP en PPR, in één met EVP en PPR en in twee met PSP, PPR en EVP.

Dus bijna 2 op de 3 vertegenwoordigingen in gemeenteraden gebeurt op basis van samenwerking. Bij de provincies is het beeld nog sterker: 2 CPN zelfstandig, 4 CPN/PSP en 4 CPN/PSP/PPR.

Dat geeft aan dat samenwerking in het (parlementaire) optreden van de CPN een belangrijke plaats inneemt.

Het geeft ook aan dat het van groot belang is ons met de samenwerking bezig te houden en deze te voeren. Niet alleen op grond van de feitelijke gegroeide situatie is samenwerking voor de CPN belangrijk.

Zoals op het 30ste congres nog eens is uitgesproken, is samenwerking voor de CPN een middel, om progressieve machtsvorming te bevorderen. Tevens is uitgesproken dat op grond van de verwerking van ervaringen in samenwerking deze verder ontwikkeld kan en moet worden.

De ervaringen met samenwerking op plaatselijk en provinciaal niveau zijn verschillend en soms tegenstrijdig. Het werken in samenwerkingsverbanden gebeurt met veel elan en geeft nieuwe impulsen aan het optreden in raden en staten. Er kan meer worden aangepakt, meer werk worden verdeeld, meer mensen bij het werk worden betrokken en daarmee kan ook meer invloed worden uitgeoefend.

Deze medaille heeft ook een keerzijde. Doordat veel aandacht en energie wordt besteed aan het parlementaire werk, wordt het optreden van de partij daarbuiten nogal eens verwaarloosd, of zelfs als onwenselijk beoordeeld. Doordat meer werk kan worden aangepakt, wordt de zuigkracht van puur parlementair-bezig zijn groot. Dat is overigens geen exclusief probleem voor de samenwerking!

Die keerzijde leidt per saldo, paradoxaal genoeg, tot een reëel gevaar van isolement. Isolement ten opzichte van de partij, die body moet geven aan het parlementaire optreden, maar ook isolement ten opzichte van het buiten-parlementaire gebeuren. Het gevaar van isolement wordt nog vergroot door het gevoel dat in veel samenwerkingsverbanden bestaat, dat de partij(en) nogal onverschillig staan tegenover het wel en wee in de samenwerking, c.q. weinig doen aan het geven van ondersteuning en perspectief aan de samenwerking. Dat gevoel moet serieus worden genomen.

Het is van groot belang, om samenwerking als middel voor progressieve machtsvorming te versterken. Daarbij is het nodig, op grond van concrete ervaringen, voorwaarden daarvoor te scheppen om de effectiviteit daarvan te vergroten.

Welke initiatieven kunnen er landelijk genomen worden om samenwerking zodanig te ondersteunen en te stimuleren dat die bijdraagt tot machtsvorming? Hoe kun je plaatselijk macht benutten om rechtse politiek op hoofdpunten te bestrijden?

Op de eerste plaats heeft het partijbestuur een aantal besluiten genomen om de verbanden tussen de landelijke partijorganisatie en de partijgenoten in gemeenteraden en provinciale staten te verbeteren.

- vanuit het dagelijks bestuur zal Marius Ernsting zich bezig houden met het parlementaire werk, de samenwerking op dit gebied en deze verbinding met de partijorganisatie;
- regelmatig zullen bijeenkomsten belegd worden met een tweeledig doel, informatie-uitwisseling en bespreking van politieke prioriteiten;
- overwogen wordt, alsnog mee te doen aan De Rode Draad (een gezamenlijke uitgave van PSP en PPR voor raads- en statenleden).

Op de tweede plaats gaat het bij effectueren van samenwerking als middel tot machtsvorming om het hebben van een perspectief voor verdere ontwikkeling van samenwerking, ook op landelijk niveau. Machtsvorming is tenslotte ook machtsontplooiing. We zullen dus steeds moeten benadrukken dat samenwerking moet leiden tot bundeling van krachten, om de doorwerking van rechtse politiek te blokkeren en om gestalte te geven aan een andere politiek.

Om dat te bereiken zijn verdere stappen noodzakelijk. Wat mogelijk moet zijn, is het werken aan de voorbereiding van een gemeenschappelijk program van actiepunten voor de komende tijd. (Niet alleen met PPR en PSP, maar ook de PvdA daarbij betrekken), alsmede afspraken over organisatie en samenwerkingsvormen om een dergelijk program in activiteiten om te zetten. Het partijbestuur besloot op deze lijn verder te werken, binnen de partij en in het links en progressief overleg.

Om te beginnen wordt aan de orde gesteld, het organiseren van een conferentie over progressieve lokale politiek, toegespitst op een aantal hoofdpunten (schulden-problematiek, minima, volkshuisvesting/woonlasten, vrede, Zuid-Afrika, positie ambtenaren). Deze conferentie zou open moeten staan voor alle Raads- en Statenleden van de drie partijen. In vervolg daarop zouden meer specifieke inhoudelijke bijeenkomsten georganiseerd kunnen en moeten worden.

medewerkers gevraagd voor de partijbibliotheek

In gebouw Sibylla aan de Hoogte Kadijk bevinden zich op verschillende plaatsen vele oude en recentere boeken, brochures, tijdschriften, pamfletten e.d. Uit de drie collecties van IPSO, partij en De Waarheid zal nu één kleine partijbibliotheek worden gemaakt. Daarin worden op de eerste plaats alle publikaties van de CPN en over de CPN opgenomen. Over de totstandkoming van deze partijbibliotheek is in principe overeenstemming tussen de partij, het IPSO en De Waarheid. De bibliotheek zal worden beheerd door het IPSO en krijgt een plaats bij de documentatie-afdeling van De Waarheid. Voor deze partijbibliotheek zal er in de toekomst ook materiaal uit de districten worden verworven zodat dat niet verloren gaat. De bibliotheek zou voorts een uitgangspunt kunnen zijn voor verder onderzoek naar de geschiedenis van de partij. Maar allereerst is nu het uitzoeken en ordenen van het bestaande materiaal een hele klus. Wie mee wil werken wordt verzocht contact op te nemen met Jos van Dijk, tel. 030-717695 (na 18.00 uur).

europese verkiezingen in 1989

Besluit van het partijbestuur van de CPN inzake de voorbereiding van de verkiezingen voor het europees parlement in 1989.

- De CPN zet zich in voor deelname aan de volgende Europese Verkiezingen met het Groen Progressief Akkoord (GPA).
- De CPN streeft naar verbetering van het functioneren van deze Europese verkiezingscoalitie door: regelmatig voorlichting en informatie over het werk van de Europese fractie in samenwerking met het GPA.
- De CPN wil niet verhelen dat zij een probleem heeft met het huidige samenwerkingsverband en wel met betrekking tot het Groen Platform. Gezien het (dis)functioneren van deze partner binnen de samenwerking is verbetering wenselijk.
- Uitgangspunt van de CPN bij de vorm van deelname aan de Europese verkiezingen is, dat een breder deelname aan de verkiezingen

gen dan alleen de optelsom van CPN, PSP en PPR tot uitdrukking blijft komen. Het idee van een vereniging van rechtstreekse leden van het GPA is in het partijbestuur van de CPN aan de orde geweest naast andere vormen om in het GPA plaats te geven aan mensen die niet aan een van de drie partijen (CPN, PPR, PSP) zijn verbonden.

- De voorbereiding van de verkiezingen kan het beste gecoördineerd worden in het bestaande samenwerkingsorgaan — het Groen Progressief Overleg. Daartoe wordt de CPN-delegatie in haar samenstelling in staat gesteld en gemandateerd, zodat voorbereiding van programma en campagne aldaar in overleg tot stand dienen te komen.

G.P.A. kandidaten in 1984

kaderscholing

studie-groepen rond het partijprogramma

De Stichting Vorming en Scholing van de CPN heeft in de afgelopen jaren een reeks lezingen georganiseerd. Centraal in Amsterdam en in de districten. Vele onderwerpen kwamen aan de orde, vele inleiders werden ingeschakeld. In het afgelopen jaar werd de activiteiten van de stichting uitgebreid met een zomerscholing. Een weekeinde stond in het teken van intensieve studie over vredesvraagstukken.

Op dit weekeinde, maar ook al eerder in de afdelingen kwam het verlangen naar voren, om in kleinere studiegroepen dieper op de problemen van deze tijd in te gaan. Dat heeft er toe geleid een programma van grondige studie voor te bereiden over het partijprogramma van de CPN. De opzet is flexibel maar er wordt in deze „kaderscholing” gestreefd naar een cursus van vier avonden of in een weekeinde vier dagdelen uitvoerig op de aspecten van het programma in te gaan. Naast het bespreken van inspiratiebronnen komen ook thema's als de politieke economie, democratie en staat, vredespolitiek en internationale verhoudingen aan de orde. Als begeleiding van deze cursus is een scholingsmap samengesteld, die de cursisten tegen betaling moeten aanschaffen. In deze map toelichting op het programma, overdrukken van artikelen uit P en C (wie is er nog geen abonnee?) en enkele brochures. In sommige gevallen zal kunnen worden gewerkt vanuit het volledige partijprogramma, in andere gevallen

is het misschien wenselijk om de samenvatting van dit programma te hanteren. Wat de deelname aan deze cursus betreft, streven wij er in de eerste plaats na om zoveel mogelijk afdeling en districtsbestuurders maar ook raadsleden en actieve vakbondsmensen te bereiken. Groepen tot 15 partijgenoten zijn aanbevelenswaardig. Via de reeds naar de districten verzonden scholingsbrochures met adressen en telefoonnummers kunnen inleiders bij de verschillende cursussen rechtstreeks worden aangevraagd. Overleg met de stichting is altijd mogelijk en ook het partijsecretariaat kan behulpzaam zijn. Wanneer districten vooraf een bespreking willen organiseren over het thema scholing in al zijn aspecten, zal iemand van onze stichting daarbij graag aanwezig willen zijn. Je hoeft maar te bellen en wij komen.

Voor nadere informatie zijn altijd aanspreekbaar Erika Voss 020 - 128297; M. v.d. Berg 020 - 198476.

agenda

25 februari 1988
herdenking februaristaking

28 februari 1988
vergadering partijbestuur

4 maart 1988
verschijnt de nieuwe ledenkrant

colofon

Donateurs ontvangen het blad per post (donaties op giro 511002 t.n.v. Alg. Penm. CPN).

Eindredactie: Siem van der Helm

Redactie: Jeanette van Beuzekom, Fenna Bolding, Daniël Engelsman, Karin de Vré, Iede de Vries.

Redactiesecretariaat: Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam, tel. 020 - 26 25 65 (tst. 10)

Druk: Dijkman & Co.

Het volgende nummer verschijnt 4 maart 1988.

Kopij inleveren voor 22 februari.

BALANS 1988

discussiehandvat van het partijbestuur voor de partijconferentie

Na de klap van de verkiezingsuitslag in mei 1986, hebben we nu een jaar gewerkt op grond van de besluiten van het vervroegde 30ste congres. Gezien de drastisch veranderde omstandigheden, waaronder de CPN nu werkt, acht het partijbestuur een grondig beraad in de hele partij nodig. Alle ervaringen en ideeën moeten worden benut om onze positie te versterken en de grondslag te leggen voor terugkeer in de Tweede Kamer. Deze balans dient als handvat voor de discussie, die kan worden afgerond op een landelijke partijconferentie op 27 maart 1988.

doel van de partijconferentie.

- Bespreking van de stand van zaken met betrekking tot het uitvoeren van de congresbesluiten;
- Vaststellen van prioriteiten voor het komende jaar.

In deze balans komen achtereenvolgens aan de orde: Politieke plaatsbepaling; Activiteiten op diverse terreinen; Organisatorische voorwaarden. Het partijbestuur roept alle leden op, actief deel te nemen aan de voorbereiding van de conferentie. Kom met je eigen ervaringen naar de ledenvergaderingen en luister naar die van anderen.

II. ruimte en perspectieven.

Het bespreken van onze positie en mogelijkheden is uiteraard verbonden met een beoordeling van maatschappelijke ontwikkelingen. De regering in ons land blijkt voortdurend 'te optimistisch' te zijn geweest in het beoordelen van internationale economische ontwikkelingen en het inschatten van de resultaten van haar eigen beleid. De werkgelegenheidsdoelstellingen worden niet gehaald. Het einde van bezuinigingen, matiging en afbraak van voorzieningen is niet in zicht, in tegenstelling tot beloften in die richting. In onze reacties op de miljoenennota 1988 hebben we erop gewezen, hoe de regering haar verantwoordelijkheden afschuift. Mede onder invloed van maatschappelijk protest worden regering en regeringspartijen geconfronteerd met 'grenzen aan de afbraak'. Meningsverschillen worden zichtbaar over voortzetting van de huidige politiek, begeleid door gerommel en schandalen. Het nadenken over de toekomst en de eigen koers blijkt uit rapporten: 'De verantwoordelijke samenleving' van het CDA en 'Liberaal Bestek '90' van de VVD.

Ondanks het nadenken over de toekomst wordt in de dagelijkse regeringspolitiek gekozen voor een verscherping in 'thatcheriaanse' richting. De overheid concentreert zich op 'recht en orde'. Vrijbaan wordt gegeven aan privatisering, machtsvergroting van de grote ondernemers en het opvoeren van eigen risico's voor grote groepen van de bevolking. Deze politiek heeft ernstige consequenties voor het levenspeil van velen en voor de democratie. Binnenskamers overleg tussen regering en fractieleiders van regeringspartijen treedt in de plaats van democratische controle door de volksvertegenwoordiging. In deze situatie bestaat zonder meer ruimte voor nieuwe politieke ontwikkelingen en bestaan perspectieven voor een wervend alternatief. De progressieve oppositie zit met de vraag: Hoe kom je tot een andere politiek? Hoe kom je tot progressieve antwoorden op nieuwe ontwikkelingen? Vredesactivisten beraden zich op nieuwe, bundelende initiatieven. Werkers in diverse sectoren werken samen met gebruikers van voorzieningen aan actie-initiatieven en alternatieven. In de vakbeweging is volop debat gaande over de eigen koers en toekomst: Staat de vakbeweging voor 'enge' of voor 'brede' belangenbehartiging? Hoe krijgt solidariteit vorm tussen mensen met en zonder betaald werk? Kiest de

vakbeweging voor een strijd bare opstelling of voor 'centrale afspraken' binnen de grenzen van de regeringspolitiek? In de vakbeweging zijn tendenzen tot radikaliseren, waarbij meer afstand wordt genomen van de PvdA stellingname. Er is minder bereidheid tot een centraal akkoord binnen de grenzen van de matigings- en bezuinigingspolitiek. In verschillende gemeenten wordt ruimte veroverd voor progressieve lokale initiatieven en maatregelen. In het landelijk politiek beeld ontbreekt echter een herkenbare, strijd bare oppositie. Er zal dus het nodige moeten gebeuren om dat te bereiken. De PvdA-opstelling is aarzelend. Er lijkt tussen de grote politieke partijen een consensus te bestaan over de onafwendbaarheid van loonmatiging en verdere bezuinigingen, en over 'geen eenzijdige stappen' op het gebied van vrede en veiligheid. Aan de hand van 'Schuivende Panelen' beraadt de PvdA zich op haar eigen koers en toekomst. In dit politieke klimaat is er perspectief om steun te verwerven voor onze opvattingen over crisisbestrijding en maatschappij vernieuwing, en voor onze activiteiten gericht op krachtenbundeling voor konkrete doelen.

Door een geconcentreerde aanpak bleek het mogelijk een licht herstel te bereiken bij de verkiezingen voor Provinciale Staten in maart 1987. Een zetel in de Eerste Kamer werd daardoor veroverd. In ons partijprogramma is de lijn van democratisering uitgewerkt om tot oplossingen te komen van dringende vraagstukken in onze maatschappij. Onze eigen visie kunnen we leggen naast die van andere politieke partijen. In debatten over de jaren '90 en verder hebben we een duidelijke eigen bijdrage te leveren. Hetzelfde geldt voor het organiseren van de oppositie nu. Bij het bepalen van de eigen mogelijkheden en perspectieven zijn ook de internationale ontwikkelingen van betekenis. Processen van vernieuwing zijn zichtbaar in een aantal socialistische landen, met name in de Sovjet-Unie. Het 'Nieuwe denken' van de Sovjet-Unie in de internationale politiek draagt bij aan ontspanning en aan de mogelijkheid tot het oplossen van regionale conflicten. Het tot stand komen van het INF-akkoord vormde een hoogtepunt in het afgelopen jaar. De doorbraak op dit punt kan aangegrepen worden om ook op andere terreinen konkrete resultaten te boeken.

In Westeuropese verband krijgt militaire samenwerking nieuwe impulsen. Ook op andere terreinen worden afspraken gemaakt waarbij nationale parlementen worden uitgeschakeld. Ons optreden is gericht op samenwerking in Europa terwille van milieubescherming, ontwapening, economische en kulturele ontplooiing met respect voor democratische besluitvorming op nationaal niveau. De vraagstukken die zich hierbij voordoen komen ook aan orde bij de Europese Verkiezingen in 1989. Het Groen

Progressief Akkoord, waaraan we deelnemen, kan met een eigen geluid in de campagne optreden. Tenslotte zijn bij de beoordeling van de toekomst mogelijkheden voor rechts en voor links de crisis-verschijnselen in de kapitalistische economie van belang (beurskrach en dollarval). De propaganda voor een soort volkssocialisme (à la Thatcher) verliest hierdoor aan geloofwaardigheid.

III. vredesstrijd.

Door het INF-akkoord is een nieuwe situatie ontstaan. De kruisraketten worden definitief niet geplaatst. De coalitie tegen plaatsing werd opgeheven. De notitie van het partijbestuur 'Vrede en ontwapening na het INF-akkoord' is bedoeld voor discussie in eigen gelederen en met anderen over de voortgang van vredesstrijd in ons land. Herstel en reaktivering van contacten is nodig tussen de diverse vredeskrachten. Daarin kunnen nieuwe speerpunten naar voren komen en kan de vredesbeweging zich opnieuw organiseren. Op de partijconferentie kan blijken hoe onze notitie werkt. Tot op het laatste moment bleef voor ons de strijd tegen plaatsing van kruisraketten en voor het stoppen van de bouw in Woensdrecht een centrale plaats innemen. De CPN deed actief mee in BIVAK en verrichtte veel voorbereidend werk voor de geslaagde demonstratie op 31 oktober 1987. Stop de N-Bom/Stop de kernwapenwedloop vierde in september 1987 haar tienjarig bestaan met een campagne voor versterking en veranderde haar naam in 'STOP DE WAPENWEDLOOP'. Onmiddellijk na de ondertekening van het INF-akkoord verscheen de CPN-brochure: 'Nu alle kernwapens weg'.

IV. strijd op sociaal-economisch gebied.

De CPN gaf prioriteit aan het bevorderen van verzet tegen de plannen van de Commissie

Dekker en tegen het invoeren van eigen bijdragen in de gezondheidszorg. Hierin zijn van belang:

- brede samenwerking, inclusief vakbeweging en kerkelijke kringen.
- Vrouwen tegen de cie Dekker (op initiatief van CPN-vrouwen).
- Discussie over alternatieven kreeg een belangrijke stimulans door het FNV-plan, wat door de CPN in grote lijnen gesteund werd.

Daarnaast: deelname aan acties in het onderwijs, acties tegen sluiting van bejaardenoorden. De CPN nam actief deel aan solidariteit met de staking in de Rotterdamse haven. In juni 1987 publiceerde het partijbestuur een nota 'Werk komt er niet door loonmatiging en bezuinigingen', met als doel een samenhangende kritiek op het regeringsbeleid te formuleren, alsmede een samenhangend perspectief voor een andere politiek. Met deze nota wilde het partijbestuur bevorderen dat onder degenen die zich op verschillende terreinen verzetten tegen de regeringspolitiek, de discussie over alternatieven wordt gestimuleerd, en het idee wordt doorbroken dat 'bezuinigingen nu eenmaal nodig zijn'. Onze ideeën over deze problematiek spelen een rol in discussies binnen en stellingnames van maatschappelijke organisaties. De internationale economische ontwikkelingen (waaronder de daling van de dollarkoers) worden door regering en ondernemers aangegrepen om loonmatiging en bezuinigingen met meer kracht te propageren. De vakbeweging wordt onder zware druk gezet. Mede hierom acht het partijbestuur het nodig om meer prioriteit te geven aan het sociaal-economische werk, aan besprekingen met bedrijfskaders en aan de opbouw van het politieke werk op bedrijven en instellingen. Op dit terrein moet niet alleen méér gebeuren, maar is ook kwaliteitsverbetering nodig. De samenhang en samenspraak moet bevorderd worden tussen partijgenoten die actief zijn op wetenschappelijk gebied en hen die in bedrijven en in de vakbeweging een rol spelen.

vervolg op pag. 6

landelijke cpn-conferentie

Op zondag 27 maart 1988, wordt een landelijke partijconferentie gehouden in het Zonnehuis in Amsterdam-Noord, zo heeft het partijbestuur in haar vergadering op 23 januari j.l. besloten. Op deze partijconferentie, zal het partijbestuur zich samen met delegaties, die door de distrikten gekozen zijn, moeten buigen over de stand van zaken m.b.t. de partijactiviteiten sinds het laatste congres en de oriëntatie en prioriteiten voor de CPN in de komende tijd. Ook moet deze CPN-conferentie het financieel verslag over de periode 1986-1987 goedkeuren. Dit verslag zal in de eerstvolgende ledenkrant worden gepubliceerd.

verslag van de stuurgroep

vooraf

De stuurgroep is ingesteld door het db op 31 augustus 1987 en werkt in functionele samenstelling. R. Haks (voorzitter Bepenak) - voorzitter; Boe Thio (penningmeester, financiële commissie), secretaris; F. Bolding (dagelijks bestuur, werving/organisatie); R. Schurink (directeur De Waarheid); P. Wouters (hoofdredacteur) en J. Wolff (directeur drukkerij). Voltallig vergaderen is als gevolg van ziekte bij tijd en wijle niet gelukt, ook in het stadium van conclusies trekken. Dit heeft ertoe geleid dat de stuurgroep enerzijds is doorgegaan met de werkzaamheden, gezien de tijdsdruk, maar anderzijds ook telkens ruimte voor verder overleg heeft (moeten) inbouwen. Het doel van de werkzaamheden van de stuurgroep kan kortweg zo worden omschreven: het gaat erom te bezien hoe en in hoeverre de congresbesluiten ten aanzien van de krant uitvoerbaar zijn of uitvoerbaar gemaakt kunnen worden.

Dit besluit luidt als volgt:

De CPN beschouwt het als een gezamenlijke verantwoordelijkheid van partijleiding en redactie dat De Waarheid het waard is om ervoor te werken en te werven. Een geconcentreerd optreden daarvoor is een hoge prioriteit.

Het gaat erom dat De Waarheid zich verbonden toont met communistische politiek met al zijn breedheid, debatten en acties, gericht op frontvorming tegen rechts en op het naderbij brengen van een socialistisch Nederland.

Hierbij wordt het hele scala van problemen daaromheen onder ogen gezien, waarbij de financiële problematiek een vooraanstaande plaats inneemt. Hieruit moet een beleidslijn tevoorschijn komen die voldoet aan de criteria:

- financieel haalbaar;
- uitvoerbaar in de praktijk, zoveel mogelijk rustend op een gemeenschappelijke aanpak en inzet van alle betrokkenen;
- toepasbaar in wisselende omstandigheden;
- helder en hanteerbaar voor de partij, dus leidend tot intensieve werving en versterking van financiële campagnes.

Dat is heel wat gegeven de zeer enge begrenzings die de financiële randvoorwaarden ons opleggen. Het is een vraagstuk waar niet in één keer uit te komen is; er moet rekening gehouden worden met de spanningen die opgeroepen worden door de geringe financiële armslag. Er is geen „koninklijke weg” naar oplossingen. De gevolgde werkwijze is geweest het verkennen van de mogelijkheden en het in kaart brengen van gevolgen van diverse handelwijzen. En dit dan gegeven de randvoorwaarden waarmee we te maken hebben. Deze verkennende fase beschouwen we als afgerond. Wat nu komt is het bezien van de wijze van uitvoering, de mogelijkheden van praktische invulling.

Met opzet presenteren we hier geen cijfers om de bespreking niet nodeloos te compliceren. Uiteraard hebben in de gesprekken van de stuurgroep de financiële problemen een voorname rol gespeeld. Van belang is met name geweest de raming van de financiële gevolgen voor 1988 van voortzetting van de huidige situatie en evaluatie van de situatie in 1987. En het doorexerceren van situaties die zich onverwacht kunnen voordoen.

Cijfers werken ook verwarrend omdat we met vrij veel onbekende factoren te maken hebben; zoals de compensatieregeling dagbladen. We hebben geprobeerd zo veel mogelijk „weerbestendige” conclusies te trekken; d.w.z. vrij van variatie in onbekende factoren.

Op 14 december werden de eerste conclusies van de stuurgroep in het dagelijks bestuur behandeld. Daar werd instemming verkregen om met deze conclusies aan het werk te gaan, dat wil zeggen het overleg in het bedrijf te starten over de uitvoering en invulling van maatregelen; het ging dus nog niet om het stadium van definitieve besluiten maar om de fase van het overleg dat (zij het snel) tot een totaalpakket moest leiden.

Het db vroeg ook aan de stuurgroep om op basis van de besprekingen dit rapport van de conclusies voor het partijbestuur voor te bereiden.

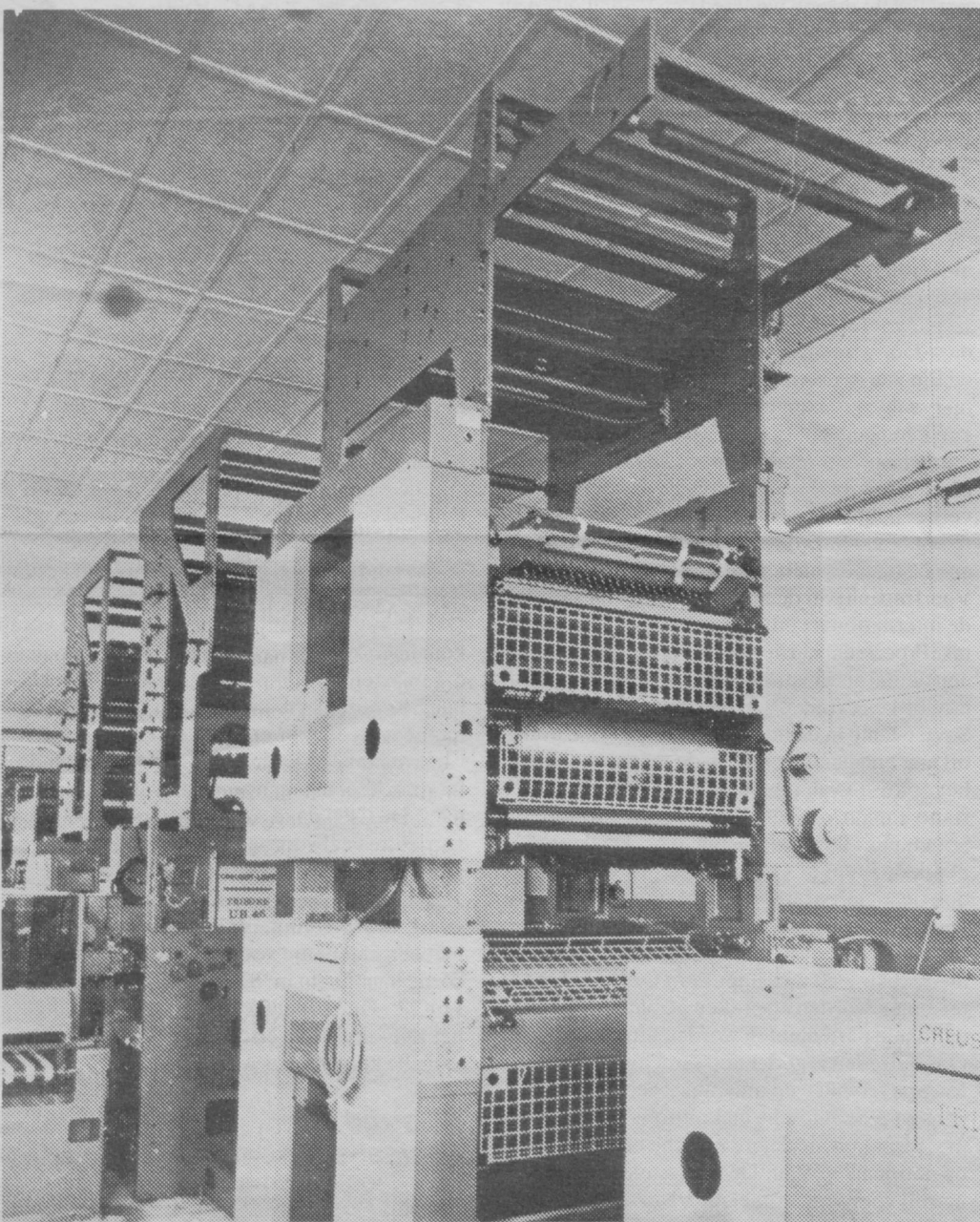
overwegingen

Hier volgen een paar overwegingen die in de discussie een rol hebben gespeeld.

1. historisch beeld

Het geven van een historisch beeld hoe de huidige situatie is ontstaan kan belangrijk zijn voor het begrijpelijk maken van noodzakelijke maatregelen en het doorbreken van vastgeroeste standpunten.

Het besluit tot aanschaf van pers en gebouw met de daarbij horende financiële verplichtingen werd genomen op het moment van een maximaal lezersaantal (ong. 27.000) en vrij grote organisatiekracht van de partij. De keuze was toen (rond 1978) of de pers vernieuwen of stoppen met een dagblad. Immers de krant kon slechts worden uitgegeven in samenhang met de produktie van commercieel drukwerk. Overwogen werd dat vernieuwing van de pers verantwoord was uitgaande van groeimogelijkheden van de drukkerij zowel als van de krant. De toen ingezette verbreding van het draagvlak (platform voor opvattingen van communisten en van andere progressieven en bondgenoten) werd ook uit zakelijk oogpunt nodig geacht; de directe aanhang van de partij alleen werd als onvoldoende beoordeeld voor het duurzaam uitgeven van een dagblad.

de nieuwe pers

Financiële steun van het Bedrijfsfonds voor de Pers in de vorm van een lening (2 miljoen) werd verkregen omdat geoordeeld werd dat De Waarheid in het beeld van een pluriforme pers een plaats had. Daarbij gold als overweging van het Bedrijfsfonds en de toenmalige minister van WVC dat onze krant niet louter met „bancaire maatstaven” mocht worden beoordeeld, omdat de krant een eigen en heel bijzonder band met de lezers en met de Communistische Partij van Nederland heeft, welke tot uiting kwam en komt in inzet van vrijwillige krachten, financiële campagnes en financiële steun en garantie door de CPN. Die band werd mede als argument beschouwd om de vernieuwing van de pers mee te financieren.

In correspondentie met het Bedrijfsfonds voor de Pers over de door ons gewenste verzachting van de aflossingsvoorwaarden van onze lening hebben wij daaraan herinnerd en gesteld dat het Bedrijfsfonds daarmee een overigens weloverwogen risico nam. Waartegenover de bereidheid van de Stichting Bepenak staat om zoveel mogelijk aan aangegane verplichtingen te voldoen en de bereidheid van de CPN om de obligatieleningen die aan de Bepenak zijn

verstrekt in het kader van de aanschaf van pers en gebouw een achtergesteld karakter te verlenen. Dat betekent het opgeven van een feitelijk claim op onze eigen bezittingen. Het is meer dan een symbolische zaak. In die samenhang hebben we aan het Bedrijfsfonds voor de Pers gevraagd maximaal mee te werken aan een realiseerbare aflossingsregeling en streven we ook naar een voor de huidige situatie voldoende bankkrediet.

We verwachten medewerking van het Bedrijfsfonds, dat overigens besloten heeft telkens de helft van de verliescompensatieuitkering van De Waarheid in te houden als aflossing op de lening, waardoor in het verleden ontstane verliezen op de krant zwaar blijven tellen. Het gezichtspunt van pluriformiteit van de landelijke dagbladpers moet tot uiting komen. De toenemende concentratie in de dagbladwereld die thans zichtbaar is onderstreept nog eens de betekenis van dat gezichtspunt.

De verwachtingen van destijds zijn in twee opzichten niet uitgekomen. Crisis in de grafische industrie en in de advertentiemarkt brak dadelijk uit met grote verliezen als gevolg. De

lange tijd onhelder functioneerde door onvoldoende afbakening van verantwoordelijkheid in de praktijk in de relaties tussen directies, financiële commissie, stichtingsbestuur, redactie, penningmeester partij en dagelijks bestuur. Deze relaties zijn veel te complex om in moeilijke situaties te sturen, en belemmeren mensen en organen om hun verantwoordelijkheid te nemen.

Delegatie van taken in vergaande mate is nodig naar de mensen die direct verantwoordelijk zijn. Bijv. de directeur van de krant moet vergaande bevoegdheden hebben om snel te kunnen handelen.

Het stichtingsbestuur van Bepenak zal meer een zelfstandig besturende en controlerende rol moeten vervullen.

De vraag of we ons een dagblad kunnen permitteren in de vorm van een partijkrant „in enge zin” is in de periode voor 1980 met een nee beantwoord. Om door te gaan werd een verbod nodig geoordeeld, ook gezien het streven naar progressieve machtsvorming. We moeten stellen dat aan die verbreding in diverse vormen is gewerkt, maar dat deze in zijn opzet niet is geslaagd. Het lezersaantal, hetgeen tenslotte de maatstaf is om dit te beoordelen, is gedaald onder hetgeen verantwoord is. Dit is een feitelijke vaststelling, geen politiek, moreel of zakelijk oordeel over mensen of besturen.

2. werving voor de waarheid

De werving voor de krant door partijgenoten en anderen stuit op problemen. De ervaring leert dat er wel activiteiten zijn. En dat daar waar aan de werving gewerkt wordt, er ook resultaten zijn. Er is dus ruimte voor onze krant.

Anderzijds moet gesteld dat de organisatie er omheen broos is. Zaken gaan snel mis en zijn van te weinig mensen afhankelijk. De organisatie is dus te dun en niet stabiel genoeg om op dit moment het verlies van lezers geheel te stoppen.

Ook blijkt het werven niet op continue basis te kunnen; het gaat in pieken, zoals in september rondom enkele grotere bijeenkomsten en gepaard gaande met een kennismakingsabonnement.

Het is duidelijk dat behoud van de krant hogere eisen stelt aan de activiteiten er omheen dan op dit moment wordt waargemaakt. Het moet veel hoger op het lijstje van de partijafdelingen staan of komen dan nu het geval is. Dat stelt eisen op zichzelf; aan de partij en aan het scheppen van inspiratie rondom deze zaak. Er zijn vele abonnees meer nodig dan we nu hebben.

Dat is het centrale vraagstuk voor de bespreking in het partijbestuur over De Waarheid. De tijd van bespiegelen is over. Een bespreking in het partijbestuur die niet met name daarover gaat kan niet als geslaagd worden beschouwd.

Een probleem dat hier uiteraard bijkomt is de oriëntatie van de krant op de werving door de partij. Dit punt is vervat in het laatste congresbesluit maar stuit bij de uitvoering op problemen. De opvatting in de stuurgroep is dat de partij en waar mogelijk medestanders moeten worden georiënteerd op werving voor de krant omdat dit de enige aanwijsbare bron van werfkracht en activiteit voor de krant is op dit moment.

3. oriëntatie van de krant

Een van de zaken die daarbij spelen is de „marktorientatie” van de krant. Zoals eerder aangegeven vereist het uitgeven van De Waarheid een heel eigen aanpak. Overgelaten aan een commerciële benadering en de concurrentieverhoudingen op de dagbladenmarkt kon en kan de krant niet bestaan.

Te weinig is in de dagelijkse praktijk rekening gehouden met de bindingen van De Waarheid, die zowel in het oog van de lezers als in het oog van degenen die ermee moeten werven een gegeven vormen. Het is nu nodig over te gaan tot extra inspanningen om de partij te motiveren tot werving, ook via de inhoud van de krant. Dit is een keuze die gemaakt moet worden, vooral tegen de achtergrond van het huidige teruggelopen abonneebestand en de financiële positie van de krant en de achterliggende financiële positie van de partij.

inzake de waarheid

Het is, gegeven de stand van de organisatie, een fors karwei. Het betekent een krant maken die in zijn berichtgeving stoelt op zaken die essentieel zijn voor de belangen en belangenbehartiging van grote groepen mensen. Heel belangrijk is om door een gecoördineerde aanpak (in aansluiting op het besluit van het 30e congres) een beduidende organisatorische versterking rondom de krant mogelijk te maken. Dat wil zeggen coördinatie op het vlak van werving, partijorganisatie, financiële aktie en inhoud. Dit is mogelijk binnen het kader van de identiteit van de krant zoals neergelegd in het redactiestatuut en binnen het kader van de identiteit van de partij zoals neergelegd in het partijprogramma. Zo'n aanpak komt overeen met het beeld dat onder punt 1 is geschetst met betrekking tot de beoogde verbreding. Belangrijk is voor de lezers en uit het oogpunt van de organisatie van de werving de herkenbaarheid van standpunten en opvattingen van de partij vooral op belangrijke momenten. Evenzeer is het van belang, uitgaande van de voorgestane koers op samenwerking en bondgenootschappen ook de standpunten van anderen (progressieve bewegingen, vakbeweging, progressieve partijen) op zinnige wijze tot hun recht te laten komen in berichtgeving en opinie. In elk geval is De Waarheid de enige krant waarin opvattingen van de CPN tot hun recht komen.

Met deze hoedanigheden is De Waarheid van grote betekenis voor het werk van de partij. Het spreekt vanzelf dat de oriëntatie van de krant op dit punt onderwerp is van voortgaand overleg tussen redactie, directie en uitgever.

4. de positie van de cpn

De politieke positie van de partij moet onder ogen gezien worden. Die vormt het uitgangspunt voor beslissingen ook op zakelijk vlak. Die positie is: een periode waarin we proberen herstel van invloed en organisatie op gang te brengen en te consolideren. Met als een van de belangrijkste doelen terugkeer in de Tweede Kamer om meer vaste voet te krijgen. Dit alles met een vederlichte organisatie. Dat betekent dat we financieel geen bokkesprongen kunnen maken. Het is nodig om zoveel mogelijk te reserveren en op krachten te komen na diverse aderlatingen. De organisatie moet zo handzaam mogelijk worden gemaakt; met name landelijk, maar ook op plaatselijk niveau. Daarbij moet alles gericht zijn op werken naar buiten toe. Politiek effectief werken betekent: dingen die belangrijk zijn ook echt uitvoeren. Daarvoor is

van belang goede communicatie met de partij. Herstel van onze politieke positie vereist het bereiken van tienduizenden potentiële kiezers en hen overtuigen van de waarde van communistische opvattingen. Dat zal volledig op eigen kracht moeten gebeuren. De partij verdwijnt volledig uit de parlementaire berichtgeving in de media op dit moment en beschikt ook niet over radio- en televisiezendtijd. Dat betekent dat de partijleiding zich ook op deze situatie moet instellen en zich moet richten op sterkere verbreiding van opvattingen.

5. de financiële uitgangspunten

De financiële situatie wijst uit dat voortgang op de huidige voet absoluut onmogelijk is. Deze mening is een direct resultaat van de ervaringen en de evaluatie van de nieuwe directeur; in overeenstemming overigens met de mening van de vorige directeur. Dat is een gegeven waar niemand omheen kan (en dus ook niet mag). We hebben hier te maken met nieuwe feiten. Eind 1985 hebben we met formaatverkleining een koers ingezet op beperking van de kastekorten, omdat die niet meer op te vangen waren. Het tekort van de krant werd kleiner, en dat moest ook. We mikten op een verdere vermindering van het tekort op de exploitatie van De Waarheid, zoals ook vastgelegd in een rapport dat door de stichting is uitgebracht aan het Bedrijfsfonds voor de Pers. Dat geeft bij een ongeveer rond draaiende drukkerij positieve huuropbrengsten voor Bepenak, zodat het hele complex dan draait met een klein kasoverschot in de orde van een paar ton. Dat is weliswaar minder dan het niveau van de nodige afschrijvingen, dus bedrijfseconomisch nog niet verantwoord. Maar in elk geval maakt dat het mogelijk te voldoen aan geleidelijke inloop van schulden, resterende aflossing van leningen en hier en daar nodige vervangingsaankopen omdat het begin van de modernisering reeds dateert van begin jaren zeventig: sommige apparaten zijn al oud.

Ook een rapportage van de Rijksnijverheidsdienst ten behoeve van de bank wees op de noodzaak hiervan om verder te kunnen gaan. Voortzetting van de huidige situatie betekent oplopen van het tekort gedurende het komende jaar. Dat zou dan tot nieuwe kastekorten leiden die we ons niet kunnen veroorloven, met alle mogelijke gevolgen van dien. Het abonneeverloop speelt daarbij een rol van beslissend belang.

Om te kunnen doorgaan zijn tegelijk twee zaken aan de orde. Er zullen ingrijpende bezuinigingen nodig zijn die snel ingezet moe-

ten worden. Met als doel een sluitende begroting en sanering van schulden. Anderzijds is het probleem niet met bezuinigen alleen op te lossen; er is een doordringende campagne nodig voor meer abonnees. De campagnes zijn thans te zeer beperkt tot de financiële campagnes.

6. mogelijkheden en alternatieven

Er is uitvoerig gesproken over diverse alternatieven die zich aan ons voordoen, omdat de situatie daartoe aanleiding geeft. Deze zijn alle geëvalueerd, met name ook vanuit het financiële gezichtspunt.

Bij bespreking van de diverse alternatieven hebben een aantal overwegingen bij de gemaakte keuze een rol gespeeld.

a. Doorgaan op de huidige voet met de exploitatie van een dagblad levert kastekorten op die op korte termijn niet draagbaar zijn.

b. Stoppen met uitgeven van De Waarheid is — afgezien van politieke overwegingen — op dit moment ongewenst, om met name twee redenen. Enerzijds de clausules van de verliescompensatieregeling voor dagbladen, welke gericht is op sanering en op continuïteit van dagbladtitels. Anderzijds op financiële gronden: stoppen betekent dat op korte termijn de kosten aanzienlijk toenemen t.o.v. de opbrengsten, met een verscherping van de financiële problematiek als gevolg.

c. Verandering van verschijningsfrequentie van de krant stuit deels op dezelfde beperkingen als stoppen en is daarom op dit moment niet haalbaar.

d. Handhaving van de continuïteit van het bedrijf is belangrijk om een aantal redenen: het vermijden van ook politiek schadelijke gebeurtenissen bij niet nakomen van zakelijke verplichtingen, de verplichtingen die in het verleden zijn aangegaan ook aan particuliere geldgevers, de morele verplichting ten opzichte van die mensen die zich hebben ingezet om de vernieuwing van de pers mogelijk te maken, het handhaven van de mogelijkheden van de partij om haar opvattingen te verbreiden door middel van een krantenbedrijf.

Gegeven alle met name ook financiële randvoorwaarden is doorgaan met de krant en het gevecht aangaan voor een beter resultaat de best mogelijke weg. In zeker zin het enige „scenario” waarbij we zelf greep op het stuur houden. Dat wil niet zeggen dat we kunnen garanderen dat deze weg begaanbaar blijft. Dat hangt af van het succes van ons beleid terzake en de eensgezindheid en snelheid van doorvoering van maatregelen. En bovenal van de inzet van de partij voor haar krant.

7.

In bovenstaande overwegingen zitten nogal wat contradicties. We stellen dat het aantal lezers structureel te laag is; we stellen tegelijk dat doorgaan financieel noodzakelijk is; we zeggen dat de bezuinigingen op moeilijkheden stuiten, we zeggen dat op korte termijn sterk bezuinigd moet worden. We stellen dat de werving op problemen stuit, we zeggen dat de werving het enige middel is om eruit te komen.

Toch zijn de overwegingen elk voor zich juist en tamelijk onafhankelijk van situaties die je op korte termijn kunt verwachten. Dat betekent dus snel maar wel voorzichtig sturen in een

De Waarheid in beton.

richting die op elk moment de bewegings- en beslissingsruimte vergroot en die onbeheersbare situaties voorkomt.

Heel belangrijk daarbij is het vermijden van onnodige of door prestige-overwegingen uitgelokte conflicten. Met name dit is wat we in het overleg als stuurgroep steeds naar voren gebracht hebben, in combinatie met de onderstaande conclusies.

conclusies

1. Nodig is een ingrijpende bezuiniging op korte termijn, waarbij de mogelijkheden niet voor het oprapen zijn. Dit eist een vrij grote bewegingsruimte/mandaat voor de directeur van de krant om te handelen. Het komt onder andere neer op aanzienlijke personeelsinkrimping op alle vlakken, dus reorganisatie.
2. Dit zal in de praktijk gepaard gaan met verkleining van de omvang van de krant. De wijze van bezorging is ter beoordeling van de directie; zo goed/goedkoop mogelijk. Substantiële bezuiniging zit alleen nog in personeel.
3. De partij moet werven met de krant. Voorstel is de nadruk te leggen op de werving door middel van een grotere weekend-krant. Deze opzet maakt het ook mogelijk met meer vrijwillige krachten en minder personeel de krant te maken.
4. De redactie werkt een redactionele en journalistieke invulling uit.
5. Een en ander is erop gericht te komen tot een sluitende begroting voor 1988 en komende jaren; dat is de formule waarmee de directeur kan en moet werken; om te komen tot schuldsanering en een meer normale bedrijfsvoering.
6. Het is nodig voor de werving vanuit de partij het nodige op gang te brengen. De werkzaamheden van het partijbestuur moeten daarop afgestemd worden.

Dit zijn de voornaamste wellicht wat heel kaal aandoende conclusies, die ontstaan door logisch redeneren. Op de uitvoering komt het aan. Er zijn geen tovermiddelen om uit moeilijke situaties te komen. Inzet en effectiviteit van ieders optreden geven de doorslag.

De Waarheid rolt van de pers.

besluit partijbestuur cpn

In haar vergadering van 16 januari 1988, besprak het partijbestuur van de CPN het verslag van de stuurgroep inzake De Waarheid.

Het partijbestuur heeft met waardering kennis genomen van het verslag van de stuurgroep en is van mening dat daarin de verschillende aspecten van de situatie m.b.t. De Waarheid voldoende zijn belicht.

Het partijbestuur heeft besloten, door te gaan met het uitgeven van het dagblad De Waarheid en maatregelen daarvoor te treffen, zowel wat betreft de nodige ingrijpende bezuinigingen, als wat betreft het vergroten van de werfkracht. Over de uitwerking en invulling daarvan zal verder overleg worden gevoerd. Daarbij zal onderzocht worden of er mogelijkheden zijn, het overleg met de hele redactie te hervatten over de voorstellen van de stuurgroep en de redactionele invulling daarvan. In de komende tijd zal het draagvlak in de hele partij voor het doorgaan met de krant vergroot moeten worden.

V. internationale solidariteit.

De CPN heeft veel energie gestopt in de solidariteit met de strijd van de bevolking van Zuid-Afrika tegen het apartheidsregime. Zowel wat betreft de bewustwording over de achtergronden van die strijd (scholingsbijeenkomst, uitwerking eigen visie), als wat betreft de kennisname en uitwisseling van ervaringen (bezoek CPN-delegatie aan Lusaka, ANC-hoofdkwartier), als wat betreft de ontplooiing van daadwerkelijke solidariteit met het ANC. De steunkampanje voor het ANC was politiek en financieel zeer geslaagd. Afkeer van apartheid is omgezet in steun voor het ANC. CPN-ers en CPN-afdelingen hebben een rol van betekenis gespeeld in het welslagen van deze kampanje, onder meer door het organiseren van plaatselijke komitees. De CPN moet steun geven aan de gezamenlijke kampanje in 1988, uitmondend in een tiendaagse voor het ANC in juni 1988. De harde opstelling en terreur van het Botha-bewind zowel binnenlands als in de frontlijnstaten, noopt tot het versterken van politieke en economische maatregelen daartegen. Nederland mag zich daarin niet verschuilen achter EG-partners, maar moet een eigen rol spelen.

VI. internationale activiteiten.

Het afgelopen jaar is relatief veel aandacht besteed aan internationale kontakten. Door ons is daarbij informatie gegeven over de positie van de CPN na de laatste kamerverkiezingen en de besluiten van het 30ste congres.

Gezien de processen van vernieuwing en heroriëntatie in communistische partijen en de stroomversnelling in de opstelling van de CPSU, is het klimaat voor gedachtenwisseling en dialoog verbeterd. In het partijbestuur is enkele malen een overzicht van de activiteiten gegeven en is gesproken over een beoordeling van de ontwikkelingen in de Sowjet-Unie. Veel partij-afdelingen en-distrikten belegden scholingsavonden, respectievelijk informatiebijeenkomsten over de ontwikkelingen in de Sowjet-Unie - 8 bijeenkomsten rondom de 7e november (70-jaar oktober-revolutie). Ook over de ontwikkelingen in Zuid-Afrika en rond de Perzische Golf werden dergelijke bijeenkomsten belegd. In de internationale kontakten (zowel tussen partijen als in internationaal beraad rondom bijvoorbeeld vraagstukken van vrede, milieu en sociale strijd) gaat het partijbestuur uit van de volgende oriëntatiepunten:

- vredesstrijd;
- strijd tegen de (gevolgen van de) crisis;
- internationale solidariteit;
- milieu en ecologie.
- strijd voor democratische vernieuwing en waakzaamheid tegen discriminatie vanwege huidskleur, herkomst, sexe en seksuele voorkeur.

VII. samenwerking op partijpolitiek niveau.

Er is een start gemaakt met de verwerking van ervaringen met samenwerking onder andere door een bijeenkomst van partijgenoten in samenwerkingsverbanden in januari 1987, en initiatieven in het kader van het Links en Progressief Overleg. Op 20 december 1987 besprak het partijbestuur een notitie 'Partijpolitieke samenwerking: Plaatsbepaling en Perspectief'. Naar aanleiding van deze bespreking besloot het partijbestuur regelmatig bijeenkomsten te beleggen met een tweeledig doel; informatieuitwisseling over plaatselijke ervaringen en het bereiken van een oriëntatie op politieke prioriteiten. Om te beginnen zou een conferentie over progressieve plaatselijke politiek (met deelname van alle raads- en statenleden van de deelnemende partijen) georganiseerd kunnen worden. Met betrekking tot landelijke samenwerking besloot het partijbestuur in het Links en Progressief Overleg te onderzoeken of het mogelijk is een programma van actiepunten voor de komende tijd op te stellen en afgesproken te maken, een dergelijk programma in activiteiten om te zetten. De naar verwachting eerstkomende verkiezingen zijn die voor het Europees Parlement in 1989. De uitslag van die verkiezingen is ook voor onze positie van betekenis. Het partijbestuur is begonnen met de voorbereiding hiervan, uitgaande van continuering van samenwerking in het Groen Progressief Akkoord. Het GPA is voornemens in het komende jaar

bijeenkomsten te organiseren over Europese politiek.

VIII. partijorganisatie.

In de gekozen werkwijze zijn 'interne kwesties' ondergeschikt gemaakt aan de bespreking van de beoordeling en aanpak van politieke activiteiten. Dit heeft positief gewerkt, zonder de beschikking over een 'apparaat van vrijgestelden' is er toch heel wat aangepakt. In een groot aantal partijafdelingen heeft intern gerichte discussie plaatsgemaakt voor concrete activiteiten. Door de inzet van vele partijgenoten in onder andere de financiële kampanje voor het ANC, in de acties tegen de afbraak van de gezondheidszorg, het onderwijs, in de vredesbeweging, is de partij naar buiten getreden als een partij in actie en beweging. Ook de inzet voor het parlementaire werk op plaatselijk niveau heeft daaraan bijgedragen. Door ons werk in met name de gemeenteraden is het voor anderen duidelijk dat we nog bestaan.

dit hoort er ook bij

Een aantal andere publicaties in de CPN-ledenkrant moeten ook betrokken worden bij de discussies op de ledenvergaderingen ter voorbereiding van de landelijke partijconferenties.

- Notitie van het partijbestuur; „Vrede en ontwapening na het INF-akkoord”. (ledenkrant november 1987, nr. 8)
 - Oproep van het partijbestuur; „Versterk de CPN”. (ledenkrant oktober 1987, nr. 7)
 - CPN-reaktie op de miljoenennota; „Uitzichtloos en onaanvaardbaar”. (ledenkrant oktober 1987, nr. 7)
 - Samenvatting van de notitie; „Partijpolitieke samenwerking; Plaatsbepaling en Perspectief”. (pag. 2 van deze ledenkrant)
 - Besluit van het partijbestuur; „Europese verkiezingen 1989”. (pag. 2 van deze ledenkrant)
- Van de eerdere publicaties, zijn overdrukken beschikbaar.

Er is bij de leden van de partij veel behoefte aan politieke discussie over actuele thema's. De scholingsbijeenkomsten, zowel centraal als in de afdelingen en distrikten voorzien voor een deel in deze behoefte: ze hebben bijgedragen aan een opleving van politieke discussie. Het verzwakken van de partijorganisatie gekoppeld aan de wens 'om alles aan te pakken' leidt er soms toe dat de aandacht versnipperd raakt en dat gestelde prioriteiten onvoldoende uit de verf komen. Aktivisering van partijleden (persoonlijk bezoek) en inschakelen van nieuwe leden is nodig om meer aan te kunnen pakken. Daarnaast blijft een 'scherpe prioriteitstelling' nodig met meer aandacht voor de werving van leden en donateurs en voor het financiële werk (kontributieinning en- afdracht; financiële kampanjes).

Een gecoördineerd optreden door de partij veronderstelt een goede wisselwerking tussen besturen en leden. Meer directe kontakten zijn hiervoor onontbeerlijk. De ledenkrant en distrikts- en afdelingsbulletins zijn op zich niet voldoende als communicatiemiddel. Het distriktenoverleg heeft in 1987 vijf maal plaatsgevonden. Op 27 augustus was het gekombineerd met een zitting van het partijbestuur. Op de agenda stonden steeds punten die op grond van besluiten van het partijbestuur, dan wel op grond van de aktualiteit tot activiteiten noopten. Steeds stond centraal 'uitwisseling van informatie en ervaringen, ter stimulering van de activiteiten van distrikten en afdelingen, gericht op prioriteiten van de partij als geheel'. Vastgesteld kan worden dat het distriktenoverleg aan die opzet heeft voldaan. Daarnaast moet echter ook vastgesteld worden dat het bereik ervan te gering is als gevolg van een te lage en wisselende opkomst. Gekonkludeerd kan worden, dat vastgehouden moet worden aan een duidelijke doelstelling van het distriktenoverleg en de frequentie beperkt moet blijven tot één keer per kwartaal.

IX. de waarheid.

Hier en daar zijn wervingsactiviteiten op gang gekomen. Waar gewerkt wordt zijn er ook resultaten. De cijfers tonen aan, dat het verlies van abonnees doorgaat, hoewel minder dan voorheen. Werving voor De Waarheid is onvoldoende deel van het partijwerk. Er moet dus iets gebeuren. Het dagelijks bestuur heeft in augustus 1987 een stuurgroep ingesteld, om de situatie in kaart te brengen en een realistisch voorstel uit te werken. De konklusies van de stuurgroep zijn in het partijbestuur besproken.

X. versterking van de cpn.

Vergroting van de aanhang van de partij, middels het winnen van nieuwe leden en donateurs is een belangrijke prioriteit voor de komende periode. Hierbij is het van belang een klimaat te scheppen om kontakten te herstellen met mensen die de CPN in voorgaande jaren verlaten hebben. Het partijbestuur heeft hier toe in de vergadering van 10 oktober 1987 een oproep gedaan. In december 1987, telde de CPN 6500 leden en enkele honderden donateurs. In 1988 valt er wat te vieren. In 1909 richtten revolutionaire marxisten een eigen partij op, de SDP. De Tribune was hun krant. In 1918 veranderde de SDP haar naam in communistische partij - die dit jaar dus 70 jaar bestaat. Dit feit kan benut worden voor een grootscheepse werfkampanje. De kampanje kan starten op de landelijke conferentie in maart 1988 en worden afgesloten op een in het najaar 1988 te organiseren manifestatie in verband met het 70-jarig bestaan van de CPN. Naast de versterking van de partij, zijn activiteiten om bekendheid te geven aan de CPN-standpunten van groot belang. Ook op dit gebied zijn extra inspanningen noodzakelijk, omdat het aanzienlijk moeilijker geworden is middels de media onze opvattingen bij een groter publiek onder de aandacht te brengen. In de afgelopen periode zijn rond actuele vraagstukken regelmatig vlugschriften uitgegeven en een enkele maal een brochure. Vastgesteld moet echter worden, dat de oplagen van dit propagandamateriaal afgestemd op de mogelijkheden, te gering is om tot een groter publiek door te dringen.

XI. slot.

Voor de komende periode dienen op grond van de konklusies uit deze balans van de partijactiviteiten, de volgende activiteiten prioriteit te zijn in het werk van de partij:

- Versterking van de CPN met nieuwe leden en donateurs en activiteiten in verband met het 70 jarig bestaan van de partij;
- Verbetering van de positie van het dagblad De Waarheid, door middel van werfactiviteiten gericht op het winnen van abonnees;
- Het opnieuw organiseren van de vredeskrachten gericht op het verwijderen van alle kernwapens uit Nederland, verlaging van de bewapeningsuitgaven en tegen nieuwe militaire avonturen;
- Verbetering van het sociaal-economisch werk van de partij gericht op activiteiten tegen de aanvallen van regering en ondernemers op verworven rechten (Stop Eigen Risico), concrete acties op bedrijven en instellingen voor CAO-eisen en versterking van de vakbeweging;
- Steun aan de gezamenlijke kampanje van de Anti-Apartheidsbeweging in ons land, uitmondend in de tiendaagse voor het ANC in juni 1988.

berichten uit de afdelingen

februari-herdenking

In De Dijk, het blad van het CPN-distrikt Rotterdam, wordt alvast stilgestaan bij de komende Februari-herdenking bij De Dokwerker in Amsterdam. Behalve het jaarlijkse defilé in Amsterdam is er ook altijd een herdenkings-bijeenkomst in Rotterdam. Die wordt dit jaar op 12 februari in de Laurenskerk gehouden. Aan de organisatie daarvan doet niet alleen CPN-Rotterdam mee, maar ook enkele progressieve kerken in de Maasstad.

turkije

In verband met de arrestatie in Ankara van twee uit ballingschap teruggekeerde communistenleiders in Turkije, heeft het Amsterdamse CPN-distrikt een picketline gehouden bij het kantoor van de turkse luchtvaart maatschappij. De twee gearresteerden, Kutlu en Sargin, zitten nog steeds vast. De Amsterdamse distriktsleiding bereidt momenteel nieuwe akties voor. Daarbij wordt niet alleen opgekomen voor het lot van de twee gearresteerden, maar wordt ook gepleit voor legalisering van de Turkse Communistische Partij.

vluchtelingen

In de Friese distriktsbrief Het Kompas wordt het opgenomen voor het lot van buitenlandse vluchtelingen in Nederland. Nogal wat gemeentebesturen hebben Den Haag laten weten, dat ze geen ruimte hebben voor buitenlandse politieke vluchtelingen. In Friesland wordt erop gewezen dat die mensen die hier worden toegelaten, al heel wat achter de rug hebben. Ze zijn vervolgd om hun ras, geloof of politieke overtuiging. Ze komen uit tal van landen. Daarom is de opvang van die mensen erg belangrijk. In veel plaatsen zijn al vrijwilligershulpgroepen opgericht, om de vluchtelingen te helpen in hun eerste maanden in Nederland. Daarom wordt in Friesland opgeroepen „partij te kiezen vóór die vluchtelingen”.

adviesburo's

In diverse plaatsen in Nederland is een CPN-adviesbureau aktief. Zo ook in Amsterdam. In de Amsterdamse distrikts-leden-brief van december wordt een oproep geplaatst, om de activiteiten van dat adviesbureau uit te breiden. De mensen komen steeds vaker in moeilijkheden, door veranderingen en aanpassingen van wetten en regeltjes. De adviesburo's proberen de mensen te helpen in allerlei moeilijke kwesties. Daarom heeft het Amsterdams distrikt deskundigen opgeroepen hun diensten te verlenen aan de adviesburo's, zodat méér en vaker geholpen kan worden.

schippers

Over het leven van binnenvaartschippers en de vervoersbeurzen is een vervolgafl levering geplaatst in De Dijk, van het Rotterdamse CPN-distrikt. Daarin wordt niet alleen ingegaan op

de tegenwoordige problematiek van de (voor schippers zo belangrijke) evenredige vracht verdeling, maar wordt ook teruggeblikt op de eerste organisaties van binnenvaartschippers, en de rol die de CPN en communisten daarbij speelden. De strijd van de schippers is vrijwel altijd een strijd geweest voor meer sociale- en economische rechtvaardigheid.

schoolgeld

De fractie van Links Akkoord in Amsterdam heeft PvdA-wethouder Ada Wildekamp op de vingers getikt over het naar huis sturen van scholieren, voor wie de ouders het schoolgeld (ruim duizend piek) nog niet hadden betaald. De gemeentebesturen zitten in die schoolgeldkwestie natuurlijk tussen twee vuren, vanwege de inningsplicht die Deetman de gemeentebesturen heeft opgelegd.

De PvdA-wethouder begon al in het najaar met dreigementen aan de ouders en de scholieren, en begin december werden de eersten naar huis gestuurd. Dat gebeurde trouwens in meer gemeenten. Maar toen Deetman in de kamer (op vragen van de PvdA!) liet weten dat de leerlingen niet naar huis moesten worden gestuurd sprong de fractie van Links Akkoord op de haverkist, en dwong de wethouder het besluit tot naar-huis-sturen in te trekken.

moskou

Een delegatie van Groningse CPN-ers heeft ter gelegenheid van de 70ste verjaardag van de oktoberrevolutie een bezoek gebracht aan Moskou. Daar wordt in de Groningse CPN-aktiekrant verslag van gedaan. De delegatie heeft ondermeer een bezoek gebracht aan het instituut van sociale wetenschappen, van het centraal comité van de CPSU. Op dat instituut worden buitenlandse partijgenoten onderwezen in de marxistische-leninistische filosofie, het wetenschappelijk socialisme, en de historische ervaringen van de CPSU. Volgens de Groningse aktiekrant is het Moskouse instituut momenteel bezig de nieuwe problemen van de arbeidersbeweging te analyseren. Die arbeidersbeweging is door een golf van technologische ontwikkelingen veranderd. Het instituut moet nu nieuwe antwoorden/oplossingen zoeken. Daarbij wordt geconstateerd dat het wetenschappelijk onderzoek achter loopt. Het instituut wil bovendien gebruik maken van ervaringen die partijen in de kapitalistische landen hebben opgedaan bij het werken van hun „interne moeilijkheden”. Daar kan de CPSU in de toekomst z'n voordeel mee doen.

eemshaven

In de Groningse CPN-aktiekrant wordt veel aandacht besteed aan het debat in de provinciale staten over de plannen om de Eemshaven verder te militariseren. Om de schuld van het havenschap te saneren heeft het Rijk als voor-

waarde gesteld dat het streekplan wordt aangepast. Dat moet verder militair gebruik mogelijk maken. De aanleg van een helicoptervliegveld? Opslag van Amerikaans wapen-materiaal? In de Groningse CPN-aktiekrant wordt erop gewezen dat VVD-commissaris der koningin Vonhoff niets wil weten van de wensen van de gemeenteraad van Delfzijl inzake de benoeming van een burgemeester. Blijkbaar wil Vonhoff persé een partijgenoot benoemen om de militarisering van de Eemshaven „soepeltjes te regelen”. De Groningse CPN heeft de leden van gemeenteraden en besturen van afdelingen oproepen akties te ontwikkelen tegen de rijks-aanslag op het groningse industriegebied. Wat dat betreft, zo concludeert de Groningse CPN-aktiekrant, kun je wel merken dat de drie grote politieke partijen samen in één college zitten.

utregs vrouwenoverleg

In Utrecht komen aktieve CPN-vrouwen eens in de vier of zes weken bij elkaar. Ze vertellen elkaar uitvoerig waar ze mee bezig zijn: in ons werk, in de vrouwenbeweging, in de partij. Het gaat dus over vrouwen in de media, en over het ouderenbeleid, want Saskia werkt bij het KRO-radioprogramma 50+. Het gaat over vrouwen en informatica, want Catholijn studeert dat, en Jeannette organiseert een onderwijscongres daarover. Ze vertellen elkaar over oudere partijgenotes die ze kennen, naar aanleiding van de manifestatie in de Meervaart. Andere Jeannette vertelt over onderzoek naar vrouwen in technische beroepen, dat via de wetenschaps-winkel is gedaan. Het gaat over omscholingsprojecten voor meiden, en hoe je kunt voorkomen dat subsidiegelden voor jongeren uitsluitend bij jongens terechtkomen. Marian werkt namelijk bij een stichting, die langdurig werkloze meiden aan een stage en werk helpt, en Carolien zit in het bestuur. Het gaat over de Utrechtse woningnood, want Marleen staat op straat. Het gaat over vrouwen in de vakbond, naar aanleiding van Nel haar werk bij de FNV.

Iedere vrouw is welkom. De volgende keer is 2 februari, 20.30 bij Jeannette Rinck, Singelstraat 8, tel. 030-334390.

politiek en cultuur

De afdeling Enschede heeft in het plaatselijk ledenbericht een overdruk geplaatst van het artikel dat Marcus Bakker in oktober heeft geschreven voor Politiek en Cultuur over 70 jaar oktoberrevolutie. Gezien het feit dat lang niet alle CPN-leden een abonnement op P. en C. hebben, is het niet zo een gekke gedachte om overdrukken (of samenvattingen) van belangrijke CPN-artikelen in P. en C. „mee nemen” in de ledenberichten. Nog beter zou natuurlijk zijn zoveel mogelijk nieuwe abonnee's voor P. en C. te werven onder die CPN-leden, die nog geen abonnement hebben. Maar het „overnemen” van P en C-artikelen is

natuurlijk óók een manier om het plaatselijk ledenbericht uit te breiden.

jubiläum

Uit Het Kompas, het CPN-distriktsblad voor Friesland, blijkt dat Janke Dijkstra na 40 jaar haar funktie in het distriktsbestuur heeft neergelegd. Janke heeft daar precies 40 jaar ingezeten, en wil het werk nu overdragen aan een jongere. Ter gelegenheid van dat afscheid als bestuurslid plaatst Het Kompas een profiel van Janke Dijkstra. Dat profiel komt in feite neer op een overzicht van 40 jaar CPN in Friesland, zo lang en zo intens was ze bij het Friese partijwerk betrokken.

kernwapenvrij

De CPN-gemeenteraadsfractie in Oostzaan let scherp op, zo blijkt uit hun blad De Linker-Krant. Oostzaan kreeg er onlangs enkele nieuwe toegangswegen bij. Oostzaan is één van de vele „kernwapenvrije gemeenten”. Dat beroemde bordje dient onder het plaatsnaambord te staan. Toen bij die nieuwe wegen nieuwe plaatsnamenborden kwamen, ontdekte de CPN-fractie dat die bordjes „kernwapenvrije gemeente” ontbraken. Natuurlijk werd er snel bij het college van B. en W. aan de bel getrokken, en een paar dagen later hingen die andere bordjes er ook. Tip voor andere gemeenteraadsfrakties: controleer eens of onder alle plaatsnaamborden inderdaad dat andere bordje óók hangt.

combi-overleg

De gecombineerde staten- en gemeenteraadsfrakties in Brabant en Limburg hebben nieuw overleg tot stand gebracht. Daar komen de combi-frakties bijeen om informatie en ervaringen uit te wisselen, waarmee andere combi-frakties hun voordeel kunnen doen. Ook is er nu de mogelijkheid om regelmatig koppelingen tussen provinciaal werk en gemeentepolitiek tot stand te brengen. Wij willen graag weten, of er in andere provincies ook zo een vorm van overleg bestaat.

20 procent

Jaap van Splunter is het nieuwe gemeenteraads-lid voor de CPN in de raad van Oostzaan. Hij neemt de plaats in van Karl de Boer. Ter gelegenheid daarvan plaatste niet alleen het CPN-afdelingsblad een vraaggesprek met Jaap, maar ook in de regionale bladen verschenen berichten. Daarbij bleef natuurlijk niet onvermeld, dat de CPN in Oostzaan bij de jongste verkiezingen 20 procent van de stemmen kreeg. Dat was een stijging met 4%.

scholing

Het bestuur van het Friese CPN-distrikt heeft in de eerste maanden van dit jaar een stoomcursus „Sociale zekerheid” voorbereid. Daaraan kan ieder CPN-lid deelnemen. Het is één van de activiteiten in het kader van de uitbreiding van de CPN-scholingen.

een begrip in europa

vervolg van pag. 1

Voor het sociaal-ekonomische werk ligt de keuze duidelijk anders. Binnen de internationale fractie was er duidelijk behoefte aan iemand die ook de wat meer traditionele onderwerpen zoals scheepsbouw, staal en havens in het pakket had. Ik heb met graagte dit soort zaken tot rode draad van mijn sociaal-ekonomische werk gemaakt. Zo hebben we in april '87 een minikonferentie met havenwerkers uit de kontainersektor georganiseerd om te praten over een Europees kontainerbeleid. Voor de staal zijn soortgelijke plannen in ontwikkeling. Naast deze onderwerpen ben ik echter ook bezig met onderwerpen als arbeidstijdverkorting en basisinkomen. Over dat laatste onderwerp komt een rapport van mij binnenkort in behandeling in de Kommissie sociale zaken en werkgelegenheid.

De sociaal-ekonomische werkgroep van de GRAEL heeft overigens ook nog een aantal konferenties belegd over het basisinkomen, de maatschappelijke gevolgen van arbeidstijdverkorting en flexibilisering. Het spreekt vanzelf dat ik in mijn werk probeer zoveel mogelijk kontakten te onderhouden met de maatschappelijke groepen die zich op die terreinen bewegen.

Naast het werk dat uit de sociale en vrouwenkommissie in het parlement komt, behandel ik voor de GRAEL in het parlement de begrotingszaken, vervoer en het regionaal beleid voor zover ik mijzelf daartoe kompetent acht.

Tot slot wil ik een paar konkrete voorbeelden geven van zaken die (mede) door mij aan de orde gesteld zijn in het parlement of georganiseerd zijn:

- Het tweede wereldhoerenkongres was vooral in samenwerking met de ICPR (International Committee on Prostitute's Rights) bedoeld om hoeren de gelegenheid te geven over hun eigen positie te praten. De discussie daar rond omheen heeft iedereen kunnen waarnemen in alle mogelijke kranten en tijdschriften.
- Een bijeenkomst van havenwerkers uit de kontainersektor uit een aantal EG-landen, bedoeld als aanzet tot de organisatie van een groter opgezette konferentie over het oplossen van de problemen in de kontainersektor in Europa. De concurrentie is er moordend en dat gaat zelfs in deze groeisektor nu al ten koste van de werkgelegenheid.

- Diverse urgentieresoluties over Indonesië die door het parlement ook aangenomen zijn over de executies. De eerste urgentie die ik geschreven had werd zonder slag of stoot aangenomen. Bij de volgende, een paar maanden later, bleek dat een vergissing te zijn geweest van de Nederlandse christen-demokraten. Er is bij die tweede hard onderhandeld over de vraag of we ook een ander ontwikkelingsbeleid van de Commissie moesten vragen als gevolg van deze executies. Uiteindelijk werden we het met de CDA'ers daarover niet eens. Desondanks werd onze resolutie aangenomen. He-las is die niet helemaal uitgevoerd door de Commissie.
- Een urgentieresolutie over vrouwenhandel in Nederland, speciaal de kwestie Adek werd door het parlement vanwege tijdgebrek niet behandeld. Op mijn initiatief is er toen een brief namens de vrouwenkommissie naar staatssekretaris Korte-Van Hemel geschreven. Of het daar iets mee te maken heeft is natuurlijk altijd de vraag, maar deze Adek krijgt zeer waarschijnlijk rond deze tijd een verblijfsvergunning.
- Een resolutie over het overbodig operatief behandelen van vaginisme door gynaecologen en een resolutie over het gebruik van DES, die beide mede hebben geleid tot de opdracht om een rapport Vrouwen en Gezondheid te schrijven.

- Samen met Bram van der Lek heb ik een resolutie ingediend over de proeven met geïntegreerde landbouw op het proefbedrijf in de Noordoostpolder. Uit deze proeven is namelijk gebleken dat geïntegreerde landbouw voor de boer niet duurder is dan de zgn. moderne landbouw.
- Een aantal vragen heb ik gesteld aan de Europese Commissie over de concurrentievervalsing in de scheepsbouw en de nadelige gevolgen voor de noordelijke scheepswerven, over de Duitse spoorwegtarieven voor goederenvervoer, over het vertrek van DSM-bedrijven uit Zuid-Limburg naar Belgisch Limburg omdat de subsidiekraan daar openstaat i.v.m. de mijnsluitingen aldaar. Daarnaast heb ik vragen gesteld over de achterstelling van het katholieke bevolkingsdeel in Noord-Ierland in het kader van de gelden uit het Europees sociaal fonds.

Een allerlaatste woord dient gewijd te zijn aan de internationale kontakten die in het EP een soort natuurlijk verschijnsel zijn. Deze kontakten overstijgen nauwelijks het parlementaire werk maar zijn in dat kader wel redelijk goed te noemen. Vooral met een deel van de Italiaanse communisten, de Deense SF en Grieks Links is goed samen te werken. Met de sociaal-demokraten zijn de kontakten, o.a. door de aanwezigheid van de Nederlandse afgevaardigden, zeker zo makkelijk.

HERDENKING FEBRUARISTAKING

1941

1988

**Defilé' Langs De Dokwerker Op Donderdag
25 Februari 1988 ~ 17.uur J.D.Meyerplein Amsterdam**

HERDENKINGS COMITÉ - Tinie IJISBERG, ANTWOORDNUMMER 10635, 1000 RA AMSTERDAM, TELEFOON 020 - 263446

• BIJDRAGEN - GEMEENTEGIRO 4707007 OF POSTGIRO 2087005 T.N.V. ALI VAN DIJK-STOL, AMSTERDAM

AFFICHE ONTWERP - HANS BEUMER, AB VAN DIJK.

INHOUD:

Pag. 2	WIR-gelden voor werkloosheidsbestrijding Sankties tegen Pretoria Agenda Stichting Vorming en Scholing
Pag. 3	Junimaand voor het ANC Doelstellingen vredesstrijd
Pag. 4	Financieel verslag '86-'87
Pag. 5	Het Portret: Beverwijk-Heemskerk
Pag. 6	CPN-vrouwen
Pag. 7	Berichten uit de afdelingen

maart 1988. no 2

CPN ledenkrant

• OOK VOOR ONZE DONATEURS •

inspirerende start voor marian kuijs

Op 23 januari waren zo'n 35 partijgenotes/n naar de Hoogte Kadijk gekomen voor een forumdiskussie over „Positieve Aktie”. Deze forumdiskussie was georganiseerd door de coördinatiegroep van het Vrouwenoverleg en vormde de start van de volgende (tweejarige) fase van het emancipatieproject binnen de partij. Marian Kuijs is de nieuwe emancipatiewerkster voor deze fase; zij is de opvolgster van Jannie Ketzer.

door Loes Steensma

enquête „feminisering”

De middag begon met het presenteren van de resultaten van de enquête over feminisering binnen de partij. Alle distrikten en (grote) afdelingen zijn in 1987 door de coördinatiegroep van het vrouwenoverleg met deze enquête benaderd. De uitslag van de enquête staat op pagina 6 in deze ledenkrant. Namens het partijbestuur gaf Fenna Bolding haar reactie. Zij noemde het zonder meer

wel moeten veranderen. Ook werd opgemerkt dat vrouwen het veel leuker vinden, kortlopende, konkrete akties te voeren, dan het taaië partijwerk op zich te nemen. Dit lijkt meer te zeggen over de partij dan over vrouwen...

forumdiskussie „positieve aktie”

De hoofdmoot van de middag was het forum over Positieve Aktie. Evelien Eshuis, voorzitter van het forum, stelde als centrale vraag aan het forum: Is Positieve Aktie een goed middel om te hanteren in een politieke partij? In

De Vrouwenbond organiseert voornamelijk onbetaald-werkende vrouwen. Voor hen is Positieve Aktie van belang om hun kansen op een baan te vergroten. Hiervoor is ook scholing nodig. De VrouwenVakscholen voor herintredende vrouwen (ouder dan 25 jaar) zijn wat dat betreft een schot in de roos; deze scholen blijken vrouwen daadwerkelijk aan een baan te helpen.

Anna Vos heeft een baan als medewerkster Vrouwenstudies bij de afdeling Bouwkunde van de Technische Universiteit Delft. Meer dan de helft van de eerstejaars studenten Bouwkunde is momenteel vrouw, maar deze vrouwen moeten niet veel hebben van Vrouwenstudies. Konkrete activiteiten slaan echter wel aan, bijvoorbeeld een lezingencyclus waar de sprekers uitsluitend vrouwelijke architecten waren. Positieve Aktie in de zin van aanname van vrouwen heeft op de TU momenteel weinig effect: er wordt geen personeel meer aangenomen in verband met de bezuinigingen. Salomé Bentinck (partijbestuur) stelde dat vrouwen in „mannen” functies invloed kunnen uitoefenen op het beleid. Daardoor kan er bijvoorbeeld een „vrouw-vriendelijker” personeelsbeleid tot stand komen.

Vrouwen in besturen en parlementaire organen zijn ook belangrijk als voorbeeld voor andere vrouwen. Het kan vrouwen stimuleren in de politiek actief te worden en verantwoordelijkheden op zich te nemen. Salomé benadrukte echter dat vrouwen in besturen etc. wel contact moeten houden met een actieve achterban van vrouwen. Anders worden zij ingekapseld en gaan zij zich te veel aanpassen aan de mannen-cultuur en opvattingen.

In de discussie ging het o.a. over het belang van kinderopvang. Dit is een belangrijke voorwaarde voor vrouwen om betaald werk te kunnen verrichten. Maar het is de vraag of dit bij politieke activiteiten ook geldt. Bij (landelijke) partijactiviteiten worden vrijwel altijd kinderopvangmogelijkheden geboden...

Dat vrouwen hun activiteiten minder in partijverband vormgeven heeft meer te maken met het feit dat de partij momenteel te weinig aantrekkingskracht heeft voor vrouwen. Ook is het vrouwenwerk te weinig herkenbaar binnen de partij. Maria van Veen verwees in dit verband naar de FNV: daar is binnen elke bond een georganiseerde groep vrouwen. Deze groe-

foto Marleen Schippers

pen vinden elkaar in het FNV-Vrouwensecretariaat. De onbetaald-werkende vrouwen zijn apart georganiseerd in de Vrouwenbond. Door deze organisatie van vrouwen binnen de FNV kunnen vrouwen invloed uitoefenen op het beleid en binnen de FNV aandacht voor vrouwen opeisen.

Tineke van den Klinkenberg concludeerde uit de discussie dat CPN-vrouwen zich herkenbaarder moeten presenteren. Alleen dan zullen vrouwen zich aangetrokken voelen zich binnen de CPN te organiseren. Het wordt tijd voor „de schaamte voorbij”.

nieuwe emancipatiemedewerkster

Deze uitspraak sprak de aanwezigen aan en met een vrolijk gelach kon om half vijf het forum worden afgesloten. De forumleden werden bedankt met een bloemetje en daarna was er nog even tijd voor de eigenlijke aanleiding van deze middag: de introductie van de nieuwe emancipatiewerkster, Marian Kuijs. Zij begint vol enthousiasme aan haar taak en voelt zich geïnspireerd door deze bijeenkomst. Marian Kuijs: „U hoort binnenkort nog van mij”.

„de deelnemers aan het forum”

foto Marleen Schippers

positief dat blijkbaar zoveel CPN-vrouwen politiek actief zijn. Wel vond zij het jammer dat de relatie van deze activiteiten met het partijwerk in afdelingen en distrikten vaak wat onduidelijk is.

Fenna onderstreepte dat vrouwen meer gestimuleerd moeten worden, zich kandidaat te stellen voor bestuursfuncties binnen de partij evenals voor gemeenteraden c.q. Provinciale Staten. Scholing kan hierbij een hulpmiddel zijn. Maar volgens Fenna is het misschien nog wel noodzakelijker vrouwen in te schakelen bij het geven van scholing. De vrouwen, die buiten de partij politiek actief zijn, hebben vaak een enorme deskundigheid en ervaring op het punt van feminisering en daar kan de rest van de partij nog veel van leren!

Fenna benadrukte dat feminisering een zaak is van de hele partij. De bereidheid hiertoe is in de partij wel aanwezig, maar men weet niet altijd even goed hoe je feminisering vorm moet geven. Het partijbestuur en het vrouwenoverleg moeten daarom in onderling overleg konkrete activiteiten oppakken. Fenna noemde de enquête een goede aanzet voor verdere discussie binnen de partij.

In de discussie merkte Jeannette van Beuzekom (PB) op dat feminisering binnen het partijbestuur zelden op de agenda komt. Dit gebeurt alleen als er expliciet vanuit het vrouwenoverleg op wordt aangedrongen. Dit zal dus

arbeidsorganisaties levert Positieve Aktie werkgelegenheid voor vrouwen op, maar in een politieke partij is dat niet het geval. Waarom dan toch Positieve Aktie binnen de partij?

Om de discussie te prikkelen vroeg Evelien zich af of een bestuurlijke of vertegenwoordigende functie niet alleen maar betekent dat een groter stuk van de „ellende” wordt afgewenteld op vrouwen...?

Tineke van den Klinkenberg (Gemeenteraad Amsterdam) benadrukte de noodzaak van Positieve Aktie door te wijzen op de positie van vrouwen binnen de gemeente Amsterdam. Vrouwen zitten in de laagste functies, meestal in deeltijd. Van de topfuncties is nog geen 10% vrouw. Positieve Aktie betekent vooral het aannemen van meer vrouwen; maar het betekent ook dat vrouwen meer mogelijkheden krijgen om door te stromen naar hogere functies en dat er meer voorzieningen komen voor vrouwen, zoals kinderopvang en deeltijd. Om Positieve Aktie te realiseren is druk van actieve vrouwen nodig om leidinggevers zover te krijgen dat zij een dergelijk beleid ook uitvoeren.

Maria van Veen (Voorzitter Vrouwenbond FNV) gaf aan dat de FNV in het rapport „FNV 2000” vrouwen tot speerpunt heeft gebombardeerd. Ook wees zij op het feit dat binnen de FNV-bonden steeds meer vrouwelijke bestuurders worden aangesteld.

de cpn bestaat 70 jaar

In de vergadering van 28 februari jl. heeft het partijbestuur besloten, een reeks van activiteiten te organiseren in verband met het 70-jarig bestaan van de partij. De campagne zal starten op de partijconferentie op 27 maart 1988 en worden afgesloten op zondag 30 oktober 1988.

Op die zondag zal een grote manifestatie worden georganiseerd in De Meervaart in Amsterdam.

De precieze plannen voor de campagne zullen op de partijconferentie in maart worden gepresenteerd.

Naast de manifestatie op 30 oktober zullen naast tal van bijeenkomsten en publikaties een campagne voor het winnen van nieuwe leden en donateurs voor de CPN centraal staan.

In de volgende ledenkrant komen we hier uitgebreid op terug.

foto De Waarheid

sankties tegen bewind pretoria

De CPN heeft met grote verontwaardiging kennis genomen van de maatregelen die het Zuid-afrikaanse apartheidsbewind heeft genomen tegen een groot aantal democratische anti-apartheidsorganisaties in Zuid-Afrika. Het ingestelde verbod op welke activiteit dan ook van de anti-apartheidsorganisaties druist in tegen elk democratisch rechtsprincipe. De CPN beschouwt de genomen maatregelen als een kennelijke poging tot intimidatie van de gehele democratische beweging in Zuid-Afrika. De CPN roept alle democraten in Nederland op zich krachtig te verzetten tegen deze poging tot intimidatie. Juist in deze periode waarin Nederland de februaristaking van 1941 herdenkt als een daad van democratisch verzet tegen fascistische onderdrukking, dient de Nederlandse regering haar eigen verantwoordelijkheid te nemen inzake sanktiemaatregelen tegen het apartheidsbewind van Zuid-Afrika. De CPN is van mening dat de Nederlandse regering zich niet langer kan verschuilen achter de weifelachtige EG-partners. De boycot van kolen, fruit en groente dient direct ingevoerd te

worden. Nederland kan zich met verdergaande sanktiemaatregelen aansluiten bij de reeds genomen initiatieven van de Scandinavische landen. Nu is solidariteit met de anti-apartheidsstrijd in Zuid-Afrika van enorme betekenis. De CPN roept iedereen op de voorjaarscampagne in Nederland ter ondersteuning van de anti-apartheidsbeweging in Zuid-Afrika, zoals die door AABN en KZA wordt georganiseerd, meer dan ooit actief te ondersteunen. Laat de voorjaarscampagne voor het ANC een vlammend en massaal protest worden tegen de onderdrukking door het apartheidsregime van het overgrote deel van de Zuidafrikaanse bevolking. Steun het ANC en alle andere democratische bewegingen in Zuid-Afrika. Voor onmiddellijke, verdergaande sanktiemaatregelen van de Nederlandse regering tegen het apartheidsbewind van Zuid-Afrika. Amsterdam, 24 februari 1988.

Namens het partijbestuur van de CPN, de Zuid-Afrika werkgroep van de CPN.

agenda

8 maart
internationale vrouwendag
26 maart
scholingsbijeenkomst
„Nederland naar het jaar 2000”
27 maart
landelijke partijconferentie
9 april
scholingsbijeenkomst
„individualisme en collectiviteit”
15 april
verschijnt de nieuwe ledenkrant
16 april
scholingsbijeenkomst
„stop de oorlog Iran-Irak”
23 april
vergadering partijbestuur

colofon

Donateurs ontvangen het blad per post (donaties op giro 511002 t.n.v. Alg. Penm. CPN).

Eindredactie: Siem van der Helm

Redactie: Jeanette van Beuzekom, Fenna Bolding, Daniël Engelsman, Karin de Vré, Iede de Vries.

Redactiesecretariaat: Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam, tel. 020 - 26 25 65 (tst. 10)

Druk: Dijkman & Co.

Het volgende nummer verschijnt 15 april 1988.

Kopij inleveren voor 1 april.

aankondiging

Op zaterdag 19 maart a.s. vindt voor de vierde maal een conferentie plaats van radikaal-linkse gemeenteraadsfrakties. Ditmaal in het Nudecentrum, Korte Straat 2 te Wageningen. Thema's op de conferentie zijn: Minimabeleid; Migranten en onderwijs; De „kompakte-stad-diskussie”; Radicaal-links en publiciteit. Aanmelding voor de conferentie kan door f 5,- over te maken naar: Penningmeester Stichting Steunfractie Links Den Haag, giro 42.90.885, onder vermelding van „konferentie 19-3”. Voor nadere informatie kunt u bellen naar: Links Den Haag, tel. 070-122029.

wir-gelden gebruiken voor gerichte werkloosheidsbestrijding

Het partijbestuur van de CPN heeft met gemengde gevoelens kennis genomen van het regeringsbesluit om het WIR-tarief naar nul te brengen.

Het partijbestuur stelt vast dat een aanpak van de ongerichte en ongeremde stroom gemeenschapsgelden in de richting van met name de grote bedrijven hard nodig was en is.

Een overschrijding van bijna 100% en een volstrekt gebrek aan controle op de besteding van de betreffende gelden is niet te verdedigen (zelfs niet voor de regering) in het licht van grootscheepse nieuwe bezuinigingen op andere terreinen.

Daarom is het des te kwalijker dat de regering zich tegelijk met de afgekondigde wijziging gehaast heeft om te verzekeren dat het geld dat met de WIR gemoeid is voor de (grote) bedrijven bestemd blijft en dat over de vorm daarvan overlegd zal worden met het bedrijfsleven.

Het partijbestuur vreest dat daardoor opnieuw (na het afschaffen van de negatieve aanslag in de WIR) het midden- en kleinbedrijf moet opdraaien voor het uit de hand lopen van de

WIR door toedoen van de grote bedrijven.

Het partijbestuur is van mening dat er nu alle reden is om de WIR-gelden gerichter te besteden ten behoeve van bestrijding van de werkloosheid, met name ten behoeve van arbeidsintensieve bedrijvigheid (verlaging van de premies) en ten behoeve van overheidsinvesteringen die dringend nodig zijn en direct werk opleveren.

De werkloosheidsbestrijding is door het sociaal-economies beleid van de regering in het slop geraakt, en het is nu aan de regering om daarmee alsnog ernst te maken.

Partijbestuur CPN
Amsterdam, 28 februari 1988

de stichting vorming en scholing organiseert:

zaterdag 27 maart 1988

„Nederland naar het jaar 2000”

Ruimtelijke ordening in de greep van de commissie Wagner

Inleiders o.a. Marius Ernsting en San Verschuuren

Deze lezing is gericht op raadsleden, statenleden en geïnteresseerden die met planologie en ruimtelijke ordening te maken hebben. Raads- en statenleden worden nog nader uitgenodigd. Geïnteresseerden moeten voor deze bijeenkomst een uitnodiging aanvragen bij Erika Voss tel. 020 - 128297.

zaterdag 9 april

„Individualisme en collectiviteit”

Over solidariteit en persoonlijke zelfstandigheid in de moderne samenleving.

Inleiders Albert Benschop wetensch. medewerker UvA; Marius Ernsting, vice-voorz. CPN; Michael Krätke, wetensch. medewerker UvA.

zaterdag 16 april 1988

„Stop de oorlog Iran-Irak”

Voor een vredelievende en democratische ontwikkeling in het Golf gebied.

Inleiders: A. Salim, Com. Partij v. Irak; Jan de Boo, lid dag. bestuur CPN; F. Taban, Volks Fedajin (Meerderheid) Iran

Al deze bijeenkomsten worden gehouden in gebouw Sybilla, Hoogte Kadijk 145 Amsterdam. De zaal gaat open om 10 uur. Aanvang 10.30 uur. Na de inleidingen in de ochtend

wordt de middag besteed aan discussie en het beantwoorden van vragen. Koffie en thee gratis. Entree 26/3 en 9/4 f 5,- en op 16/4 f 2,50.

de zomercursus

Op 8-9-10 juli zal er weer een zomercursus worden georganiseerd. Het succes van de vorige cursus, waarin het thema „Vrede” centraal stond, heeft ons geïnspireerd om de komende zomercursus ruimer, en langer van te voren, op te zetten. Het thema wordt

„uitbuiting in nederland”

hoe werkt het — wat doe je er tegen

In een vijftal dagdelen komen aan de orde *Uitbuiting op het bedrijf*: de beloning, de meerwaarde, de nieuwe vormen van uitbuiting. *Manipulaties van de staat*: in het kader van de uitbuiting verricht de overheid vele handelingen, die de uitbuiting extra verscherpen. *Machtvorming van politiek en vakbeweging*: kortom wat wordt er tegen de verscherpte uitbuiting gedaan. Nieuwe vormen van actie, strijd en samenwerking.

Progressieve alternatieven: over democratische saties en de markt.

Tot slot een breed opgezette forumdiscussie waarop talrijke deelthema's aan de orde kunnen komen. Nadere bijzonderheden worden in het volgende nummer van de ledenkrant bekend gemaakt.

de waarheid blijft onmisbaar, elke dag en vooral in het weekeinde

De Waarheid blijft onmisbaar, elke dag. Daarom vragen we u ook abonnee te willen worden, niet alleen omdat we dringend abonnees nodig hebben, maar ook omdat we denken dat De Waarheid een specifieke rol vervult in ons land, waar een toenemende concentratie in media-land hand in hand gaat met een toenemende vervlakking.

De Waarheid verschijnt dagelijks met 8 pagina's, met een eigen specifieke selectie van het nieuws en veel aandacht voor de vele bewegingen die ons land ondanks alles toch rijk is. Op zaterdag met De Waarheid Plus, een speciale bijlage, met achtergronden, opinies, beschouwingen en plaats voor debat.

Ja, ik word abonnee voor de hele week/voor de vrijdag-zaterdagkrant*

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

* doorhalen wat niet gewenst is

Ik betaal o 21,60 per maand-incasso

(volledig abonnement)

o 64,80 per kwartaal-accept

(volledig abonnement)

o 7,90 per maand-incasso

(vrijdag/zaterdag abonnement)

Deze bon opsturen naar De Waarheid, antwoordnr. 2518, 1000 PA Amsterdam (postzegel niet nodig). Of bel ons: 020-262565.

Word abonnee!

juni: nieuw hoogtepunt in strijd tegen apartheid

'Culture in Another South Africa' is voorbij, maar met CASA is een nieuwe fase in de kulturele ontwikkeling van een Zuid-Afrika zonder apartheid begonnen. Voor het eerst waren Zuidafrikaanse kunstenaars die in Zuid-Afrika wonen of in ballingschap leven in de gelegenheid om gezamenlijk, in vrijheid, van gedachten te wisselen over de kulturele toekomst van hun land. Twee weken lang was de anti-apartheidsstad Amsterdam gastvrouw van bijna driehonderd Zuidafrikaanse journalisten, acteurs, musici, schrijvers, fotografen en andere 'cultural workers'.

Overweldigend was de inzet van de mensen in

de kookgroep, anderen die voor het transport door de week zorgden, sekretariaats-medewerk(st)ers die de non-stop rinkelende telefoons beantwoordden en de kilo's papier verwerkten: zo'n tweehonderd vrijwillig(st)ers maakten CASA met de driehonderd Zuidafrikanen en de twintigduizend bezoekers van alle voorstellingen en exposities tot het grootste anti-apartheidsevenement dat ooit in Nederland heeft plaatsgevonden.

Twee weken was Amsterdam 'cultural capital of South Africa', zei Barbara Masekela van het kultureel departement van het ANC in haar dankwoord.

Het Cosatu-koor tijdens de openingsbijeenkomst van Casa in het Amsterdams Historisch Museum foto AABN

CASA is voorbij. Maar de strijd tegen apartheid gaat verder. En zal gedurende de maand juni een nieuw hoogtepunt kennen.

Zaterdag 11 juni is de dag van de landelijke demonstratie in Amsterdam. In de voorbereiding werken alle anti-apartheidsorganisaties, de vakbeweging en kerkelijke organisaties samen.

En van 16 tot 26 juni staat heel Nederland in het teken van de 10-daagse voor het ANC. Nu al is zeker dat gedurende deze tien dagen in meer dan 150 plaatsen solidariteitsakties met het ANC zullen plaats vinden. Akties die van plaats tot plaats zullen verschillen, maar als gemeenschappelijk element hebben: financiële steun voor het ANC.

SLUIT JE AAN

(bij de anti-apartheidsbeweging nederland)
omdat casa
een vervolg moet krijgen

Sluit je aan bij Anti-Apartheids Beweging Nederland.

De Anti-Apartheids Beweging Nederland is een actieve en volwassen organisatie met een rijke ervaring in het verzet tegen apartheid. We bieden materiële steun aan de bevrijdingsbeweging in Zuid-Afrika. Daarnaast speelt ons werk zich ook in Nederland af: politieke lobby, educatie en (mede)organiseren van evenementen zoals CASA.

Sluit je aan en ontvang twee maal per jaar onze informatiekrant. Die krant bevat een verslag van alle activiteiten en biedt een overzicht van nieuwe initiatieven.

Sluit je aan en stort een jaarlijkse financiële bijdrage.

Stuur de antwoordkaart in een open envelop, zonder postzegel aan:
Anti-Apartheids Beweging Nederland
Antwoordnummer 2590
1009 PB Amsterdam

Stuur een acceptgirokaart, want ik sluit mij aan bij de Anti-Apartheids Beweging Nederland.

naam
adres.....
postcode.....
plaats.....

Sluit je aan bij Anti-Apartheids Beweging Nederland omdat CASA een vervolg moet krijgen.

nieuwe doelstellingen voor de vredesstrijd in de komende jaren

door Bert Bom

Tien jaar vredesstrijd in Europa en de VS heeft er in belangrijke mate toe bijgedragen dat eindelijk van een vermindering van kernwapens sprake is. Het afwijzen van de N-bom betekende het niet doorgaan van een aanvulling op het kernwapen arsenaal. Het INF verdrag betekent dat er bestaande wapensystemen worden verwijderd en dat het verlagen van kernbewapening werkelijk mogelijk is. De taak van de Nederlandse vredesbewegingen verandert daardoor. Niet meer de bewapeningsspiraal stoppen maar de ontwapeningsspiraal op gang houden en versnellen.

De vraag is hoe dat het beste gedaan kan worden. Om de beantwoording van deze vraag wat verder te brengen organiseren de in Bivak samenwerkende organisaties een conferentie op 19 maart in de Blaucapel scholengemeenschap in Utrecht. Vanaf half tien is er koffie en om tien uur begint de conferentie. De bedoeling is dat er in de ochtend door inleiders van o.a. Bivak, IKV, en uit de FNV wordt ingegaan op de volgende vragen: Wat is de betekenis van het INF akkoord? Hoe moet de situatie waarin we nu zitten beoordeeld worden? Wat zou aangepakt kunnen worden door (delen van) de vredesbeweging?

Over deze vragen wordt eerst gepraat met alle conferentie-deelnemers en vervolgens in discussiegroepen van ongeveer 12 personen. Daarna wordt de gezamenlijke vergadering hervat over mogelijke aktieterreinen en eventuele aktievoorstellen. Gedacht wordt aan het aktieterrein „Nederland kernwapenvrij” en het aktieterrein „verlaging defensieuitgave”. In het middagdeel zal door enkele mensen een inleiding gehouden worden over de mogelijke aktieterreinen, waarna een algemene discussie volgt die afgesloten wordt met een meningpeiling over de verschillende voorstellen. De tot nog toe in Bivak samenwerkende organisaties zullen mede op basis van deze dag, bepalen, hoe zij verder gaan met de vredesstrijd en welke mogelijke coalities ze daarvoor willen sluiten.

De Bivak-coalitie ontstond op het moment dat de regering besloot tot plaatsing van de kruisraketten in Woensdrecht. Mede door dit besluit en de reeds intensief gevoerde strijd tegen de komst van de kruisraketten gaven een aantal organisaties het verzet tegen de plaatsing van kruisraketten op. Bivak was daardoor noodgedwongen met een smalle coalitie de strijd tegen plaatsing door te zetten en de volstrekt gerechtvaardigde woede van groepen vredesaktivisten op een voor de democratie verantwoorde wijze tot uitdrukking te brengen. Nu de situatie van voortgaande kernbewapening in zijn tegendeel is omgeslagen, betekent dat er vanzelfsprekend weer naar een brede vredesbeweging gezocht moet worden. De meeste organisaties in Bivak zijn ook van mening dat er gestreefd moet worden naar een verbreding. Dit overigens vanuit een zelfbewuste houding, omdat de Bivakcoalitie de laatste twee jaar duidelijk heeft getoond met succes vredesakties te kunnen organiseren.

De meerderheid van de Nederlandse bevolking moet weer gewonnen worden voor aktie om het ontwapeningsproces te laten voortgaan. Daarvoor is een zo breed mogelijke samenwerking nodig. Er is zowel op het vlak van de kernwapens als op het vlak van de conventionele wapens nog heel wat te verwijderen. Een oorlog in het dichtbevolkte Europa met zijn vele kerncentrales en chemische fabrieken zal de ondergang van ons continent betekenen, of

foto De Waarheid

het nu een kernoorlog of conventionele oorlog is. Daarom moet de vredesbeweging doorgaan, moet „Stop de wapenwedloop” versterkt worden en moet er weer zo'n breed mogelijke coalitie komen van vredeskrachten. CPN-leden en de partij zelf kunnen hier een belangrijke bijdrage aan leveren.

Opgave voor de Bivak conferentie kunnen gestuurd worden naar Bivak postbus 11489, 1001 GL Amsterdam.

Telefonische informatie verkrijgbaar op woensdag van 11.00-17.00 uur, tel. 020-249712. Voor

de conferentie kan een conferentie-map besteld worden die vanaf 1 maart beschikbaar is.

Tevens kan een congresverslag besteld worden, dat na 31 maart beschikbaar is. Financiële bijdragen aan de conferentie zijn vrijwillig en kunnen gestort worden op girorek. 5620180 t.n.v. Bivak Amsterdam.

De Blaucapel scholengemeenschap ligt aan de Winklerlaan 373, 3571 KG Utrecht, 8 minuten lopen vanaf station Overvecht, tel. 030-712214.

financieel verslag 1986-1987

toelichting

De opzet van de partijbegroting voor 1986-87 was, om te komen tot reservevorming in verband met de vraagstukken rondom de krant en voor toekomstige verkiezingen. Ondanks het feit dat we in dit begrotingsjaar te maken hadden met de problemen, veroorzaakt door de uitslag van de kamerverkiezingen, is deze opzet geslaagd. De overgang naar een situatie zonder overheidssubsidies is goed verlopen; wel is duidelijk dat daarbij veel gevraagd wordt van de partijgenoten die het landelijk werk op organisatorisch en politiek gebied doen.

Het boekjaar sluit af met een positief resultaat van 277.017 gulden. Dit is deels vertekend door incidentele inkomsten (diversen) uit hoofde van het Europees Parlement en legaten, en door enkele met de balans samenhangende correcties. Anderzijds zijn er ook incidenteel hoge uitgaven, zoals de personeelskosten, die thans op een lager niveau liggen (ongeveer 150.000 per jaar). Ook los van incidentele factoren kan gesteld worden dat de verhouding van inkomsten en uitgaven adequaat is; het lopende uitgavenpeil ligt ruimschoots binnen de inkomsten uit contributie, afdrachten en financiële campagne.

Ter toelichting op de resultaten kunnen nog enkele kanttekeningen worden geplaatst.

Aan de uitgavenzijde treden op sommige punten overschrijdingen op doordat de begroting te scherp is gesteld. Relatief laag zijn de uitgaven voor propaganda, hetgeen deels een aanwijzing is voor te geringe propagandistische activiteit door de partij.

De voorziening voor oninbare betalingsachterstanden van 20.000 gulden heeft met name betrekking op niet afgerekend propaganda-materiaal (brochures) in districten.

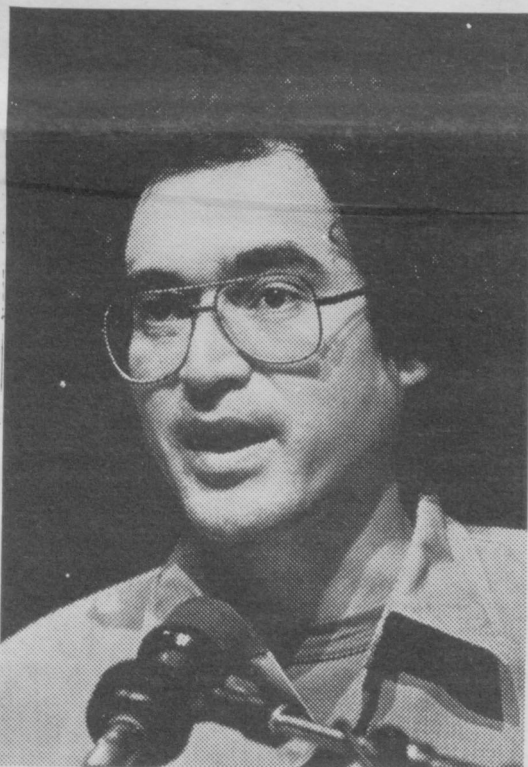
De bijdrage aan het IPSO gaat boven de begroting uit, en houdt verband met de realisering van maximale overheidssubsidie 1986.

Aan de inkomstenzijde valt op te merken dat de contributieopbrengsten zijn toegenomen, deels door de contributieverhoging en verhoging van het landelijk aandeel. Toch vragen contributie-inning en -afdracht in de komende periode veel aandacht omdat er nog aanzienlijke hiaten in optreden, die niet beperkt blijven tot een enkel gebied. Het verdient aanbeveling nog dit jaar een bespreking, bijvoorbeeld in het districtenoverleg, te wijden aan verbetering en systematisering van de contributie-inning.

De financiële campagne is behoorlijk succesvol verlopen, waarbij opgemerkt moet worden dat deze niet in alle delen van het land voldoende intensief wordt aangepakt. Ook is er niet voldoende continuïteit in het werk, vooral wat betreft de donatiecampagne; deze is in het najaar 1987 onvoldoende van de grond gekomen. Het verdient aanbeveling de donatiecampagne in 1988, het jaar waarin de CPN het 70-jarig bestaan viert, met bijzondere inzet te voeren om de partij de middelen te verschaffen voor de versterking van haar politieke invloed. De afdrachten van raadsleden e.a. (het zgn. persfonds) zijn zoals te verwachten lager geworden; niettemin is ook hier ruimte voor verhoging van de opbrengsten, in aanmerking genomen de toegenomen eensgezindheid in de partij.

donatiecampagne 1987 en 1988

Distrikt	Resultaat 86-87	Verwacht 87-88
Amsterdam	61.990,88	51.000,00
Brabant Rest	Zie Oost	3.000,00
Brabant-Oost	3.029,50	900,00
Den Haag	54.501,91	31.000,00
Deventer	987,50	925,00
Drente	475,00	180,00
Friesland	3.429,50	4.500,00
Gelderland	7.915,97	6.600,00
Gooi/Eemland	4.588,00	4.700,00
Groningen	6.688,50	5.800,00
Kennemerland	5.842,40	6.450,00
Lelystad	848,00	660,00
Limburg	2.842,25	2.500,00
N-H-N	4.850,00	4.700,00
Rotterdam	14.773,50	12.000,00
Twente	5.338,50	4.250,00
Utrecht	10.644,50	11.000,00
Vecht/IJ/Delta	2.067,50	1.125,00
Zaanstreek	4.694,00	4.850,00
Zeeland	2.589,10	2.350,00
Diversen	46.585,50	50.000,00
Totaal	244.681,51	208.490,00

CPN-penningmeester Boe Thio

Door het positieve saldo vertoont de balans een beter beeld dan voorheen. Het vermogen is toegenomen en er zijn praktisch geen kortlopende schulden. De schulden in rekening courant betreffen subsidietoezeggingen aan IPSO en Scholing & Vorming. De middelen daarvoor zijn grotendeels ter beschikking in de vorm van (o.a.) vroegere obligatieleningen aan het IPSO, zodat hieruit geen beroep op de liquiditeiten voortvloeit.

In het boekjaar is de vermogenstoename hoofdzakelijk bestemd voor noodzakelijke leningen aan de Stichting Bepenk (voor ongeveer 200.000 gulden, tot uiting komend in de stijging van de post leningen). Dit geeft aan dat de exploitatie van de krant een groot beroep doet op de middelen van de partij.

De lange-termijn-middelen van de partij, bestaande uit obligaties, zijn thans opgenomen voor een waarde van 42.750 gulden, zijnde de obligatielening aan de Stichting IPSO. De obligatieleningen aan de Stichting Bepenk werden voorheen opgenomen op de balans tegenover de gereserveerde middelen voor de aankoop van drukpers en gebouw. In overeenstemming met de feitelijke situatie worden deze obligatieleningen met een nominale waarde van 1.197.500 gulden nu beschouwd als achtergesteld (zie o.a. het verslag van de stuurgroep inzake De Waarheid in de vorige ledenkrant). De boekwaarde is tot nul teruggebracht waarmee aangegeven is dat het hierbij gaat om middelen die niet vrijgemaakt kunnen worden voor lopende activiteiten.

Ter afsluiting valt op te merken dat een periode van aanpassing van uitgaven aan lagere inkomsten van de partij als afgesloten is te beschouwen. Het is nu van belang om veel aandacht te richten op versterking van de partij met leden en donateurs, op correcte en doelmatige contributie-inning, op het bereiken van alle leden met de ledenkrant en andere noodzakelijke informatie, en op versterking van de krant met nieuwe abonnees.

begroting en resultaat voor het cpn-boekjaar 1986-1987

Inkomsten	resultaat 1986-1987	begroot 1986-1987	resultaat 1985-1986
contributie	175.221	200.000	158.097
financiële campagne	399.963	400.000	412.966
incidentele giften	29.334	pm	25.296
afdrachten	157.432	100.000	358.230
verkiezingscampagne	24.262	25.000	81.156
congres, conferentie, bijeenkomsten	7.853	pm	395
propaganda	34.648	22.000	44.973
diversen	111.671		5.622
rente obligaties	50.000	50.000	50.000
herw. boekw. obligaties	34.176		
corr. voorg. jaren	57.090		
nadelig saldo	-		73.131
Totaal	1.081.650	797.000	1.209.866
Uitgaven	resultaat 1986-1987	begroot 1986-1987	resultaat 1985-1986
lonen, soc. lasten	285.579	280.000	416.252
partijprogram	5.650	5.500	5.550
drukkosten organisatie	11.515	5.000	14.998
ledenblad	32.983	30.000	18.170
inventaris	26.066	20.000	21.721
organisatiekosten	5.794	15.000	20.113
dagelijks bestuur	6.431	2.000	2.875
internationale act.	10.252	5.000	9.814
partijbestuur	7.538	5.000	8.664
werkgroepen	-	2.000	4.754
congres, conf. etc.	13.618	2.000	1.329
propaganda	36.631	42.000	69.471
bedrijvenwerk	3.318	3.000	7.211
verkiezingen	24.271	25.000	83.563
kantoorkosten	95.093	90.000	192.664
bijdragen, subsidies	218.690	180.000	315.517
w.o. De Waarheid	(170.000)	(170.000)	(230.000)
IPSO	(45.000)		(42.200)
Scholing & Vorming			(30.000)
P & C	(3.690)		(19.785)
diversen		(10.000)	(10.732)
diversen	1.204	-	800
voorz. oninbare deb.	20.000		99-
voordelig saldo	277.017	85.500	-
Totaal	1.081.650	797.000	1.209.866

contributieoverzicht 1987-1988 t/m 31 januari

Distrikt	Dit jaar	Oude contributie	Totaal 1987/1988
Amsterdam	12.733,00	8.197,00	20.930,00
Apeldoorn	0,00	0,00	0,00
Brabant	0,00	900,00	900,00
Den Haag	8.000,00	94,79	8.094,79
Deventer	62,00	0,00	62,00
Drente	96,00	750,00	846,00
Friesland	1.443,39	1.383,80	2.827,19
Gelderland	0,00	2.200,44	2.200,44
Gooi/Eemland	1.618,00	0,00	1.618,00
Groningen	75,00	5.731,81	5.806,81
Harderwijk	75,00	0,00	75,00
Hattem	0,00	0,00	0,00
IJsselstreek	0,00	0,00	0,00
Kennemerland	2.910,00	0,00	2.910,00
Lelystad	400,00	0,00	400,00
Limburg	380,42	544,22	924,64
Lochem	0,00	0,00	0,00
N-H-N	1.506,75	1.168,20	2.674,95
Rotterdam	2.994,75	1.500,00	4.494,75
Twente	0,00	0,00	0,00
Utrecht	4.146,89	907,75	5.054,64
Vecht/IJ/Delta	0,00	265,60	265,60
Zaanstreek	1.929,00	0,00	1.929,00
Zeeland	0,00	0,00	0,00
Zutphen	75,00	0,00	75,00
Zwolle	0,00	0,00	0,00
Totaal	38.445,20	23.643,61	62.088,81

HET PORTRET

weer leven in de brouwerij van de afdeling beverwijk-heemskerk

door Els van der Molen

Begin november '87 hield afdeling Beverwijk- Heemskerk een ledenvergadering die bijzonder goed bezocht werd. Ruim 20 mensen waren aanwezig, waarvan meer dan de helft vrouwen! We hebben de stand van de organisatie opgemaakt en een werkgroep gevormd die de werkzaamheden gaat coördineren. Als prioriteiten kwamen naar voren: scholings- en thema-avonden, het werken met De Waarheid, sociaal-economische acties, het partijleven activeren en het voorbereiden van financiële campagnes. We willen ook wat meer aandacht voor het bedrijvenwerk bij Hoogovens.

eerste resultaat

De werkgroep is al verschillende keren bijeen geweest en heeft de Kerstenvelopen goed voorbereid. Resultaat f 620.- We zijn bezig een groep te vormen die de scholing weer leven in gaat blazen. Het reilen en zeilen van De Waarheid is besproken in een ledenvergadering in januari. Er is niet alleen over de inhoud van de krant gepraat, maar ook over het (terug) winnen van abonnees en het meer bekendheid

geven aan De Waarheid b.v. door straatcolportage op zaterdag in winkelcentra. Tevens gaan we een werkplan voor '88 opstellen, wat we op de ledenvergadering zullen presenteren. Voorafgaand aan de ledenvergadering zijn we begin oktober '87 met een aantal C.P.N. vrouwen bij elkaar geweest. Er was behoefte aan meer contact. We wilden ook proberen iets met elkaar te doen. De eerste aanleiding was de dreigende aanstelling van een sociaal controleur in Heemskerk. Er werden brieven naar B.

en W. en de gemeenteraad gestuurd en we hebben de begrotingsvergadering bezocht, waar dit aan de orde kwam. Resultaat sociale controleur afgefloten. We zijn in actie gekomen voor een betere homonota in Beverwijk, heb-

ben adhesies georganiseerd voor de actiepunten van Vrouwen blijven eisen en hebben meege- werkt aan een behoeftepeiling omtrent een kinderdagverblijf in Heemskerk. Ook in de werkgroep, die bezig is het kinderdagverblijf te realiseren, zijn we vertegenwoordigd. Verder willen we met scholing starten over de geschiedenis van de partij en over vrouwenge- schiedenis. Ook flexibilisering van het werk, sociale controleurs en gezondheidszorg willen we bespreken. Inmiddels is de groep uitgegroeid tot 17 vrou- wen, die zo eens in de drie weken bij elkaar komen. Er zijn nu ook P.S.P., P.P.R. en politiek ongebonden vrouwen bijgekomen. We noemen ons Links Radikale Vrouwengroep en gaan met veel enthousiasme aan de slag.

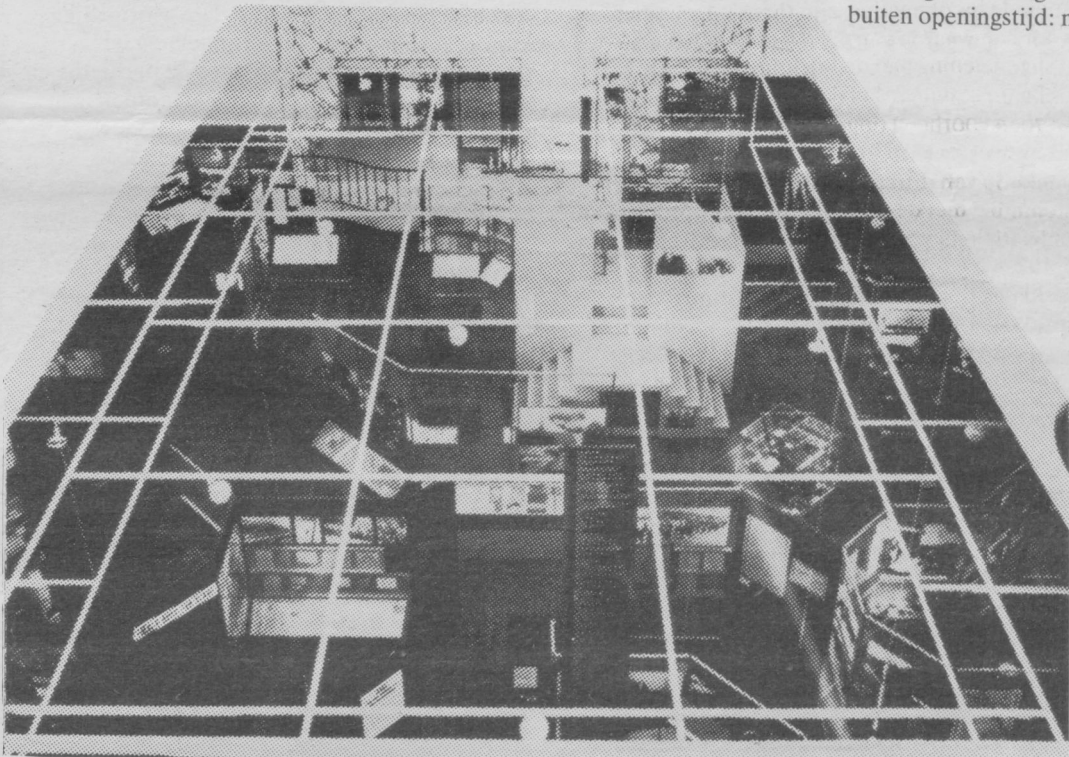

verzetmuseum amsterdam zoekt nieuwe vrienden en vriendinnen

Om de moedige strijd tegen fascisme, anti- semitisme en racisme blijvend te herdenken en in woord en beeld levend te houden, is in 1985 het verzetmuseum Amsterdam tot stand ge- bracht.

Om het verzetmuseum moreel en financieel een breed draagvlak te geven, is indertijd de stichting vrienden en vriendinnen van het ver- zetmuseum Amsterdam opgericht. Deze vriendenkring wil zich uitbreiden en is op zoek naar nieuwe vrienden en vriendinnen. Middels een jaarlijkse vrijwillige bijdrage kunt u lid worden van de vriendenkring. U kunt schrijven naar: Stichting vrienden en vriendinnen van het Verzetmuseum, Oudezijds Voorburgwal 215- 217, 1012 EX Amsterdam.

Een bezoek aan het museum is ook zeer de moeite waard. Het Verzetmuseum Amsterdam is gevestigd aan de Lekstraat 63 in Amsterdam-zuid. Het is gemakkelijk te bereiken met auto(bus), trein, tram en stadsbus. In de directe omgeving van het museum is voldoende parkeergelegenheid. Vanaf het Centraal Station neemt u tram 4 tot halte Waalstraat, of 25 tot halte Rijnstraat. Vanaf het Amstelstation neemt u bus 8 of 15 tot halte Waalstraat, of tram 12, uitstappen op halte Victorieplein.

Geopend op:
dinsdag tot en met vrijdag van 10.00-17.00 uur
zaterdag en zondag van 13.00-17.00 uur
buiten openingstijd: na afspraak.

Doelstelling van het Verzetmuseum Amsterdam:

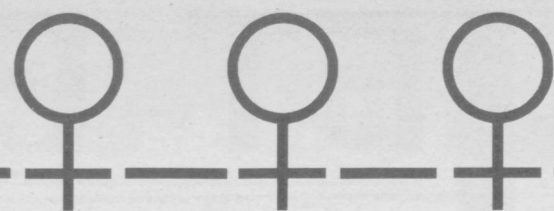
Het vestigen en beheren van het Verzet- museum Amsterdam met als doel de strijd tegen fascisme, anti-semitisme en racisme in de jaren van het nationaal-socialisme te belichten. Het museum verschaft kennis over het verzet in de Tweede Wereldoor- log. Tevens is het museum herkenning- en bezinningspunt voor allen die deze periode hebben meegemaakt, alsook voor jongeren en de zogenaamde tweede gene- ratie, die vandaag nog de gevolgen van die oorlog ondervinden. Naast een permanente tentoonstelling, die het verzet in beeld brengt, zijn er wisselen- de exposities, waarin naast het speciaal belichten van bepaalde verzetsfacetten, aandacht wordt besteed aan actuele ver- schijnselen als discriminatie en racisme die getoetst worden aan gebeurtenissen uit de jaren '40-'45.

balans per 31 augustus

Activa	1987	1986
korte termijn:		
voorraad	-	5.650
inventaris	7.800	18.079
leningen u/g	329.740	141.498
diverse debiteuren	1.129	19.568
tegoeden rek.crt.	-	63.823
kasmiddelen	248.605	216.963
	587.274	465.581
lange termijn:		
boekwaarde obligaties	42.750	8.574
Totaal	630.024	474.155
Passiva	1987	1986
leningen o/g	80.000	120.000
crediteuren	29.678	131.606
lonen, premies, bel.	4.862	75.571
schulden in rek.crt.	96.576	-
overlopende passiva	422	5.509
vermogen	418.486	141.469
Totaal	630.024	474.155

enveloppen campagne

Distrikt	Kerst 86-87	Voorjaar 87	Kerst 87-88
Amsterdam	46.044,90	43.548,65	41.130,45
Brabant Rest	0,00	572,60	632,50
Brabant-Oost	1.287,50	370,00	495,70
Den Haag	6.249,50	9.831,30	12.021,70
Deventer	50,00	105,00	50,00
Drente	300,00	335,00,	165,00
Friesland	1.470,00	1.383,00	1.320,00
Gelderland	3.070,00	2.553,00	3.138,75
Gooi/Eemland	2.033,50	2.190,00	2.100,15
Groningen	2.280,00	985,50	1.932,20
Kennemerland	4.974,75	3.143,95	4.045,50
Lelystad	428,00	343,00	553,00
Limburg	2.048,50	1.470,50	1.409,25
N-H-N	1.584,00	1.104,00	1.918,50
Rotterdam	3.576,00	5.212,75	4.904,50
Twente	897,50	843,65	1.475,00
Utrecht	3.280,00	1.745,00	3.510,00
Vecht/IJ/Delta	480,00	823,50	653,50
Zaanstreek	2.915,00	1.690,00	6.096,08
Zeeland	601,50	745,00	870,00
Diversen	1.828,00	1.720,50	1.538,10
Totaal	85.398,20	80.688,90	89.960,68

een nieuw voorjaar een nieuwe rubriek

Als gezamenlijk initiatief van de redactie van de Ledenkrant en van de emancipatiewerkster gaat in dit nummer een rubriek speciaal voor en hoopelijk ook door CPN-vrouwen van start. We hopen met deze rubriek een antwoord te geven op de vraag om kontakt, steun en achterban van verschillende vrouwen, en willen dan ook alle CPNsters van harte uitnodigen om er gebruik van te maken. Er is ruimte voor oproepen en nieuwtjes; om je gal te spuwen of

een sukses te melden; voor verhalen over je activiteiten of een stuk over een aktueel thema; voor aankondigingen en verslagen. (Voor bijvoorbeeld de volgende Ledenkrant zou het leuk zijn een paar verslagen van inspirerende 8 maart-vieringen te kunnen plaatsen, of een kort voorjaarsverhaal...). Kopij, graag duidelijk leesbaar, kan opgestuurd worden naar Marian Kuijs, emancipatiewerkster, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam.

Marian Kuijs

„de bijeenkomst van 23 januari”

foto Marleen Schippers

enquête van cpn-vrouwenoverleg

Afgelopen zomer is door de coördinatiegroep van het vrouwenoverleg naar alle afdelingen en distrikten van de partij een vragenlijst gestuurd over plaatselijke feministische activiteiten en politiek. Daarmee trachten we een beeld te krijgen van hoeveel vrouwen actief zijn in een afdeling of distrikt, hoe zich dat aantal verhoudt tot actieve mannen; waar vrouwen zitten en wat ze doen; en van de mate waarin feministische politiek deel uitmaakt van de CPN-politiek. Van de 54 verstuurde enquêtes zijn er 23 ingevuld teruggekomen. De meest in het oog springende konklusies en aanbevelingen vind je hieronder.

konklusies:

- De activiteiten van CPN-vrouwen overstijgen vaak partij-politieke grenzen. Actieve vrouwen zijn eerder aanwezig in samenwerkingsverbanden met andere partijen of andere (vrouwen-)organisaties dan in interne CPN-werkgroepen of besturen.
- Veel van deze actieve vrouwen zijn onbekend bij het landelijk vrouwenoverleg of de coördinatiegroep. Als deze kontakten benut willen worden moet er een duidelijkere informatiestroom tot stand komen.
- Zeer opmerkelijk is dat veel meer vrouwen actief zijn in steunfracties van de gemeenteraad dan in de raad zelf.
- In alle afdelingsbesturen waarvan een enquête is ingevuld zit een vrouw.
- Vrouwenonderwerpen worden in afdelingen en distrikten geïnterpreteerd als „gemeentelijk beleidspunt”, maar niet (meer) als intern discussiepunt voor de partij. Sommigen zeggen nog wel: we bekijken alles op vrouwenpunten, maar de meesten schrijven ook dat niet.
- Feminisme blijkt geen „onlosmakelijk onderdeel van communistische politiek” te zijn. (We hebben geen tijd, we hebben niet genoeg actieve vrouwen, we moeten eerst de boel op poten krijgen, het lukt maar amper de boel draaiende te houden, etc.)
- Uit de enquête komt niet duidelijk naar voren wat al die vrouwenactiviteiten voor plaats hebben in distrikten en afdelingen. Er komt niet naar voren of die vrouwen namens de CPN in die (samenwerkings-)activiteiten deelnemen of op persoonlijke titel noch of er uitstraling is naar de CPN toe en vice versa. Er is in de enquête kennelijk niet duidelijk gevraagd naar het verband tussen de CPN en die activiteiten.
- Sommige vragen zijn onvolledig en summier ingevuld, zodat er weinig konklusies uit getrokken kunnen worden.

aanbevelingen:

- Er bestaat een duidelijke, grote groep potentiële vrouwelijke raadsleden in de huidige steunfracties. Het verdient aanbeveling deze groep in een vroeg stadium te benaderen met het oog op een eventuele kandidaatsstelling voor een volgende raadsperiode. Deze groep kan ondersteunt worden d.m.v. scholing, vaardigheidstraining en regionaal/landelijk overleg.
- Vrouwenactiviteiten kunnen, net zo goed als andere activiteiten, een middel zijn om afdelingen en distrikten op poten te krijgen of draaiend te houden.
- Het blijft nodig om bij alle onderwerpen consequent de positie van vrouwen aan de orde te stellen, zodat feminisme niet als apart punt, maar als onlosmakelijk onderdeel van communistische politiek beschouwd wordt.
- Het verdient aanbeveling om lokale activiteiten door te geven aan de coördinatiegroep, met het oog op mogelijke ondersteuning, om anderen op goede ideeën te brengen en om telkens weer het uitvinden van het wiel te voorkomen. De ledenkrant zou hierin een rol moeten spelen, bijvoorbeeld door een rubriek „Berichten uit de afdelingen”, of door vrouwenactiviteiten op te nemen in een dergelijke algemene rubriek. In het laatste geval moet er wel bewust gezocht worden naar informatrices.
- Een betere communicatielijn tussen kontaktvrouwen in afdelingen en distrikten en het landelijk vrouwenoverleg/coördinatiegroep zou ook kunnen helpen de buitenpartijlijke activiteiten van CPN-vrouwen beter te benutten en te laten terug komen in het landelijk vrouwenoverleg.
- De resultaten van de enquête zullen binnenkort in uitgewerkte vorm worden opgestuurd naar alle afdelingen en distrikten die eraan hebben meegewerkt. Daarnaast zijn ze te bestellen. Een briefje of telefoontje naar **Marian Kuijs, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam, tel. 239704, tst. 27.**

emancipatieprojekt '88-'90

Al een aantal jaren draait er binnen de partij een emancipatieprojekt. In januari van dit jaar is een nieuw projekt van start gegaan voor de duur van twee jaar. Het is het laatste projekt waar nog subsidie voor gegeven wordt door het ministerie van sociale zaken, omdat over twee jaar de integratie van vrouwen in de politiek maar afgerond moet zijn.

Hieronder zet ik de voorlopige plannen voor het eerste halfjaar van het projekt uiteen:

door Marian Kuijs

Het nieuwe projekt heeft als thema: positieve aktie. Daaronder wordt verstaan: meer vrouwen op invloedrijke posten binnen de partij, dus zowel in besturen als in gemeenteraden en provinciale staten. Hiervoor wil ik samen met de coördinatiegroep van het landelijk vrouwenoverleg een plan gaan opstellen om meer vrouwen te aktiveren in besturen te gaan of om zich verkiesbaar te stellen voor gemeenteraden en provinciale staten. Om nu vrouwen die al in gemeenteraden zitten, te ondersteunen en tegelijk vrouwen die zich eventueel verkiesbaar willen stellen te informeren en te stimuleren wil ik een scholing organiseren. Voor vrouwen in provinciale staten en in partijorganen zou zoiets ook denkbaar zijn, maar daarover hebben wij geen konkrete plannen. We willen in de scholing zowel op inhoudelijke thema's ingaan als aandacht besteden aan vaardigheden die je in de politiek nodig hebt. Behalve ondersteuning van vrouwen in raden, staten en besturen staan er andere soortgelijke activiteiten op stapel: uit de enquête naar feministische activiteiten binnen de partij, die afgelopen zomer gehouden is onder afdelingen en distrikten, blijkt onder andere dat CPN-vrouwen heel actief zijn, maar grotendeels buiten de partij. Denk daarbij aan dingen als: groepen Vrouwen Blijven Eisen, ondersteuning gemeentelijk emancipatiebeleid, organisatie van vrouwendagen en -manifestaties. Ik zou willen uitzoeken of het mogelijk is die activiteiten juist als CPN-vrouwen te ondernemen, en niet alleen op persoonlijke titel. En of dat met steun van de afdeling of het distrikt zou kunnen. En ook omgekeerd, of de afdeling of

het distrikt versterkt kan worden rond vrouwen thema's, door de organisatie van scholingen of akties, en door een wervende werking op nieuwe leden. Om vrouwen in hun activiteiten te kunnen ondersteunen wil ik graag weten wat voor behoefte aan ondersteuning er bestaat bij vrouwen, en welke thema's spelen. Daarom, en om kennis te maken, ben ik begonnen aan een ronde van werkbezoeken door het land, waarbij ik van plan ben ongeveer alle distrikten een keer op te zoeken. Deze werkbezoeken kunnen ook dienen om ervaringen van vrouwen door te vertellen. Sinds anderhalf jaar draait het landelijk vrouwenoverleg amper meer, en bestaat er dus weinig kontakt tussen CPN-vrouwen, hoewel daar wel behoefte aan blijkt te bestaan. We hopen daar wat aan te doen door middel van die werkbezoeken, door deze nieuwe rubriek in de Ledenkrant en door een andere opzet van de bijeenkomsten van het landelijk vrouwenoverleg. In de coördinatiegroep zijn we plannen aan het maken om de bijeenkomsten meer op te zetten zoals die van 23 januari al was (zie elders in deze Ledenkrant het verslag): rond een goed voorbereid aktueel thema, eventueel met deskundige gastsprekers, en voor iedereen toegankelijk. We hopen op zo'n manier een dag te bieden waarop ze elkaar weer eens kunnen spreken en informatie meekrijgen waarmee ze in hun eigen werk aan de slag kunnen. Tot slot probeer ik een klankbord te zijn voor onze vertegenwoordigsters in landelijke platformen: Het Breed Platform van Vrouwen voor Economische Zelfstandigheid, de Associatie voor Herverdeling van Betaald en Onbetaald Werk, het landelijk platform voor kinderopvang, het Komitee Vrouwen Blijven Eisen en het Politiek Vrouwen Overleg.

„de bijeenkomst van 23 januari”

foto Marleen Schippers

oproep

De coördinatiegroep van het landelijk vrouwenoverleg zoekt vrouwen erbij die het leuk vinden om mee te denken over feministische politiek binnen de partij en om in dat kader activiteiten te organiseren. We houden ons bezig met planning en organisatie van de bijeenkomsten van het landelijk vrouwenoverleg; onderhouden kontakt met CPN-vertegenwoordigsters in het Breed Platform van Vrouwen Voor Economische Zelfstandigheid, de Associatie voor Herverdeling van

Betaald en Onbetaald Werk, het landelijk platform voor kinderopvang en in het komitee Vrouwen Blijven Eisen. Met het partijbestuur hebben we kontakt over het feminiseringsbeleid. Dit alles houdt in dat we eens in de vier weken vergaderen en verder praktische klussen doen voor de organisatie van de bijeenkomsten en andere voorkomende zaken, zoals het schrijven van stukken in de Ledenkrant. We vragen belangstellende vrouwen kontakt op te nemen met Marian Kuijs, 020 - 239704 tst 27.

berichten uit de afdelingen

Roodvinger

In het ledenbericht van de CPN-afdeling Zwolle, „De Roodvinger” is Internationale Vrouwendag (8 maart) ruimschoots aangekondigd, met een themadiscussie over „kinderopvang in relatie tot emancipatie en werk”. Ook wordt in De Roodvinger aandacht geschonken aan de februari-herdenking, en wordt een artikel uit De Waarheid afgedrukt over de situatie bij de PTT.

Indonesië

In maart worden in Indonesië zogenoemde „verkiezingen” gehouden. Omdat de CPN altijd nauw betrokken is geweest bij de ontwikkelingen in Indonesië, staat de CPN-aktiekrant van het distrikt Groningen daar bij stil. Waarheid-redakteur Joop Morriën heeft een korte, maar duidelijke toelichting geschreven. Daarin wordt zowel stilgestaan bij de historische banden tussen Jakarta en Den Haag, als de huidige onderdrukking in Indonesië, als de activiteiten van de Indonesië-commissie van de CPN.

Jubileum

Dit jaar wordt gevierd, dat Koert Stek 25 jaar in de gemeentepolitiek zit. De CPN-wethouder in Beerta wordt deze maand geportreerd in de CPN-aktiekrant van het distrikt Groningen. Van 1970 tot 1978 is Koert Stek ook gedeputeerde in het provinciebestuur van Groningen geweest.

Ledenwerving

In het blad Het Kompas van het CPN-distrikt Friesland wordt aangekondigd dat de Friese CPN in 1988 70 (!) nieuwe leden probeert te werven. Omdat de CPN dit jaar 70 jaar bestaat. Het distriktbestuur vraagt niet alleen de afdelingsbesturen, maar alle Friese CPN'ers aan die actie mee te doen. In het voorwoord van het distriktblad wordt al geconstateerd, dat het niet bij goede voornemens moet blijven, maar dat de versterking van de partij ook daadwerkelijk ter hand moet worden genomen.

boek fré meis

Voor wie het nog niet wisten: Fré Meis heeft een boek geschreven over zijn politieke strijd van de afgelopen 40 jaar. Daar is ondermeer in De Waarheid al over geschreven. In het afdelingsblad De Roodvinger in Zwolle is het voorwoord uit het boek van Fre afgedrukt. Trouwens, in Zwolle schrijven ze in

het plaatselijk ledenbericht ook vaak over andere, interessante boeken die de laatste tijd zijn verschenen. De recensies van die boeken houden de mensen „bijgepraat”.

folderen

Philips heeft nogal wat vestigingen in Nederland. Dat kun je zien in de CPN-afdelingskranten uit die steden en dorpen.

Nadat de CPN een folder had samengesteld over de CAO-voorstellen van de Philips-leiding, zie je in de ledenberichten dat die folders bij meerdere Philips-vestigingen in het land zijn verspreid, dat die folder in enkele gevallen ook is afgedrukt in het ledenbericht, of dat er een kort berichtje over is geplaatst.

arbeidersbeweging

Het ledenblad van de CPN-afdeling Delft is gevuld met enkele „langere” artikelen. Ondermeer heeft Rieme Wouters twee pagina's geschreven over het werk van de gemeenteraadsfractie, staan er twee pagina's in met gesprekken met twee mensen uit de Delftse vredesbeweging (Leo Molenaar en Huub Warmer), en is er een uitgebreid verslag van een „Delftse sportnacht ten bate van Esteril in Nicaragua”.

Joop Stikkelman heeft voor de Delftse CPN-leden een beknopte maar duidelijke samenvatting geschreven over het ontstaan van de arbeidersbeweging in het eind van de vorige eeuw, en het begin van deze eeuw. Ook zijn er enkele „portretten” bij van toenmalige leiders van de arbeidersbeweging, zoals Karl Marx, M.A. Bakoenin en F. Domela Nieuwenhuis.

perestroika

De PSP-CPN-fractie in het provinciebestuur van Limburg is nogal verontrust over plannen om militaire bases in het Limburgse uit te breiden. Er is sprake van uitbreiding van Amerikaanse munitiedepots, en vernieuwing van Nederlandse bases. De PSP-CPN-fractie in de Limburgse staten hebben dat op een opvallende manier onder de aandacht van Gedeputeerde Staten gebracht. Het boek van Sowjet-leider Gorbatsjow „Perestroika” werd door de PSP-CPN-fractie aangeboden aan „gouverneur” Kremers. Voor de lokale kranten was het bijna voorpaginanieuws. Een PSP-CPN-motie die zich uitsprak tegen de uitbreiding van de basis werd door het stemgedrag van een verdeelde PvdA-statenfractie verworpen.

verantwoording

In het distrikt Gooi-Eemland zijn ze eind januari al begonnen met discussies over de partijconferentie die in maart wordt gehouden. PB-bestuurslid Iede de Vries (Hilversum) had een soort „eigen verantwoording” geschreven, die werd afgedrukt in de ledenberichten van de afdelingen Hilversum en Amersfoort. Daardoor werd het optreden van het PB in de afgelopen jaren al besproken op de ledenvergaderingen die eind januari in Gooi en Eemland werden gehouden.

70 jaar revolutie

In „De Dijk”, het distriktblad van de CPN-Rotterdam wordt zeer uitvoerig stil gestaan bij de bijeenkomst die eind vorig jaar werd gehouden over „70 jaar oktoberrevolutie”. Daar werden toespraken gehouden door Henk Hoekstra en door het lid van de Sowjetdelegatie Wladlen Kouzmetsov. Het verslag in De Dijk bevat zowel een uitgebreide weergave van de toespraken, als de vragen en antwoorden die daarna werden gesteld en gegeven. Zo een uitgebreid verslag is vooral leuk voor de CPN-leden die de avond niet konden bijwonen, maar op deze manier toch uitgebreid op de hoogte worden gebracht.

waarheid-artikelen

Steeds meer plaatselijke ledenkranten gaan ertoe over artikelen uit De Waarheid over te nemen in het plaatselijk ledenbericht. Waarschijnlijk wordt dat gedaan omdat er onder de partijgenoten mensen zijn, die geen abonnement op De Waarheid hebben. Bij een overzicht van de ledenberichten valt op, dat het vaak verschillende artikelen zijn die worden overgenomen. Blijkbaar wordt door afdelingsbesturen „het belang” van bepaalde Waarheid-artikelen verschillend beoordeeld.

sport-fonds

Het linkse stadscollege in Wageningen heeft een sport- en cultuurfonds voor de minima ingesteld. Mensen met een minimum-uitkering kunnen uit dat fonds 75 piek per jaar krijgen voor het lidmaatschap van sportverenigingen, of voor culturele activiteiten. Voor dit jaar heeft de gemeenteraad er 50 mille voor uitgetrokken. Uit het fonds kunnen niet alleen ouders een bijdrage krijgen voor de sportverenigingen voor hun kinderen, maar komen ook alleenstaanden en volwassenen met een mini-

mum-uitkering in aanmerking. Voor volgend jaar wordt onderzocht of het mogelijk is het fonds om te zetten in een algemeen reductiefonds, waaruit (bijvoorbeeld) ook een deel van de telefoonkosten voor ouderen betaald kunnen worden.

financiën

Het informatieblad van de CPN-afdeling Zutphen maakt in een financieel overzicht duidelijk, dat het vorig jaar de diverse taakstellingen ruimschoots zijn gehaald. Zowel bij de Kerst-enveloppe als bij het donatiefonds wist de afdeling meer over te maken dan als taak was vastgesteld. De CPN-leden in Zutphen worden opgeroepen de versterking van de positie van zowel De Waarheid als de partij ter hand te nemen.

arnhem

In Arnhem wordt geprobeerd de CPN-afdeling nieuw leven in te blazen. Het ledental in Arnhem is al lange tijd vrij stabiel, doch er was geen afdelingsbestuur dat activiteiten ondernam. Er is nu een werkgroep van vier leden aangetreden, die onder de Arnhemse CPN-leden een soort enquêteformulier heeft verspreid. Die werkgroep zal elke zes weken bij elkaar komen. Het eerste concrete project is de (komende) 1 meiviering.

com-post

In het CPN-distrikt Utrecht wordt geprobeerd het distrikt-funktioneren van de partij beter te organiseren. Uit een verslag in het distriktblad Com-post blijkt, dat er in januari een goedbezochte ledenvergadering is gehouden over het funktionieren van het distrikt. Dat heeft geleid tot een vervolgbijeenkomst in februari, waar ook de nieuwe CPN-leden in Utrecht goed vertegenwoordigd waren. Er is ondermeer besloten om het distriktblad Com-post regelmatig te laten verschijnen.

stedenband

In de gemeenteraad van Zwolle is de PSP-CPN-gemeenteraadsfractie al een paar maanden bezig om een „stedenband” tot stand te brengen met een stad of dorp in Oost-Europa.

Hoewel het stadsbestuur er niet onwelwillend tegenover lijkt te staan, komt de stedenband niet van de grond. De fractie zal er de komende tijd toch veel aandacht aan blijven schenken.

‘sowjet monitor’ bundelt vertalingen ussr-media

door Iede de Vries

Er zijn periodes geweest dat het moeilijk was om rechtstreeks aan informatie over de Sowjet-Unie te komen, of rechtstreeks kennis te nemen van artikelen in de Sowjet-pers. Behalve uiteraard de uitzendingen in vreemde talen van Radio Moskou, of de speciaal voor het buitenland samengestelde bulletins van Novosti of van de ambassade. De beperkte kennis van de Russische taal was vaak een grote belemmering.

De laatste tijd is er echter sprake van verandering, zowel in de Sowjet-Unie zelf als in West-Europa. Een tijdje geleden werd de Prawda in het Nederlands uitgegeven. Maar dat project ging kort daarna failliet. Sinds kort is er een nieuw blad op de markt, dat vertaalde artikelen uit de Sowjet-pers in het Nederlands publiceert.

In het maandblad Sovjet Monitor worden de belangrijkste artikelen van de afgelopen maand afgedrukt uit de Prawda, het cultuurblad Ogonjok, de jongerenpartijkrant Komsomolskaja Prawda, het persbureau Tass en worden interviews afgedrukt van de binnenlandse Russische uitzendingen van Radio Moskou. Die artikelen worden letterlijk en niet-geïnterpreteerd vertaald. Het eerste (januari-)proefnummer heeft aange-

toond dat er in de Sowjet-pers veel meer artikelen verschijnen die interessant genoeg zijn om over te nemen, dan dat er afgedrukt kunnen worden in het 32-pagina's tellende maandblad op magazine-formaat. Het eerste nummer bevat een aantal artikelen op diverse terreinen. Een korte opsomming: een reportage over de jongerencultuur op de Arbat in Moskou, een interview met een officier van justitie over de drugsproblematiek, een protestbrief van een aartsbisschop over popmuziek en televisie, de inleiding tot rehabilitatie van de schrijver Boris Pasternak, en van N. I. Boecharin, een discussie over de Sowjet-visie op het INF-raketverdrag, en een artikel van Tass over de joodse dissident Joseif Begoen, die een anti-Sowjetcampagne zou voeren.

Voor mensen die geïnteresseerd zijn in de ontwikkelingen in de Sowjet-Unie kan Sowjet Monitor een aardige aanvulling op de bestaande informatie zijn. Dat is echter ook meteen één van de nadelen van Sowjet Monitor: de lezer dient behoorlijk op de hoogte te zijn van de ontwikkelingen in de Sowjet-Unie, om het belang van bepaalde artikelen in de Sowjet-pers te kunnen begrijpen.

Abonnementen op het maandblad kosten f 70,- per jaar, en zijn telefonisch te bestellen bij 080-239841.

VROUWEN BLIJVEN EISEN:

de pil,

abortus

sterilisatie

en kleuter-

consultatie zorg

in het ziekenfonds

Comité Vrouwen
Blijven Eisen
is een bundeling van
vrouwen uit vakbeweging,
politieke partijen,
gezondheidszorg en
vrouwenorganisaties

Adres: Nieuwe Herengracht 95, 1011 RX Amsterdam
Telefoon: 020-737721/258940 en 05703-1725
Bankrekening: ANB 58.84.26.741 tgv Vrouwen Blijven Eisen (postgiro ABN 15150)

Ontwerp: Frank Beekers, Lies Ros, Rob Schröder (WP), druk: Quint, 1987

INHOUD

- pag. 2 — verklaringen partijbestuur CPN
- pag. 3 — juni: aktiemaand voor ANC
- aids-beraad in Brussel
- pag. 4 — inleiding CPN-voorzitter Elli Izeboud op de partijconferentie op 27 maart jl.
- pag. 5 — distrikt Oost-Brabant in het portret
- europa na 1992
- pag. 6 — CPN-vrouwen
- pag. 7 — berichten uit de afdelingen
- samenwerken met migrantenorganisaties

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

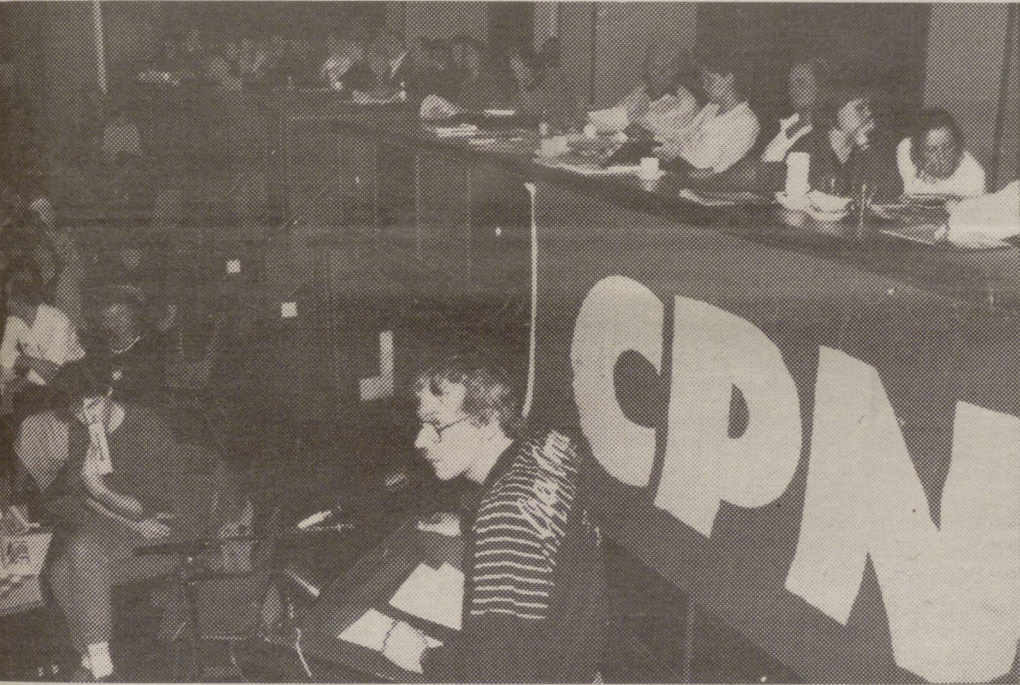
april 1988 nr. 3

voor een solidaire en
gastvrije maatschappij

Door Siem van der Helm

Onder dit motto zijn op de partijconferentie op 27 maart jl. de activiteiten in verband met het 70-jarig bestaan van de CPN van start gegaan. Het startsein werd gegeven door partijbestuurslid Herman Meijer, die de oproep voor de campagne lanceerde. Rode draad in de campagne is, de partij te versterken met nieuwe leden en donateurs. De campagne duurt 7 maanden en zal worden afgesloten op een grote manifestatie op zondag 30 oktober 1988 in De Meervaart in Amsterdam. Onder het motto 7x70, versterken we de

partij elke maand met 70 nieuwe leden. Afdelingen en distrikten zijn inmiddels geïnformeerd over de campagne en de bijdrage, die maandelijks van hen verwacht wordt. Een dezer dagen rollen de affiches en werffolders van de persen. In haar inleiding op de partijconferentie schetste CPN-voorzitter Elli Izeboud, de redenen waarom in dit jaar van onze 70ste verjaardag, onze opvattingen over de toekomst en onze opvattingen over socialisme en democratie te propageren. Opdat meer mensen ons weten te vinden en onze partij willen versterken met hun ideeën en strijdlust.

„foto DE WAARHEID“

‘HET IS WEER
LEUK IN DE CPN’

Op een druk bezochte partijconferentie op 27 maart 1988 in het Amsterdamse Zonnehuis, besprak het CPN-kader de aktuele ontwikkelingen en activiteiten van de partij. in haar inleiding konstateerde CPN-voorzitter Elli Izeboud, dat het weer leuk is in de CPN. Voor al die CPN-leden die de konferentie niet hebben bijgewoond, publiceren wij delen uit de inleiding van Elli Izeboud.

Zo rond de kerstdagen vorig jaar werd in ons land een nieuw offensief zichtbaar van de verenigde grote ondernemers (Philips in de eerste gelederen) tegen de werkers en hun organisaties. Na jarenlang van loonmatiging en investeringspremies geprofiteerd te hebben - zonder er iets noemenswaard voor terug te hoeven doen op het gebied van werkgelegenheid en arbeidstijdverkorting - achtten ze blijkbaar nieuwe stappen nodig om de winsten op te voeren. Ze kwamen met plannen voor;

- * bedrijfssluitingen en ontslagen,
- * afschaffing van vrije weekenden en vaste arbeidstijden,
- * lagere lonen en meer flexibiliteit,
- * scholing en werktijdverkorting op kosten van de werkers.

Tegelijkertijd richtten de ondernemersorganisaties een brief aan het kabinet. Ze maakten zich zorgen over de problemen waarin hun

kabinet verkeerde, en vooral over de kant die het op zou kunnen gaan. Immers, het Lubbers-kabinet was vastgelopen. In die situatie, van falend regeringsbeleid, stelden de ondernemers drie eisen:

- * geen afschaffing van de WIR,
- * verlaging van de lasten voor het bedrijfsleven en de burgers,
- * afschaffing van het minimumloon.

ondernemers zijn op hun wenken bediend

Na in allerijl de WIR te hebben afgeschaft - wat door de CPN overigens al direct zeer kritisch werd beoordeeld - kwam het kabinet Lubbers na lang beraad met een verbijsterend pakket bezuinigingen, belastingherziening ziektekostenherziening en lastenverlichting, waarin de 4.2 miljard die nog in de WIR-pot zat opnieuw naar de ondernemers werd toegeschoven.

Vervolg op pag. 4

CPN

krant

leden

• OOK VOOR ONZE DONATEURS •

Gelijk hebben is één ding...

de CPN heeft gelijk:
als ze zegt dat een ander economisch beleid mogelijk is

- waarin inkomens omhoog gaan, er door ATV banen bijkomen
- en de binnenlandse markt gestimuleerd wordt
- en dus de investeringen omhoog gaan
- waardoor de produktiviteit stijgt
- waardoor de werkloosheid daalt
- en de belastingopbrengsten stijgen
- zodat het financieringstekort als sneeuw voor de zon verdwijnt

de CPN heeft gelijk:
als ze zegt dat een ander sociaal beleid mogelijk is

- waarin de uitkeringen omhoog gaan
- met een volksverzekering tegen ziekte mét een volledig pakket
- waarin vluchtelingen welkom zijn
- waarin jongeren echte banen krijgen en zelfstandig kunnen wonen
- waarin „oud“ niet gelijk staat met „arm“
- waarin gelijke rechten vanzelfsprekend zijn

de CPN heeft gelijk:
als ze zegt dat een ander cultuurbeleid mogelijk is

- waarin kunst de ruimte krijgt
- waarin onderwijs meer is dan een kweekbak voor de arbeidsmarkt
- waarin verschillende culturen thuishoren

de CPN heeft gelijk:
als ze zegt dat een andere maatschappij mogelijk is

- een maatschappij die op alle nivo's gastvrij en solidair is
- een vredelievende maatschappij zonder atoomwapens

... gelijk krijgen een tweede.

de CPN krijgt gelijk:

- als we voor zo'n beleid en zo'n maatschappij de macht ontwikkelen
- als we bondgenoten vinden
- als we genoeg mensen weten aan te spreken

en mensen ons weten te vinden
en onze partij versterken met hun ideeën en strijdlust

70 jaar CPN

7 maanden te gaan

7 x 70 leden erbij

voor een solidaire

en gastvrije maatschappij!

MANIFESTATIE

70 JAAR CPN

30 OKTOBER 1988

stop het geweld; onderhandelingen noodzakelijk!

De situatie in de door Israël bezette gebieden — Gaza en de Westelijke Jordaanoever — blijft uiterst alarmerend.

Tientallen doden en vele honderden gewonden zijn op dit moment het trieste gevolg van het optreden van Israëlische legereenheden tegen de Palestijnse bevolking. De nu al drie maanden durende opstand vanuit de Palestijnse gemeenschap wordt nog steeds met bruut geweld, dat allerwegen verontwaardiging en protesten oproept, beantwoordt.

In deze gebieden is het fiasco van de nu al ruim twintig jaar voortdurende bezettingspolitiek duidelijk zichtbaar. Onder aanvoering van Shamir worden eisen voor het recht op zelfbeschikking, een menswaardig bestaan en democratische rechten opzij geschoven. Snelrecht, verbanning, muilkorving van de pers, neerknuppelen en verminken van Palestijnen is aan de orde van de dag. In de bezette gebieden staat de bevolking in alle scherpste bloot aan politieke, sociale en economische ontrechting, hetgeen in flegante tegenstelling staat met de democratische grondslagen van de staat Israël en van allen, die daaraan hebben bijgedragen.

De Communistische Partij van Nederland veroordeelt de wijze, waarop rechtse Israëlische machthebbers deze opstandige beweging tegemoet treden. Aan het geweld tegen de Palestijnse bevolking en aan deze bezettingspolitiek moet een einde komen, omdat het strijdig is met de belangen van de Palestijnen en die van Israël en geen enkel uitzicht bieden op een oplossing van de bestaande conflicten. De CPN is solidair met allen, ook met de groeiende beweging van democratische en progressieve krachten in Israël zelf, die zich met grote energie inzetten voor de beëindiging van

de bezettingspolitiek en daarmee voor vrede en veiligheid.

De bezettingspolitiek heeft al te veel slachtoffers gekost.

Het is dringend noodzakelijk, dat alle middelen worden aangewend voor het bereiken van een politieke oplossing onder erkenning van het recht van het Palestijnse volk op zelfbeschikking, en hun eigen staat, erkenning van het bestaansrecht van de staat Israël en voor een vreedzame ontwikkeling van alle staten en volkeren in het Midden-Oosten.

Het is naar de mening van de CPN noodzakelijk, dat voor het tot stand brengen van een politieke oplossing de medewerking van alle belanghebbenden - regeringen, politieke partijen, bewegingen - in dit gebied vereist is.

Daarom is een internationale vredesconferentie, onder deelname van alle betrokkenen, van het grootste gewicht. De Palestijnse gemeenschap in al haar geledingen, met name de PLO, moeten hieraan in volstrekte gelijkwaardigheid kunnen deelnemen. Op die manier kan een uitweg worden gevonden voor de vele problemen, die de volkeren in het Midden-Oosten nu al vele jaren hebben en die in de afgelopen decennia slechts geleid hebben tot oorlog, geweld en terreur.

dagelijks bestuur cpn:

pakket-lubbers niet te verteren

Het is ontoelaatbaar dat met het bezuinigings- en uitdeelpakket van de regering Lubbers-De Korte de rijken worden bevoordeeld en degenen die aangewezen zijn op een uitkering of andere overheidsvoorzieningen opnieuw hard worden getroffen.

Van de 9 miljard die in het kader van de WIR-gelden en de lastenverlichting worden uitgedeeld, gaat meer dan 6 miljard naar de hoogste inkomens en naar de ondernemers die de meeste winst maken.

De 2,8 miljard lastenverlichting voor de lage inkomens is een sigaar uit eigen doos, en wordt bovendien meer dan teniet gedaan door bezuinigingen op de sociale zekerheid, het onderwijs, de volkshuisvesting, de uitkeringen aan gemeenten en provincies en door de regeringsplannen t.a.v. de ziektekostenverzekering. De doelstelling van het terugdringen van de werkloosheid komt verder weg te liggen dan ooit; de maatregelen leiden eerder tot een vergroting van de werkloosheid.

De bezuiniging op de ontwikkelingssamenwerking is ronduit a-sociaal en in strijd met de gevoelens in de samenleving, met name in de kerken.

Het is tekenend voor de positie van de regering dat zij tot dit soort maatregelen komt, die spotten met de verhalen van het CDA over de overheid die opkomt voor de zwakken, nationaal en internationaal.

De politiek van Lubbers en De Korte leidt alleen maar tot verscherping van de sociaal-economische problemen en tot telkens weer ingrijpende maatregelen.

In het bijzonder de jongeren zijn daarvan het mikpunt: door de maatregelen in de sociale zekerheid en de studiefinanciering is voor hen een zelfstandig bestaan onmogelijk gemaakt. De CPN roept op tot verzet tegen deze maatregelen, en zal initiatieven daartoe ondersteunen en zoveel mogelijk bundelen.

Lubbers moet nu een halt worden toegevoerd.
14 maart 1988.

colofon

Donateurs ontvangen het blad per post (donaties op giro 511002 t.n.v. Alg. Penm. CPN).

Eindredactie: Siem van der Helm

Redactie: Jeanette van Beuzekom, Fenna Bolding, Daniël Engelsman, Karin de Vré, Iede de Vries.

Redactiesecretariaat:
Hoogte Kadijk 145,
1018 BH Amsterdam,
tel. 020 - 26 25 65 (tst. 10)

Druk: Dijkman & Co.

Het volgende nummer verschijnt 27 mei 1988.

Kopij inleveren voor 13 mei.

agenda

1 mei
manifestaties

4 mei
herdenkingen

5 mei
manifestaties

27 mei
verschijnt de nieuwe ledenkrant

28 mei
vergadering partijbestuur

5 juni
CPN-bijeenkomst over Zuid-Afrika

In de huidige situatie is het nodig maximale pressie uit te oefenen op Shamir c.s., opdat zij gehoor gaat geven aan de alom levende eis tot erkenning van de rechten van de Palestijnen op zelfbeschikking en de weg van geweld en konfrontatie verlaat.

Aan de repressie tegen de Palestijnen in de bezette gebieden moet onverwijld een einde komen. Tegen deze achtergrond dient er ook vanuit Nederland steun te worden gegeven aan

allen, die pleiten voor beëindiging van de bezettingspolitiek en voor het op gang brengen van een werkelijke dialoog. Daarin kan de Nederlandse regering een geheel eigen initiatiefnemende rol vervullen. Als dit niet gebeurt is ook het aangekondigde bezoek van premier Lubbers aan Israël weinig zinvol en kan het beter achterwege blijven.

Dagelijks bestuur CPN
9 maart 1988

aanvulling bij financieel verslag 1986 - 1987

De oplettende lezer van het financieel verslag in de vorige CPN - ledenkrant, zal ontdekt hebben, dat er iets aan ontbrak. Inderdaad, het contributie overzicht 1986 - 1987 was niet afgedrukt. Dit verzuim maken we bij deze goed.

contributieoverzicht 1986-1987

Distrikt	Jaarbasis	Afgerekend over 1986/87	1985/1986	Totaal afgerekend	Achterstand 1986/1987
Amsterdam	57.171,00	48.772,00	16.292,00	65.064,00	8.399,00
Brabant	7.822,50	4.361,00	3.449,00	7.810,00	3.461,50
Den Haag	24.063,00	21.730,00	2.537,00	24.267,00	2.333,00
Drente	3.123,63	0,00	400,00	400,00	3.213,63
Friesland	5.236,50	3.611,00	417,00	4.028,00	1.625,50
Gelderland	7.842,00	3.207,00		3.207,00	4.635,00
Gooi/Eemland	3.880,50	3.927,00	46,50	3.973,50	0,00
Groningen	13.506,00	6.854,00	3.093,00	9.947,00	6.652,00
IJsselstreek	1.002,00	921,00		921,00	81,00
Kennemerland	7.069,50	5.913,00		5.913,00	1.156,50
Lelystad	1.800,00	1.200,00		1.200,00	600,00
Limburg	1.758,00	2.615,00	1.519,00	4.134,00	0,00
N-H-N	9.705,00	985,00	8.264,00	9.249,00	8.720,00
Rotterdam	10.749,00	9.050,00	128,00	9.178,00	1.500,00
Twente	1.245,33	1.455,00	2.209,00	3.664,00	0,00
Utrecht	11.052,00	10.933,00	2.462,00	13.395,00	119,00
Vecht/IJ/Delta	2.257,50	1.526,00	22,00	1.548,00	731,50
Zaanstreek	7.048,50	2.100,00	2.650,00	4.750,00	4.948,50
Zeeland	718,50	707,00		707,00	11,50
Diversen				1.865,50	
Totaal	177.140,46	129.867,00	43.488,50	175.221,00	48.187,63

is per maand 14.761,71

nieuwe hoofdredacteur de waarheid

Op 17 maart j.l. heeft het bestuur van de stichting Bepenak, uitgeefster van het dagblad De Waarheid, besloten Frank Biesboer te benoemen tot hoofdredacteur.

Biesboer is 34 jaar en al geruime tijd werkzaam als sociaal-economisch redacteur. Biesboer is afgestudeerd natuurkundige. Tijdens zijn studie aan de Delftse TH is hij actief geweest in de studentenbeweging. Na korte tijd als onderzoeker bij de VU werkzaam te zijn geweest, trad hij in 1980 in dienst bij de CPN, waar hij binnen het dagelijks bestuur van de CPN de verantwoordelijkheid voor het sociaal-economisch terrein had. Biesboer is enkele jaren eindredacteur van de CPN-ledenkrant geweest. In september 1986 is Frank Biesboer in dienst getreden bij De Waarheid als sociaal-economisch redacteur.

de waarheid blijft onmisbaar, elke dag en vooral in het weekeinde

De Waarheid blijft onmisbaar, elke dag. Daarom vragen we u ook abonnee te willen worden, niet alleen omdat we dringend abonnees nodig hebben, maar ook omdat we denken dat De Waarheid een specifieke rol vervult in ons land, waar een toenemende concentratie in media-land hand in hand gaat met een toenemende vervlakking.

De Waarheid verschijnt dagelijks met 8 pagina's, met een eigen specifieke selectie van het nieuws en veel aandacht voor de vele bewegingen die ons land ondanks alles toch rijk is. Op zaterdag met De Waarheid Plus, een speciale bijlage, met achtergronden, opinies, beschouwingen en plaats voor debat.

Ja, ik word abonnee voor de hele week/voor de vrijdag-zaterdagkrant*

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

* doorhalen wat niet gewenst is

Ik betaal 21,60 per maand-incasso

(volledig abonnement)

64,80 per kwartaal-accept

(volledig abonnement)

7,90 per maand-incasso

(vrijdag/zaterdag abonnement)

Deze bon opsturen naar De Waarheid, antwoordnr. 2518, 1000 PA Amsterdam (postzegel niet nodig).
Of bel ons: 020-262565.

Word abonnee!

11 juni: een stap tegen apartheid

Op de vraag wat de Nederlandse kerken kunnen bijdragen aan de strijd tegen apartheid, antwoordde ds Allen Boesak begin april: „De kerken moeten de straat op om van hun regering een actievare anti-apartheidspolitiek te eisen”. Het toeval (?) wil dat juist op dat moment anti-apartheidsorganisaties en vertegenwoordigers van katholieke, protestantse en joodse organisaties in gesprek waren over een gezamenlijk initiatief tot demonstreren. Met de Nederlandse vakbeweging — inclusief de landelijke studentenvakbond — presenteren voornoemde organisaties een verklaring die als basis dient onder de oproep tot deelname aan een „nationale manifestatie” op 11 juni in Amsterdam. Het initiatief is uniek en biedt — eindelijk — de paraplu boven dat uiteenlopende scala aan anti-apartheidsactiviteiten. Het „samenwerkingsverband 11 juni” beoogt bijeen te brengen wat tot op heden te gescheiden opereert. Het doel is, vanzelfsprekend, de druk op de Nederlandse regering te vergroten.

In de verklaring vragen de organisaties de politieke en materiële steun aan ANC en swapo en aan de democratische en non-rationale oppositie in Zuid-Afrika te vergroten, op te treden voor de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle politieke gevangenen en uitbreiding van het aantal strafmaatregelen tegen Zuid-Afrika: het afkondigen van een kolenboycot en het verbreken van het luchtvaartverdrag met Zuid-Afrika. De organisaties willen dat Nederland in EG-verband voor dergelijke maatregelen optreedt, maar ook zelfstandig stappen zet.

Het motto van de „11e juni” luidt danook: „Nederland! Zet een stap tegen apartheid”.

De verklaring wordt in de loop van april definitief vastgesteld en voorgelegd aan de politieke partijen, alle Nederlandse gemeenteraden en alle landelijke maatschappelijke organisaties. Aan de vooravond van de demonstratie zal de uiteindelijke ondertekening bekend worden gemaakt.

Mobilisatie

In tal van plaatsen zijn inmiddels — en niet zelden op initiatief van CPN-ers — voorbereidingscomité's gevormd. In sommige plaatsen wordt naast vertegenwoordigers van organisaties die ook landelijk „meedraaien”, ondersteuning gegeven door leden van organisaties die landelijk nog niet zover zijn.

Daarin ligt eigenlijk ook de kracht van het initiatief: met de verklaring kan de vaak zeer brede lokale anti-apartheidskoalitie zichtbaar worden gemaakt. Dat zal vervolgens haar uitwerking op de landelijke politiek moeten hebben.

Er liggen wat dat betreft weer kansen. Na een lange en „dodelijke” stilte geven Kamerleden uit het regeringskamp blijk van groeiende twijfel. Na het verbod op politieke aktiviteit van de 17 UDF-organisaties en Cosatu, na de steeds weer dreigende executie van jonge vrijheidsstrijders en na het weerzinwekkende terrorisme van Zuidafrikaanse commando's tegen ANC-vertegenwoordigers en vestigingen, is de Nederlandse passiviteit steeds moeilijker verde-

digbaar. En een verschuilen achter Westduitse onwil is des te moeilijker nu in dat land zelf grote tegenstellingen binnen de Westduitse

„foto AABN”

regering omtrent de sanctiepolitiek aan het daglicht zijn getreden. Met de verklaring en de demonstratie kan een discussie worden geforceerd waarvan de grenzen niet bij voorbaat partijpolitiek getrokken zijn. In het landelijke samenwerkingsverband immers werken uitsluitend maatschappelijke organisaties samen, zodoende ontbreekt er ruimte voor partijpolitieke profileringsdrift.

Ondertussen is de voorbereiding van de demonstratie op gang. Eind april opent het samenwerkingsverband een sekretariaatsruimte op het oude Amsterdamse stadhuis. Rietveldstudenten werken aan een kleurrijke vormgeving van de Dam, waar de slotmanifestatie zal plaatsvinden. Er wordt hard gewerkt aan een affiche, folders en pamfletten. Informatie bij de Anti-Apartheids Beweging Nederland, die het sekretariaat verzorgt.

cpn studiedag

Op zondag 5 juni 1988 organiseert de Zuid-Afrika-werkgroep van het partijbestuur van de CPN een studiedag over de actuele ontwikkelingen in Zuid-Afrika. De studiedag wordt gehouden in de kantine van gebouw Sibylla, Hoogte Kadijk 145 in Amsterdam.

Sprekers op deze studiedag zijn: Conny Braam over de actuele situatie en de kansen van de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika en Henk Hoekstra, die de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika in een internationaal perspectief plaatst.

De stellingen voor deze studiedag zijn reeds gepubliceerd in De Waarheid van 26 maart j.l.

brochure

Eind april komt er een brochure van de CPN uit, die o.a. ook de eerder gepubliceerde stellingen zal bevatten. Bestellen bij de afdeling voorlichting en propaganda.

tiendaagse voor anc

Van 16 tot en met 26 juni organiseren de Anti-Apartheids Beweging Nederland en het Komitee Zuidelijk Afrika een „tiendaagse voor het ANC”.

Met kollekties (nu reeds hebben zich bijna vijftig plaatsen aangemeld), benefietconcerten, sponsorlopen en kunstveilingen wordt geprobeerd zoveel mogelijk geld voor het ondergrondse werk van de bevrijdingsbeweging op te halen.

De tiendaagse wordt gevoerd onder het motto: „Weg met apartheid, in actie voor het ANC”. AABN en KZA hebben hiervoor een speciaal gezamenlijk gironummer geopend, 14466. In het kader van de gezamenlijke acties hebben beide organisaties overigens ook besloten hun aktiekranten Speerpunt en Aktiepost te bundelen.

rektifikatie

In de vorige ledenkrant stond een oproep, het Verzetsmuseum Amsterdam te steunen. Het adres van de Stichting Vrienden en Vriendinnen van het museum, blijkt inmiddels veranderd en het gironummer ontbrak. Daarom doen we dat nog even over. De Stichting Vrienden en Vriendinnen van het Verzetsmuseum Amsterdam, bevindt zich op het adres: Lekstraat 63, 1079 EM Amsterdam en het postgironummer is: 5194045.

aids-beraad in brussel

Doorgaans zijn ziekten geen zaak van de politiek, maar van de gezondheidszorg. Dat er niettemin op 1 maart j.l. een AIDS-beraad plaatshad bij de GRAEL-fractie van het Europees Parlement, heeft alles van doen met mensenrechten. Omdat deze in de reactie op de AIDS-epidemie in het geding zijn en er op EG-niveau ook wel iets te doen valt, had de GRAEL-fractie een AIDS-werkgroep in het leven geroepen die voornoemd beraad organiseerde.

Door Herman Meijer

Van alle GRAEL-partijen waren leden aanwezig. Van de Grünen was er naast een lid van de homowerkgroep en een fractiemedewerker ook een lid van de Bondsdag. De Belgische Ecolo/Agalev was er met een Waalse en een Vlaamse vertegenwoordiger, die geen van beiden directe bemoeienis met AIDS-politiek hadden. De laatste meldde zelfs ter vergadering bijvoorbeeld „Het Verkeer” een hogere prioriteit te geven en al te grote identificatie met „risicogroepen” politiek gevaarlijk te vinden, welke uitlatingen hem op een vinnig debatje met Nel van Dijk kwamen te staan. Uit Italië was een lid van de Partijraad van Democrazia Proletaria aanwezig, die bij de flickerbeweging betrokken was. Uit Nederland waren de homogroepen van PPR, PSP en CPN vertegenwoordigd. Naast

Nel van Dijk waren nog Annemiek Onstenk (fractiemedewerkster) en Bram van der Lek present.

De bijeenkomst duurde te kort en de aanwezigen hadden zich minder goed voorbereid dan wenselijk was. Op de toegestuurde vragen had alleen de CPN-flickergroep antwoorden bedacht. Daardoor leverde het kortstondig samenzijn enkel een wat brokkelig overzicht op van wat er in de vier betrokken landen aan de hand is, maar nog geen verlanglijst voor een EG- of minstens GRAEL-beleid, zoals de bedoeling was. Dit wil niet zeggen dat er in EG-verband nog niets is gebeurd. Vooral op medisch gebied is er uit EG-potten al het nodige besteed. De Europese Commissie spant zich in voor de coördinatie van onderzoek en preventie en heeft ook blijk gegeven van zorg om mensenrechten bij migratie, vrij personen-

verkeer, vrijheid van vestiging en gelijke toegang tot het arbeidsproces. Er is voor het Europees Parlement een commissie aan het werk die binnenkort met een rapport over AIDS komt. Nel van Dijk vertelde dat zij zelf haar europarlementair gezag had gebruikt om de Burgemeester van Frankfurt te gispen vanwege zijn uitgesproken wens alle seropositieve hoeren van de stad te willen interneren, en evenzo een brief naar het bevoegd gezag in Beieren had gestuurd vanwege de isolatieplannen en testactiviteiten van gezondheidsminister (onthoud die naam) Gauweiler aldaar.

Van nationaal parlementair niveau had alleen Heike Wilms-Kegel (Grünen) wapenfeiten te melden. De Grünen zijn al enige tijd in de weer, speciaal tegen discriminerende tendensen in het AIDS-beleid, nationaal en in de deelstaten, onder meer ook met juridische actie tegen voornoemde Gauweiler. Wij hadden vooraf een achttal punten verzameld waaraan wat ons betreft elk AIDS-beleid moet voldoen. Vier punten leken ons speciaal voor een Westeuropese beleid van belang. Ten eerste, dat er geen testplicht mag bestaan, in het bijzonder voor immigranten van buiten de Europese gemeenschap. Opvallend is dat de Westeuropese politici het over niets snel eens zijn, behalve het sluiten van de gezamenlijke grenzen. Het afwijzen van zo'n testplicht vindt overigens steun in de mededeling van de

Europese Commissie over AIDS. Dit uitgangspunt houdt ook in, dat er een beperkende wetgeving komt, liefst volgens een Europese Richtlijn op het doen en laten van ziektekostenverzekeraars. Hier gaat het om het uitbannen van testverplichting in de voorwaardelijke sfeer.

Ten tweede, dat er geen onvrijwillige, uitwisselbare, registratie van seropositieven plaatsvindt. Ook op dit punt zou er wel eens van officieuze Europese integratie sprake kunnen zijn. En buitendien zijn er voorbeelden in verscheidene lidstaten van testgegevens die bij werkgevers of verzekeringsmaatschappijen belandden. Ten derde zou iedere anti-AIDScampagne vrij moeten zijn van elke moraliserende en discriminerende strekking, d.w.z. dat ze de leefwijze van hoeren, junks en flikkers — en promiscuïteit als zodanig — niet en passant tracht te veroordelen of erger. Het Europees Parlement zou zijn gezag kunnen gebruiken om nationale campagnes daaraan te toetsen. Ten vierde moet iedere anti-AIDScampagne beginnen bij de meest getroffen groepen. Wat er bij hen aan vrijwilligersorganisatie bestaat verdient alle steun. Ook in Westeuropese verband wordt aan zulke organisaties gewerkt en onzes inziens zouden ze EG-steun verdienen. Zoals gezegd was er weinig tijd om door te praten, maar alle aanwezigen wensten een vervolg dat er zeker zal komen.

cpn-conferentie

(vervolg van pag. 1)

En meer dan dat, ze krijgen zelfs 5.4 miljard. Door belastingverlaging, waaronder een aanmoedigingspremie tot verscherpte uitbuiting onder het motto: 'Hoe hoger de winst, hoe lager de belasting', en door overname van premies door de overheid. De overheid neemt de kinderbijslag van de ondernemers over en maakt meteen een start met de afbraak ervan, te beginnen bij de buitenlanders via het woonlandbeginsel. Dit is schandalige discriminatie en schept ook een precedent. Straks krijg je b.v. in Zeeland minder omdat de margarine daar zo goedkoop en de Zeeuw zo zuinig is. De WIR wordt dus niet echt afgeschaft. De gelden kunnen zelfs nog gericht bij de grote winstmakers terecht komen, ten koste van het midden en kleinbedrijf. De lasten van het bedrijfsleven en de lasten van de burgers worden verlaagd, waarbij er voor gezorgd is dat mensen met de hoogste inkomens het beste af zijn. Er wordt een begin gemaakt met de afschaffing van het minimumloon en wel voor de groep volwassenen tot 27 jaar. En er komt een pakket bezuinigingen van 3.4 miljard op de overheidsuitgaven om al deze kadootjes aan de rijken te financieren. Deze bezuinigingen zorgen er tevens voor dat de belastingverlaging voor de laagste inkomens de betrokkenen niets opleverd.

aktie en reactie

Op dit pakket is geschokt en verontwaardigd gereageerd. In woorden en met acties, manifestaties en bezettingen. Zelden zijn de politieke keuzes van het kabinet zo duidelijk zichtbaar geweest.

Het kabinet kreeg ook zware kritiek uit eigen gelederen. Alle socialiteiten van het CDA zijn immers aan de kant geschoven. Wat het kabinet nu presenteert komt neer op een ingrijpende wijziging van het beleid zoals:

- * Invoering van een 'woonlandbeginsel'. Al meermalen heeft een meerderheid van de Tweede Kamer zich hiertegen uit gesproken, vanwege regelrechte discriminatie. Nu waagt men het om er opnieuw mee te komen!! Drastische vergroting van inkomens-verschillen met inkomens-verhoging voor de rijken. Terecht wijst CDA-fraktievoorzitter De Vries op de belofte dat er aan de sociale zekerheid niet verder getornd zou worden. Terecht ook kritiseert hij dat je het niet kan maken om belastingverlaging voor top-inkomens door te voeren, zonder dat je weet of er geld is voor koopkrachthandhaving van de lage inkomens. De Vries heeft gelijk met zijn kritiek, maar we moeten niet vergeten dat de omvang van de bezuinigingen voor hem niet ter discussie staat. De kritiek van De Vries maakt 'm nog geen oppositieleider. De oppositie mag niet aan de CDA-fractie opgehangen worden, mag niet afwachtend zijn.

- * Afschaffing van het minimumloon voor jeugdige volwassenen en in feite ook afschaffing van de uitkering voor jongeren en vervanging door studiefinanciering.

Het gaat dus om verstrekende gevolgen, ingrijpende zaken, en dat halverwege een regeerperiode. Dus zonder dat deze zaken tijdens verkiezingen zijn voorgelegd. Hiertegen kom je er niet met een beetje 'inschikken' zoals Lubbers de CDA-fractie aanbeveelt. Hier is fundamentele kritiek en actie nodig.

schandalen en schandalig

Het kabinet is vastgelopen en verstrikt in schandalen. Het ene schandaal na het andere hebben we gehad:

- * Miljoenen ongecontroleerde subsidie aan ondernemers, waarvan slechts een deel door parlementaire enquêtes is onthuld. Waar is het WIR-geld gebleven?
- * Onverantwoord gerommel met paspoorten, visvangsten, studiefinanciering, aankoop van wapens, dollars en dienstauto's.
- * Ongecontroleerd afbraakbeleid op alle fronten.

Het ene schandaal na het andere en steeds weer mocht de één na de andere minister of staatssecretaris die erbij betrokken was, blijven zitten, behalve één, maar die mag burgemeester worden. Het pakket wat nu gepresenteerd wordt, is het zoveelste schandaal. Geen overheidsinvesteringen, terwijl dat toch zo voor de hand ligt. Geen enkel perspectief op de oplossing van sociale problemen, op het scheppen van werk. Ter verdediging ervan word gewezen op de internationale situatie, zoals de Nederlandse

regering vaker doet b.v. rondom kwesties van bewapening en het achterwege blijven van sancties tegenover Zuid-Afrika. Te pas en te onpas wordt de interne markt van de EG erbij gehaald. Opvallend genoeg gebeurt dit alleen als het de regering goed uitkomt. Waar het gaat om gelijke behandeling, om rechten van vrouwen, van buitenlanders en jongeren is er de bereidheid om internationale verdragen op te zeggen of aan de laars te lappen. Deze gang van zaken bevestigt opnieuw dat van onze kant crisis- bestrijding onlosmakelijk verbonden moet zijn met maatschappij- vernieuwing, dat wil zeggen met strijd tegen discriminatie op grond van huidskleur, sexe en seksuele voorkeur. Het is bijna een standaardzin, maar daarom niet minder waar en aktueel.

internationaal patroon

Gelegenheids gegoochel met de internationale trend en verdragen dat is het kenmerk van deze regeringspolitiek. Het neemt niet weg dat hun beleidsvoornemens in een internationaal patroon passen. Belastingverlaging voor de hoge inkomens is ook elders aan de orde. In Groot-Brittannië is onlangs het plan gepresenteerd om van 60% naar 40% te gaan. Tussen 1985 en 1987 is in de industriële landen het toptarief gedaald van gemiddeld 61% naar 51%. De beweging van de jaren '80 - ingezet door Reagan in 1981 - is een beweging naar een lagere belasting- en premiedruk. Volgens een commentaar in NRC-Handelsblad slagen conservatief geregeerde landen, als de Verenigde Staten, Frankrijk en Groot-Brittannië er beter in radicale economische veranderingen door te voeren dan landen als Nederland en West-Duitsland. Het verschil tussen die laatste twee en eerdergenoemde landen is, dat ze mede worden geregeerd door christen-democratische partijen. 'In Nederland heeft het kabinet-Lubbers een aanzet gegeven tot de structurele economische hervormingen, waarop internationale organisaties, als IMF en de OESO al jaren aandringen' aldus het NRC, waarin vervolgens De Vries verweten wordt te veel aan christelijk- sociale doctrine vast te houden.

noch op sterk water, noch achter schuivende panelen

In het ontwikkelen van acties tegen de regeringspolitiek, moeten we beseffen en duidelijk maken dat dit bezuinigingspakket niet het laatste is! Zelfs hiermee is het eind van de bezuinigingen en de afbraak nog niet in zicht. Dit blijkt ook uit de rapporten over de toekomst. De VVD ontvouwt dat in Liberaal Bestek '99, het CDA kwam met de zorgzame en verantwoordelijke samenleving.

„foto De Waarheid“

besluiten van de cpn-conferentie

De landelijke partijkonferentie van de CPN, bijeen op 27 maart 1988, besluit tot:

- het winnen van nieuwe leden en donateurs voor de CPN en een grote manifestatie op 30 oktober 1988 ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de CPN;
- werfactiviteiten gericht op het winnen van nieuwe abonnees, om de positie van het dagblad De Waarheid te versterken en grote inzet voor de voorjaarsontwikkelingscampagne die op 18 april 1988 begint;
- versterking van de oppositie en acties tegen de aanvallen van regering en ondernemers op inkomens, voorzieningen en sociale rechten, tegen discriminatie en voor gelijke rechten voor vrouwen, buitenlandse werkers en jongeren, het ontwikkelen van alternatieven

„foto Anne Vaillant“

Als het gaat om daar wat tegenover te stellen dan is daarbij fundamentele kritiek aan de orde op het kapitalistische systeem, waarin kortzichtig winstbejag en ondernemersbelang leidraad is. Het is niet de tijd om socialistische gedachten op sterk water te zetten, of achter schuivende panelen te laten verdwijnen. In dit jaar van onze 70ste verjaardag als communistische partij en bijna 80 jaar als revolutionair-marxistische beweging is er alle reden om onze opvattingen over de toekomst, onze visie over socialisme en democratie te propageren.

We hebben als CPN wat te bieden, in visie en in actie. Het kabinetspakket is ontvangen met golven van verontwaardiging en kritiek. Veel spontaan en georganiseerd protest barstte los uit vele maatschappelijke hoeken. De voorgestelde maatregelen zijn onaanvaardbaar en moeten geblokkeerd worden.

Dat kan ook: de regering staat zwak en hun eigen voorstellen laten zien dat er geld is en waar zij dat naar toe willen sluisen. Dat de regering zwak staat in argumentatie is niet voldoende om te winnen. Het maatschappelijk protest zal sterker moeten worden, in omvang en in argumentatie.

De oppositie moet breken met de gedachte dat bezuinigingen en loonmatiging onontkoombaar zijn. De oppositie moet overtuigd worden dat deze regering niet voor rede vatbaar is en dat haar politiek met daden bestreden moet worden. Dat zeggen we ook tegen de vakbeweging. Het is niet voldoende om kritiek uit te spreken (al is de advertentie nog zo groot) het is nodig actie te organiseren.

initiatieven blijven steunen en versterken

Alternatieven zijn er! Op het gebied van de gezondheidszorg, de sociale zekerheid en reeksen andere terreinen. Ze zijn aangedragen en door het kabinet genegeerd.

Het eerste dat nu moet gebeuren is, de voorgenomen plannen tegenhouden, de 9 miljard gulden anders gaan besteden.

Voor:

- verbetering van de inkomens,
- het scheppen van werk,
- overheidsinvesteringen in het openbaar ver-
voer/infrastructuur/ milieubeheer,
- herstel en vernieuwing van voorzieningen,
- handhaving ontwikkelingshulp.

Hoe kunnen we hiervoor macht ontwikkelen?

Allereerst door actie-initiatieven te blijven steunen en versterken.

- Tegen de cie Dekker en de eigen risico's.
- Voor gelijke rechten en positieverbetering van vrouwen. De individualisering zoals de regering die wil in 1990 is een lachertje. De mannelijke en de vrouwelijke 18-jarigen zouden dan zelfstandig moeten zijn, let wel: zonder gelijke rechten, zonder arbeidstijdverkortung en zonder kinderopvang en voorzieningen. Dat is geen individualisering, maar a-socialisering.
- Voor gelijke rechten en positieverbetering van buitenlanders en etnische groepen.
- Steun aan de beweging in het onderwijs en andere sectoren.
- Steun aan acties in bedrijven en instellingen.

stappen verder in krachtenbundeling

Het samengaan van diverse organisaties en groepen in onderlinge solidariteit is nu een concreet belang voor een ieder. In een aantal plaatsen bestaan al plaatselijke platforms crisiscomite's waarin vele organisaties en personen - inclusief vakbeweging en kerkelijke groepen - samenwerken. In een aantal plaatsen worden initiatieven daartoe genomen - als reactie op de plannen van Lubbers en Ruding. Dat is wat ons nu te doen staat. Macht vormen in de eigen omgeving, je eigen gemeente, instelling en bedrijf. Daàr moet progressieve macht worden opgebouwd. Bij de vraag is het reeël om ons dat alles ten doel te stellen, past ook de vraag, wie zal het doen, als wij het niet doen. De regeringspolitiek is te beïnvloeden. Ze hebben het b.v. niet aangedurfd om in navolging van Dekker abortus uit het basispakket te halen.

er is veel te doen

Er gebeurt veel in ons land en internationaal, waarmee we ons bezighouden, waar we stellingnames over moeten ontwikkelen of acties ondernemen. De acties op sociaal-economisch gebied is slechts één van de voorgestelde prioriteiten.

Overall in de wereld woedt strijd om zelfbeschikking en democratie. Die strijd steunen we, of het wel of niet in prioriteitslijstje staat. De solidariteit met het volk van Nicaragua gaat door. Ook solidariteit met Turkse communisten die gevangen zitten en met zware straffen worden bedreigd. Solidariteit met Indonesische communisten en democraten.

Er zijn heftige regionale conflicten die vele slachtoffers maken. Duidelijk is, dat onderhandelingen nodig zijn om tot politieke oplossingen te komen. Dat kan nooit zonder betrokkenen zelf, zoals het oplossen van de problemen in Israël niet kan zonder de deelname van de Palestijnse bevolking, zonder de PLO, aan het vredesproces.

Met grote belangstelling volgen we de ontwikkelingen in een reeks socialistische landen, waar initiatieven tot maatschappelijke en politieke vernieuwing gepaard gaan met een opleving van democratische activiteiten door de bevolking en met het zichtbaar worden van grote problemen die lang onder de oppervlakte bleven. We volgen die ontwikkelingen met grote aandacht en meer dan dat. We benutten de situatie ook om;

- van gedachten te wisselen over reeksen nieuwe vraagstukken,
- de mogelijkheid te bevorderen van gecoördineerd optreden tegen bewapening en atoomgevaar en onze eigen ideeën in te brengen.

De ruimte daarvoor is toegenomen, zoals op een breed samengestelde conferentie in Moskou vorig jaar bleek.

(vervolg op pag. 6)

HET PORTRET

bij philips voor de deur

Het partijleven in het oosten van de provincie Brabant heeft de afgelopen tijd een nieuwe impuls gekregen door de vorming van een nieuw CPN-district: Oost-Brabant. Door de grote afstanden in de provincie was er geen echte samenhang. In het oostelijk deel van de provincie liggen de plaatsen Beek en Donk, Eindhoven en Helmond/Deurne redelijk dicht bij elkaar.

Door Iede de Vries

In het verleden was er wel een geregeld overleg van alle afdelingen uit de hele provincie, maar toen in het begin van de jaren tachtig dat overleg in de benen zakte, was in feite de hele provinciale coördinatie weg. Een paar jaar geleden hebben ze toen in het oosten van de nood een deugd gemaakt en het CPN-district Oost-Brabant opgericht. De drie afdelingen waren niet ongeschonden uit de jarenlange partijdiscussies tevoorschijn gekomen. Met name Eindhoven en in mindere mate Helmond/Deurne waren vrijwel tot stilstand gekomen. In Beek en Donk was het afdelingswerk in die jaren vrij ongestoord doorgegaan. Eén van de eerste activiteiten van het nieuw gevormde district was het samenstellen van een nieuw districtsbestuur. Daarin zitten nu Ronald Albers (Eindhoven), Bart van den Eijnde en Jos Bergmans (Beek en Donk)

en Wiel Janssen en Rita Bevers (Helmond). Vanuit het districtsoverleg is vervolgens de reaktivering van het afdelingswerk opnieuw ter hand genomen. Dat heeft met name in Helmond geleid tot de werving van nieuwe leden. In Helmond zijn opvallend veel jonge vrouwen de laatste jaren lid van de partij geworden. Kenmerkend voor het ledenbestand in Oost-Brabant is dat er relatief veel „dertigers” bij zitten, die actief zijn in bewegingen en organisaties. Er blijft blijkbaar weinig tijd over voor CPN-afdelingswerk, want de meeste activiteiten liggen rond het werk van de gemeenteraadsfrakties. In de plaatsen wordt samengewerkt met PSP - CPN - PPR - combinaties. Opvallend de afgelopen maanden in Oost-Brabant is de animo en deelname aan de scholingsbijeenkomsten die het districtsbestuur heeft georganiseerd. In samenwerking

met de landelijke scholingswerkgroep is een serie van zes scholingsavonden belegd, steeds met een tussenperiode van een paar weken. En steeds opnieuw is de belangstelling uit de drie afdelingen groot. De districtsbestuursleden hebben hiervoor een paar mogelijke verklaringen. Ten eerste kent het district tamelijk veel leden die de afgelopen jaren pas lid zijn geworden. Die mensen willen zich wel eens buigen over vraagstukken die zich bezig houden met de grondbeginselen van de partij, met de visie van de CPN op maatschappelijke ontwikkelingen en dergelijke. Bovendien zijn veel leden in bewegingen en organisaties nogal actief in veel „regel-functies”. Voor die partijgenoten is een avond, waar je zelf niets hoeft te doen en waar géén werkverplichting

tigen aanzitten, nogal welkom. Trouwens, dat is een beeld dat je in meer distrikten en afdelingen van de partij tegenkomt: de deelname aan vergaderingen en acties is wat minder, maar de scholingsbijeenkomsten kunnen zich verheugen in een grote belangstelling. Voor het districtsbestuur is die interesse voor de scholingsavonden de basis om toekomstige activiteiten voor te bereiden. Op die avonden komen partijgenoten elkaar regelmatig tegen, hetgeen mogelijk kan leiden tot nieuwe activiteiten in de drie afdelingen. Wat dat betreft beschouwt Oost-Brabant de oprichting van een eigen district als een nieuwe start van de partij-activiteiten.

In de gehele provincie Brabant is sinds kort ook weer het afdelingen-overleg nieuw leven in geblazen. Nadat de afdelingen een tijdje niet bijeen zijn geweest, zijn na de PS-verkiezingen de koppen weer bij elkaar gestoken. In Brabant zit de partij in een combi-fractie in de Staten. Om de zaken die daar regionaal spelen te kunnen begeleiden, moeten de afdelingen toch regelmatig contact onderhouden met de provinciale steunfractie. Misschien dat in de toekomst dat afdelingen-overleg ertoe kan leiden, dat in het westen van Brabant ook een partij-district gevormd kan worden.

de concurrentie aan de macht in europa

Op 11 en 12 februari besloot de Raad van Ministers in een extra Topconferentie om het pakket-Delors in een enigszins gewijzigde vorm te accepteren. Daarmee kwam een einde aan een maandenlang getrouwtrek over de financiering van de EG. Maar — wat belangrijker is — daarmee komt de realisering van één interne markt in 1992 in zicht. Op welke wijze bereiden de ondernemers zich eigenlijk op 1992 voor en wat zijn de mogelijke gevolgen daarvan voor de werknemers van de EG.

Door Jan-Willem Vos

De European Round Table, een gezelschap van grote Europese bedrijven, als Philips, Siemens, Nixdorf, AEG, CGE, Olivetti, is min of meer de initiator van de interne markt. In 1985 bracht Philips-topman Wisse Dekker daar zijn plan „Europe 1990” ter sprake. Het plan bestaat uit vier hoofdpunten: afschaffen van de documentenrompslomp aan de grenzen, harmoniseren van de technische voorschriften en normen, opengooien van de markt voor overheidsaankopen en een afstemming van belastingssystemen. In 1990 zou dat alles gerealiseerd moeten worden. Doel van „Europe 1990” is er voor te zorgen dat de Europese industrie een leidende positie in de wereld blijft behouden. Het plan viel niet alleen goed bij de collegae-directeuren, maar ook de Europese Commissie was enthousiast. De Europese Commissie ontwierp een Witboek waarin zij meldde dat de binnenmarkt in 1992 een feit moest zijn. Sindsdien volgt een aparte werkgroep van de European Round Table de EG op de voet. Deze werkgroep spoort knelpunten op, adviseert ambtenaren van de Europese Commissie en bekijkt ook in welke mate richtlijnen in de lidstaten ingevoerd worden. Hoewel de EG nog flink op de pedalen moet staan voordat er op 31 december 1992 werkelijk sprake kan zijn van één interne markt is de stevige druk van de ondernemers niet zonder resultaat gebleven.

7 soorten TV's

Dat juist veel electronica-bedrijven zich zo druk maken over de Europese eenwording is geen toevalligheid. Om te beginnen is er ook binnen de electronica-branche een moordende concurrentie gaande. Nu dat geldt voor meer economische sectoren, maar wat de EG voor een bedrijf als Philips zo belangrijk maakt is het feit dat meer dan de helft van hun omzet uit Europa komt. Terwijl dit voor Japanse bedrijven bij voorbeeld maar zo'n 20% is. En zolang die Europese markt zo versplinterd is, werkt dat voor een bedrijf als Philips kostenverhogend, waardoor de concurrentie met Japanse bedrijven er moeilijker door wordt. Philips

moet bijvoorbeeld zeven verschillende soorten TV's produceren om in alle Europese landen te kunnen verkopen. Een staf van zeventig mensen is dagelijks in touw om nieuwe systemen aan de locale eisen aan te passen. Eén interne markt met één Europese TV-standaard betekent voor Philips een sterke kostenbesparing. Daar ligt dan ook een belangrijke drijfveer van de European Round Table om zich zo in te spannen voor de binnenmarkt. Nu zitten er in de Round Table groep niet alleen electronische bedrijven. Die wens om één interne markt te realiseren geldt ook niet alleen voor electronische concerns. Wat algemener geformuleerd zou je kunnen zeggen dat de interne markt van belang is voor Europese bedrijven om de strijd tegen de Amerikaanse en Japanse collegae succesvol te kunnen ondernemen. Voor bedrijven die voor het leeuwedeel van hun omzet aangewezen zijn op de Europese markt, zoals Philips en de meeste autofabrikanten, krijgt dit belang nog een extra accent.

concurrentie alom

Om in de scherpe concurrentie-strijd te overleven is kostenbesparing op veel meer terreinen aan de orde en zijn daarnaast overnemingen en fusies een steeds meer voorkomend verschijnsel. In feite doordringt de concurrentie-strijd vele niveau's van de samenleving, zoals onderstaand overzicht aantoonst.

1. Een te groot aantal vaste medewerkers verhoogt de kosten en maakt een bedrijf minder concurrerend. Met name Japanse en Amerikaanse bedrijven zijn dan ook begonnen hun kern van vaste medewerkers uit te dunnen. Zij doen dat door zich terug te trekken op hun kernactiviteiten en voor de overige activiteiten externe bedrijven in te huren. Ook Europese bedrijven kunnen, om concurrerend te blijven, hier niet langer onderuit. Philips kondigde zodoende kortgeleden aan, dat zij enige duizenden staffuncties zal schrappen. Voor de bedrijven betekent deze tendens een stevige kostenreductie, loonkosten kunnen wel met zo'n 10% dalen. Bovendien maakt het de bedrijven veel flexibeler, voldoet de externe deskundige niet, dan neemt men gewoon een andere.

„Philips-demonstratie in Eindhoven”

2. Kostenreductie vindt ook plaats door produktie-concentratie. Bedrijven als Philips hebben vaak in meerdere Europese landen fabrieken staan die produkten als compact-discs leveren. De Japanners daarentegen bedienen de Europese markt vanuit één of twee fabrieken, wat uiteraard veel goedkoper is. Deze produktieconcentratie zal in de komende jaren steeds meer ingang vinden.

3. Inmiddels zijn ook voornamelijk nationaal opererende concerns begonnen zich voor te bereiden op 1992. Om straks te kunnen overleven is ook voor hen schaalvergroting geboden. Fusies liggen voor de hand. Het recente samengaan van de Amro-bank en de Belgische Generale Bank lijkt hiervan de voorbode te zijn. Terwijl het in de Nederlandse verzekeringswereld al gonst van de geruchten over mogelijke fusies. Niet zo verwonderlijk, want ons land telt 700 verzekeraars, de Bondsrepubliek maar 380. Onder de kleine verzekeraars lijkt dus een slachting op komst te zijn.

4. Overnemingen van andere bedrijven, om zo sterker te staan op de mondiale markt, is eveneens aan de orde van de dag. De poging van Carlo de Benedetti om de Generale in België over te nemen, waarmee hij in één klap een derde van de Belgische economie „koopt”, is daarvan een goed voorbeeld. Daarnaast lijkt de beurskrach op „zwarte maandag” (19 oktober 1987) overnemingen te stimuleren, omdat veel bedrijven „spot goedkoop” zijn geworden. Waar nog bij komt, dat allerlei beschermingsconstructies tegen overnemingen meer en meer op de helling worden gezet.

5. Concurrentie is er ook in toenemende mate tussen de lidstaten. Niet langer kan een lidstaat, zeker niet wanneer de interne markt een feit is, met subsidies zijn bedrijfsleven steunen. De interne markt maakt het de bedrijven bovendien beter mogelijk om na 1992 de vestigingsplaats te kiezen, waar het profijt optimaal is. Willen de lidstaten dus interessant blijven voor de industrie, dan zal men met andere middelen moeten concurreren. Factoren als een goede infrastructuur, het sociaal-economisch beleid, lastenbeperking voor het bedrijfsleven en vermindering van staatsbemoeienis zijn daarbij van eminent belang. De gunstige ligging van Nederland is dan ook niet langer een garantie voor voldoende investeringen. Vandaar de plannen om de Randstad met nieuwe PTT-

telefooncentrales, nieuwe viaducten en wegen uit te rusten. Ook de kortgeleden verschenen Vierde Nota Ruimtelijke Ordening spreekt zich onomwonden uit voor het volgen van de industriële ontwikkeling als leidraad voor de ruimtelijke ordening.

6. Concurrentie is er tenslotte tussen de werknemers. Ook op dit terrein gaan Japan en de VS ons voor. In Japan is het nu al zo dat bedrijven een kleine vaste kern van goedbetaalde medewerkers hebben en verder voor 75% mensen aantrekken die allerlei tijdelijke contracten krijgen. In de VS is men nog niet zover, daar heeft 25% van de medewerkers een tijdelijk arbeidscontract. Vooral in de dienstverlenende sector is het fenomeen tijdelijk werk echter sterk in opkomst. Het grote probleem voor de tijdelijke krachten is dat hun sociale voorzieningen erbarmelijk zijn. In de VS heeft 42% van deze krachten geen ziektekostenverzekering, om van een pensioenregeling nog maar te zwijgen. Ook in Europa is het verschijnsel thuiswerk, tijdelijke- en afroepkracht inmiddels sterk in opkomst. Gevreesd moet worden dat de interne markt deze tendens zal versterken. Een harmonisering van de sociale wetgeving zal, om te kunnen blijven concurreren met de VS en Japan, eerder in neerwaartse zin plaatsvinden, dan dat werknemers behoorlijke sociale voorzieningen kunnen behouden. Deze voorzieningen kosten immers geld en dat is ongunstig voor de concurrentiepositie van de ondernemer.

mondiale markt

De uitdaging van het Europa zonder grenzen is dus vooral een concurrentieslag. Daarbij gaat het niet alleen om de 320 miljoen Europese consumenten. De mondialisering van de economie betekent een concurrentieslag op elkaar's markten, zeg maar op een mondiale markt. Deze wereldomspannende markt bestaat uit West-Europa, Japan, de VS, de Newly Industrialising Countries (zoals Zuid-Korea en Taiwan) en enkele grote ontwikkelingslanden, waarbij gedacht moet worden aan Brazilië. Dit mag een kolossale markt lijken in feite is zij reeds verzadigd. Van grote economische groei is nauwelijks sprake, bevolkingsaanwas kennen de VS, Japan en West-Europa niet, zodat de concurrentie zich vooral toespitst op het vergroten van het marktaandeel op die verzadigde markt.

(Vervolg op pag. 6)

recht om te blijven recht om te leven

Onder deze titel heeft het landelijk comité Zelfstandig Verblijfsrecht Migrantenvrouwen een brochure uitgegeven om bekendheid te geven aan de zwakke rechtspositie van migrantenvrouwen, en aan de ellende die dit veroorzaakt. Het verband wordt gelegd tussen het recht om te blijven en het recht op eigen seksualiteit, op vrije arbeid, op ontplooiing, op een toekomst, op een eigen identiteit en op een zelfstandig bestaan.

Op de vooravond van de indiening van het ontwerp van een nieuwe Vreemdelingenwet wordt het beleid van de Nederlandse regering aangeklaagd, en maken migrantenvrouwen hun eisen kenbaar:

- dat buitenlandse vrouwen vanaf het ogenblik van toelating een zelfstandige verblijfstitel krijgen zonder beperking.
- dat buitenlandse vrouwen die een beroep moeten doen op de Bijstand niet het land worden uitgezet.

Het comité roept politieke partijen, kerken, vrouwenorganisaties, vakbonden, hulpverleners en organisaties van buitenlanders op deze eisen op te nemen in hun strijd.

De brochure ziet er aantrekkelijk uit en is

toegankelijk geschreven. Aanleiding om een migrantenvrouw uit te nodigen op een vergadering?

Bestellen door overmaking van 4,25 op giro 3025429 onder vermelding van: „bestelling brochure”.

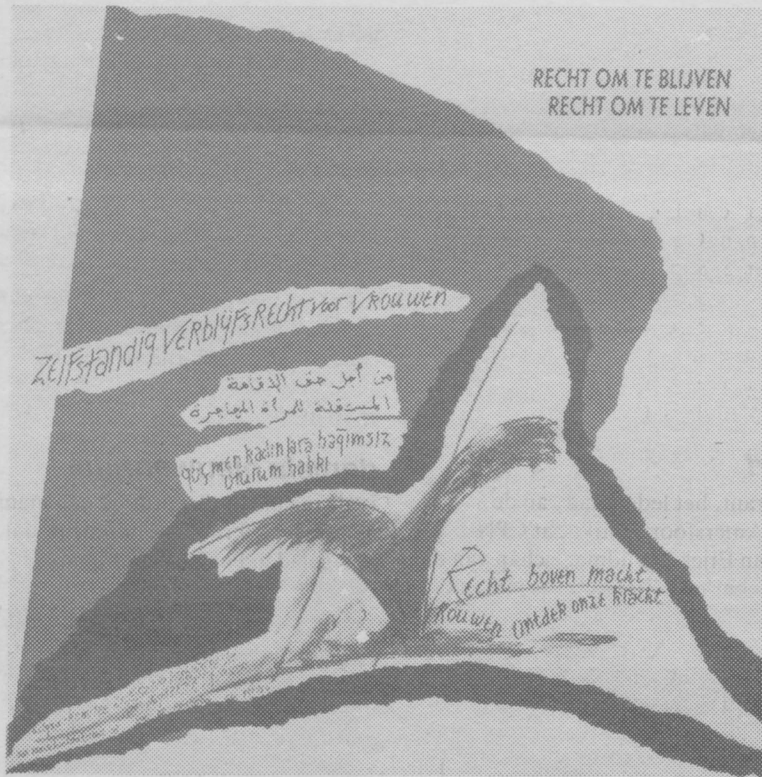
Informatie: Komitee Zelfstandig Verblijfsrecht voor Migrantenvrouwen, Van Musschenbroekstraat 108, 1091 DD Amsterdam, tel. 020-941854/941828.

Marian Kuijs

kinderopvang

Vanuit het Amsterdamse 8 maart-komitee is het initiatief ontstaan voor een stedelijk platform kinderopvang. De initiatiefneemsters wijzen op enerzijds plannen bij de gemeente om bestaande kinderopvang uit te breiden, en

anderzijds op voorgenomen bezuinigingen. Hoogste tijd dus om de krachten te bundelen voor goede en goedkope kinderopvang. Op maandag 25 april om 20.00 bij de SOOVA zal bekeken worden of dit mogelijk is. Adres: SOOVA, 2e Van der Helststraat 2A (hoek Ceintuurbaan), informatie: 020-267124. Vrouwen die vanuit de CPN hier naar toe willen gaan, vragen we dit door te geven aan de coördinatiegroep van het Landelijk Vrouwen overleg.

vrouwen blijven eisen in mei

Begin maart is het kabinet met een standpunt gekomen over de plannen van de Commissie Dekker voor de herstructurering van de gezondheidszorg.

Positief is, dat abortus, sterilisatie en kinderconsultatiezorg wél in de basisverzekering komen, volgens dit standpunt. Negatief blijft, dat voorbehoedsmiddelen (pil, spiraaltje, condooms) bijverzekerd of zelf betaald moeten worden. Bovendien blijft de invoering van een forse nominale premie, en aparte verzekering voor kinderen (nu gratis) gehandhaafd: nadelig voor lagere inkomens dus.

Vrouwen Blijven Eisen organiseerde op zaterdag 16 april een informatiemiddag voor plaatselijke comités en andere belangstellenden. Doel: acties op het Binnenhof in de 2e week van mei, als de Kamer beslist over de plannen van de Commissie Dekker.

Informatie: 030-882468 (Jeannette of Lucia), 020-258940 (Leontine), 05703-1725 (Corrie).

cpn-conferentie

(vervolg van pag. 4)

terug naar de prioriteiten

De voorstellen van het partijbestuur om ons werk te concentreren op een aantal terreinen, zijn in voorbereiding van de conferentie door de partij onderschreven. En meer dan dat. De voorbereiding van activiteiten wordt al volop aangepakt. Dat geldt zeer nadrukkelijk voor de steun aan de solidariteitskampanje met de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika, die uit moet monden in een grote landelijke demonstratie en een 10-daagse steunkampanje met het ANC. Het apartheidsbewind probeert wanhopig om democratische organisaties mond dood te maken en het ANC te isoleren. Dat is niet gelukt en zal ze niet lukken. Het Botha-bewind gaat van kwaad tot erger. In Zuid-Afrika maken mensen moedige keuzes.

Ook hier moet gekozen worden. Kiezen voor het verbreken van de banden met het apartheidsbewind en steun aan de democratische organisaties, met name het ANC. Dat eisen we ook van de Nederlandse regering. Op 11 juni moet Amsterdam zwart, geel en groen zien van de demonstranten die deze eisen kracht bijzetten.

De CPN zal daar haar eigen bijdrage aan leveren.

Waar het gaat om de voortgang van de vredesbeweging, zijn de konkrete aktievormen nog wat minder uitgewerkt. De komende tijd moet benut worden voor verder beraad daarover. Beraad in eigen kring en beraad met anderen, waarbij ook de organisatorische verbanden opnieuw vorm krijgen. Dat er voor Nederland en voor de beweging in Nederland iets eigens te doen blijft, is duidelijk. De modernisering van de korte afstandswapens moet worden tegengegaan. Verlaging van wapenning is nodig en evenzeer het optreden tegen een West-Europees militair blok.

opgaande lijn te konstateren

Er zijn nog een hoop zaken die niet lekker lopen, maar veel wordt wel aangepakt. Het afhaken van de CPN is nog niet gestopt en dat is pijnlijk genoeg. Maar nieuw is dat we weer leden winnen. Nieuwe, voornamelijk jonge leden die op ons afkomen.

Daarom is er alles voor te zeggen om te

besluiten dat we dit jaar ook extra aandacht schenken aan versterking van onze eigen beweging, de communistische beweging.

We zijn een beweging die wat te bieden heeft. Een beweging met geheugen, met geschiedenis, met het vermogen uit de geschiedenis lessen te trekken. Met het vermogen om met belangrijke lessen en tradities politieke invloed te verwerven. De overeenstemming over de prioriteiten geeft de mogelijkheid om de eensgezindheid in eigen gelederen te versterken, en daarmee de daadkracht van onze partij.

Dat legt ook de basis voor het versterken van parlementaire posities. Hoe we bij de verkiezingen uitkomen is geen kwestie van principes maar van concreet-tactische of strategische besluiten, afwegingen en de houding van anderen. Bij de Europese verkiezingen nemen we deel aan het GPA. In elk geval is onze taak nu: de CPN zichtbaar maken.

Bij de doelen die we ons stellen, het winnen van mensen voor een andere koers, speelt De Waarheid een belangrijke rol. Het besluit dat we hierover op ons congres genomen hebben is een van de meest veeleisenden: Het overleiden houden van De Waarheid is niet simpel. De situatie zag er slecht uit. Het onderzoek door de ingestelde struurgroep toonde aan: Het kan. Mits..... Het is verheugend, dat De Waarheid er nog is en dagelijks blijft verschijnen.

onafhankelijk links voor discussies en analyse

Door Iede de Vries

Het onafhankelijke tijdschrift „Links” is inmiddels aan z'n derde jaargang begonnen. Links noemt zichzelf een tijdschrift voor socialistische discussie en analyse, dat niet gebonden is aan een politieke partij. De redactie bestaat uit (wat genoemd worden) dakloze socialistische leden van PSP en CPN en mensen die actief zijn in bewegingen en vakbonden. Links is een open blad, waar — volgens de redactie — discussie voorop staat en waar lezers aangemoedigd worden artikelen in te sturen. In het blad is zowel plaats voor korte aktuelle artikelen als lange diepgaande besprekingen. Het blad probeert de (intellectuele?) discussies over thema's binnen links aan te moedigen om inzicht in maatschappelijke ontwikkelingen te vergroten.

europa

(vervolg van pag. 5)

buiten de boot

Wat de mondiale markt ook duidelijk maakt is dat er grote bevolkingsgroepen buiten de boot vallen. Dit is het merendeel van de ontwikkelingslanden en — in minder mate — zijn het ook de armen in West-Europa en de VS. De mondiale markt is in feite dan ook een markt waar twee derde van de wereldbevolking meeltelt, de rest wordt min of meer afgeschreven.

Dit heeft vooral grote gevolgen voor de werknemers in West-Europa. Het werken met een kleine vaste kern van medewerkers en een grote groep tijdelijke krachten bestond al enige tijd in de ontwikkelingslanden. Daar verkeren immers grote delen van de bevolking in het zogenaamde „informele circuit”. De geleidelijke introductie van de arbeidsverhoudingen in Japan, de VS en nu ook West-Europa, betekent in West-Europa een breuk met het sociale verleden. Vele West-Europese landen hebben in de afgelopen veertig jaar een welvaartstaat opgebouwd, met behoorlijke sociale voorzieningen voor werkenden en werklozen. Deze voorzieningen komen nu op de tocht te staan.

gepasseerd station

Of we dat nu leuk vinden of niet, de zojuist beschreven ontwikkelingen zijn grotendeels onstuitbaar. De EG krijgt in 1992, of misschien een jaartje later, haar binnenmarkt, waardoor Europese bedrijven het beter kunnen opnemen tegen hun collegae uit Japan en de VS. Verzet tegen deze gang van zaken komt niet alleen neer op het willen uitstappen op een al gepasseerd station, maar houdt bovendien weinig rekening met de vraag of de EG zoveel beter af zou zijn zonder interne markt. Dat perspectief zou waarschijnlijk geleid hebben tot kapitaalvlucht, waardoor de EG de strijd met de VS en Japan verloren zou hebben en verarming het gevolg zou zijn geweest. Maar of deze gang van zaken daarmee dus voor zoete koek geslikt moet worden is weer wat anders. Paul Elshof, medewerker van de Stichting Multinationale Ondernemingen (SOMO) vindt vooral de dreigende teloorgang van de West-Europese welvaartstaat zorgwekkend. „Als die interne markt er dan toch komt”, stelt hij, „dan wordt het hoog tijd dat niet alleen bedrijven, maar ook werknemers-bewegingen internationaliseren”. Juist nu er in Zuid-Oost Azië steeds meer verzet komt tegen de slechte voorzieningen van werknemers moeten er volgens hem coalities gesloten worden. Werknemers-bewegingen in Europa moeten gaan samenwerken met bewegingen in Japan, Zuid-Oost Azië en de VS. Zodat de betrekkelijk goede voorzieningen in Europa op wereldschaal inzet worden gemaakt van de strijd van werknemers.

Jan-Willem Vos is medewerker van het Groen Progressief Akkoord (GPA).

Voorjaars-
envelop
De Waarheid
april 1988

Een overzicht van de inhoud van één van de laatste nummers laat zien dat het blad zich voornamelijk bezig houdt met theoretische debatten over linkse zaken, zoals de reacties op de botsingen rond het toneelstuk van Fassbinder; een profiel van Hendrik de Man; een links, democratisch alternatief voor de computernetwerken in Nederland; de discussies over hergroepering bij politiek-links; de positie van Cory Aquino en de moeite die de DDR met glasnost heeft.

De meeste artikelen zijn nogal aan de lange kant. Veel linkse stemmers, radicale vakbondsleden, en anderen uit de doelgroep zullen (artikelen uit) Links waarschijnlijk „moeilijk” noemen.

Het blad komt vijf keer per jaar uit en kost f 25,-. Abonnementen opgeven bij Veemarktplein 30bis Utrecht, tel. 030-946598.

berichten uit de afdelingen

solidariteit

Het CPN-distrikt Den Haag heeft zich het lot aangetrokken van de twee communisten die in Turkije gearresteerd werden, toen zij uit ballingschap terugkeerden naar Ankara. In Den Haag is een comité gevormd dat voor hun vrijlating pleit en voor meer democratie in Turkije. Een delegatie van het comité heeft tot twee keer toe geprobeerd een gesprek te hebben met de Turkse ambassadeur in Den Haag. Het comité wil proberen twee advocaten te sturen naar het proces tegen Sargin en Kutlu. Giften naar bankrekeningnummer 519 444 663 van de ABN in Den Haag t.n.v. M. Aslantas, v.v. proces.

lelystad

De CPN-afdeling in Lelystad geeft ook weer een eigen ledenbericht uit. In maart is het in vrolijk geel gestoken blad bij de CPN-leden in de bus gevallen. Het is de bedoeling dat het blad elke twee maanden gaat verschijnen. Het eerste nummer bevat een overzicht van de activiteiten van de afgelopen anderhalf jaar van het afdelingsbestuur en is de nieuwsbrief afgedrukt van het Woonlasten Overleg Lelystad. Ook zijn ze in Lelystad al druk doende met de akties voor het ANC die in de maand juni gehouden zullen worden.

gist-brocades

Bij Gist Brocades is het de laatste weken onrustig. Dat heeft tot enkele akties van het personeel geleid. In het CPN-ledenbericht van de afdeling Delft wordt daar op teruggeblikt. John Stals komt tot de conclusie, dat er sprake is van gemiste kansen bij Gist-Brocades. Belangrijkste oorzaak volgens hem was een gebrek aan vakbondsoptreden van de Industriebonden FNV en CNV en de gebrekkige contacten die de partij onder het personeel van het bedrijf heeft. De partij moet in de toekomst minder achter de ontwikkelingen aanlopen, maar er direkt bij betrokken zijn, zo luidt de conclusie.

benoeming

Uit Com-post, het blad van het CPN-distrikt Utrecht blijkt, dat Cathri van de Haar is benoemd tot fractie-assistent van zowel de Utrechtse gemeenteraadsfractie, als van de provinciale fractie in het provinciebestuur.

versterking

In Nijmegen hebben de ledenvergadering van PSP, PPR en CPN ingestemd met een verdere organisatorische versterking van de links radikale samenwerking in de stad. Daartoe zal ondermeer voortaan het blad van de combi-fractie worden meegestuurd met de ledenberichten van de drie partij-afdelingen. Rond een aantal thema's zullen meerdere gezamenlijke bijeenkomsten worden georganiseerd.

friese scholen

De CPN-fractie in de gemeenteraad van het Friese Drachten heeft onder ouders en leerkrachten van openbare scholen akties georganiseerd tegen plannen om kleine scholen te sluiten. Als uitvloeisel van plannen van Ginjaar-Maas zullen vooral in kleine dorpen de scholen verdwijnen. Gedeputeerde Staten van Friesland hebben een soort ruiltje tussen grote steden en kleine dorpen voorgesteld. Maar de CPN-frakties in de gemeenteraden in Friesland vinden, dat gezamenlijk de strijd tegen Den Haag aangegaan moet worden. Dit alles blijkt uit het Friese distriktblad Het Kompas.

amersfoort

Uit De Muurkrant, het ledenblad van de CPN-afdeling Amersfoort, blijkt dat CPN-raadslid Elly van Eijck het lidmaatschap van de gemeenteraad neerlegt. Zij heeft zes jaar in de raad gezeten, namens de CPN in de fractie van Progressief Amersfoort. Elly treedt in dienst bij de gemeente Amersfoort, als inspraakcoördinator. Een functie die niet met het raadslidmaatschap te combineren is. Ze wordt in de gemeenteraad opgevolgd door Ronald Vis, één van de ongebonden in de combi-lijst.

sebald rutgers

Uit een artikel in de Amersfoortse Courant blijkt dat het gemeentebestuur van die stad het verzoek van de redactie van P en C heeft afgewezen, om een straat te vernoemen naar Sebald Rutgers. Na een jarenlang verblijf als econoom in een industrieel centrum in de Sowjet-Unie sleet Sebald Rutgers zijn laatste jaren in Amersfoort. Hij overleed in 1961. Volgens het Amersfoortse college past de naam van Rutgers niet in de vastgestelde thema's voor straatnaamgeving.

scholing

In het distrikt Utrecht worden nieuwe activiteiten opgestart, om het distriktswerk van de partij nieuw leven in te blazen. Er is inmiddels besloten elke eerste dinsdag van de maand een bijeenkomst te houden over een bepaald thema. De eerste twee scholingsavonden zijn ook al uitgeschreven. Eén over marxisme en arbeidersbeweging en een tweede over het marxisme en feminisme.

sociaal zwartboek

Omdat het distriktsbestuur van CPN-Friesland bang is, dat sommige gemeentebesturen onvoldoende de belangen in de gaten houden van alle inwoners, heeft het distriktsbestuur alle Friese gemeenten per brief gevraagd een eigen sociaal beleid op poten te zetten en niet uitsluitend op de richtlijnen uit Den Haag af te gaan. Het CPN-distrikt heeft van een aantal gemeentebesturen al een schriftelijke reactie gehad. Alle reacties zullen voorzien worden van een „CPN-commentaar”, waarna de gebundelde brieven als een soort „zwartboek” verspreid zullen worden.

domela nieuwenhuis

In de maand april wordt op een manifestatie in de provincie Friesland herdacht, dat honderd jaar geleden Ferdinand Domela Nieuwenhuis door het kiesdistrikt Schoterland in de Kamer werd gekozen. Ook is het dan 100 jaar geleden dat de grote stakingen in het veen uitbraken. In het Friese CPN-distriktsblad Kompas wordt alvast een vooraankondiging voor deze manifestatie gepubliceerd.

britse homo-wetten

In het ledenbericht van de CPN-afdeling in Delft wordt uitvoerig stilgestaan bij de anti-homo wetgeving in Groot-Brittannië. De regering Thatcher heeft eind vorig jaar een wet ingediend op het functioneren van lokale overheden. Daarin wordt de positieve discriminatie voor homo's en lesbiennes verboden. Ook krijgen schoolbesturen meer bevoegdheden om op te treden tegen homoseksuele onderwijzers en onderwijzeressen. In Manchester is in februari een grote betoging gehouden waaraan meer dan 30.000 mensen deelnamen. De Britse homobeweging zoekt steun bij buitenlandse zusterorganisaties.

stadspolitiek en afdelingsleven

Stadspolitiek kan voor de CPN in Leiden ook betekenen, dat je het toerisme bevordert. Hoe de Leidse CPN-afdeling hiertoe kwam, was een conferentie over de thema's „werk” en „gezondheidszorg”. Op zaterdag 12 maart zaten hiervoor vijftien mensen bij elkaar.

De thema's waren gekozen met het oog op de aktualiteit. En vanwege de betrokkenheid en de aktie van de CPN-leden. Het doel was om een aanpak in de Leidse situatie uit te werken, of in ieder geval, daar een aanzet toe te geven. Dus ook het voeren van een stadspolitiek. Voor beide thema's gold, dat enkele vragen tevoren waren geselecteerd, als resultaat van discussie op de ledenvergadering en persoonlijke gesprekken.

Bij het thema „werk” was discussiepunt, dat bij reorganisatie vaak de eis „geen gedwongen ontslagen” gesteld wordt. Naast het verlies van arbeidsplaatsen is er aandacht nodig voor het feit dat groepen als migranten, vrouwen en jongeren er niet meer tussen komen.

Bij het thema „gezondheidszorg” ging de discussie o.m. over de stelling, dat verbeteringen in de gezondheidszorg achterwege blijven, ook doordat er onvoldoende (mede)zeggenschap is van de gebruikers. De activiteiten van komitees „Stop het eigen risico”, het werk van vrouwengezondheidscentra, het bevolkingsoptreden voor een nieuw ziekenhuis (zoals in Zoetermeer) zijn voorbeelden die laten zien, dat gebruikers van de gezondheidszorg heel goed zeggenschap kunnen uitoefenen en tot nut maken. Zal gebruikersinvloed ook niet essentieel zijn om tot een werkelijke versterking van de eerste lijn te komen? zo was een vraag.

Ook bij het thema „werk” liet de discussie konkrete lijnen zien. Het opkomen voor „positieve aktie”, en het alert zijn bij automatisering op de eigen werkplek werd belangrijk gevonden. Ook werd gedacht aan de mogelijkheden die het toerisme in Leiden biedt, en het opeisen van het recht op bijverdienen en scholing voor mensen met een uitkering.

Een discussiedag, die door de deelnemers interessant gevonden werd. Een geslaagde poging om het politieke leven van de afdeling op te bouwen.

samenwerking met migranten is mogelijk en nodig..

Door Iede de Vries

Niet alleen om de belangen van buitenlanders in Nederland beter te kunnen behartigen, maar ook vanwege het streven naar bundeling van krachten is het voor de CPN van belang de contacten met organisaties van buitenlanders te verbeteren. (De organisaties van) buitenlanders zouden zelf ook méér moeten doen om aansluiting te vinden bij de processen van democratische besluitvorming in Nederland. Dat zijn twee conclusies die getrokken kunnen worden na bestudering van het beleidsprogramma 1988-1992 van de organisatie LSOBA. Dat is de overkoepeling van de migranten-organisaties in Nederland. Het nieuwe vijfjarenplan van de LSOBA is onlangs op een congres vastgesteld. In het vijfjarenplan wordt een aantal plannen gelanceerd, waar CPN-afdelingen, gemeenteraadsleden, parlementsfractie, partijbestuur en werkgroepen op zouden kunnen inspelen. Dat zal echter van stad tot stad verschillend zijn. In sommige steden is de samenwerking tussen raadsfrakties en besturen met de de organisaties van buitenlanders beter dan in de andere.

Onderstaand overzicht geeft in enkele punten, die door de CPN „opgepikt” kunnen worden.

1. Huisvesting: in de besturen van woningbouwverenigingen zitten vrijwel geen buitenlanders. Toch doen buitenlanders een beroep op de woningmarkt. Er zijn gevallen van woning-weigeringen aan buitenlanders bekend. CPN-ers in woningbouwbesturen zouden bij het vrijkomen van een bestuursplaats daar rekening mee kunnen houden. Vooral in grote steden komt het nogal eens voor dat „huisjesmelkers” aan buitenlanders extreem hoge prijzen vragen, zowel voor huur als voor koop. Volgens de organi-

saties van migranten, zou tegen uitbuiters op de woningmarkt strenger opgetreden moeten worden.

2. Onderwijs: veel buitenlandse ouders hebben weinig kennis van de Nederlandse onderwijswetgeving. Buitenlanders worden nauwelijks betrokken bij het bestuur van openba-

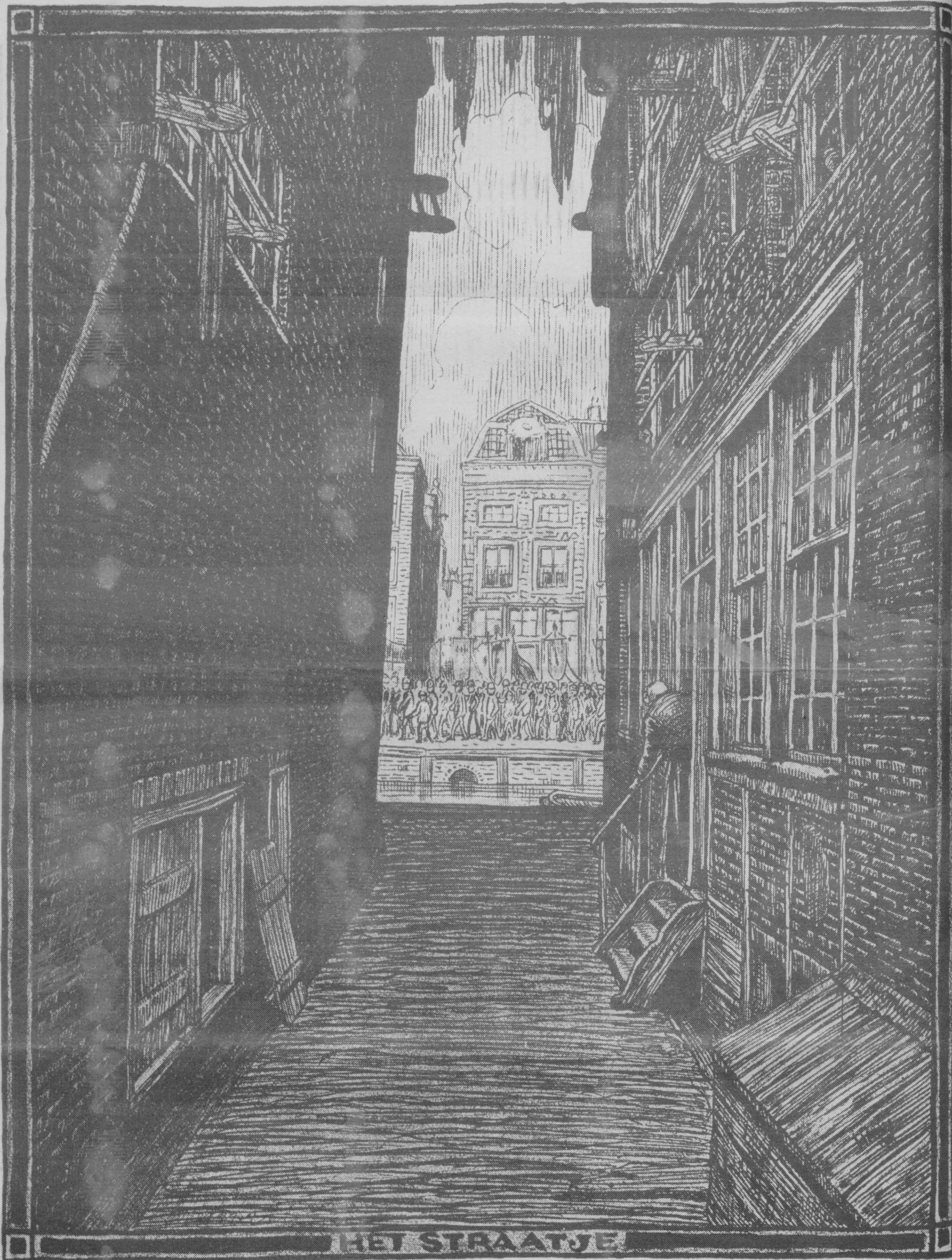
re- of bijzondere scholen. Wordt er vanuit gemeentebesturen wel voldoende gedaan aan onderwijs-voorlichting voor buitenlanders?

3. Sociale Zaken: De migrantenorganisaties zoeken al enige tijd aandacht voor het vraagstuk van de „nood-kopers”. Dat zijn

buitenlandse werknemers die hier - bij gebrek aan huisvesting voor hun hele gezin - een huis hebben gekocht, en nu in grote financiële problemen zitten. Lang niet alle gemeentelijke sociale diensten hebben toelaten tot hun beschikking. Toch worden te vaak moeilijke zaken „afgehandeld” met buitenlanders die amper begrijpen waarover het gaat. Raadsfrakties zouden op dat terrein iets kunnen doen.

4. Juridisch: veel buitenlanders weten soms niet wat hun „rechten” zijn. De partij zou uitnodigend moeten optreden om hen eerder en beter te betrekken bij (overheids-) besluitvorming. Gelukkig zijn er in veel steden al discriminatie-telefoons. Maar soms is aktiever optreden tegen discriminatie en racisme mogelijk. Buitenlandse vrouwen hebben nog steeds geen eigen verblijfstitel. Na een echtscheiding wordt een buitenlandse vrouw soms teruggestuurd, met de kinderen. Vrouwenorganisaties zouden de claim voor een eigen verblijfstitel in de parolen kunnen opnemen.

Uiteraard moet gezegd worden dat contacten tussen CPN-organisaties en veel migranten al redelijk lopen, en dat partijgroepen de belangen van migranten goed in het oog houden. Maar het jaarverslag en het beleidsplan van LSOBA laten zien, dat er nogal wat terreinen in de Nederlandse samenleving zijn, waarop alles lang niet zo vlekkeloos geregeld is als het zou moeten. Vandaar het pleidooi voor versterking van de informatie-uitwisseling en verdieping van de samenwerking tussen CPN en migrantenorganisaties. (Iede de Vries, woonde namens het partijbestuur van de CPN, het LSOBA-congres bij)

HET STRAATJE

1 mei

1915

- pag 2 - internationale activiteiten partijbestuur.
- pag 3 - nieuwe CPN-leden aan het woord.
- pag 4 - nieuwe organisator van de werving voor De Waarheid
- de CPN en kinderopvang
- pag 5 - afdeling Nijmegen in het portret.
- pag 6 - CPN-vrouwen
- aktienieuws over Zuid-Afrika.
- pag 7 - berichten uit de afdelingen

mei/juni 1988 nr. 4

CPN ledenkrant

• OOK VOOR ONZE DONATEURS •

nationale anti-apartheidsmanifestatie zaterdag 11 juni, amsterdam

13.00 uur museumplein, aanvang demonstratie
14.00 uur dam, aanvang manifestatie

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Onmiddellijk na het uitkomen van de verklaring tegen apartheid van het Breed Overleg Tegen Apartheid, heeft het partijbestuur van de CPN zich achter die oproep voor de nationale anti-apartheidsmanifestatie geschaard. De landelijke partijconferentie in maart besloot grote prioriteit te geven aan de activiteiten gericht op de solidariteit met het ANC en een totale isolering van het Botha-regime.

door Siem van der Helm

Elke dag dat het apartheidsregime bestaat, is een misdaad. Iedereen die meehelpt het voortbestaan te rekken, belast zich met medeverantwoordelijkheid.

Daartegen is elke uiting van solidariteit met de bevrijdingsbeweging in Zuid-Afrika een bijdrage tot menselijkheid, democratie en vrijheid.

De eenheid en strijdbaarheid vanuit de Zuidafrikaanse bevolking voor een vrij, democratisch en niet-racistisch Zuid-Afrika, moet ons inspireren tot een krachtige, brede solidariteitsbeweging in Nederland.

Naar de mening van de CPN mag de Nederlandse regering haar oordeel en gedrag niet langer koppelen of afhankelijk maken van overleg met EG-partners.

Nederland kan door eigen optreden toonzettend werken, vooral als het zich aansluit bij andere landen, zoals de Scandinavische, die een verdergaand beleid ten aanzien van Zuid-Afrika voeren.

Het tot stand komen van het Breed Overleg Tegen Apartheid is een verheugende stap om de beweging tegen apartheid te versterken. Het partijbestuur van de CPN roept iedereen, op zaterdag 11 juni deel te nemen aan de grote anti-apartheidsmanifestatie in Amsterdam.

Lees verder op pag. 6

nederland schijntolerant

roze zaterdag maakt van delftsblauw delftroze

Nederland schijntolerant. Dat is het thema van de komende Roze Zaterdag, 25 juni in Delft. Heeft Delft meer in petto dan een heus delftsroze tegeltje, de gebruikelijke t-shirts, een feestelijk programma en een links en actief meewerkend — gemeentebestuur? De Ledenkrant sprak met drie medewerkers van het plaatselijke Roze Front.

door Jeannette van Beuzekom

De Delftse Werkgroep Homoseksualiteit, kortweg DWH, is geen gewone COC-afdeling. De werkgroep is in de zestiger jaren voortgekomen uit de landelijke werkgroep studenten en homoseksualiteit, en heeft zich nooit willen voegen in de COC-structuur. Wel stemrecht op het COC-congres, maar verder autonoom, vanuit een restantje anarchisme. Toen de DWH twintig jaar bestond, leek dat een mooie gelegenheid om de Roze Zaterdag eens naar Delft te halen. Zulks geschiedde.

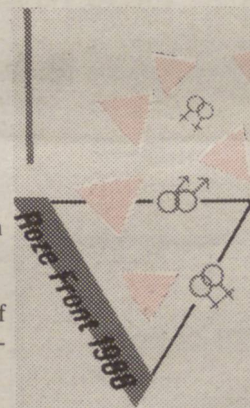
Niet de DWH, maar het voor deze gelegenheid opgerichte plaatselijke Roze Front bereidt Roze Zaterdag voor. Iedereen kan in het Roze Front meedoen, op persoonlijke titel. Geen binding dus, en geen moeilijkheden, met allerlei officiële organisaties. Wie doen er mee? Will Frantzen doet het sekretariaat; hij is actief in de DWH. Hanke van Eemeren is van de vrouwengroep, die in Delft al sinds jaar en dag niet meer bij de DWH aangesloten is, maar vanuit het vrouwenhuis opereert. Luc Hofmans, van de publiciteitsgroep, is een van de velen die niet vanuit een bepaalde organisatie meewerkt aan de Roze Zaterdag.

homo-emancipatiebeleid

Delft is een van de weinige gemeenten met een homo-emancipatiewerker in dienst. Dat heeft zijn vruchten al afgeworpen: via hem is een ambtelijke werkgroep opgericht, waarin hijzelf zitting heeft, de wethouder, een vertegenwoordiger van de politie, een gemeentevoorlichter, en natuurlijk het Roze Front Delft. Daarnaast is er een eigen werkgroep van de politie, waarmee het Roze Front afspraken maakt over de demonstratieroute, het optreden van de politie, de verantwoordelijkheden van de „roze” ordedienst respectievelijk de politie, enzovoorts.

Will Frantzen: „Door zo'n ambtelijke werkgroep wordt de gemeente betrokken bij en medeverantwoordelijk voor de Roze Zaterdag. Bovendien krijgt de homo-emancipatiewerker op deze manier een duidelijk zichtbare achterban, en activiteiten. Zijn positie wordt versterkt, en dat moet weer doorwerken in het

Vervolg op pag. 3

25 juni 1988
Landelijke
potten- en
flikkerdag
in Delft

Delftsblauw?
Delft roze!

cpn-bezoek aan portugal en spanje

Op uitnodiging van de PCP bezocht een delegatie van het partijbestuur bestaande uit voorzitter Elli Izeboud en Anne de Boer lid van het partijbestuur van 28 tot 30 november en van 3 tot 5 december Portugal. Van de aanwezigheid op het Iberisch schiereiland werd gebruik gemaakt om de eerste dagen van december in Madrid besprekingen te voeren met de Communistische Partij van Spanje (PCE).

door Anne de Boer

In Portugal hadden gesprekken plaats met algemeen secretaris Alvaro Cunhal, Domingos Abrantes lid van het politiek bureau en van het secretariaat en met Domingos Lopes, plaatsvervangend lid van het centraal comité. Directe contacten tussen de CPN en de Portugese communisten dateerden al weer van enige jaren her en dit bezoek had dan ook tot doel de bestaande banden van vriendschap en samenwerking te versterken middels uitwisseling van ervaringen en ideeën. Gesproken werd over de situatie in de beide landen en de plaats en de activiteiten van de beide partijen. Daarnaast kwamen aan de orde de ontwikkelingen in de internationale situatie en de communistische en arbeidersbeweging. Ook had de delegatie de gelegenheid om gesprekken te voeren met activisten op de scheepswerven van Almada en de landbouwcoöperatie „1ste Mei” in het zuiden van Portugal te bezoeken. Voor de Portugese communisten is de verdediging van de grondwet tegen pogingen van rechts deze te wijzigen een van de belangrijkste taken van dit moment. In het parlement worden nu al wijzigingsvoorstellen bediscussieerd. Een tweede meerderheid is daarvoor echter vereist zodat de regerende PSD (een sociaal-democratische partij die echter beter als liberaal kan worden omschreven) ook de stemmen van de socialistische parlementariërs van Soares nodig heeft. Een dergelijke coalitie te voorkomen is zodoende een eerste vereiste, maar ook de socialisten formuleren voorstellen voor een herziening. De voorstellen richten zich niet uitsluitend op de nationalisering maar ook op het schrappen van de evenredige vertegenwoordiging bij de verkiezingen, de beperking van de lokale democratie en op het afbreken van de sociale rechten van de arbeiders zoals bijvoorbeeld aantasting van de bescherming tegen ontslag.

cpn ontmoet iraakse communisten

Op 2 mei 1988 had een delegatie van de CPN, in Amsterdam een ontmoeting met een delegatie van de communistische partij uit Irak. De delegatie van Iraakse communisten stond onder leiding van Ahmad Jawdat en van CPN-zijde werd aan het gesprek deelgenomen door Siem van der Helm en Anne de Boer.

Tijdens de ontmoeting bleek grote overeenstemming over de wenselijkheid van een snelle

spanje

In de gesprekken die de delegatie van het partijbestuur in Spanje had met Gerardo Iglesias, algemeen secretaris van de PCE, als lid van het centraal comité verantwoordelijk voor vredesvraagstukken en met verantwoordelijken van de vakbond CCOO kwam de EG problematiek regelmatig aan de orde. De Spaanse communisten waren en zijn voor het lidmaatschap van de EG. Voor de Spaanse economie is zeker op een moment van technologische revolutie deelname aan een grote markt een noodzakelijkheid wil men in de toekomst economisch mee blijven kunnen doen. De socialistische regering van Felipe Gonzalez wordt echter gekritiseerd voor de manier waarop de onderhandelingen zijn gevoerd en de PCE constateert dat de toetreding zeker ook negatieve uitwerkingen heeft gehad, staalindustrie en scheepswerven staan onder grote druk. De PCE heeft zich bijzonder ingezet tegen de toetreding van Spanje tot de Nato die door de socialisten is doorgedrukt. De acties concentreren zich nu op de Amerikaanse bases met atoomtaken. Bij de verkiezingen voor de gemeenteraden en voor het Europees parlement vorig jaar is de PCE weer iets hersteld van een eerdere terugval. De tweedeling van de Spaanse politiek in enerzijds socialist en anderzijds de rechtse coalitie lijkt zich te gaan wijzigen doordat de IU (Verenigd Links) hier voorzichtig tussen komt en er zo een meer plurale situatie ontstaat. In de IU werkt de PCE, als belangrijkste groep, samen met onder meer feministische groepen, milieuactivisten en de Gallego-groep die zich eerder van de PCE afsplitste. Voor de PCE moet de IU meer worden dan een electoraal gebeuren, het streven is het te maken tot een politieke kracht waarvan de werking uitgaat boven de partijgrenzen. Voor de delegatie was het bezoek aan Spanje en Portugal een uitstekende gelegenheid zich over de actuele ontwikkelingen te informeren.

Een van de conclusies die zich daarbij opdringt is dat de communistische en arbeidersbeweging zich niet kan permitteren zich uitsluitend op eigen land te oriënteren. De Europese economische integratie dringt eens te meer tot meer overleg en tot het zoeken naar concrete vormen van samenwerking en actie. Bestaande verschillen mogen daarbij geen obstakel blijven.

beeindiging van de Golfoorlog en de wijze waarop. Evenals al eerder door de CPN bepleit, zijn ook de communisten uit Irak van mening dat de Verenigde Naties een belangrijke rol dienen te spelen, om het conflict tussen Irak en Iran te beeindigen. Uitvoerig werd stilgestaan bij de mogelijkheden om in Nederland de solidariteit met de oppositie tegen de oorlog in Irak en Iran te vergroten.

colofon

Donateurs ontvangen het blad per post (donaties op giro 511002 t.n.v. Alg. Penm. CPN).

Eindredactie: Siem van der Helm

Redactie: Jeanette van Beuzekom, Fenna Bolding, Daniël Engelsman, Karin de Vré, Iede de Vries.

Redactiesecretariaat: Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam, tel. 020 - 26 25 65 (tst. 10)

Druk: Dijkman & Co.

Het volgende nummer verschijnt 2 september 1988.

Kopij inleveren voor 19 augustus.

Agenda

11 juni
nationale anti-apartheidsdemonstratie
16 juni
start van de steun-tiendaagse voor het ANC
25 juni
roze zaterdag
2 juli
vergadering partijbestuur
8, 9 en 10 juli
zomerschooling CPN
28 augustus
vergadering partijbestuur
2 september
verschijnt de nieuwe ledenkrant

nieuw nummer van politiek en cultuur

In het kader van „70 jaar CPN” een artikel over de Rode Hulp: de hulp aan politieke vluchtelingen in de jaren dertig. Leidraad is het boek van de IPSO-geschiedenisgroep Groningen. Daarop volgt een bijdrage van Tara Oedayraj Sing Varma, CPN-bestuurster en gemeenteraadslid in Amsterdam, over de situatie van nu.

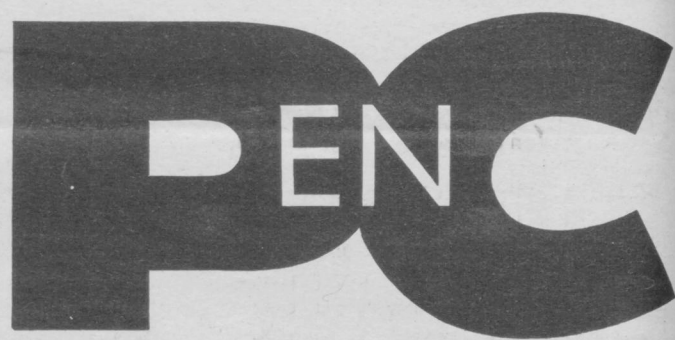
Onlangs verliet Tineke van den Klinkenberg helaas diezelfde raad. Burgemeester Van Thijn ging uitgebreid in op haar werk en Tineke gaf een antwoord. Wij drukken beide verhalen af. Marcus Bakker hield een drukbezochte lezing over het PvdA-rapport „Schuivende Panelen”. Hij bewerkte dit tot een stuk over „Communiste en sociaal-democratie”.

Fré Meis schreef een boeiend boek over „40 jaar actie”, dat hier door Siep Geugjes wordt besproken.

Jan Berghuis lichtte op een enthousiaste CPN conferentie een nieuw sociaal-economisch initiatief toe. Hier zijn bijdrage. Dan nog een stuk van Anne de Boer over de situatie in Turkije en de solidariteitsacties met twee gevangen kameraden. En een stuk van Sjors de Kam over de Vierde Nota Ruimtelijke Ordening, met name voor wat betreft de gevolgen voor het Noorden.

Tenslotte schreef Piet van Staveren „een aanvulling” op het interview met Eric Mol van het eerste nummer van de jaargang.

POLITIEK EN CULTUUR

oproep

mijn verhaal over de cpn

Schrijf de gebeurtenis in, rond of met de CPN, die je altijd is bijgebleven op papier. Ook waarom je je die dag nog steeds zo goed herinnert.

De beste inzendingen zullen op de manifestatie ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de CPN op 30 oktober 1988, worden gepresenteerd.

Inzendingen (maximaal 1000 woorden) voor 1 oktober 1988 opsturen naar:

Landelijke propagandawerkgroep, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam.

zomerschool 1988

Van vrijdagavond 8 juli tot en met zondagmiddag 10 juli, organiseert de stichting Vorming en Scholing van de CPN een ZOMERSCHOOL over het thema:

uitbuiting in Nederland

Wat is uitbuiting? Hoe ver reikt ze? Hoe zit dat nationaal en internationaal?

Deze vragen komen aan de orde in inleidingen en discussies.

De zomerschool 1988 wordt gehouden in „De Vergulde Eenhoorn” in Amsterdam.

De deelnemersbijdrage is f 25.-

Opgave: Stichting Vorming en Scholing CPN, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam.

de waarheid blijft onmisbaar, elke dag en vooral in het weekeinde

De Waarheid blijft onmisbaar, elke dag. Daarom vragen we u ook abonnee te willen worden, niet alleen omdat we dringend abonnees nodig hebben, maar ook omdat we denken dat De Waarheid een specifieke rol vervult in ons land, waar een toenemende concentratie in medialand hand in hand gaat met een toenemende vervlakking.

De Waarheid verschijnt dagelijks met 8 pagina's, met een eigen specifieke selectie van het nieuws en veel aandacht voor de vele bewegingen die ons land ondanks alles toch rijk is. Op zaterdag met De Waarheid Plus, een speciale bijlage, met achtergronden, opinies, beschouwingen en plaats voor debat.

Ja, ik word abonnee voor de hele week/voor de vrijdag-zaterdagkrant*

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

* doorhalen wat niet gewenst is

Ik betaal 21,60 per maand-incasso

(volledig abonnement)

64,80 per kwartaal-accept

(volledig abonnement)

7,90 per maand-incasso

(vrijdag/zaterdag abonnement)

Deze bon opsturen naar De Waarheid, antwoordnr. 2518, 1000 PA Amsterdam (postzegel niet nodig).

Of bel ons: 020-262565.

Word abonnee!

Nederland schijntolerant

vervolg van pag. 1

gemeentelijke beleid. In de 5 mei-krant die de gemeente elk jaar uitgeeft, was dit jaar bijvoorbeeld aandacht voor Roze Zaterdag.” Hanke van Eemeren: „Je kunt het vergelijken met de vrouwenculturdagen in Delft. Muzen 87. Ambtenaren hebben het er nog steeds over, dat stelde echt iets voor. Dat werkt door.”

wij zijn niet dé homobeweging

Het doel van Roze Zaterdag is nu al zo'n tien jaar: zichtbaar maken van potten en flikkers. Blijft het daarbij? Is dat niet wat wereldvreemd als je ziet wat er allemaal aan de hand is: aidstesten voor sollicitanten, voor levensverzekeringen boven de twee ton, en voor dienstplichtigen die een vliegopleiding in de VS krijgen; versoepeling van de adoptiewetgeving maar niet voor homoseksuele stellen, uitsluiting van alleenstaande vrouwen en lesbische stellen voor IVF en vergoeding van KI, Beierse grenzen gesloten voor seropositieven, en een verbod in Engeland om „positief” over homoseksualiteit te spreken of te schrijven (clause 28), enzovoorts? Luc Hofmans: „Begin juni brengen we een boek uit, „Nederland schijntolerant”, waarin mensen uit de directe omgeving van homo's aan het woord komen, zoals burens, familieleden, een collega, een ex-partner. Het eerste exemplaar wordt overhandigd aan minister Brinkman, en daarna organiseren we een forum met o.a. Jeltje van Nieuwenhoven uit de PvdA-fractie, een hulpverlener, een medewerker homostudies en iemand uit het sociaal-cultureel werk.” En op Roze Zaterdag zelf, hoe komt daar de schijntolerantie aan de orde? We zijn er, okee, maar willen we ook wat? Felle reacties: Zichtbaarheid is heel belangrijk! En: het Roze Front is geen actiegroep, het is niet onze taak om eisen te stellen. Wij organiseren een platform, voor een heel breed publiek. Wij mikken op massaliteit. Bovendien moet het een feestelijk gebeuren zijn, „net zoiets als het Waarheidfestival,” vindt Hanke. Will: „Door scherpere eisen te stellen versmal je je doel-

groep. Je moet geen eisen stellen die je niet waar kunt maken, bovendien krijg je er geen beweging mee op gang. Belangrijker is dat mensen in hun omgeving een pot of flikker kennen. Dat werkt nuancerend.” Hanke vindt dat je de homobeweging niet met de feministische beweging kunt vergelijken, omdat de homobeweging veel diverser is. „Neem de Wet Gelijke Behandeling. Daarover bestaat geen gemeenschappelijke opvatting. De uitzonderingsclausule voor christelijke scholen en instellingen wordt bijvoorbeeld door sommige CDA-homo's onderschreven: „Will: „Eén stap te ver is al gauw twee stappen terug.” Ik werp tegen: ook voor de zichtbaarheid van potten en flikkers zijn deze ontwikkelingen en maatregelen funest. Ze leiden tot zelfcensuur en aanpassing, en helemaal niet tot coming-out. Dat bestrijden mijn gespreksgenoten niet. Maar het belangrijkste argument van alle drie blijft: wij zien het niet als taak voor het Roze Front om politieke eisen te stellen. De knelpunten moeten ergens anders aangepakt worden, in de politiek, in gemeentelijk beleid, via een goed aids-beleid, homostudies, nota's enzovoorts. En op die fronten is de afgelopen jaren veel winst geboekt. Er is op veel plekken homobeleid tot stand gekomen.

Wel besteedt het Roze Front aandacht aan de clause 28 in Groot Brittannië. Waarom aan dit punt wel? Omdat het ver van huis is? „Nee,” zegt Hanke, „het is juist zo dichtbij. Er zit alleen het Kanaal tussen. Op Roze Zaterdag spreekt Maureen Oliver, vertegenwoordigster van de Britse Lesbische beweging. Wat daar gebeurt, kan hier ook gebeuren. Dat kun je niet laten liggen.” De logica ontgaat mij, maar ik kan het niet duidelijk maken. Will: „Je moet ook rekening houden met de tijdgeest; als je alleen maar hamert op wat niet lukt, blijft er alleen een klein groepje over dat het volhoudt. Je wordt een eiland.” Hanke blijft erbij dat Roze Zaterdag een breed gebeuren moet zijn, waar iedereen kan komen, en waar je elkaar kunt ontmoeten. Daar komen dan wel weer initiatieven uit voort, je blijft elkaar zien en spreken: „Wij organiseren maar één dag in het jaar, en wij pretenderen dan niet dé homobeweging te laten zien.”

„Utrecht 1986”/foto De Waarheid

programma

Wat maakt de Roze Zaterdag 1988 tot een speciale Delftse aangelegenheid? In de eerste plaats natuurlijk het verplichte delftsroze tegeltje, dat echt heel mooi wordt. De tekst: Delfts blauw? Delft roze! En verder: het optreden van Ankie van de Pas, een Delftse zangeres die ooit de gouden mikrofoon heeft gewonnen. Speciaal voor Roze Zaterdag wordt er een vrouwenband samengesteld om haar te begeleiden. Hanke: „Typisch Delfts is ook de medewerking van het vrouwenhuis. In Delft is er nog steeds een tamelijk bloeiende vrouwenbeweging, waarin ook potten actief zijn. Weliswaar zijn er niet zoveel potten in het Roze Front, maar toen ik ziek werd, stonden er ineens wel een paar dames klaar om het van mij over te nemen. Op Roze Zaterdag organiseert het vrouwenhuis een maaltijd voor drie ploegen van dertig vrouwen. Delft is een studentenstad, en de

studentenverenigingen stellen hun gebouwen op Roze Zaterdag open voor maaltijden en activiteiten; dat gebeurt ook in het hotel van buitenlandse studenten dat hier is. En Studium Generale van de Technische Universiteit is bezig in die tijd een programma over homoseksualiteit te organiseren.” Het programma in de roze week omvat twee fototentoonstellingen, een filmcyclus in het filmhuis en de tentoonstelling „jong & homo” in de bibliotheek. Op Roze Zaterdag verzamelen we tussen 12 en 14 uur bij de aula van de TU Delft. Wethouder Klaas de Vries (CDA) geeft het startschot voor de demonstratie naar de markt. Daar wordt het winnende lied, van de liedjeswedstrijd, ten gehore gebracht, en er zijn spreeksters. 's Avonds een gemengd en een vrouwenfeest, op zeven minuten afstand van elkaar. Welkom dus in Delft Roze op zaterdag 25 juni. Informatie: Roze Front Delft, 015-141857/146893.

nieuwe cpn-leden aan het woord

werfcampagne komt op gang

Op de partijconferentie van eind maart lanceerde de propagandawerkgroep bij monde van partijbestuurslid Herman Meijer een ledenwerfcampagne. Na de rampzalige verkiezingen voor de Tweede Kamer van mei '86 is het voor het eerst dat de CPN zo'n gerichte campagne voert. Volgens de propagandawerkgroep is de tijd er rijp voor, om zelfbewust en strijdbaar onze plaats op te eisen. Wat het kabinet-Lubbers aanricht is niet mis, en wat de PvdA daar tegenover stelt is volstrekt onvoldoende: voornamelijk parlementair gericht, weinig strijdbaar en weinig principieel. Dat vinden óók veel mensen die in mei '86 PvdA gestemd hebben... Met de viering van 70 jaar CPN in het vooruitzicht leek het de propagandawerkgroep een goed moment om te „oogsten”. Het moet mogelijk zijn om tot 30 oktober, 7 maanden lang, elke maand 70 nieuwe leden te werven.

door Jeannette van Beuzekom

Op de conferentie is een pamflet uitgedeeld als start van de campagne. De strekking: Gelijk hebben is één ding, gelijk krijgen een tweede. Natuurlijk heeft de CPN gelijk als ze zegt dat een ander economisch, sociaal en cultureel beleid mogelijk is. Maar gelijk krijgen, daar is macht voor nodig, daar moeten bondgenoten voor gevonden worden, daar moeten mensen voor in beweging komen. Daarvoor is het ook nodig dat „mensen ons weten te vinden en onze partij versterken met hun ideeën en strijdlust”, aldus het pamflet. Hoewel het pamflet uitsluitend voor de conferentie bedoeld was, bleek de belangstelling vanuit de partij zo groot, dat een nieuwe oplage gedrukt moest worden. Inmiddels hebben die hun weg gevonden, en de resultaten beginnen binnen te stromen. Het blijkt dat mensen vaak maar een klein duwtje nodig hebben om de stap naar de CPN te zetten. Een collega, een vriendin, een informatiefolder op de CPN-kraam kunnen dat zetje geven. Probeer het (weer) eens, geef de CPN een lid cadeau voor haar 70e verjaardag! De propagandawerkgroep wil in het kader van de campagne elke maand één nieuw lid aan het woord laten. Aangezien de ledenkrant niet maandelijks verschijnt, laten we deze keer drie

mensen vertellen wat hen motiveerde om lid te worden van de CPN. Wilco de Groot uit Drachten is 26 jaar en werkt in het basisonderwijs. Hij kent de CPN via een collega die actief is in de partij. „Al sinds de Pedagogische Academie ben ik behoorlijk geïnteresseerd in politiek, zowel landelijk als plaatselijk. Tot nu toe ben ik nooit lid geworden, ik wilde me niet in één hokje plaatsen. Maar ik wil nu, vooral plaatselijk, meer invloed op de politiek. De PvdA maakt er hier in Drachten niets van, eerlijk gezegd. Collega's van me, die PvdA gestemd hebben, komen nu ook allerlei dingen tegen van die partij waar ze het helemaal niet mee eens zijn. Ze gaan twifelen.” Waarom is Wilco bij de CPN terechtgekomen? „Ik heb PPR gestemd. Maar eigenlijk weet ik niet wat de PPR écht wil. Ik ben geen pacifist, dus kom ik uit bij de CPN.” Afstrepen dus. Maar is er ook iets positiefs. Jazeker: „De CPN maakt zich sterk voor anti-racisme, dat spreekt me erg aan. Bovendien woon ik in een wijk waar de mensen het niet erg breed hebben. Dan denk ik: werk en inkomen moeten toch eerlijker verdeeld kunnen worden? De CPN maakt zich daar van alle partijen het sterkst voor.” In Drachten is één CPN-raadslid. Via ledenvergaderingen wil Wil-

„foto De Waarheid”

co meediscussiëren en meedenken, en zo meer invloed uitoefenen op de politiek. Henk Holland is de vijftig gepasseerd. Hij woont in Moergestel en stemt al jaren links. Henk: „Eerst PvdA. Maar die partij is een koers gaan varen die ik niet meer zag zitten. Tegen de tijd van de verkiezingen verdiep ik mij in de programma's. Dat van de CPN sprak me vooral aan door het standpunt tegen de kernwapens, en voor emancipatie.” Henk kent de CPN uit de kranten, het programma en via het ondernemingsraadwerk. „Ik heb een tijd in de OR gezeten. Via dat werk leerde ik iemand persoonlijk kennen die heel actief is in de CPN. Waarom ik lid geworden ben? Het geluid dat ik graag hoor, moet ook landelijk gehoord worden. Daar drag ik zo een steentje aan bij.” Herman Engbers is scholier en zit midden in de eindexamens van zijn Havo-MBO-opleiding. Hij woont in Barlo, een dorp met 500 inwoners.

„Eigenlijk valt Barlo onder de gemeente Aalten, maar het is een nogal eigenzinnig dorp. Dat vind ik wel leuk, dus schrijf ik altijd bij mijn adres op dat ik in Barlo woon.” Herman is actief in de leerlingenraad en de redactie van de leerlingenkrant. Tijdens de lessen maatschappijleer heeft hij zich verdiept in de partijprogramma's. Het hele programma spreekt hem wel aan, maar dat geldt ook voor PPR en PSP. Waarom dan toch voor de CPN gekozen? „De CPN vind ik eigenlijk het meest realistisch. Dat klinkt misschien vreemd, maar de PSP bijvoorbeeld vind ik te katterig. Die wil het leger afschaffen, maar ze zegt er niet bij hoe. En de PPR heeft voor mij nog altijd een rooms tintje. Wat me erg heeft aangesproken is het verhaal van Marius Ernsting in Woensdrecht, vlak voor de verkiezingen. Het VCN hield daar een scherp verhaal tegenover, maar Marius sprak me veel meer aan. Verder heb ik bij de CPN informatie opgevraagd voor een werkstuk over energie, en dat vond ik erg goed.” Wat Herman verder aanspreekt is, dat de CPN duidelijk opkomt voor buitenlanders, homo's en vrouwen. „Soms wel wat teveel”, vindt hij. Maar toch: „De CPN probeert zich echt in te leven in de positie van buitenlanders, en is daardoor een kleurrijker partij dan andere.” Op school heeft hij het wel eens over de CPN: „Als het aan de orde is scherm ik er weleens mee.” Hij heeft al begrepen dat er geen andere CPN-leden in de buurt zijn. De dichtstbijzijnde afdeling is Nijmegen, op 70 kilometer afstand! Maar na zijn eindexamen gaat hij in Zwolle de HBO-opleiding jeugdwelzijnswerk volgen. En daar is wel een afdeling, heeft hij al van een vriend gehoord. Het is duidelijk wat hen aanspreekt in de CPN. Drie verhalen van drie nieuwe leden. Onze politiek

Drie verhalen van drie nieuwe leden. Het is duidelijk wat hen aanspreekt in de CPN: onze politiek tegen kernwapens, voor een betere verdeling van werk en inkomens voor alle mensen, anti-racisme en emancipatie. Dat is het gezicht van de CPN. Dat verplicht ons tegelijk voor de toekomst; van ons wordt een consequente politiek verwacht, voor een gastvrije en solidaire maatschappij.

een mooie binnenkomer

Partijbestuurder Bert Docter gaat de werving voor De Waarheid organiseren vanuit de partij. De ledenkrant had met Bert een gesprek over de noodzaak, de mogelijkheden en de kansen om tot herstel van de positie van De Waarheid te komen. De start van Bert viel samen met een ommekeer in het abonnee-verloop. In de eerste weken van mei werd voor het eerst sinds jaren netto abonnee-winst geboekt. Een mooiere binnenkomer was niet denkbaar geweest.

door een medewerker

Bert Docter is 33 jaar en afgestudeerd als organisatie-socioloog. Tijdens zijn studie actief in de SRVU, nadien in de VVDM. Hij woont op dit moment in Zwolle, waar hij afdelingssecretaris is van de CPN. Sinds eind 1986 is Bert lid van het partijbestuur van de CPN. In de 70-er jaren was hij geruime tijd persfunctionaris voor De Waarheid in de Rivierenbuurt en in de Stadionbuurt in Amsterdam. Toen hij benaderd werd met de vraag om vanuit de CPN de werving voor de krant te gaan organiseren, hoefde hij dan ook niet lang na te denken. Immers, meer abonnees op De Waarheid als communistisch dagblad zijn meer dan ooit noodzakelijk.

Wat vindt Bert zelf van de krant?

De nauwe betrokkenheid van De Waarheid bij acties en bewegingen is erg belangrijk, niet alleen voor het doen slagen van bijeenkomsten en activiteiten, maar ook voor de berichtgeving over de achtergronden daarvan is de krant onmisbaar. Als je ziet, hoe b.v. De Volkskrant de demonstratie in Amsterdam tegen de armoede afdoet en je vergelijkt dat met de serieuze berichtgeving in onze krant, dan zie je een wereld van verschil. De Volkskrant doet vrijwel alle acties af met een foto, met op zijn gunstigst een onderschrift. Bij De Waarheid is dat gelukkig niet het geval. Daar is een positieve berichtgeving, die de mensen het perspectief van gezamenlijke actie en georganiseerd optreden laat zien. Het is ook de enige krant in dit land, die zich daadwerkelijk inzet voor progressieve machtsvorming voor een socialistisch Nederland. Zo'n initiatief voor het congres als in januari over de Vakbeweging in perspectief kan toch alleen maar door De Waarheid genomen worden. De kritische en solidaire rol, die de krant speelt, is erg belangrijk. De Waarheid kan de vergelijking met andere kranten glansrijk doorstaan op bijvoorbeeld het gebied van de vredesbeweging, sociaal-economische strijd en het jongerenverzet en bijv. de internationale solidariteit met de PKI, het ANC en Nicaragua.

„foto De Waarheid”

bemiddelingscommissie constateert: striktere scheiding tussen partij en krant is nodig

door Iede de Vries

Begin dit jaar brak er bij De Waarheid een conflict uit, waarover al het nodige is gezegd en geschreven. Een onafhankelijke „bemiddelingscommissie” die geprobeerd heeft de breuk te lijmen, is o.a. tot de conclusie gekomen „dat er een striktere scheding moet komen tussen de functie van de partij als uitgever (van de krant) en de functie als politieke organisatie”. Bovendien komt de commissie tot de aanbeveling, dat „een versterking en verduidelijking van de positie van de directeur nodig is”.

De commissie is tot stand gekomen toen enkele verontruste leden van de partij onmiddellijk na het uitbreken van het conflict bijeen kwamen. Daarbij speelden twee motieven een rol; zorg om de toekomst van De Waarheid, en zorg om effecten van het conflict zowel binnen als buiten de partij. De commissie werd gevormd door Harry van den Berg, Joop Mantel en Rieme Wouters. Zij hebben begin maart hun rapportage aan het dagelijks bestuur van de partij aangeboden.

In het verslag constateert de commissie-van-drie onder meer, dat het conflict in de publiciteit al snel werd gepolitiseerd tot een conflict over „wel of niet een partijkrant” en „wel of niet terugdraaien van de vernieuwing van de CPN”. De commissie heeft uitvoerige gesprekken gevoerd met alle betrokkenen: de opgestapte redacteuren, de hoofdredacteur, de redactieleden, de leden van de stuurgroep, en de directie.

meer ruimte

De commissie is die besprekingen ingegaan met het besluit van het partijbestuur van januari in de hand. In dat PB-besluit was bepaald dat de partij zou doorgaan met het uitgeven van de krant, dat er bezuinigd zou moeten worden, maar dat de uitwerking van een politiek-journalistiek profiel daarmee nog niet was vastgelegd. Binnen die grenzen, zo zegt de

commissie, was de ruimte voor overleg groter dan in de publiciteit is gesuggereerd. Toch is de commissie er niet in geslaagd te bemiddelen of de ontstane breuk te herstellen, zodat de commissie de eigen pretentie van „bemiddeling” heeft terug moeten draaien naar „het scheppen van duidelijkheid”. De commissie zegt in haar rapport te beseffen, dat iedereen de aanbevelingen van de commissie naast zich neer kan leggen, omdat de commissie geen enkele officiële status had.

nuchter debat

De commissie-van-drie heeft geconstateerd dat na het uitbreken van het conflict de verhoudingen tussen de diverse partijen verder zijn verslechterd door het publiekelijk stellingnemen, en publicaties erover. Toch zijn, aldus de commissie, de meningsverschillen niet van dien aard, dat een zakelijke politieke discussie onmogelijk zou zijn. Dat zou moeten leiden tot een discussie over de vraag, of De Waarheid zich verbreden moet in de richting van het „special+profiel”, of dat de krant zich inhoudelijk en organisatorisch meer moet richten op de CPN. De commissie zelf neemt daarin geen stelling, maar constateert dat beide gezichtspunten onderwerp van nuchter politiek debat moeten worden, zowel binnen de partij, als met de lezers van de krant, als met sympathisanten van de krant.

Wat voor mogelijkheden zijn er voor uitbreiding van het lezerspubliek?

Gezien de waardering, die er nu voor de krant is en gegeven het feit, dat de sfeer rond de krant aanzienlijk verbeterd is, liggen er grote mogelijkheden. Dat vraagt om een gerichte inzet. In dit licht vind ik dat de hele CPN zich verantwoordelijk moet weten voor het directe voortbestaan van de krant. Ik reken het tot mijn taak die verantwoordelijkheid om te zetten in concrete activiteiten van afdelingen, districten en

Waarheid-collectieven. Daar waar op dit moment gewerkt wordt met De Waarheid blijkt, dat concrete stappen vooruit mogelijk zijn. We zullen ons moeten inspannen om huidige abonnees te behouden en oude abonnees te herwinnen, maar vooral ook zullen we nieuwe groepen lezers moeten zien te bereiken. Daarbij denk ik vooral aan het afstemmen van de werving op mensen, die in actie staan.

Aan wat voor vormen moeten we dan allemaal denken?

Belangrijk is dat De Waarheid weer overal zichtbaar aanwezig is. In principe moet je bij voorbaat geen vormen uitsluiten. In de praktijk zal moeten blijken, welke vormen nu het meest effectief zijn. Er zijn tal van mogelijkheden. Je kan de krant meenemen naar vakbondsvergaderingen, je kan overdrukken van artikelen maken en verspreiden (vergeet de bon niet) op je bedrijf, je kan weer huis aan huis gaan colporteren of op markten, maar ook colportagetochten langs café's en kroegen kan zinvol zijn. Zo worden in Amsterdam op dit moment enkele honderden kranten per weekend verkocht. Het uitbreiden van de losse verkoop kan een belangrijke bijdrage zijn, met name voor de beeldvorming voor de krant. In overleg met afdelingen en districten zullen we de precieze mogelijkheden bekijken. Wel ben ik sterke voorstander van het vormen van collectieven die zowel de werving als de bezorging onder hun hoede nemen, omdat die twee sterk aan elkaar gekoppeld zijn. Bij een slechte bezorging treedt onvermijdelijk abonnee-verlies op, waardoor het netto-effect van werving weer teniet gedaan wordt.

Wat voor activiteiten staan er op stapel?

In september wordt er een landelijke activistendag gehouden. Daar willen we de plannen voor het najaar gaan bespreken en de nodige materialen als affiches, stickers, werffolders e.d. gereed hebben. Maar ook nu gebeuren er al allerlei dingen. Er komt een brochure over de acties van de jongeren en een brochure over het ANC, die klaar zal zijn voor de landelijke demonstratie op 11 juni aanstaande. Verder starten we met een werfbulletin en een werfbriek in De Waarheid. In veel plaatsen zijn er al colportage-activiteiten van de grond gekomen en dat is ook de belangrijkste verklaring voor de abonnee-winst in de eerste drie weken van mei. Daarom is het ook essentieel dat die activiteiten versterkt worden. Alleen zo slagen we erin de positie van De Waarheid te herstellen.

kinderopvang

Sinds jaar en dag staat de CPN goede en goedkope kinderopvang voor iedereen voor. Logisch. Maar op welk standpunt stel je je als gemeenteraadslid of anderszins betrokkene nu dit uitgangspunt onder de huidige regering niet te verwezenlijken is? Hoe stellen CPN-(sters) zich in de praktijk op tegenover plannen voor opvang door het bedrijfsleven? Wat doe je wanneer in je gemeente een gastouderproject hoge ogen gooit in de raad?

door marian kuijs

Op 12 april kwam in Utrecht een aantal partijgenoten bijeen om een begin te maken met de discussie binnen de partij over de huidige ontwikkelingen in de kinderopvang en de formulering van een aktueller partijstandpunt. Aanwezig waren Nel Zuidema, die namens de CPN-vrouwen in het onlangs heropgerichte Landelijk Platform Kinderopvang zit; Elly van Eijk, tot voor kort gemeenteraadslid in Amersfoort; Joost Hardeman, lid steunfractie Radikaal Links en koördinator buitenschoolse opvang van de Stichting Kinderopvang in Hengelo (O); Cathri van de Haar, fractieassistente bij de gemeente van de provincie Utrecht; Marian Kuijs, emancipatiewerkster van de partij en Ieke van de Burg, FNV/vrouwen, die een inleiding hield over de ontwikkelingen van de afgelopen paar jaar en het FNV-beleid.

bedrijfsopvang en gastouders

In die ontwikkeling zijn een paar lijnen zichtbaar: als eerste die van decentralisatie. Tot voor kort werd een deel van de opvang betaald via de Rijksbijdrageregeling. Daarbij ging het om ca. 60 miljoen gulden van het rijk en 50 tot 60 miljoen eigen bijdrage van de gemeenten. Per jaar worden in de gesubsidieerde centra zo'n 8.000 kinderen opgevangen. Overigens is het aantal plaatsen dat onder de Rijksbijdrage-

regeling valt de laatste 7 à 8 jaar niet uitgebreid. Tegenwoordig gaat het geld voor opvang naar de gemeentes. Voorlopig nog gekoppeld aan kinderopvang, maar over een tijdje in de algemene welzijnsmiddelen. Wat financiering betreft zijn in de politiek twee stromingen zichtbaar: één die subsidiëring door de overheid voorstaat en één die het wil regelen via belastingvoordeel voor ouders. Dit laatste heeft tot nog toe altijd uitgewerkt in het voordeel van de hogere inkomens. Een tweede lijn in de ontwikkeling van de kinderopvang is die van de opkomende bedrijfsopvang, die op allerlei manieren georganiseerd wordt. Vaak in de vorm van professionele opvang, al dan niet gedeeltelijk betaald door ouders. Er bestaan ook mengvormen: bedrijven kopen plaatsen in gesubsidieerde crèches. Ten derde is er de opkomst van het gastouder-schap, waarop vanuit linkse en feministische kringen veel kritiek is. Om te beginnen het thuiswerk met een laag loon en zonder sociale zekerheid. Er zijn ideeën om dit naar Belgisch voorbeeld op te lossen met een legalisering van dit zwarte werk. Wanneer er door de overheid geld uitgetrokken zou worden voor opleiding, begeleiding van en toezicht op de gastouders, zou deze vorm van opvang veel duurder zijn dan opvang in centra.

HET PORTRET

de romeinen in nijmegen

Nijmegen is een van de oudste steden van Nederland. De Romeinen hebben er flink huisgehouden en een aardige hoeveelheid munten, bakstenen en vaatwerk achtergelaten, een hoeveelheid die zo'n 800 jaar later nog eens werd aangevuld met de spullen van Karel de Grote en zijn gevolg. Het museum Kam, de instelling die zich bezig houdt met het bewaren van een en ander, kampt met een chronisch ruimtetekort.

Ondanks die voor archeologen interessante historie kent Nijmegen geen lange industriële geschiedenis met de daarbij behorende arbeidersbeweging. In de 20e eeuw ontwikkelde Nijmegen zich aanvankelijk vooral als centrum van het katholieke onderwijs- en welzijnsgebeuren. Pas na de Tweede Wereldoorlog kwam de industrialisatie van de stad enigszins op gang. Nijmegen is dan ook nooit een traditioneel CPN-bolwerk geweest.

door Wil Evers

De Nijmeegse CPN vindt zijn wortels vooral in het verzet tegen de conservatieve roomse elite die overal in de stad en met name op de universiteit de dienst uitmaakte. In de zeventiger jaren ontwikkelde zich op de universiteit en de HBO-instellingen een harde kern van zwaar geschoolde marxisten, die al snel in allerlei verschillende politieke partijen en partijtjes, waaronder een flink aantal dogmatische splinters, terecht kwamen.

Geleidelijk aan begon de Nijmeegse CPN haar aandacht te richten op terreinen buiten de universiteit. Deze ontwikkeling kwam in 1981 in een stroomversnelling, toen het toenmalige CDA-VVD college zich de woede van tienduizenden Nijmegenaren op de hals haalde met de bot doorgezette afbraak van een aantal goede en goedkope huurwoningen voor de bouw van een parkeergarage, tegen de achtergrond van een grote woning- en kamernood. Een jaar later keerde de CPN, na 25 jaar afwezig te zijn geweest, op eigen kracht terug in de gemeenteraad. Inmiddels was de regio Nijmegen door zijn zwakke industriële infrastructuur uitgegroeid tot een van de zwaarst door werkloosheid getroffen gebieden van Nederland: zo'n kwart van de beroepsbevolking zit zonder werk.

Met name deze ontwikkelingen onderstrepen voor de Nijmeegse CPN de noodzaak om daar waar mogelijk ook op plaatselijk niveau te werken aan brede coalities tegen de verdere aantasting van het levenspeil, tegen de verdere afbraak van voorzieningen en tegen de steeds verder om zich heen grijpende armoede onder grote groepen van de bevolking van de stad.

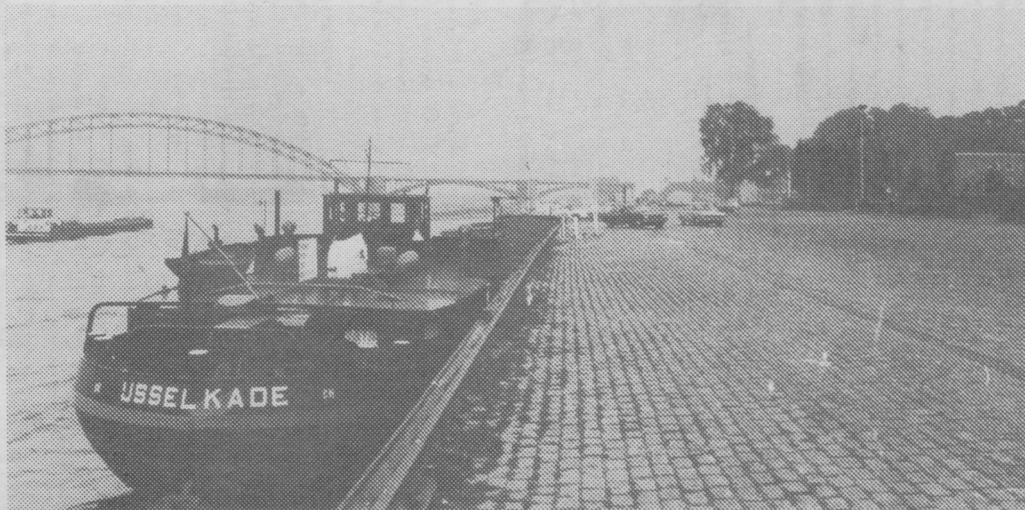
samenwerken

Op parlementair gebied kreeg dit in 1986 vorm door de gezamenlijke deelname van CPN, PPR en PSP aan de raadsverkiezingen. Radikaal

de gezamenlijke activiteiten worden getoetst door de gezamenlijke ledenvergadering, en uitgevoerd door een gecombineerd besturen-overleg en een aantal gemeenschappelijke werkgroepen. Tot nu toe is gebleken, dat de gezamenlijke ledenvergaderingen een goede manier zijn om waar nodig samen besluiten te nemen en daar op een slagvaardige manier uitvoering aan te geven.

actievoeren

Verder neemt de CPN-afdeling Nijmegen als zelfstandige partner deel aan een aantal bredere samenwerkingsverbanden, waarin ook de FNV-bonden en de PvdA vertegenwoordigd

„foto De Waarheid”

Links werd met vijf zetels de grootste oppositiefractie in de raad. In de fractie is de onderlinge samenwerking tot nu toe goed verlopen en inmiddels blijkt steeds vaker dat Radikaal Links ondanks haar oppositierol op een aantal punten een stevige stem heeft in de totstandkoming van het beleid. Zo kwam er op initiatief van Radikaal Links een stedelijk anti-apartheidsbeleid van de grond. Zo verspreidde de gemeente een huis-aan-huis folder waarin de bevolking wordt opgeroepen Shell te boycotten.

Voor de afzonderlijke partij-afdelingen had de instelling van de gezamenlijke fractie tot gevolg, dat er nieuwe structuren moesten worden bedacht om de afstand tussen de leden van de partijen en de mensen in de fractie te verkleinen, en om de buiten-parlementaire samenwerking tussen de afdelingen te versterken. De parlementaire poot van Radikaal Links verdiende een helder georganiseerde buitenparlementaire tegenhanger. Dit leidde eind 1987 tot een formule, waarin de partij-afdelingen afwisselend gezamenlijk en apart vergaderen, waarin

zijn. In dit verband moet met name de drukbezochte stedelijke manifestatie „Gezondheidszorg voor Iedereen”, die in november 1987 werd gehouden en waaraan 47 organisaties deelnamen, worden genoemd. De CPN-Nijmegen streeft ernaar deze samenwerking verder te verbreden naar een platform waarmee het totale afbraakbeleid van het kabinet, samen ook met uitkeringsgerechtigden en verzekerden, zo effectief mogelijk aan de kaak kan worden gesteld.

Daarnaast nam de Nijmeegse CPN dit jaar voor de vijfde keer deel aan de gezamenlijke 1 mei-viering, waarin Marcus Bakker deze keer een prominente rol vervulde, naast mensen als Marcel van Dam en Karin Adelmund. En zo zijn er nog talloze stedelijke groepen te noemen waarin Nijmeegse communisten, soms op persoonlijke titel, soms als CPN-vertegenwoordiger, soms als vertegenwoordiger van Radikaal Links, een actieve rol spelen.

en je gezicht laten zien

Dit alles wil zeker niet zeggen dat er van de Nijmeegse CPN als CPN niet veel te merken

zou zijn. Vanzelfsprekend houden we ons bezig met het regelmatig verspreiden van landelijk en plaatselijk CPN-propagandamateriaal en gaan we een aantal keren per jaar met De Waarheid de straat op en de wijk in.

Van tijd tot tijd organiseert de afdeling openbare CPN-bijeenkomsten over actuele politieke onderwerpen. We hebben gemerkt dat dergelijke bijeenkomsten, als ze goed georganiseerd en breed aangekondigd worden, op een behoorlijke opkomst kunnen rekenen. Begin dit jaar stond op zo'n bijeenkomst Gorbatsjow's perestroika centraal, waarbij Ina Brouwer, Paul Baars (lid landelijk bestuur IKV) Jan Marinus Wiersma (internationaal secretaris PvdA) en een zeer volle zaal discussieerden over de vraag wat de gewone Sowjet-burger merkt van de perestroika en wat wij in het westen kunnen doen om de positieve ontwikkelingen in de Sowjet-Unie te ondersteunen.

Naar aanleiding van de arrestatie van Kutlu en Sargin, de twee leiders van de pas verenigde Turkse communistische partij, nam de Nijmeegse CPN-afdeling het initiatief tot een protestverklaring die door een groot aantal politieke partijen, migrantenorganisaties en hun sympathisanten werd ondertekend. Mede op verzoek van een aantal Turkse organisaties hield de afdeling in februari van dit jaar een tweetalige openbare discussieavond rond het thema „Turkije en de Democratie” met Anne de Boer en Can Acikgoz (lid partijbestuur TIP). Vooral van Turkse en Koerdische zijde was de belangstelling groot, en ook op deze punten zal de Nijmeegse CPN in de toekomst zeker nieuwe initiatieven nemen.

vereniging milieu-defensie start campagne „schoonstroom”

De vereniging Milieudefensie voert deze maanden een grote campagne, de actie Schoonstroom, voor een schone elektriciteitsvoorziening. Met de campagne wil Milieudefensie de elektriciteitsbedrijven, regering en parlement vragen af te zien van de bouw van nieuwe kolen- en kerncentrales en te kiezen voor een schone elektriciteitsvoorziening.

Het plan voor een schone elektriciteitsvoorziening is ontwikkeld in samenwerking met het Centrum voor Energiebesparing en Schone Technologie. Het plan kiest voor meer elektriciteitsbesparing en vooral voor de bouw van gascentrales.

Een van de onderdelen van de actie Schoonstroom is een grote advertentiecampaignedoel van deze campagne is de regering dit najaar via paginagrote advertenties in de landelijke dagbladen op te roepen om te kiezen voor schone stroom. Voor deze advertenties zoekt Milieudefensie 25.000 ondertekenaars die tevens ieder f 10,- bijdragen in de kosten.

Folders, om de advertentiecampaignedot succes te maken, zijn gratis verkrijgbaar bij: Vereniging Milieudefensie, Postbus 19199, 1000 GD Amsterdam.

Tel: 020 - 221366.

kinderopvang

vervolg van pag 4

De voordelen van deze ontwikkelingen voor het kabinet zijn duidelijk: op deze manier hoeft kinderopvang het rijk niet veel te kosten, en de moederschaps- en gezinsideologie blijft onaangetast. (Overigens, juist dank zij die ideologie is kollektieve kinderopvang niet echt geaccepteerd in Nederland.)

initiatieven

Het aangekondigde beleid van overheidswege vinden we zeer onvoldoende. De FNV vindt dat kinderopvang een door de overheid georganiseerde en gekoördineerde voorziening moet zijn. Ze gaat toch in zee met bedrijfsopvang, om nog iets van haar ideeën te realiseren en om commerciële wildgroei te voorkomen. Ze is op een aantal terreinen actief met kinderopvang, een greep uit de opsomming: ze legt nadruk op het werk dat via nieuwe opvang gerealiseerd kan worden. Ze oefent actief pressie uit op het kabinet om een goed beleid te formuleren. Ze heeft met de Rooie Vrouwen het initiatief genomen tot heroprichting van het Landelijk Platform Kinderopvang dat druk op Den Haag wil uitoefenen en regionaal een gemeentebestuur wil stimuleren. Kinderopvang is opgenomen in het arbeidsvoorwaardenbeleid, richtlijnen die de bonden hanteren bij de CAO-onderhandelingen. Daarnaast wil de FNV ook regionale initiatieven ondernemen.

Het vrouwensekretariaat heeft een voorstel gedaan om op landelijk niveau een Kinderopvangfonds op te richten, en ook per bedrijfstak een fonds op te richten voor kinderopvang. De bonden nemen dit nog niet erg over. Er bestaat een gezamenlijk plan met de Werkgemeenschap Kinderopvang Nederland en de

Rooie Vrouwen om rond de kamerbehandeling van het regeringsstandpunt activiteiten te ondernemen.

Een belangrijk aandachtspunt van de FNV is de kwaliteitscontrole: weinig gemeenten hebben richtlijnen, laat staan kontrolemogelijkheden.

ervaringen in de cpn

Na deze inleiding over de ontwikkelingen in de kinderopvang en de initiatieven die de FNV onderneemt, vertellen Joost Hardeman en Elly van Eijk hoe het er in Hengelo en Amersfoort voor staat.

In Hengelo bestaat een stichting die gesubsidieerde kinderopvang organiseert met verhuur van plaatsen aan bedrijven en instellingen. De stichting runt verschillende centra in de stad. Kinderen zitten meestal op een centrum in de buurt, wat met name mogelijk is doordat in het project ook de Akzo meedoet, waar erg veel ouders werken.

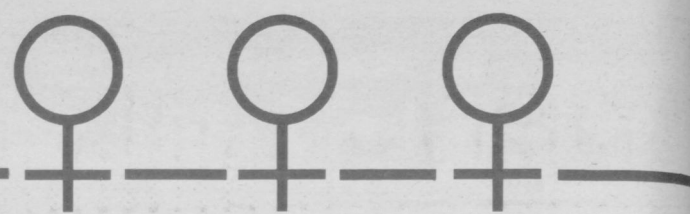
Ook buitenschoolse opvang wordt verzorgd. De stichting hanteert voor draagkrachtige ouders een iets verhoogd tarief om minima te kunnen ondersteunen. Netto betekent dit dat de rijkssubsidie is ingewisseld tegen bedrijfs-subsidie, plus dat commerciële opvang buiten de deur is gehouden.

In Amersfoort heeft de gemeente het initiatief genomen en is op zoek gegaan naar bedrijven om samen een voorziening voor kinderopvang op te zetten. Daaraan was behoefte binnen de

gemeente, en binnen het gemeentepersoneel. In de discussie hierna wordt een aantal aanbevelingen gedaan voor een gemeentelijk beleid. Zo is het van belang dat het geld dat het rijk de gemeenten stuurt voor kinderopvang daarvoor gereserveerd blijft, maar is dit niet genoeg. Je moet dus met nieuwe, creatieve oplossingen komen om geld aan te boren. Een van de genoemde mogelijkheden is kinderopvang te beschouwen als onderdeel van de infrastructuur van industrieterreinen, die dus ook uit die pot betaald moet worden. Daarnaast kan kinderopvang door gemeenten als vestigingsvoordeel voor nieuwe bedrijven gesteld worden. Verder moet de Vereniging van Nederlandse Gemeenten gestimuleerd worden een modelverordening te maken over kinderopvang. En wat kunnen we binnen de partij doen? Regionaal en plaatselijk kunnen we samenwerking zoeken met de bonden (met name Abvavrouwen), met de Rooie Vrouwen en met PSP en PPR op dit terrein. Distriktsbesturen zouden hiertoe initiatieven kunnen nemen.

We kunnen stimuleren dat peuterspeelzalen uitgroeien tot centra voor halve-dagopvang. Raads- en statenleden kunnen kinderopvang op de agenda's opvoeren en als punt van extra aandacht nemen.

Via raadsbrede vrouwenoverleggen kunnen standpunten en voorstellen ingebracht worden zodat frakties en gemeenten gedwongen worden een standpunt in te nemen.

sociaal controleur in heemskerk van de baan

De discussie over het wel of niet aanstellen van een sociaal controleur in Heemskerk laaide in februari weer op n.a.v. het uitkomen van een nota fraudebestrijding. De CPN-PSP vrouwengroep schreef onmiddellijk een brief aan B&W om opheldering. Een tamelijk nietszeggend antwoord kwam van de wethouder. „Vooralsnog zou er geen sociaal controleur aangesteld worden”. Niet gerustgesteld besloten we op korte termijn (de nota zou eind april in de raad komen) een forumavond over dit onderwerp te organiseren in samenwerking met het Comité Vrouwen in de Bijstand. Uitgenodigd werden Ina Brouwer, CPN, Jan Kok, gemeenteraadslid voor Radikaal Links in Beverwijk, Albine Grumböck uit Edam van de Belangengroep Benadeelde Bijstandsvrouwen en Jac Bus, sociaal controleur in Alkmaar. Ruim 60 mensen waren naar het buurthuis gekomen om mee te discussiëren.

door Els van der Molen

De sociaal controleur mocht de spits afbijten. Volgens Jac Bus zou er een stijging zijn van het aantal fraudegevallen. De slechte positie en de te lage uitkeringen van de bijstandsgerechtigden en een mentaliteitsverandering zouden hiervan de oorzaak zijn. Er zijn in het verleden veel fouten gemaakt bij de bijzondere controle, maar nu gaat het beter. Bovendien stelde hij alleen verantwoordelijk te kunnen zijn voor het beleid in Alkmaar. Er zou vanuit de bevolking grote druk op de gemeente uitgeoefend worden om fraude aan te pakken. In slechts 4% = 3 gevallen betrof dit een zaak over economische eenheid van een bijstandsvrouw. Jan Kok vertelde iets over de ervaringen met een sociaal controleur in Beverwijk, waar deze ambtenaar na verloop van tijd opgenomen werd in een werkgroep fraudebestrijding (met opsporingsbevoegdheid). De ervaring leert, dat zo iemand zich wil bewijzen en dat dan in veel gevallen de bijstandsvrouwen de dape zijn. Er wordt dan verregaande controle gepleegd op economische eenheid. Een terrein waar een moeilijke bewijslast ligt en diep ingrijpt in het privéleven van de mensen. Vorig jaar is er voor f 106.000,- fraude gepleegd. Een sociaal controleur kost f 80.000,-! In Heemskerk ligt het aantal fraudegevallen op 8 in 1986 (één zaak), twee in 1987 en twee tot nu toe in 1988. In alle gevallen door justitie geseponeerd. Zo te zien geen reden tot aanstelling van een sociaal controleur. Bovendien moeten dienstverlening en opsporing gescheiden worden gehouden. Dienstverlening hoort thuis bij de sociale dienst en opsporing bij de politie.

Ina Brouwer begon met te stellen, dat mensen met geld goede beschermers hebben. De Rabobank beschermt de rente van zijn cliënten, door deze gegevens niet aan de belastingdienst door te geven. Bijstandsgerechtigden hebben alleen de progressieve partijen en de comitees van bijstandsvrouwen. Ze zitten in een kwetsbare positie. Tot voor kort ontving 75% van de bijstandsgerechtigden het uiterste minimum. Vorig jaar was dat al opgelopen tot 90%. Er is de laatste jaren een sfeer gecreëerd, waarbij de kwetsbaarste groepen het mikpunt van kritiek worden. Men gaat op elkaar letten. De grote profiteurs gaan echter vrijuit. Uitkeringsgerechtigden hebben meer bescherming nodig. Zij worden permanent gecontroleerd. Privacy is ver te zoeken. Het is toch merkwaardig, dat gemeenten wel geld kunnen krijgen van de regering voor een sociaal controleur (f 80.000,- per jaar), maar niet voor meer dienstverlening van de sociale diensten. Albine Grumböck vindt sociaal controleurs een spookverschijning voor de bijstandsvrouwen. Veel vrouwen zijn er ook bang voor. Er komen bij de belangengroep veel klachten binnen van vrouwen, die over vermoedens van economische eenheid gaan. Sinds de oprichting van de belangengroep zijn er al 200 klachten binnen gekomen. De ervaring is, dat vrij snel tot intrekking van de uitkering wordt overgegaan bij vermoedens van „fraude”. Er wordt met anonieme tips gewerkt. De vrouwen horen vaak heel laat dat er een klacht tegen ze is ingediend. De tipgever wordt echter beschermd. Je bent heel afhankelijk van de maatschappelijk werker(ster). Bovendien be-

staat er tussen verschillende gemeenten rechtsongelijkheid. Wat in de ene gemeente is toegestaan, mag elders niet. Dit gebeurt in gevallen waarvoor geen landelijke richtlijnen bestaan. Na een geanimeerde discussie werd de avond afgesloten.

Het voorstel dat eind mei in de Heemskerkse gemeenteraad behandeld zal worden, houdt in: geen sociaal controleur aan te stellen, maar wel een werkgroep „fraude” binnen de sociale dienst. Deze werkgroep heeft geen opsporingsbevoegdheid. Wij blijven echter waakzaam en houden de vinger aan de pols.

gezocht

Iemand die het leuk vindt administratief werk te doen voor het emancipatieproject en voor het landelijk overleg van CPN-vrouwen. Op dit moment gaat het om werkzaamheden als het uitwerken van notulen, kopiëren en verzenden en om een tijdsbesteding van ongeveer een halve dag in de week. Invulling van het werk en werktijden kunnen we in overleg regelen. Heb je belangstelling? Neem dan contact op met Marian Kuijs, 020-239704, tst. 27.

congres echtscheiding rechtscheiding

Op 10 juni organiseren het Internationaal Vrouwen Centrum Nijmegen, de Landelijke Vereniging voor Alleenstaande Arabische Vrouwen en de Turkse Vrouwen Vereniging TKD ter gelegenheid van de Noord-Zuidcampagne een congres over recht en onrecht bij echtscheiding van Marokkaanse en Turkse migrantenvrouwen.

Vragen waar tijdens het congres o.a. op ingegaan zal worden:

- Welke problemen ondervinden vrouwen die slechts gescheiden zijn volgens het Nederlandse recht, zowel in Nederland als in het land van herkomst?
- Welke keuzes zijn er voor advocaten bij een internationale echtscheiding?
- Welke gevolgen heeft een echtscheiding voor het verblijf in Nederland?

Het congres is bedoeld om juristen, maatschappelijk werkers en politici te informeren over de problemen die kunnen ontstaan door botsingen tussen de verschillende rechtssystemen waar de vrouwen tegelijkertijd mee te maken hebben.

eng op straat in helmond

In Helmond is een aantal CPN-vrouwen actief in de stichting „Eng op straat”, die kort geleden een actie is gestart voor verbetering van de veiligheid van vrouwen en meisjes op straat. In de folder die ze in de stad verspreiden geven ze toelichting op deze doelstelling en zetten ze het actieplan uiteen.

Als eerste stap wil de stichting gaan praten met vrouwen en meisjes om de informatie die ze uit eigen ervaring hebben, te verzamelen. Hiervoor heeft de stichting een vragenlijst gemaakt en is ze bezig vrouwen te werven die willen interviewen en die geïnterviewd willen worden. Voor de interviewsters worden speciale informatie-avonden georganiseerd. Uit de verzamelde informatie zal een klachtenboek samengesteld worden voor gemeentelijke instanties. Rond de presentatie van het boek wordt er naar aanleiding van de resultaten een discussieavond georganiseerd over problemen, oplossingen en hulpverlening. De stichting hoopt op deze manier de discussie over seksueel geweld in Helmond op gang te brengen en de gemeente te bewegen onveilige situaties in de stad te verbeteren.

Informatie kun je krijgen door een kaartje te sturen naar: Eng op straat, Postbus 118, Helmond of door te bellen naar Rita 04920-48294.

kadervorming onder turkse en marokkaanse meiden

is de titel van de tweede notitie over het Utrechtse buitenlandse meidenwerk die in maart verschenen is.

In de eerste notitie, die over werken met Turkse en Marokkaanse meiden in welzijnsinstellingen gaat, wordt gesteld dat het belangrijk is de meiden bij invulling en uitvoering van het werk te betrekken. Deze tweede notitie wil dan ook antwoord geven op twee vragen: welke verantwoordelijkheid kun je meiden geven en welke stappen kun je hierin ondernemen? Daar is niet een enkel recept voor te geven; deze notitie biedt de lezeres wel heel veel concrete praktijkervaringen van mensen uit het veld.

De notitie is te bestellen bij de STOUW, Oudegracht 172, 3511 NP Utrecht, tel. 030 - 310041, en kost f 6,- excl. porto.

Vervolg van pag. 1

tien dagen concrete steun

Na de grote anti-apartheidsmanifestatie op 11 juni, volgt een tweede krachtsinspanning in de solidariteit met de Zuidafrikaanse vrijheidstrijders. Van 16 tot en met 26 juni organiseren de Anti-Apartheids Beweging Nederland en het Comité Zuidelijk Afrika een „tiendaagse voor het ANC”. De bedoeling is in die dagen zoveel mogelijk geld voor het ondergrondse werk van de bevrijdingsbeweging op te halen. De tiendaagse wordt gevoerd onder het motto: „Weg met apartheid, in actie voor het ANC”. AABN en KZA hebben hiervoor een speciaal gezamenlijk gironummer geopend: 14466. Zet de weerzin tegen apartheid om in klinkende solidariteit voor het ANC.

de bevrijdingsstrijd in zuid-afrika, achtergronden en perspectieven

Aan het begin van een juni-maand vol acties in Nederland ter ondersteuning van de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika, organiseert de CPN een openbare studiedag op:
Zondag 5 juni 1988

Aanvang;

11.00 uur (zaal open 10.30 uur)

Plaats: kantine gebouw Sibylla, Hoogte Kadijk 145, Amsterdam.

Spreekers:

Conny Braam (voorzitster Anti-Apartheids Beweging Nederland) over de actuele ontwikkelingen en de kansen van de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika;

Henk Hoekstra (voorzitter Zuid-Afrika werkgroep van het partijbestuur van de CPN) over de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika in een internationaal perspectief.

Op de studiedag wordt een brochure gepresenteerd over de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika, samengesteld door de Zuid-Afrika werkgroep van het partijbestuur van de CPN.

naast morele steun te ontwikkelen, zoveel mogelijk geld in te zamelen voor de diverse projecten van het ANC.

Ook als jongeren wil het ANJV hier een steentje aan bijdragen vandaar het benefietfeest in de Melkweg.

Echte reden voor feest is er op het moment niet in Zuid-Afrika en daarom naast bands ook theater, cabaret, sprekers, films, tentoonstellingen, forumdiskussie en stunts.

De opbrengst van dit geheel is bestemd voor de ANC jeugdsektie.

De bedoeling is om 's middags om een uur of 4

te starten met een forumdiskussie waarom gewapend verzet in Zuid-Afrika onontkoombaar is.

In steeds meer zalen van de Melkweg zullen dan programma's starten. De bedoeling is om alle zalen te gebruiken voor het programma, tot zelfs de gangen waar in een open microfoon solidariteitsboodschappen met het ANC uitgesproken kunnen worden of waar een spookhuis is met Botha en Van de Broek.

De organisator van dit geheel, het ANJV, zal ook een speciale krant uitbrengen van 16 pagina's met als thema „Jongeren in Zuid-Afrika”.

„foto AABN”

verjaardag mandela

Op 19 juli „viert” Nelson Mandela zijn zeventigste verjaardag. Het is reden voor een omvangrijke internationale campagne gericht op vrijlating van de ANC-leider. Op 11 juni, dag van de Nederlandse demonstratie én de dag waarop Mandela tot levenslang werd veroordeeld, start de campagne met een festival in het Wembley-stadion waaraan onder meer wordt meegewerkt door Harry Belafonte, Simple Minds, Miriam Makeba, Hugh Masekela, Dire Straits, Whitney Houston en . . . Oliver Tambo!

Ook de Nederlandse anti-apartheidsorganisaties steunen de internationale campagne en zullen binnenkort eigen initiatieven aankondigen, onder andere tijdens de „tiendaagse”.

benefietfeest voor anc

Tijdens de aktiendiagse voor het ANC organiseert het Algemeen Nederlands Jeugd Verbond (ANJV) op 18 juni 1988 een groot benefietfeest in De Melkweg in Amsterdam. Van 16 tot 26 juni 1988 zal er een aktiendiagse voor het ANC plaatsvinden op initiatief van de Anti Apartheids Beweging Nederland en het Comité Zuidelijk Afrika. De bedoeling is om,

berichten uit de afdelingen

NHN heropgericht

Sinds een paar weken heeft het partijdistrikt Noord-Holland-Noord een nieuw distriktbestuur. Het vorige distriktbestuur had uit onvrede met de partijkoers opgehouden te functioneren. Op twee ledenbijeenkomsten eind maart en begin april hebben partijgenoten in NHN de situatie in het distrikt en in de partij besproken en zijn tot de conclusie gekomen dat er weer actief opgetreden dient te worden. In het nieuw gevormde noordhollandse distriktbestuur zitten 14 mensen. Als direct gevolg van de distriktconferentie, zo laat NHN weten, hebben zich vier nieuwe leden aangemeld.

Herbenoeming

De Groningse CPN-aktiekrant meldt dat Hanneke Jagersma, de eerste en nog steeds enige communistische burgemeester in Nederland, zal worden herbenoemd als burgemeester. Dat heeft Vonhoff haar laten weten. Beerta kreeg in 1982 als eerste gemeente in Nederland een communistische burgemeester. De Groningse CPN-Aktiekrant komt tot de slotsom dat Hanneke het de afgelopen zes jaar zo goed gedaan heeft, dat zelfs Vonhoff niet om haar heen kan. Misschien dat Vonhoff daar wat van leert voor toekomstige nieuwe benoemingen.

Conferentie

Aan de afdelingsbladen van de afgelopen maand kun je twee dingen duidelijk zien: dat het 1 mei is geweest en dat we een CPN-partijconferentie hebben gehouden. In vrijwel alle ledenbladen staan verslagen van 1 mei-vingeringen. De verslagen van de partijconferentie worden verschillend aangepakt: in de ene afdeling wordt de tekst van de eigen distriktssprekers afgedrukt, in een ander blad juist tekst-gedeelten van niet-distriktssprekers en weer een andere afdeling laat één der delegatieleden een eigen verslag schrijven.

Provinciaal

De eerste twee bijeenkomsten in Limburg voor leden van de provinciefractie en van de gemeenteraadsfracties van PSP, CPN en PPR zijn zo geslaagd verlopen, dat besloten is nog twee van zulke bijeenkomsten te beleggen. Ook die waren gewijd aan één bepaald thema. Op die manier kunnen gemeenteraadsleden uit één provincie regelmatig de koppen bij elkaar steken om gezamenlijke zaken aan te pakken.

Turkije

In Com-post, het blad van het CPN-distrikt Utrecht, zit deze maand een folder gevouwen, met daarin een tekst in het Turks. Dat is een verklaring die gestuurd kan worden aan de voorzitter van het Turkse parlement, als protest tegen de arrestatie van twee Turkse communisten. In de verklaring wordt zowel geprotesteerd tegen de arrestatie, als tegen het nog steeds bestaande verbod op de communistische partij in Turkije. Ook wordt om vrijlating van alle politieke gevangenen gevraagd. In Den Haag is al enige tijd een comité bezig dat aktie voert voor de twee in Ankara. In het Utrechtse gaat Pouwel van de Siepkamp dat coördineren. Ook in andere afdelingsbladen staan artikelen over de situatie in Turkije en blijkt dat diverse partij-afdelingen er op de ledenvergaderingen over gesproken hebben.

Groningse zorg

Het CPN-distrikt Groningen maakt zich bezorgd over de economische ontwikkeling in de provincie. Ten eerste gaat de positie van de regionale scheepsbouw nog steeds achteruit. Daarbij is onlangs de vierde nota Ruimtelijke Ordening gekomen, die voor het noorden van het land ook niet veel goeds belooft. Er wordt daarom volgens de Aktiekrant gedacht aan het houden van een bijeenkomst om te discussiëren over de sociale-, economische- en kulturele ontwikkelingen in de provincie. Dat gesprek zou gevoerd moeten worden met vakbonden, gemeentebesturen, aktiecommittees en boerenorganisaties.

College-partner?

Voor de gemeenteraadsfractie van Radikaal Links (RL) in Nijmegen staan er in 1990 leuke tijden aan te komen. Een woordvoerder van de PvdA-fractie in die raad heeft in een vraaggesprek met de stadskrant van Nijmegen er op gezinspeeld, dat na de gemeenteraadsverkiezingen van 1990 een college van B en W met RL mogelijk is. Na de vorige verkiezingen verkoos de PvdA-fractie het CDA als college-partner, hoewel met RL en D66 een links college mogelijk was geweest. De samenwerking met het CDA schijnt de PvdA nogal slecht te bevallen en de afgelopen jaren is de Nijmeegse PvdA er achter gekomen dat de linkse samenwerking lang zo gek nog niet is. Maar bestuursfractieleden van RL in Nijmegen staan niet

meteen te juichen of te springen, omdat de vrees bestaat dat de PvdA enige tactische spelletjes aan het spelen is, om het CDA aan het schrikken te maken. Volgens een artikel in het Nijmeegse CPN-blad Kameraadje zijn er wel informele gesprekken geweest, maar moeten we allereerst 1990 afwachten.

Afscheid

Wim Kamp stopt na 25 jaar het raadslidmaatschap voor de CPN in de raad van Hengelo. Voor hij in de raad van de metaalstad kwam had hij z'n sporen in de EVC en textielarbeidersvakbond al verdiend. De laatste twee jaar is er in Hengelo een gecombineerde fractie. Door de gemaakte afspraken wordt Wim Kamp nu opgevolgd door PSP-er Paul de Hond. Wim Kamp is voor de bevolking van Hengelo méér dan alleen maar een bekend raadslid geweest: velen wisten de weg naar hem te vinden als ze hulp of raad of ondersteuning nodig hadden. Veel Hengelose besturen en verenigingen denken, dat Kamp nu hij uit de raad is, wel tijd zal hebben voor een bestuursbaantje. Daar zal dan eerst thuis een hartig woordje over gesproken moeten worden.

„Wim Kamp”

Zwolle

Omdat het Zwolse gemeenteraadslid Adri Wever zitting zal nemen in provinciale staten, zal hij in de gemeenteraad worden opgevolgd door Roswitha Horsthuis. Zij zit namens de fractie al enige tijd in enkele gemeentelijke adviescommissies. Adri Wever gaat in de Overijsselse

Staten de plaats innemen van Herman Reuvekamp, die om persoonlijke redenen zal stoppen met het statenwerk.

Rotterdam

Roel van Velthuisen van de progressieve combi-fractie in Rotterdam heeft na zes jaar zijn lidmaatschap van de gemeenteraadsfractie neergelegd. Hij is inmiddels opgevolgd door Arthur Boelsma. Roel van Velthuisen was één van de grondleggers van Links Rotterdam. Maar de laatste tijd is hij in de perspectieven van de samenwerkingsgedachte enigszins teleurgesteld geraakt. Dat heeft ook te maken met zijn vertrek als raadslid. Op een afscheidsreceptie die Roel werd aangeboden kwamen vertegenwoordigers van tientallen groepen en organisaties.

Koerdistan

De oorlog tussen Irak en Iran krijgt in de media volop de aandacht. Ook de arrestaties van Turkse communisten is in CPN-partij-afdelingen bekend. Als Turkije in de EEG wil komen, haalt dat ook de kranten. Maar de benauwende positie van de Koerden in het oosten van Turkije en in het oorlogsgebied in het noorden van Irak en Iran is weinig bekend. In de CPN-ledenkrant van de afdeling Nijmegen wordt door Marjan Lucas een interessant verslag gedaan van een openbare bijeenkomst die onlangs in Nijmegen werd gehouden over de strijd voor onafhankelijkheid van de Koerden. Op die manier kunnen meer partijgenoten op de hoogte worden gebracht van de historische internationale achtergronden van de problemen rond Koerdistan.

Chili-protest

De CPN-afdeling in Zwolle is nogal actief in de pro-Chili-beweging. Dat is de afgelopen jaren al gebleken bij de hulp die de partij-afdeling gaf aan collectes van de Pablo Neruda-stichting. Daar is vorige maand in Zwolle weer tien mille voor opgehaald. In het afdelingsblad De Roodvinger worden CPN-leden bovendien opgeroepen een protesttelegram te sturen naar het hooggerechtshof in Santiago de Chili, om te protesteren tegen de arrestatie van drie Chileense vakbondsleiders. De Spaanse tekst plus het adres worden in het afdelingsblad afgedrukt, inclusief de Nederlandse vertaling.

de helling: tijdschrift voor linkse politiek

Eind vorig jaar is het eerste nummer verschenen van het tijdschrift voor linkse politiek „De Helling”, in februari het tweede nummer en onlangs verscheen de derde Helling op de markt. De bedoeling is dat het blad op jaarbasis vijfmaal verschijnt. Het tijdschrift wordt uitgegeven door de stichting Tijdschrift voor Linkse Politiek.

door Iede de Vries

De Helling is in zekere zin de opvolger van de politiek-theoretische bladen Komma (IPSO, CPN), Socialistisch Perspectief (PSP) en Radikale Notities (PPR) en is op die manier in zekere zin één van de produkten van samenwerking. De Redactie van De Helling werkt echter onafhankelijk van de drie partijen en probeert vernieuwende vormen te vinden voor de discussies binnen de linkse beweging. Bovendien wil De Helling niet een soort „optelsom” van de vorige drie bladen zijn, maar zoekt ook nadrukkelijk naar verdere verbreding. In de redactie zitten een aantal bekende mensen als Frank van den Berg, Willem de Bruin, Chris Huinder, Karin Spaink en Els Diekerhof. De Helling verschijnt in magazine-formaat met een vierkleurencover. Het blad ziet er goed verzorgd uit, mede door een speelse (maar niet storende) opmaak. Qua inhoud is De Helling in de eerste drie nummers zowel met enkele „voorspelbare” onderwerpen gekomen, als enkele verrassende onverwachte. Dat zegt overigens niets over de inhoud van die artikelen, maar over de keuze van de onderwerpen. In de eerste categorie kunnen ondergebracht worden een diagnose van de crisis binnen links, de balans van de

discussie over flexibilisering en individualisering in arbeid en cultuur, en een verslag over het congres over de crisis van de vakbeweging. Daartegenover stonden enkele opvallende vondsten, zoals het dagboek van Andrée van Es van haar reis naar Israël en bezoeken aan de Palestijnen, en het artikel over de soms tweeslachtige houding van links tegenover privatisering. Net zoals bij andere tijdschriften en bladen die zich globaal op dezelfde lezersmarkt en interessesferen richten, ontkomt ook De Helling er niet aan dat over onderwerpen geschreven wordt waarover vrijwel tegelijkertijd ook elders wordt gepubliceerd. De tot nu toe verschenen nummers van De Helling worden gecompleteerd met enkele vaste columnisten, met enkele commentaren, met enkele boekrecensies, en met overzichten van belangwekkende artikelen uit buitenlandse bladen. Nu de eerste drie nummers van het beoogde nieuwe tijdschrift voor linkse politiek zijn verschenen, is de redactie een campagne begonnen voor werving van meer abonnee's.

Een jaarabonnement kost dertig gulden. Het adres is postbus 15240, 1001 ME, Amsterdam.

ingezonden

eerherstel

De recente juridische en partij-rehabilitatie van Bocharin (e.a.) — die in 1938 als gevolg van een zwendelproces in de Sowjet-Unie werd geëxecuteerd — heeft al veel reacties teweeggebracht en uiteraard vaak in positieve zin. Gorbatsjow en zijn politieke vrienden beantwoordden met dit broodnodige eerherstel vast en zeker aan de behoefte van menige Sowjetburger. Het is bepaald niet van belang ontbloomd dat alle geïnteresseerden in de Sowjet-Unie nu, naar het zich laat aanzien, op een meer normale wijze kennis kunnen nemen van het wel en wee van Nikolaj Bocharin. Per slot was hij, samen met Lenin, Trotski en anderen, één van de revolutionairen ten tijde van de Oktoberrevolutie (1917) en medegrondleggers van de Sowjet-één partij-staat. Het is overigens een misverstand te denken dat deze wens tot rechtsherstel en genoegdoening inzake Bocharin een soort „interne aangelegenheid” was en alleen binnen de Sowjet-Unie werd gevoeld en geuit. Ook buiten de Sowjetstaat betoonden niet weinigen zich actief. Zo deed, om een meer recent voorbeeld te geven, in 1978 een groep internationaal bekende socialisten, communisten, trotskisten, progressieve wetenschappers en parlementsleden uit tal van landen al een beroep op de toenmalige Sowjet-regering om de zaak Bocharin te heropenen en tot rehabilitatie over te gaan. Vandaag is dat dan, na jaren van gelieg en gedraai, eindelijk een feit geworden. Bocharin's volledige eerherstel vormt als het ware een schakel in het rehabilitatie-gebeuren.

Immers, vóór hem werden al anderen uit de Moskouse folterprocessen (1936-1938) juridisch en politiek van blaam gezuiverd. Denk maar aan Krestinsky en de legercommandanten Toechatchevsky en Jakir. Waar het nú op aan komt is dat ALLE ten onrechte aangeklaagde en omgebrachte personen in hun recht worden hersteld. Want het momenteel als vals erkende „bewijs” tegen een deel van de aangeklaagden is onlosmakelijk verbonden met de aanklacht tegen alle andere beschuldigten. Op dit moment loopt een omvangrijke campagne van honderden linkse mensen uit vele landen — van West-Europa tot de Oeral en daarbuiten — om bovenstaande te bewerkstelligen. De ondertekenaars van deze adhesie-campagne doen dan ook een beroep, ,... op de Sowjet-regering om de zaken tegen al deze slachtoffers van de verkrachtingen van het Sowjet-recht te herzien (...) Zij moeten onmiddellijk worden gerehabiliteerd, hun eer hersteld, hun families schadeloos gesteld en hun graven gemarkeerd”. Aldus een deel van de oproep. Vanuit Nederland hebben de partij- dan wel dagelijkse besturen van de PPR, de SAP en de PSP, eerste en tweede Kamerleden, schrijvers als Sal Santen, Theun de Vries en Martin van Amerongen reeds hun instemming betuigt met deze belangrijke actie. Ondergetekenden hebben zich bij dit initiatief aangesloten en roepen andere CPN-ers op niet achter te blijven!

Otto van de Haar en Susan Legène.

Adhesiebetuigingen, zowel collectief als individueel, zijn welkom bij de landelijke coördinator. (ook de volledige tekst van de oproep aan de Sowjet-regering kan bij hem worden aangevraagd): Joost Kircz Prins Hendrikkade 141 1011 AS Amsterdam.

NATIONALE ANTI-APARTHEIDS MANIFESTATIE ZATERDAG 11 JUNI, AMSTERDAM

Aanvang demonstratie 13.00 uur, Museumplein
Aanvang manifestatie 14.00 uur, Dam

NEDERLAND LOOPT TE HOOP TEGEN APARTHEID!

Sprekers van het Zuidafrikaanse verzet
Optreden van Amandla,
cultureel ensemble van het ANC

Georganiseerd door het Breed Overleg Tegen Apartheid,
een samenwerkingsverband van Anti-Apartheids Beweging Nederland,
Defence and Aid Fund Nederland, Federatie Nederlandse Vakbeweging,
Humanistisch Overleg Mensenrechten, ICCO, Komitee Zuidelijk Afrika,
Landelijke Studenten Vakbond, Nederlandse Missie Raad, Novib,
Pax Christi, Raad van Kerken, Werkgroep Kairos.

Secretariaat: Stadhuis Amsterdam, kamer 428, Oudezijds Voorburgwal
197-199, 1012 EX Amsterdam, telefoon 020-552 2968.
Giro 5798 t.n.v. Anti-Apartheids Manifestatie, 11 juni.

- pag 2 - CPN-zomerschooling 1988
- nieuw nummer Politiek en Cultuur
- pag 3 - partijbestuur start voorbereiding parlementsverkiezingen
- werfcampagne voor De Waarheid
- pag 4 - donatiecampagne CPN
- Europese verkiezingen in 1989
- pag 5 - afdeling Zwolle in Het Portret
- pag 6 - vrouwen en een rommelmarkt in Beverwijk
- pag 7 - berichten uit de afdelingen
- positieve actie voor vrouwen
- CPN-ledenwerfactie

fnv-demonstratie 8 oktober 1988

De demonstratie start om 12.00 uur op de Dam in Amsterdam. Aansluitend wordt een grote manifestatie gehouden op het Museumplein. Daar zullen in ieder geval spreken FNV-voorzitter **Johan Stekelenburg** en de voorzitter van de Vrouwenbond **Maria van Veen**.

Daarnaast zullen mensen spreken uit de studentenbeweging, de milieubeweging en de migrantenorganisaties.

voor een solidaire en gastvrije maatschappij

manifestatie 70 jaar cpn

zondag 30 oktober 1988 van 12.00 tot 17.00 uur in amsterdam

Dit najaar bestaat de CPN 70 jaar. Dat wordt gevierd met een grote manifestatie. Een manifestatie die vooruit blik, die zelfbewustzijn en strijdbaarheid demonstreert en laat zien, dat de CPN de confrontatie aangaat met Lubbers en de ondernemers en perspectievolle alternatieven heeft.

door Siem van der Helm

De voorbereidingen voor de manifestatie zijn in volle gang.

In ieder geval staat vast, dat CPN-voorzitter Elli Izeboud een van de sprekers op de centrale meeting is.

Op de manifestatie zal uiteraard veel ruimte zijn voor kunst- en cultuuruitingen.

Maar ook discussie, over nieuwe ontwikkelingen in de jaren '90, de voortschrijdende individualisering, Europa in 1992.

En natuurlijk veel aandacht voor de internationale solidariteit.

In het volgende nummer van de ledenkrant, zal het preciese programma afgedrukt worden.

cpn-jongeren willen ook wat!

zondag 18 september 1988 in utrecht

In zaal ZEEZICHT in de Utrechtse binnenstad gaat het gebeuren. Vlak voor de zomervakantie hebben enkele jongeren in de CPN de koppen bij elkaar gestoken. Na een wat lange onderbreking (sinds mei 1986) wordt er op zondag 18 september 1988 weer een bijeenkomst van het CPN-jongerenoverleg gehouden. Alle jongeren in de CPN worden verwacht. Vriendinnen en vrienden, die nog geen lid van de CPN zijn, kunnen ook komen. Het begint om 13.00 uur en duurt tot in de loop van de avond.

van een correspondent

Volgens een woordvoerder van de organisatie is een jongerenoverleg in de CPN van belang, om er voor te zorgen dat de CPN goede standpunten inneemt waar het de belangen van jongeren betreft. Er zijn al teveel politieke partijen, die de belangen van jongeren hebben afgeschreven.

Het jongerenoverleg wil zich ook inzetten voor goede partijpropaganda, de koppeling van de verschillende strijdterreinen en de gezelligheid in de partij.

eisenprogramma

Aan het jongerenoverleg op 18 september zal een ontwerp-eisenprogramma worden voorgelegd. Op dit moment wordt door de organisatoren hard gewerkt aan de opstelling van dit programma.

In ieder geval zal het eisen op het gebied van een eigen inkomen, zelfstandige woonruimte, een goede rechtspositie, onderwijs en werkgelegenheid voor jongeren bevatten. Kortom, ook CPN-jongeren eisen een zelfstandig bestaan. De bedoeling is dat het jongerenoverleg op 18 september het eisenprogramma vaststelt.

de koe bij de horens

Voor de bijeenkomst van het jongerenoverleg zijn sprekers gevraagd uit het studentenverzet, de anti-apartheidsstrijd en de beweging van werkende jongeren. Zij komen vertellen over de acties van jongeren, waarmee ons land in het afgelopen jaar overspoeld is. Uiteraard wordt het geheel muzikaal omlijst en

zijn volgens de organisatoren nog tal van verrassingen in voorbereiding. Om maar gelijk spijkers met koppen te slaan en de CPN-propaganda onder jongeren te verbeteren, wordt op 18 september ook een nieuwe CPN-jongerenkrant gepresenteerd.

het cpn-jongerenoverleg

wordt gehouden op zondag 18 september 1988.

In zaal ZEEZICHT, Nobelstraat 2 in Utrecht.

(slechts enkele minuten lopen van het centraal station)

Aanvang 13.00 uur.

De toegang is gratis.

Wil je het ontwerp-eisen programma van te voren thuisgestuurd hebben, bel of schrijf dan naar het secretariaat. Jongerenkranten voor verspreiding kunnen nu al besteld worden bij het secretariaat. Vormen de reiskosten een probleem, neem dan ook even contact op met het secretariaat, zodat ook daar iets voor geregeld kan worden.

Het secretariaat van het CPN-jongerenoverleg is gevestigd in gebouw Sibylla, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam. Tel.: 020 - 239704 (toestel 10). Het bureau wordt bemand door Kees en hij is bereikbaar op dinsdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 16.00 uur en op woensdag van 13.00 tot 21.00 uur.

ZONDAG 30 OKTOBER 1988

van 12.00 tot 17.00 uur

DE MEERVAART

Amsterdam-Osdorp

ruime parkeergelegenheid

bereikbaar met het openbaar vervoer; tramlijn 1 (vanaf A'dam CS of A'dam Lelylaan) bus 19, 23 en 68.

toegang: f 7.50, kinderen tot 12 jaar gratis

kaarten verkrijgbaar in de afdelingen en distrikten en op

020 - 239704, toestel 10.

wie volgt?

70 jaar CPN.

Voor de CPN-afdeling Nijmegen reden om 7 x f 70.- te storten in het donatiefonds.

Van de afdeling Harderwijk ontving de landelijk pennmeester 2 x f 70.-.

Een goed initiatief. Wie er mee om de 70 te halen.

WORDT LID

Manifestatie 30 oktober 1988
Meervaart, Amsterdam

gevarieerde inhoud p en c-julinummer

In het jongste (juli-)nummer van P. en C. wordt behalve aan de CPN als politieke partij ook veel aandacht geschonken aan de eerherstel-acties voor Anton de Kom. CPN-voorzitter Elli Izeboud heeft onder de titel „Bij vooruitzien hoort organiseren” een uitvoerige beschouwing geschreven over de actuele ontwikkelingen, het toenemend verzet tegen de politiek van het kabinet-Lubbers en de rol van de CPN daarin.

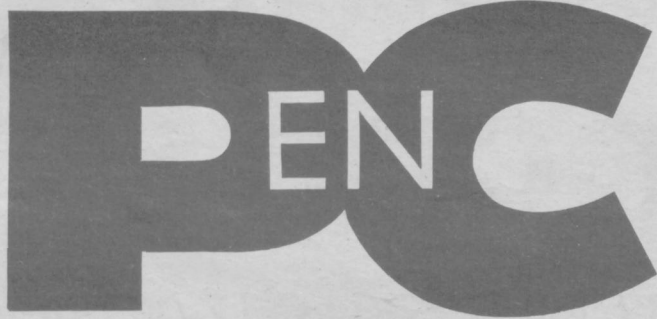
Het boek „Tussentijds” van Ina Brouwer wordt in P. en C. besproken door IPSO-voorzitter Harry van den Berg, en door geschiedkundige Cathri van de Haar. Harry van den Berg noemt het terecht dat Ina Brouwer afrekenet met het idee, dat de teruggang van de linkse partijen geweten zou moeten worden aan een verrechtsing in de samenleving, maar hij noemt de optimistische visie van Ina Brouwer op de toekomstige samenleving „aanvechtbaar”. In zijn slotconclusie ondersteunt hij het voorstel van Ina Brouwer om met PSP

en PPR als partijen een discussie te voeren over de toekomstige democratie.

P. en C. publiceert verder een persoonlijke overpeinzing van de Rotterdamse CPN'er Teun Twigt, die in de jaren dertig nauw was betrokken bij de solidariteits-acties voor de Surinaamse communist Anton de Kom. Hij beschrijft onder meer zijn persoonlijke ontmoetingen met De Kom.

Jeannette van Beuzekom stelde een kroniek samen over de activiteiten van Vrouwen Blijven Eisen over het afgelopen jaar. Dat geeft nogmaals een duidelijk overzicht van de vele acties die door vrouwen zijn ondernomen tegen de plannen van de commissie-Dekker. Pim Juffermans stelde een artikel samen over de toekomst van de Industriebond FNV. Die bond kwam begin dit jaar door ruzies veel in opspraak. Pim Juffermans voerde gesprekken met enkele actieve IB-FNV-activisten. Joop Mantel tot slot beschrijft de discussies in Nederland over de zogenaamde rust op het front van de sociale zekerheid.

POLITIEK EN CULTUUR

cpn-zomerscholing wederom geslaagd

Van vrijdagavond 8 juli tot zondagmiddag 10 juli hebben bijna 50 mensen deelgenomen aan het studieweekend over „uitbuiting”. Deze door de Stichting Vorming en Scholing van de CPN opgezette cursus was daarmee beter bezocht dan die van vorig jaar.

In het fraaie „buiten” De Vergulden Eenhoorn (buurthuis in historische boerderij) in Amsterdam werd niet alleen ernstig gediscussieerd, maar er was ook volop gelegenheid voor informele contacten. Zo was er op zaterdag een gezamenlijke Surinaamse maaltijd en zorgden Roel en Taetske op dwarsfluit en harp voor muzikale verpozing. Vanwege het zonnige weer vond de zondagbijeenkomst in de open lucht plaats.

door San Verschuuren

Van grote kwaliteit waren de inleidingen, en daar draaide het weekend natuurlijk om. Onder voorzitterschap van Marcus Bakker beet Leo Molenaar de spits af met een theoretische plaatsbepaling van het begrip „uitbuiting”. Siep Geugjes ontrafelde daarna de diverse redeneringen van verdedigers van het kapitalisme die het bestaan van uitbuiting wegmoffelen of bagatelliseren. Met tal van voorbeelden en citaten behandelde hij drie uitbuitingsniveaus: (1) op wereldschaal de uitbuiting van werelddelen en volkeren door multinationals en kapitalistische staten, (2) op nationale schaal de uitbuiting van, of althans het doorschuiven ervan naar delen van de bevolking, (3) en op bedrijfsniveau de directe uitbuiting van de arbeidskracht, juist óók in moderne industrie- en dienstensectoren.

colofon

Donateurs ontvangen het blad per post (donaties op giro 511002 t.n.v. Alg. Penm. CPN).

Eindredactie: Siem van der Helm

Redactie: Jeanette van Beuzekom, Fenna Bolding, Daniël Engelsman, Karin de Vré, Iede de Vries.

Redactiesecretariaat: Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam, tel. 020 - 26 25 65 (tst. 10)

Druk: Dijkman & Co.

Het volgende nummer verschijnt 7 oktober 1988. Kopij inleveren voor 23 september.

Chili manifestatie 11 september 1988

Ieder jaar wordt op 11 september in Amsterdam met een demonstratie en manifestatie de bloedige staatsgreep tegen de wettig gekozen regering van president Salvador Allende op 11 september 1973 herdacht.

Programma Chili manifestatie op 11 september 1988 in Amsterdam

- 13.00 uur:** Vertrek demonstratie vanaf de dokwerker, Jonas Daniel Meijerplein.
14.00 uur: Manifestatie in Paradiso bij het Leidseplein met Nederlandse en Chileense sprekers en muziek. Tegelijkertijd informatiemarkt, toneel, een politiek-kultureel café, kinderprogramma, video enz. in een tent naast Paradiso en het er tegenover gelegen Barlaeus gymnasium. En een kultureel programma in De Balie.
- Bovendien:**
10.30 uur: kerkdienst gewijd aan Chili geleid door Huub Oosterhuis, Mozes en Aäron-kerk, Waterlooplein.
11.30 uur: Start Chili solidariteitsloop van 10 km, start en finish bij Paradiso.
Organisatie: Chili Komitee Nederland in samenwerking met Chileense organisaties in Nederland en een groot aantal Nederlandse politieke en maatschappelijke organisaties.

Chili-demonstratie 1987

FOTO DE WAARHEID

oproep

mijn verhaal over de cpn

Schrijf de gebeurtenis in, rond of met de CPN, die je altijd is bijgebleven op papier. Ook waarom je je die dag nog steeds zo goed herinnert.

De beste inzendingen zullen op de manifestatie ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de CPN op 30 oktober 1988, worden gepresenteerd.

Inzendingen (maximaal 1000 woorden) voor 1 oktober 1988 opsturen naar:

Landelijke propagandawerkgroep, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam.

de waarheid blijft onmisbaar, elke dag en vooral in het weekeinde

De Waarheid blijft onmisbaar, elke dag. Daarom vragen we u ook abonnee te willen worden, niet alleen omdat we dringend abonnees nodig hebben, maar ook omdat we denken dat De Waarheid een specifieke rol vervult in ons land, waar een toenemende concentratie in medialand hand in hand gaat met een toenemende vervlakking.

De Waarheid verschijnt dagelijks met 8 pagina's, met een eigen specifieke selectie van het nieuws en veel aandacht voor de vele bewegingen die ons land ondanks alles toch rijk is. Op zaterdag met De Waarheid Plus, een speciale bijlage, met achtergronden, opinies, beschouwingen en plaats voor debat.

Ja, ik word abonnee voor de hele week/voor de vrijdag-zaterdagkrant*

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

* doorhalen wat niet gewenst is

Ik betaal ☐ 21,60 per maand-incasso

(volledig abonnement)

☐ 64,80 per kwartaal-accept

(volledig abonnement)

☐ 7,90 per maand-incasso

(vrijdag/zaterdag abonnement)

Deze bon opsturen naar De Waarheid, antwoordnr. 2518, 1000 PA Amsterdam (postzegel niet nodig). Of bel ons: 020-262565.

Word abonnee!

cpn start voorbereidingen voor terugkeer in de tweede kamer.

Het partijbestuur van de CPN is gestart met de voorbereidingen voor de eerstvolgende parlementsverkiezingen. Uitgangspunt bij die voorbereidingen is, dat de CPN moet terugkeren in de Tweede Kamer op basis van haar eigen politiek en positiebepaling. Er wordt een kernpuntenprogramma voorbereid, dat in de akuele politieke situatie helderheid geeft over visie, standpunten en alternatieven van de CPN. In het komend najaar zal dit programma worden gepresenteerd. Daarnaast wordt een eerste inventarisatie gestart van opvattingen over en voorstellen voor de kandidatenlijst. In de komende maanden zal ook gestart worden met fondswerving voor de verkiezingscampagne, waarbij terugkeer van de CPN in de Tweede Kamer centraal staat.

door Siem van der Helm

In de notitie over de komende parlementsverkiezingen, die het partijbestuur van de CPN op 2 juli j.l. besprak, wordt geconstateerd, dat het terugbrengen van de CPN in de Tweede Kamer een zware opgave zal zijn.

„Een partij, die door onvoldoende kiezerssteun uit de Tweede Kamer verdween, daarin terugbrengen is sowieso een zware opgave: het is nog niet eerder vertoond; allerlei beschouwingen dat we erin thuishoren, en dat we „natuurlijk” weer terugkomen, komen vaak van mensen, die niet tot onze aanhang behoren, en ook niet als het erop aankomt op ons zullen stemmen. Vanzelfsprekendheid is er niet bij, we zullen ons letterlijk terug moeten knokken”, aldus de notitie.

Verder wordt geconstateerd, dat in de afgelopen jaren, waarin de CPN in de Tweede Kamer afwezig was, er zich belangrijke verschuivingen en ontwikkelingen in het politieke krachtenveld hebben afgetekend. Een eigen precieze en bewuste positiebepaling van de CPN is dus noodzakelijk. Een bijkomend argument voor het partijbestuur, om vroegtijdig met de voorbereidingen te beginnen, is de mogelijkheid van vervroegde verkiezingen. Immers in de afgelopen maanden is herhaaldelijk gespekuleerd over de val van het kabinet Lubbers II.

het krachtenveld verkend

Bij een verkenning van het politieke krachtenveld wordt in de notitie geconstateerd, dat vele oriëntaties aan het schuiven zijn en de praktische politiek in zichzelf verstrikt raakt; falende bezuinigingen, een blijvend hoge werkloosheid en vele schandalen. Onzekerheid wordt geschapen doordat de positie van veel mensen en vele voorzieningen onder zware druk staan. Hardheid is het beeld van rechts, ook internationaal, en de sociaal-democratie schuift op naar het midden. De economische expansie gaat hand in hand met grootscheepse verarming.

principes

Het partijbestuur kiest in de notitie voor het vasthouden aan een aantal principes als oriëntatie:

- democratie in maatschappij en bestuur, controle op economie,
- solidariteit met strijd tegen onderdrukking en voor bevrijding,
- onverzoenlijkheid tegen discriminatie,
- emancipatie van achtergestelde groepen, geen betutteling maar zelforganisatie.

gezamenlijke machtsvorming

Het partijbestuur wil blijven optreden voor gezamenlijke machtsvorming van organisaties en groepen die willen breken met de politiek van Lubbers. Het partijbestuur besloot dan ook, op basis van de voorbereiding van het kernpuntenprogramma en de inventarisatie over de kandidaten, een consultatie in de CPN en daarbuiten voor te bereiden, over de vraag welke vorm en inhoud gegeven kan worden aan samenwerking ter linkerzijde en welke rol de CPN daarbij kan spelen. Machtsvorming van progressieve partijen en bewegingen, gericht op een alternatief voor de politiek van de regering Lubbers is gebo-

den. Het partijbestuur van de CPN acht dit mogelijk, als partijen en actieve mensen in bewegingen en organisaties zich daartoe gezamenlijk bereid verklaren en praktische vormen ontwikkelen, die een effectief parlementair optreden mogelijk maken en tegelijkertijd ruimte laten voor de eigen identiteit van de diverse deelnemers.

veranderingswil

In de notitie wordt gekozen voor groepen en organisaties, die veranderingswil demonstreren, maar in het defensief dreigen te worden gedrongen. De CPN wil zich hiermee verbinden om gezamenlijke kracht te ontwikkelen. Tot slot geeft de notitie een aantal kenmerkende punten voor de CPN-politiek aan. Strijd voor een beter inkomen, goede sociale voorzieningen en een offensieve werkgelegenheidspolitiek. Gelijke behandeling en internationale solidariteit. Democratie (openheid en controle) als wapen tegen corruptie en andere schandalen. Bescherming van het milieu en het aanpakken van de geldstromen, als sleutel voor een andere politiek.

„de verkiezingsuitslag in 1986”

FOTO DE WAARHEID

najaarscampagne voor de waarheid

landelijke waarheidactivistendag op zaterdag 17 september

De landelijke Waarheidactivistendag wordt gehouden op zaterdag 17 september 1988, kantine gebouw Sibylla, Hoogte Kadijk 145, Amsterdam. Aanvang 11.00 uur.

Op de partijbestuurvergadering van de CPN op 2 juli jl. is een notitie vastgesteld met een raamplan voor de werving voor De Waarheid. Besloten is een intensieve campagne voor de krant te organiseren. Eén van de onderdelen van deze campagne wordt een grote proefsteekcampagne in de maand oktober. Uitgaande van de verbeterde sfeer rond de krant is de doelstelling van deze campagne, de daling van het abonneebestand definitief te stoppen, het verlies uit de zomermaanden weer ongedaan te maken en een begin te maken met netto-vooruitgang.

door Bert Docter

Enkele belangrijke voorwaarden om deze doelstellingen te kunnen realiseren zijn in ieder geval het verbeteren van de eigen bezorging, het direct bezoeken van dankjes en het meer naar buiten treden met De Waarheid. Een goede bezorging is absoluut noodzakelijk om niet onnodig abonnees te verliezen. „Slechte bezorging als oorzaak van verder abonneeverlies in een aantal afdelingen kan niet langer geaccepteerd worden”, aldus deze notitie.

Om nieuwe abonnees te winnen voor onze krant is het beslist nodig, dat de colportage met de krant opnieuw wordt georganiseerd. „Het plaatsen van advertenties (zo daar al geld voor zou zijn), het verspreiden van overdrukken, werf-foldertjes, het plakken van affiches, het ophangen van spandoeken, dat is allemaal erg nuttig en moet zeker ook gebeuren, maar het direct benaderen van de mensen met de concrete vraag om De Waarheid te kopen en te lezen levert het meeste resultaat op. En dat zijn ook de recente ervaringen.

Naast het colporteren met de krant is ook het gericht benaderen van mensen met De Waar-

heid-PLUS of het meenemen van de krant naar vakbonds- dan wel actiecomitévergaderingen een belangrijke manier om onze krant onder de aandacht van nieuwe groepen te brengen. Het proefabonnement kan voor velen een stap over de drempel naar een echt abonnement zijn”, zo stelt de notitie.

Als start van de najaarscampagne zal op zaterdag 17 september een landelijke Waarheidactivistendag gehouden worden, waar hoofdredacteur Frank Biesboer en directeur Robert Schurink zullen spreken. Op deze dag zal ook het nieuwe werfmateriaal voor de krant gepresenteerd worden, terwijl vanzelfsprekend volop de gelegenheid zal bestaan om ideeën en ervaringen betreffende het werken met De Waarheid uit te wisselen.

Ter voorbereiding van de proefsteekcampagne in oktober is het nodig om nú al zo veel mogelijk proefadressen te verzamelen. Niet alleen kan daarbij gedacht worden aan die partijgenoten, die na jarenlang de krant gelezen en door dik en dun gesteund te hebben, indertijd uit onvrede met de inhoud van de

krant het abonnement hebben opgezegd, maar ook aan al die nieuwe leden, die onze krant nog niet lezen. Het uitgangspunt dient te zijn: **élke communist een abonnement op De Waarheid!** Ook is het zinvol om mensen, die we hebben leren kennen in de strijd tegen de afbraakpolitiek van de ondernemers en hun regering, in de vredesbeweging of in de solidariteitsacties met het ANC en Nicaragua, een proefabonnement aan te bieden.

Het is de bedoeling om direct in de week na de grote partijmanifestatie op 30 oktober al deze proefabonnees persoonlijk te gaan bezoeken en te overtuigen om abonnee te worden op de enige krant in Nederland, die schrijft vanuit het perspectief van het socialisme.

Naast het verzamelen van de proefadressen is het belangrijk om alvast de voorbereidingen te treffen voor het colporteren met de krant op „Prinsjesdag-Actiedag” en voor de bedrijfsverspreiding van De Waarheid op woensdagochtend 21 september. Het is de bedoeling, dat de krant op zo veel mogelijk bedrijven, instellingen en universiteiten verspreid wordt met ons commentaar op de miljardennota, die ongetwijfeld voor de bevolking tal van nieuwe verslechteringen zal bevatten. Deze krant zal één appél zijn tot verdere acties tegen de ondernemersregering Lubbers en vóór deelname aan de massa-demonstratie van de FNV op 8 oktober in Amsterdam.

Met De Waarheid in actie voor

werk en een beter bestaan

— Wég met de regering-Lubbers!

opbrengst voorjaarsenvelop '88

Amsterdam	30.868,05
Brabant-Oost	217,-
Brabant-rest	525,45
Drente	130,-
Friesland	1.591,-
Gelderland	2.122,50
Gooi/Eemland	1.670,55
Groningen	2.523,50
Den Haag	8.579,50
Kennemerland	4.258,10
Lelystad	414,-
Limburg	1.036,05
Noord-Holland-Noord	1.601,-
Rotterdam	2.336,-
Twente	641,-
Utrecht	2.700,-
Vecht/IJ. delta	590,-
Deventer	160,-
Zaanstreek	4.112,50
Zeeland	851,05
Diversen	2.166,-
Totaal	69.363,25

steun het donatiefonds van cpn

De CPN is er — al 70 jaar lang.

Een partij die opkomt voor de rechten en belangen van de bevolking. Een partij die optreedt voor vrede en tegen militarisme, voor democratie en tegen elke vorm van rassendiscriminatie. Dat is onverminderd nodig, en daarom moet de CPN — ook financieel — in staat gesteld worden met dat werk door te gaan.

Dat is de inzet van onze donatiecampagne in het najaar van 1988, waarvan wij een opbrengst van 75.000 gulden verwachten.

Daarvoor vragen wij de medewerking en de financiële steun van leden en sympathisanten van de partij; en evenzeer van al die mensen, in brede kring, met wie wij samenwerken in acties en organisaties en die van mening zijn dat een sterke CPN hard nodig is in ons land. De CPN is een stuwende en verenigende faktor in de strijd tegen het afbraakbeleid van regering en ondernemers en in de solidariteit met de vrijheidstrijd tegen het apartheidsbewind in Zuid-Afrika.

Het zeventigjarig bestaan van de CPN is een bijzonder feit. Onze partij is geen geschiedenis, maar schrijft geschiedenis.

In de jaren 20 door principieel optreden voor onafhankelijkheid van de koloniën.

In de jaren 30 door optreden voor de ontrechte werklozen en tegen dreigend fascisme.

In de jaren 40 door haar aandeel in de Februaristaking en het verzet tegen de gruwelijke rassenpolitiek van de Duitse bezetter.

Zo ook door optreden tegen de politionele acties in Indonesië.

In de jaren 50 door strijd tegen opkomende atoombewapening.

In de jaren 60 door bij te dragen aan solidariteit met de bevrijdingsstrijd van het Vietnamese volk.

In de jaren 70 door initiatieven tegen nieuwe atoomwapens als de N-bom.

In de jaren 80 door opkomen voor sociale zekerheid en strijd tegen apartheid en vreemdelingenhaat.

Daarom is de CPN bijzonder en niet weg te denken. Communisten willen doorgaan deze geschiedenis te schrijven, een humane geschiedenis, in bondgenootschap met zoveel mogelijk anderen. De CPN is het waard gesteund te worden — ook door hen die geen communist zijn.

Het donatiefonds zal ons in staat stellen sterker op te komen voor de belangen van de bevolking en onze politieke positie te versterken. Het helpt ons ook De Waarheid financieel te steunen.

Geef daarom uw financiële steun aan de CPN.

DAGELIJKS BESTUUR CPN
Amsterdam, september 1988.

donatiefonds van de cpn postgiro 511002

t.n.v. alg. penm cpn,
hoogte kadijk 145,
1018 bh amsterdam

U kunt donateur worden door de CPN te machtigen maandelijks een vast bedrag van uw bank- of girorekening af te schrijven. Dat kan door de blauwe machtigingskaart in te vullen, te ondertekenen en op te sturen. Als automatische incasso-donateur ontvangt u, bij een minimum-donatie van f 2,50 per maand, als „tegenprestatie” de CPN-ledenkrant.

Als u de voorkeur geeft aan kontante betaling is dat ook mogelijk.

Een eenmalige donatie geven kan natuurlijk ook. Daarvoor kunt u een bedrag storten op de girorekening van het Donatiefonds van de CPN.

verkiezingscampagne groen progressief akkoord van start

De verkiezingen voor het Europees Parlement zullen in ons land op 15 juni 1989 gehouden worden. Hoewel dat nog even duurt, start het Groen Progressief Akkoord op 1 oktober a.s. met de eerste van vijf themaconferenties over „Europese” items.

door Jeannette van Beuzekom

Wie „Europees” zegt, bedoelt meestal Westeuropees. En in Straatsburg, waar het „Europees” parlement zetelt, bedoelen ze met Europa meestal de „Europese” Gemeenschap: West-Europa zonder Scandinavië, Zwitserland en Oostenrijk. De GPA-fractie verzet zich tegen deze beperkte opvatting over „Europa” en de politiek die daar bijhoort. Het thema van de eerste conferentie is dan ook: „Perestrojka in Straatsburg”.

Het idee is, dat West-Europeanen al te gemakkelijk de perestrojka in de Sowjet-Unie toejuichen, zonder te beseffen dat ook de politieke opstelling van het westen inclusief West-Europa de economie en politiek in de Sowjet-Unie sterk beïnvloeden. En verder zou ook een „perestrojka in Straatsburg” niet gek zijn, alsof de boel in de EG niet verstard is en verbureaucratiseerd.

politiek en cultuur

De conferentie gaat in op de verhouding tussen de EG en Oost-Europa. Eerst debatteren Ina Brouwer (CPN), Wim Bartels (IKV), Paul Scheffer (Wiardi Beckmanstichting, PvdA) en Bram van der Lek (GPA) met elkaar over het Westeuropese ontspanningsbeleid. Daarna wordt een gast uit de Sowjet-Unie geïnterviewd. Wie dat wordt, is nog niet bekend. Politiek wordt daadwerkelijk verbonden met cultuur in het filmfestival dat 's middag plaatsvindt. Nieuwe, en waarschijnlijk ook oude maar nu pas uitgebrachte, Russische films zullen in een parallelprogramma vertoond worden.

Niet toevallig dus dat de plaats van de conferentie is: De bioscoop Desmet, Plantage Middenlaan in Amsterdam.

De themaconferentie is nadrukkelijk bedoeld voor alle belangstellenden, partijleden, sympathisanten en nieuwsgierigen. Geef er bekendheid aan op zoveel mogelijk plaatsen! Dat kan door „Straatsburg Times” neer te leggen, dat gratis op te vragen is op het kantoor van het G.P.A., Postbus 267, 1000 AG Amsterdam, tel. 020 - 245515. In bijgevoegde Straatsburg Times vindt u de bon waarmee u conferentiemap en -programma kunt opvragen.

europese verkiezingen in juni 1989 cpn-kopkandidaten bekend

Na raadpleging van de distrikten, heeft het partijbestuur van de CPN besloten, Nel van Dijk en Anne de Boer voor te dragen voor de kop van de kandidatenlijst van het Groen Progressief Akkoord (GPA). Het GPA is het op dit moment in het Europees Parlement funktioneerende samenwerkingsverband van CPN, PPR, PSP en Groen Platform.

Al in december vorig jaar besloot het partijbe-

stuur, dat gestreefd moest worden naar voortzetting van dit samenwerkingsverband bij de komende verkiezingen.

Op dit moment zijn de gesprekken tussen de deelnemers aan het GPA over een voorstel voor de kandidatenlijst, een ontwerp-verkiezingsprogramma en de campagne-activiteiten in volle gang

Anne de Boer

Nel van Dijk

Demonstratie bij militaire bases

tegen alle kerntaken een kernachtig nee atoomwapens nederland uit

Onder deze motto's wordt dit jaar voor de 14de maal in 't Harde gedemonstreerd. De mars start om 14.00 uur bij N.S.-station 't Harde. De demonstratieve tocht (lengte ca. 2,5 km) voert langs de kernwapenopslag en eindigt op het terrein bij de Johannahoeve in 't Harde, waar een manifestatie plaatsvindt met sprekers en muziek. Tevens is er op het terrein een informatiemarkt ingericht waaraan vele organisaties hun medewerking verlenen.

anti atoombom-mars 't harde 1988

zaterdag 24 september

aanvang 14.00 uur

vertrek n.s.-station 't harde

straatsburg times

De ledenkranten van CPN, PSP, PPR en Groene Partij Nederland bevatten vanaf dit nummer tot aan de Europese verkiezingen in juni 1989 een vaste bijlage, de Straatsburg Times. Partijbestuursleden en andere geïnteresseerden kennen het

blad al langer, maar vanaf nu wordt met een dubbeldik nummer elk lid van de aangesloten partijen op de hoogte gebracht van het reilen en zeilen van de

GPA-fractie in Straatsburg en Brussel. Uiteraard ook nieuws over de verkiezingscampagne, het programma, de kandidaten, de onderhandelingen met bijvoorbeeld EVP en onafhankelijke kandidaten.

7, 8 en 9 april 1989

CPN

DE FLINT, AMERSFOORT

BESCHRIJVINGSBRIEF nummer 1

Vlak voor de zomer heeft het partijbestuur de datum voor het eerstvolgende congres van de CPN vastgesteld. Het 31ste congres wordt gehouden op 7, 8 en 9 april 1989 in De Flint in Amersfoort.

Op dit congres zullen nieuwe statuten moeten worden vastgesteld. Daarvoor zijn in opdracht van het partijbestuur ontwerp-statuten en een ontwerp-huishoudelijk reglement opgesteld. In haar vergadering op 29 mei jl. heeft het partijbestuur besloten bijgaande ontwerpen aan het 31ste congres voor te leggen.

Bewaar dus deze uitneembare beschrijvingsbrief nummer 1 voor de behandeling van deze ontwerpen op de ledenvergaderingen.

Toelichting

In zijn zitting van 29 mei 1988 stemde het partijbestuur in met de ontwerp-statuten en met het

- Huishoudelijk Reglement zoals dat door de statutencommissie, bestaande uit Salome Bentinck, Ina Brouwer, Kees Hulsman en Kees IJmker was opgesteld. Reeds lang is in de partij de discussie gaande om tot verandering van de statuten te komen. Daarvoor zijn twee redenen aan te wijzen:
- de bestaande statuten voldoen niet aan de eisen zoals die thans volgens het verenigingsrecht luiden;
- een aantal artikelen van de statuten staan op gespannen voet met het partijprogramma.

Diverse commissies in wisselende samenstelling hebben in de loop der jaren getracht hier verandering in aan te brengen. Gekozen is voor een geheel nieuwe tekst van de statuten. Het eerste ontwerp riep dermate veel weerstand op in de partij dat een (2/3) meerderheid op een congres niet haalbaar zou zijn. Een tweede ontwerp is met keuzemogelijkheden ter discussie aan de ledenvergaderingen voorgelegd. De aanbevelingen uit deze discussie alsmede uitspraken van verschillende congressen zijn door de huidige commissie verwerkt. De ontwerp-statuten voldoen aan de gestelde eisen. Tegelijkertijd heeft de commissie een ontwerp-huishoudelijk reglement opgesteld. Ook dat is een verbetering. De gang van zaken in onze partij is nooit op papier vastgelegd en berustte op mondelinge overleveringen. De commissie heeft getracht de tekst van de statuten zo beknopt mogelijk te houden; alleen datgene wat beslist geregeld moet worden hebben we vastgelegd. Het overige hebben we in het huishoudelijk reglement ondergebracht. Statuten moeten zo zijn opgesteld dat er nog ruimte tot handelen overblijft.

Het verenigingsrecht

De eisen die het verenigingsrecht stelt zijn de volgende:

- een vereniging dient in het verenigingsregister te worden ingeschreven om bestuurders te vrijwaren voor hoofdelijke aansprakelijkheid. Die inschrijving vindt plaats door een notariële akte waarin de statuten zijn opgenomen welke aan het Verenigingsregister dient te worden aangeboden.

In de statuten moet in ieder geval zijn vermeld:

- de naam van de vereniging en de gemeente in Nederland waar zij haar zetel heeft;
- het doel van de vereniging;
- de verplichtingen die de leden tegenover de vereniging hebben of de wijze waarop zodanige verplichtingen kunnen worden opgelegd;
- de wijze van bijeenroeping van de Algemene vergadering (= congres);
- het aannemen en afvoeren van leden;
- de wijze van benoeming en ontslag van de bestuurders;
- de bestemming van het batig saldo van de vereniging in geval van ontbinding, of de wijze waarop de bestemming zal worden vastgelegd.

Belangrijkste veranderingen

In vergelijking met de huidige statuten en het eerste concept zijn een reeks van veranderingen aangebracht. De belangrijkste zijn wel:

- De regeling van een beroepsrecht voor leden (art. 19) en het instellen van een beroepscommissie (art. 20). Gekozen is voor een procedure waarbij gebruik kan worden gemaakt van bestaande instanties. Alleen de door het congres te kiezen beroepscommissie is nieuw en beschikt over bindende volmachten.
- De wijze van besluitvorming (art. 17) verschilt wezenlijk van de oude statuten zoals die in artikel 8 zijn vastgelegd waarin nog begrippen als 'onvoorwaardelijke uitvoering' en verbod van fractievorming voorkamen.
- Het oude uitvoerige roeyementsartikel (art. 4e) is geschrapt en vervangen door een artikel dat opzegging door het partijbestuur regelt (art. 5d) alsmede de nodige waarborgen in het huishoudelijk reglement (art. 1).
- De zittingsduur van bepaalde functies is beperkt in de tijdsduur (voorzitter partijbestuur, beroepscommissie).
- Leden van een kascontrolecommissie kunnen geen lid zijn van het betreffende bestuur onder wiens verantwoording de financiën vallen.
- De in het vorige ontwerp voorgestelde districtenraad is niet overgenomen. Het partijbestuur legt aan die instantie verantwoording af die haar heeft gekozen n.l. het congres. Daarom is de partijconferentie geregeld als orgaan dat met het partijbestuur van gedachten kan wisselen.
- Nieuw is de openbaarheid in de partij (art. 21) met voldoende mogelijkheden om daar waar dit noodzakelijk is anders te beslissen.
- De positie van groepen en overleggen is in het huishoudelijk reglement (art. 16 t/m 19) geregeld. Daarbij is rekening gehouden met uitspraken van eerdere congressen over de positie van vrouwen, potten/flikkers en zwarten in de CPN
- Zowel in de ontwerp-statuten als in het huishoudelijk reglement hebben wij de betekenis van de afdelingen in de CPN willen onderstrepen. Democratie begint aan de basis. De afdelingen zijn onze directe kontakten met de actie en beweging in de maatschappij. Besluiten van congressen en conferenties zullen door de afdelingen in praktijk worden omgezet.

De statutencommissie heeft een ontwerp opgesteld waarmee de CPN van vandaag kan werken. Het woord is nu aan de leden zodat het a.s. congres de statuten en het huishoudelijk reglement kan vaststellen.

Kees IJmker,
Voorzitter statutencommissie

ONTWERP-STATUTEN van de Communistische Partij van Nederland

De naam en de zetel

Artikel 1.

De naam van de partij is Communistische Partij van Nederland. Zij wordt in de statuten verder aangeduid als 'de partij' of de 'CPN'. De vereniging is gevestigd in Amsterdam.

Het doel van de partij

Artikel 2.

De CPN is een partij van mensen, die strijden voor vrijheid, vrede, democratische zeggenschap, gelijkwaardigheid, zelfbeschikking en socialisme.

De middelen

Artikel 3.

De CPN streeft naar verwezenlijking van haar doelstellingen langs democratische weg, alleen of in samenwerking met andere partijen en organisaties, door middel van:

- het organiseren van en het deelnemen aan acties;
- het deelnemen aan verkiezingen voor alle openbare lichamen;
- het doen uitgeven van een dagblad, tijdschriften en informatie materiaal;
- het houden van openbare vergaderingen, culturele en studiebijeenkomsten, demonstraties enz;
- het uitoefenen van alle andere door de Grondwet toegekende staatsburgelijke rechten.

Het lidmaatschap

Artikel 4.

- Lid van de partij kan zijn een ieder, die in Nederland woonachtig is, de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt en de doelstellingen van de partij onderschrijft.

- Met het lidmaatschap van de CPN is onverenigbaar het lidmaatschap van een andere politieke partij of van een organisatie waarvan het lidmaatschap door het partijbestuur onverenigbaar is verklaard.
- Het aannemen van nieuwe leden geschiedt door of vanwege het partijbestuur.
- Bij verhuizing is het desbetreffende lid verplicht hiervan aan het partijbestuur of aan de afdeling mededeling te doen.
- Een kandidaat lid dat niet wordt toegelaten kan in beroep gaan bij de beroepscommissie.

Artikel 5.

Het lidmaatschap van de partij eindigt door:

- overlijden;
- schriftelijke opzegging door het lid, gericht tot het afdelingsbestuur of het partijbestuur;
- opzegging door het partijbestuur, ingeval het lid, nadat het nalatig is geweest zijn/haar contributie te voldoen en ook na schriftelijke aanmaning in gebreke is gebleven;

- d. opzegging door het partijbestuur, indien het lid handelingen verricht die afbreuk doen aan de doelstellingen van de partij of in strijd handelt met de statuten.

De afdelingen

Artikel 6.

1. Van een afdeling maken deel uit alle leden van de partij die in de desbetreffende afdeling woonachtig zijn. Leden die niet binnen het gebied van een afdeling woonachtig zijn vallen administratief onder het partijbestuur.
2. Omtrent de oprichting en de opheffing van afdelingen wordt door of vanwege het partijbestuur besloten in overeenstemming met de meerderheid van de daarbij betrokken leden.
3. De afdelingen in een door het partijbestuur bepaald gebied vormen een district. Hierbij wordt de indeling van het land in provincies zoveel mogelijk gevolgd.

Artikel 7.

1. De ledenvergadering bepaalt het beleid van de desbetreffende afdeling van de partij op basis van het partijprogramma, de congresbesluiten en de besluiten van de districtsconferentie.
2. De ledenvergadering kiest uit haar midden een bestuur dat de werkzaamheden binnen de afdeling regelt.
3. Tot de taken van het afdelingsbestuur behoort in elk geval:
 - het vaststellen van de plaatselijke politiek van de partij op basis van het partijprogramma, de congresbesluiten, de besluiten van de districtsconferentie en van de ledenvergadering voorzover haar gebied reikt;
 - het bijeenroepen en voorbereiden van de ledenvergadering.
4. Indien een afdeling overeenkomt met een of meer gemeente(n) stelt de ledenvergadering ten behoeve van de verkiezingen voor de openbare lichamen binnen de desbetreffende (deel) gemeente(n) het verkiezingsprogramma en de kandidatenlijst van de partij vast.
5. De ledenvergadering kan over alle onderwerpen voorstellen indienen bij het districtsbestuur en/of bij het partijbestuur. Het aangesproken bestuur is gehouden op een dergelijk voorstel te reageren.

De districten

Artikel 8.

1. Van een district maken deel uit alle leden van de partij in het desbetreffende district woonachtig.
2. De districtsconferentie bestaat uit afgevaardigden van de afdelingen of uit alle leden van de partij in het desbetreffende district.
3. De districtsconferentie wordt eenmaal per jaar bijeen geroepen door het districtsbestuur. Buitengewone conferenties worden bij besluit van het districtsbestuur, op verzoek van afdelingen die 50% van de aangesloten leden omvatten of bij besluit van het partijbestuur bijeengeroepen.

Artikel 9.

1. Naast de overige in deze statuten genoemde taken bepaalt de districtsconferentie het beleid met betrekking tot het desbetreffende gebied op basis van het partijprogramma en de congresbesluiten.
2. De districtsconferentie stelt, ingeval de grenzen van het district overeenkomen met de grenzen van een provincie, het verkiezingsprogramma vast voor de verkiezingen van de Provinciale Staten en de kandidatenlijst voor de verkiezingen. Indien de grenzen van het district niet overeenkomen met de grenzen van een provincie, wordt voor dit doel een bijzondere conferentie belegd waarop de leden van de betrokken districten of afdelingen d.m.v. afgevaardigden vertegenwoordigd zijn. Beoogde bijzondere conferentie heeft dezelfde bevoegdheden als de districtsconferentie bedoeld in de aanhef van dit lid.
3. De districtsconferentie kiest de afgevaardigden van het district naar het partijcongres.
4. De districtsconferentie kiest een districtsbestuur. De conferentie bepaalt de omvang en de taak van dit bestuur.

Artikel 10.

1. Tot de taken van het districtsbestuur behoren in elk geval:
 - het vaststellen van de regionale politiek van de partij op basis van het partijprogramma, de congresbesluiten en de besluiten van de districtsconferentie;
 - het bijeenroepen en voorbereiden van de districtsconferentie; het bestuur roept in elk geval een conferentie bijeen voor het vaststellen van een nieuw en verstrekkend regionaal beleid;
 - de uitvoering van de besluiten van de conferentie.
2. Het districtsbestuur is voor zijn werkzaamheden verantwoording schuldig aan de districtsconferentie.

Het partijbestuur

Artikel 11.

1. Tussen twee congressen bepaalt het partijbestuur het beleid van de partij op basis van de besluiten van het partijcongres.
2. Het partijbestuur stelt, gehoord de districtsbesturen of de daartoe bijeengeroepen partijconferentie, het programma en de kandidatenlijst vast voor de verkiezingen van de Eerste Kamer, de Tweede Kamer en het Europees Parlement.
3. Het partijbestuur stelt de indeling van de partij vast in districten.
4. Het partijbestuur is voorts onder meer bevoegd tot:
 - a. het sluiten van overeenkomsten tot het verkrijgen, vervreemden of bezwaren van registergoederen;
 - b. het sluiten van overeenkomsten, waarbij de partij zich als borg of hoofdelijke medeschuldenaar verbindt, zich voor een derde sterk maakt of zich tot zekerheidsstelling voor een schuld van een derde verbindt;
 - c. het in-dienst-nemen, schorsen en ontslaan van medewerkers;
 - d. het benoemen, schorsen en ontslaan van de redacties van de centrale partijorganen. De desbetreffende redacties leggen verantwoording af aan het partijbestuur.
 - e. De positie van de redactie van De Waarheid is geregeld in het redactiestatuut.
5. Het partijbestuur kan de partij niet binden voor bedragen groter dan fl. 500.000.-- zonder voorafgaande goedkeuring van het congres.
6. Het partijbestuur legt over zijn werkzaamheden verantwoording af aan het congres.

Artikel 12.

1. Het partijbestuur kiest uit zijn midden een voorzitter, secretaris en penningmeester.
2. Het partijbestuur kan ten behoeve van zijn werkzaamheden uit zijn midden een dagelijks bestuur instellen.
3. Het partijbestuur kan bevoegdheden delegeren aan een dagelijks bestuur, een of meer commissies, aan een of meer districtsbesturen.

Artikel 13.

1. Niet het partijbestuur, maar in plaats daarvan hetzij de voorzitter en de secretaris gezamenlijk, hetzij de voorzitter en de penningmeester gezamenlijk, vertegenwoordigen de partij in en buiten rechte.
2. Het partijbestuur kan een of meer leden van het partijbestuur zowel te zamen als afzonderlijk een volmacht geven om de partij te vertegenwoordigen binnen in die volmacht gegeven grenzen.

Het partijcongres

Artikel 14.

1. Het partijcongres is de hoogste instantie in de partij en wordt eenmaal per 2 jaar bijeen geroepen door het partijbestuur. Buitengewone congressen worden bij besluit van het partijbestuur of op verzoek van afdelingen of districten die 50% van de aangesloten leden omvatten, bijeengeroepen. De bijeenroeping van het congres geschiedt via een schriftelijke bekendmaking aan alle leden. De agenda wordt ten minste acht weken vóór het te houden congres bekendgemaakt.
2. Het partijcongres is tot het nemen van besluiten bevoegd, wanneer tenminste de helft van de leden van de partij vertegen-

woordigd is middels afgevaardigden gekozen op de ter voorbereiding van het congres belegde districtsconferenties.

3. De grootte van de afvaardiging naar het congres wordt op basis van evenredigheid door het partijbestuur bepaald. Van de afvaardiging kunnen naast leden met beslissende stem ook leden met adviserende stem deel uitmaken. Afgevaardigden met adviserende stem kunnen aan alle zittingen van het congres deelnemen en daar het woord voeren. Zij hebben geen stemrecht. Het partijbestuur stelt de norm van het aantal leden vast dat een congresafgevaardigde vertegenwoordigt.
4. Het partijcongres wordt geleid door een op het congres te kiezen presidium. Het bij besluit door het partijbestuur bijeengeroepen buitengewoon congres wordt geleid door het partijbestuur.
5. Het partijcongres wordt voorbereid door het partijbestuur.
6. Door het partijcongres worden behandeld:
 - a. de verantwoording van het partijbestuur over het gevoerde beleid;
 - b. de vaststelling of wijziging van het partijprogramma en de statuten;
 - c. de vaststelling of wijziging van het huiselijk reglement;
 - d. de financiële rekening en verantwoording van het partijbestuur over het afgelopen boekjaar.
 - e. algemene vraagstukken van politiek, tactiek en organisatie alsmede het actie- en eisenprogramma van de partij en het bepalen van standpunten van actuele aard;
 - f. de verkiezing van het partijbestuur. Het congres bepaalt de omvang van het partijbestuur.
7. Voor de jaren dat het congres niet bijeenkomt, worden in het zesde lid onder d. genoemde bevoegdheden uitgeoefend door de partijconferentie.

De partijconferentie

Artikel 15.

1. De partijconferentie wordt in de regel eenmaal per jaar door het partijbestuur bijeengeroepen, of indien nodig om aan artikel 11, lid 2 c.q. artikel 14, lid 7 te kunnen voldoen. Het aantal afgevaardigden en de norm worden door het partijbestuur bepaald.
2. De samenstelling geschiedt op voordracht van afdelingen en districten op grond van evenredigheid.
3. De partijconferentie dient om tussen twee congressen in het partijbestuur in de gelegenheid te stellen met de leden te overleggen.
4. De partijconferentie heeft alleen bevoegdheid tot het nemen van besluiten indien dit door het partijcongres is bepaald, alsmede het in artikel 14, 6. d. genoemde.

Financiën

Artikel 16.

1. De geldmiddelen van de partij worden verkregen door de lidmaatschapsbijdragen (contributie) van de leden, door bijdragen (donaties) van leden en sympathisanten, geldinzamelingen, schenkingen, legaten, nalatenschappen en andere baten.
2. De hoogte van de contributie wordt bepaald door het congres. De contributie wordt geïnd door of namens het partijbestuur.
3. Jaarlijks legt het partijbestuur op het congres resp. de partijconferentie rekening en verantwoording af over het afgelopen boekjaar. Het financieel verslag wordt in de organen van de partij gepubliceerd. Het boekjaar loopt van 1 januari t/m 31 december.
4. Voor de controle over de financiën van de partij kiest het congres voor de periode tot het volgende congres een kascontrolecommissie. De commissie adviseert omtrent de goedkeuring van het financieel verslag en over de verlening van decharge aan de landelijk penningmeester. Verder adviseert de commissie het congres, de partijconferenties en het partijbestuur over aangelegenheden van financiële aard. Met het lidmaatschap van de kascontrolecommissie is onverenigbaar het lidmaatschap van het partijbestuur.

- Jaarlijks wordt door de penningmeester van elke afdeling in de ledenvergadering financieel verslag uitgebracht. De ledenvergadering kiest jaarlijks een commissie om de kas te controleren. Deze brengt verslag uit van haar bevindingen in de ledenvergadering. Het lidmaatschap van deze commissie is onverenigbaar met het lidmaatschap van het afdelingsbestuur.
- In ieder district wordt jaarlijks op de districtsconferentie door het districtsbestuur financieel verslag uitgebracht. De conferentie kiest jaarlijks een commissie om de kas te controleren. Deze brengt verslag uit van haar bevindingen op de conferentie. Met het lidmaatschap van deze commissie is onverenigbaar het lidmaatschap van het districtsbestuur.
- Een lid van een kascontrolecommissie kan ten hoogste drie keer achtereenvolgens worden gekozen.

Besluitvorming

Artikel 17.

- De besturen van de partij zijn gehouden meerderheidsbesluiten uit te voeren van de organen waaraan zij verantwoording moeten afleggen.
- Voorzover in deze statuten niet anders is bepaald, worden alle besluiten van alle partijorganen genomen met meerderheid van de uitgebrachte stemmen. In de besturen en op ledenvergaderingen betreft dit de stemmen der aanwezige leden. Op het congres en op de conferentie betreft dit de stemmen der aanwezige afgevaardigden.
- Indien over een schriftelijk voorstel geen stemming wordt gevraagd, wordt het geacht te zijn aangenomen.
- Voor de bepaling van de meerderheid worden blanco stemmen en ongeldige stemmen buiten beschouwing gelaten.
- Bij staking van stemmen vindt eenmaal herstemming plaats. Staken de stemmen opnieuw dan is het voorstel verworpen.
- Elk lid c.q. elke afgevaardigde heeft één stem die niet kan worden overgedragen.

Artikel 18.

- Iedere stemgerechtigde kan bij een stemming over personen schriftelijk zoveel stemmen uitbrengen als het aantal personen dat gekozen, benoemd of voorgedragen dient te worden, tenzij in het huishoudelijk reglement anders is bepaald.
- Bij een stemming over de verkiezing, benoeming of voordracht van personen is diegene gekozen die bij de stemming de volstreekte meerderheid heeft gekregen.
- Indien bij een stemming meer personen de volstreekte meerderheid hebben behaald dan er vacatures zijn, wordt (worden) diegene(n) geacht gekozen, benoemd of voorgedragen te zijn die de meeste stemmen op zich heeft (hebben) verenigd.

Beroepsrecht

Artikel 19.

- Ieder lid van de partij dat zich door een besluit van zijn/haar afdeling in zijn/haar functioneren en/of zijn/haar democratische rechten belemmerd voelt, kan van dit besluit herziening vragen bij de desbetreffende afdeling. Indien aan dit bezwaar niet tegemoet

wordt gekomen kan het lid, met redenen omkleed, beroep aantekenen bij het districtsbestuur. Het districtsbestuur verklaart, na een onderzoek te hebben ingesteld, of het beroep gegrond of ongegrond wordt geacht. In het eerste geval kan het het desbetreffende bestuur opdragen het gewraakte besluit te herzien.

- Ieder lid van de partij dat zich door een besluit van zijn/haar districtsbestuur of districtsconferentie in zijn/haar functioneren en/of in zijn/haar democratische rechten belemmerd voelt, kan van dit besluit herziening vragen bij het desbetreffende orgaan. Indien aan dit bezwaar niet tegemoet wordt gekomen kan het lid, met redenen omkleed, beroep aantekenen bij het partijbestuur. Het partijbestuur verklaart, na een onderzoek te hebben ingesteld, of het het beroep gegrond of ongegrond acht. In het eerste geval kan het partijbestuur het desbetreffende bestuur opdragen het gewraakte besluit te herzien.
- Ieder lid van de partij dat zich door een besluit van het partijbestuur in zijn/haar functioneren en/of in zijn/haar democratische rechten belemmerd voelt, kan van dit besluit herziening vragen bij het partijbestuur. Indien aan dit bezwaar niet tegemoet wordt gekomen kan het lid, met redenen omkleed, beroep aantekenen bij de beroepscommissie. De beroepscommissie verklaart, na onderzoek te hebben ingesteld, of zij het beroep gegrond of ongegrond acht. In het eerste geval kan zij het partijbestuur opdragen het gewraakte besluit te herzien.

De beroepscommissie

Artikel 20.

- De beroepscommissie wordt door het congres gekozen en bestaat uit vijf leden. Het lidmaatschap van deze commissie is onverenigbaar met het lidmaatschap van het partijbestuur.
- De beroepscommissie kiest uit haar midden een voorzitter en een secretaris. Zij vergadert zo vaak als zij zelf noodzakelijk acht.
- De beroepscommissie behandelt de in artikel 1 lid 3 en artikel 3 lid 3 van het huishoudelijk reglement genoemde gevallen alsmede het in artikel 4 lid 5 en artikel 19 lid 3 en artikel 25 lid 3 van de statuten genoemde.
- De beroepscommissie dient binnen vier weken over een bij haar binnengekomen verzoek uitspraak te doen. Zij geeft daarvan terstond schriftelijk bericht aan de betrokken persoon en de partij-instantie die het betreft.
- Uitspraken van de beroepscommissie zijn bindend.
- Een lid van de beroepscommissie kan ten hoogste drie keer achtereenvolgens worden gekozen.

Openbaarheid

Artikel 21.

- De zittingen van het partijbestuur, districts en afdelingsbesturen zijn toegankelijk voor leden. Incidenteel per agendapunt kunnen deze besturen hun vergadering besloten verklaren bij meerderheid van stemmen.
- Conferenties en congressen zijn openbaar (tenzij het gaat over personen). Het huis-

houdelijk gedeelte kan door conferentie of congres (op voorstel van districtsbestuur resp. partijbestuur en presidium) bij meerderheid van stemmen besloten worden verklaard.

- Het afdelingsbestuur besluit over de openbaarheid van de ledenvergadering. De ledenvergadering kan in meerderheid tot het tegendeel besluiten.

Huishoudelijk reglement

Artikel 22.

- Het partijcongres stelt een huishoudelijk reglement vast.
- Het huishoudelijk reglement geeft voorschriften of nadere voorschriften over:
 - de procedure m.b.t. de opzegging van het lidmaatschap;
 - de orde der vergaderingen, de stemmen en verkiezing van personen, delegaties en de overige in deze statuten genoemde organen;
 - het beheer der financiële middelen
 - en voorts alle onderwerpen die daarvoor in aanmerking komen.
- De bepalingen in het huishoudelijk reglement mogen niet strijdig zijn met deze statuten.
- Evenals de statuten is het huishoudelijk reglement bindend voor alle leden en alle organen van de partij.
- Het congres beslist over wijziging van het huishoudelijk reglement.

Statutenwijziging

Artikel 23.

De statuten kunnen door het partijcongres worden gewijzigd met ten minste twee derde meerderheid van de uitgebrachte geldige stemmen in een vergadering waarin ten minste twee derde van de afgevaardigden aanwezig is. Voorstellen tot wijziging worden tenminste acht weken vóór het te houden congres ter kennis gebracht van de leden van de partij middels publikatie in een centraal partijorgaan.

Artikel 24.

- Het partijbestuur zorgt voor naleving van de statuten en het huishoudelijk reglement. Bij niet naleving kan het bindende aanwijzingen geven.
- In gevallen waarin deze statuten en het huishoudelijk reglement niet voorzien beslist het partijbestuur.
- Verschillen van mening over de uitleg van deze statuten en het huishoudelijk reglement worden tot het doen van een bindende uitspraak voorgelegd aan de beroepscommissie.

Ontbinding van de partij

Artikel 25.

- Tot ontbinding van de partij kan slechts worden besloten door een op voorstel van het partijbestuur daartoe belegd buitengewoon congres.
- Een besluit, als bedoeld in het eerste lid, kan slechts worden genomen met een meerderheid van ten minste twee derde der uitgebrachte geldige stemmen in een vergadering waarin ten minste twee derde van de afgevaardigden aanwezig is.
- In geval van ontbinding geschiedt de liquidatie door het partijbestuur. Het congres beslist over de bestemming van een eventueel batig saldo.

ONTWERP HUISHOUDELIJK REGLEMENT van de CPN

Het lidmaatschap

Artikel 1.

- Een besluit tot opzegging zoals bedoeld in artikel 5 onder d van de statuten, kan door het partijbestuur slechts worden genomen:
 - op voorstel van de ledenvergadering van de afdeling waar het betrokken lid deel van uitmaakt, of
 - op voorstel van het desbetreffende districtsbestuur.

- Een besluit tot opzegging wordt niet genomen dan nadat het betrokken lid in de gelegenheid is gesteld zich te verantwoorden.

- Van het besluit van het partijbestuur tot opzegging van het lidmaatschap wordt het betrokken lid, met opgave van redenen, schriftelijk in kennis gesteld. Tegen een dergelijk besluit kan het betrokken lid binnen een maand in beroep gaan bij de beroepscommissie. Gedurende de beroepstermijn en hangende het beroep is het betrokken lid geschorst.

- Het lidmaatschap van leden van het partijbestuur kan slechts door het congres worden opgezegd.

Artikel 2.

- Het partijbestuur kan een lid dat voor opzegging is voorgedragen, in afwachting van de behandeling van het voorstel tot opzegging, schorsen.
- Het partijbestuur is verplicht binnen dertig dagen na het besluit tot schorsing, zoals bedoeld in het eerste lid, een besluit tot opzegging te nemen of de schorsing ongedaan te maken.

Artikel 3.

1. Het partijbestuur is bevoegd een bestuurslid van de partij voor bepaalde tijd uit zijn functie te schorsen, indien deze stelselmatig in strijd handelt met besluiten van de bevoegde organen van de partij.
2. Tot schorsing, zoals bedoeld in het eerste lid van dit artikel, kan slechts worden overgegaan nadat het betrokken lid in de gelegenheid is gesteld zich te verantwoorden.
3. Tegen een besluit tot schorsing, zoals bedoeld in dit artikel, kan het betrokken lid in beroep gaan bij de beroepscommissie.

Artikel 4.

Leden die een contributie-achterstand van meer dan zes maanden hebben kunnen door het partijbestuur, hetzij op voorstel van het afdelingsbestuur, hetzij na raadpleging van het afdelingsbestuur, als lid worden afgevoerd.

De afdelingen**Artikel 5.**

1. De leiding van een afdeling berust bij een bestuur dat voor de tijd van één jaar door de ledenvergadering is gekozen.
2. Het afdelingsbestuur legt verantwoording van zijn beleid af aan de ledenvergadering.
3. Het afdelingsbestuur voert de besluiten uit van de ledenvergadering en neemt die maatregelen die nodig zijn om de partijpolitiek in zijn gebied te doen uitvoeren.
4. Het afdelingsbestuur roept middels een schriftelijke uitnodiging ten minste vier maal per jaar de ledenvergadering bijeen.

Artikel 6.

1. Het aantal bestuursleden wordt door de ledenvergadering bepaald.
2. De taakverdeling wordt door het bestuur onderling geregeld. Het kiest uit zijn midden een voorzitter, een secretaris en een penningmeester.

Artikel 7.

1. De vergaderingen van het afdelingsbestuur zijn toegankelijk voor leden van de afdeling, behoudens het bepaalde in artikel 21 van de statuten.
2. Elk bestuurslid kan bij de voorzitter een bestuursvergadering aanvragen met vermelding van de te behandelen onderwerpen. Aan deze aanvraag wordt binnen twee weken voldaan.
3. Elk afdelingslid kan bij het afdelingsbestuur een ledenvergadering aanvragen met vermelding van de te behandelen onderwerpen. Het afdelingsbestuur bepaalt binnen twee weken wanneer de vergadering zal plaatsvinden.

Het district**Artikel 8.**

1. De leiding van een district berust bij het districtsbestuur dat door de districtsconferentie voor de tijd van maximaal twee jaar wordt gekozen.
2. Het districtsbestuur legt verantwoording af van haar beleid aan de districtsconferentie.
3. Het districtsbestuur voert de besluiten uit van de districtsconferentie en neemt die maatregelen die nodig zijn om de partijpolitiek in zijn gebied te doen uitvoeren.
4. Het districtsbestuur vergadert ten minste acht maal per jaar.

Artikel 9.

1. Het aantal districtsbestuursleden wordt door de districtsconferentie bepaald.
2. Het districtsbestuur kan uit zijn midden een dagelijks bestuur kiezen. De taakverdeling wordt door het districtsbestuur onderling geregeld. Het kiest uit zijn midden een voorzitter, een secretaris en een penningmeester.

Artikel 10.

1. De vergaderingen van het districtsbestuur zijn toegankelijk voor leden van het district, behoudens het bepaalde in artikel 21 van de statuten.
2. Elk districtsbestuurslid kan bij de voorzitter een districtsbestuursvergadering aanvragen met vermelding van de te behandelen onderwerpen. Aan deze aanvraag wordt binnen twee weken voldaan.

Artikel 11.

1. De grootte van de afvaardiging naar de districtsconferentie wordt door het districtsbestuur op basis van evenredigheid bepaald, waarbij elke afdeling vertegenwoordigd zal zijn.

2. Naast gekozen afgevaardigden met stemrecht kan het districtsbestuur afgevaardigden met adviserende stem uitnodigen.
3. De afgevaardigden naar de districtsconferentie worden door de afdelingsledenvergadering schriftelijk gekozen. Degene die de meeste stemmen hebben verkregen worden als verkozen beschouwd. Tenminste de helft van de afgevaardigden van het district naar het congres kan worden gekozen op voordracht van de afdelingsledenvergaderingen.
4. Ieder lid heeft het recht kandidaten voor alle partijfuncties voor te stellen, vergezeld van de reden waarom. De kandidaatstelling dient in de ledenvergadering, de districtsconferentie en het partijcongres te geschieden. Alvorens tot de verkiezing van een kandidaat wordt overgegaan dient zekerheid over zijn/haar bewilling te bestaan.
5. In de voorbereiding van de conferentie worden naast meerderheidsopvattingen ook minderheidsopvattingen van leden van het districtsbestuur ter kennis van de conferentie gebracht.

Artikel 12.

1. De districtsconferentie wordt geleid door een op de conferentie te kiezen presidium.
2. De districtsconferentie bepaalt de orde van de conferentie.

Het partijbestuur en dagelijks bestuur**Artikel 13.**

1. Het partijbestuur vergadert tenminste acht maal per jaar.
2. Het partijbestuur kan partijleden uitnodigen aan een zitting deel te nemen.
3. Behalve de in functie gekozen partijvoorzitter, secretaris en penningmeester verdeelt het dagelijks bestuur de overige taken en doet daarvan mededeling aan het partijbestuur.
4. De voorzitter kan ten hoogste 3x achtereenvolgend in functie worden herkozen.
5. Het partijbestuur kan ter regeling van haar werkzaamheden een secretariaat instellen.

Het congres**Artikel 14.**

1. De door het partijbestuur opgestelde agenda dient door het congres te worden bekrachtigd.
2. Het congres kan op voorstel van het presidium eigen regels voor haar werkzaamheden vaststellen. Deze mogen niet in strijd met de statuten en huishoudelijke reglementen zijn.
3. De door het congres te kiezen mandaatcommissie controleert aan de hand van de presentielijst of het quorum aanwezig is en doet daarvan mededeling aan het congres.
4. In de voorbereiding van het congres worden naast meerderheidsopvattingen ook minderheidsopvattingen van leden van het partijbestuur ter kennis van het congres gebracht.

De partijconferentie**Artikel 15.**

Het partijbestuur stelt de regels voor de partijconferentie voorzover die niet in de statuten zijn geregeld.

De groepen**Artikel 16.**

1. Leden van de partij die op een bepaald terrein actief zijn kunnen op basis van het partijprogramma en de congresbesluiten, ten behoeve van het uitwerken van de politiek van de partij op hun terrein, een groep vormen.
2. Het partijbestuur beslist omtrent de erkenning van landelijke groepen na overleg met betrokken leden.
3. Het districtsbestuur beslist wat betreft de erkenning van districtsgroepen na overleg met de betrokken leden.
4. Het bestuur van de afdeling beslist wat betreft de erkenning van afdelingsgroepen na overleg met de betrokken leden.

Artikel 17.

1. Het partijbestuur, districtsbestuur en afdelingsbestuur nemen in beginsel over zaken die de door hen erkende groepen specifiek betreffen, geen besluit dan na advies van de desbetreffende groep(en) te hebben ingewonnen.

2. De groep regelt de werkzaamheden en wijst in elk geval een secretariaat aan.
3. De groep kan over alle onderwerpen voorstellen indienen bij respectievelijk het partijbestuur en/of het desbetreffende districtsbestuur respectievelijk afdelingsbestuur. Het aangesproken bestuur is gehouden op een dergelijk voorstel te reageren.

Vrouwenoverleg**Artikel 18.**

1. Vrouwen die lid zijn van de CPN kunnen op het niveau van een afdeling, een district en landelijk een vrouwenoverleg vormen. Het overleg bepaalt haar beleid op basis van het partijprogramma en de congresbesluiten. Het adviseert het partijbestuur, respectievelijk het districtsbestuur, respectievelijk het afdelingsbestuur. Het partijbestuur, het districtsbestuur en het afdelingsbestuur nemen in beginsel over zaken die het vrouwenoverleg betreffen geen besluit dan na advies van het desbetreffende vrouwenoverleg te hebben ingewonnen.
2. Het vrouwenoverleg kan kandidaten stellen voor het desbetreffende afdelings- en districtsbestuur het partijbestuur en de delegaties naar het partijcongres, partijconferentie en districtsconferentie.
3. Het vrouwenoverleg regelt de werkzaamheden en wijst tenminste een secretariaat aan.
4. Het vrouwenoverleg kan over alle onderwerpen voorstellen indienen bij resp. het partijbestuur en/of het desbetreffende districtsbestuur resp. afdelingsbestuur. Het aangesproken bestuur is gehouden op een dergelijk voorstel te reageren.

Overleggen van potten/flikkers en zwarte communisten**Artikel 19.**

Artikel 18, de leden 1 t/m 4 zijn van overeenkomstige toepassing op overleggen van pottenflikkers en zwarte communisten eveneens op grond van specifieke onderdrukking en achterstelling binnen en buiten de partij.

De financiën**Artikel 20.**

1. Het congres kan de lidmaatschapsbijdragen afhankelijk stellen van het inkomen van de leden.
2. Het congres stelt vast welk gedeelte van de door de leden verschuldigde contributie toevalt aan de landelijke partij en welk gedeelte aan de betreffende districten en afdelingen wordt uitgekeerd.
3. Maandelijkse verstrekken de districten een opgave van het ledenbestand van het district aan de landelijke penningmeester.
4. Het partijbestuur stelt jaarlijks een begroting vast op voorstel van de landelijke penningmeester. De uitvoering van de begroting wordt met voldoende regelmaat gecontroleerd door de kascontrolecommissie.
5. Partijorganen, waaronder districten, die een eigen financieel beheer voeren, stellen een begroting op die ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de landelijke penningmeester. Bij afkeuring door deze beslist het partijbestuur over de te nemen maatregelen.
6. Het partijbestuur kan een financiële commissie instellen voor advisering over en uitvoering van het financieel beleid.

Artikel 21.

Waar de inning van contributie aan een afdeling dan wel een district is gedelegeerd wordt over inning en afdracht verantwoording afgelegd aan het partijbestuur c.q. de landelijke penningmeester. Indien deze verantwoording onvoldoende wordt bevonden beslist het partijbestuur over de te nemen maatregelen. Zonodig kan daarbij de kascontrolecommissie gevraagd worden terzake het congres te informeren en voorstellen te doen.

Kandidatenlijsten Provinciale Staten en gemeenteraden**Artikel 22.**

Alvorens de kandidatenlijsten voor de Provinciale Staten- en de Gemeenteraadsverkiezing aan de districtsconferentie respectievelijk ledenvergadering wordt voorgelegd, vindt overleg plaats met het partijbestuur.

HET PORTRET

zwolle: goede sfeer in actieve afdeling

Een van de belangrijkste ontwikkelingen van de laatste tijd in Zwolle is het toenemende verzet tegen de afbraakpolitiek van het ondernemerskabinet Lubbers. In juni werd voor het eerst de christelijke Windesheimacademie — een CDA bolwerk — bezet door studenten tegen het „beleid” van Deetman. Het gemeentebestuur reageerde woedend op de berichten midden in de zomervakantie, dat Den Haag het kantoor van de rijksbelastingen in Zwolle wil sluiten. Opnieuw dreigt daarmee een verlies van honderden arbeidsplaatsen, terwijl de werkloosheid in Zwolle al erg groot is, nl. 14.4% van de beroepsbevolking.

Van een medewerker

In dit artikel een indruk van het functioneren van de CPN-afdeling, die enkele tientallen leden telt in een stad met ruim 90.000 inwoners. Ongeveer één keer per maand houden we een ledenvergadering, waar we veelal in een goede sfeer de politieke actualiteit bespreken en met elkaar overleggen, hoe we als CPN zo goed mogelijk kunnen optreden. Op gemeenteraadsniveau wordt samengewerkt met de PPR en de PSP. Bij de vorige verkiezingen kwamen we 40 stemmen te kort voor een tweede zetel op een totaal van 37 raadszetels. De ene zetel, die we nu hebben, is de eerste periode vervuld door Adri Wever (PSP), in september volgt Roswitha Horsthuis (CPN) hem op. Natuurlijk zijn we altijd met te weinig mensen om alle taken, goed aan te pakken, maar op een aantal terreinen speelt de CPN (dan wel individuele communisten) een belangrijke rol in de Zwolse politiek door initiatieven tot gezamenlijke actie tegen de kernbepaaling, voor een betere positie van de uitkeringsgerechtigden en voor daadwerkelijke internationale solidariteit.

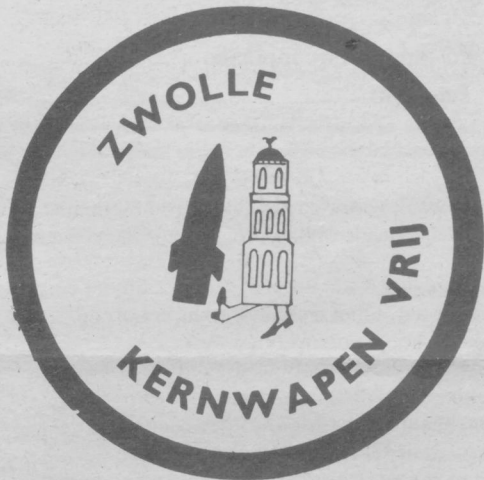
inspirerende samenwerking

In de voorbereidingen van de landelijke demonstratie in november 1981 werd in Zwolle een comité gevormd bestaande uit vertegenwoordigers van politieke partijen, een aantal aan kerken gelieerde organisaties en de verschillende vredesgroepen. Hieruit is het Zwols Vredesplatform ontstaan. Naast deelname aan de landelijke acties van het Komitee Kruisraketten Nee en later van het BIVAK heeft dit vredesplatform tal van plaatselijke activiteiten ontwikkeld.

Zo werd in 1982 een actie gevoerd om Zwolle kernwapenvrij te verklaren; het werd de grootste handtekeningenactie, die tot nu toe in Zwolle is gevoerd. Maar de rechtse meerderheid in de gemeenteraad weigerde een motie met een dergelijke strekking te ondersteunen. Na het afwijzen van de motie „Zwolle Kernwapenvrij” kwam de werkgroep „Stop de Neutronenbom-Stop de Kernwapenwedloop” met het plan om dan maar woning voor woning de stad kernwapenvrij te verklaren. In het voorjaar van hetzelfde jaar, waarin het volkspetitionnement werd gehouden, zijn tientallen mensen wekenlang op pad gegaan om het bordje „Kernwapenvrij Verklaarde Woning” te koop aan te bieden. „Nu een aantal jaren later kun je nog steeds zien in welke wijken we geweest zijn. Vele honderden bordjes hangen nog altijd bij de mensen op de voordeur”, aldus Henny Willems, de secretaris van de plaatselijk werkgroep „Stop De Wapenwedloop”.

De gemeente Zwolle heeft een stedenband met Lünen in de BRD. De laatste jaren bestaat er een intensief contact met het Friedensforum Lünen en in mindere mate met de Campaign

for Nuclear Disarmement uit Salford, dat weer een partnerstadrelatie heeft met Lünen. Zo worden regelmatig (studie-)weekends georganiseerd om de verschillende ervaringen in de vredesbeweging uit te wisselen en heeft bijv. een delegatie van het Zwols Vredesplatform deelgenomen aan de Östermarschen. Aan deze paasmarsen voor de vrede wordt elk jaar door honderdduizenden mensen in heel West-Duitsland deelgenomen. Dit jaar staat in het laatste weekend van november een groots vredesfestival op het programma met veel cultuur en politiek cabaret, dat in samenwerking met het Zwolse Papenstraattheater wordt voorbereid.

Al in mei 1984 heeft de PSP/CPN fractie een motie ingediend in de gemeenteraad met het voorstel de mogelijkheden te onderzoeken van een jumelage met een stad in Oost-Europa. Een zeer ruime meerderheid heeft zich toen uitgesproken voor het ontwikkelen van een stedenband met een stad in de Sowjet-Unie. Jammer genoeg moeten we vaststellen, dat dit tot nu toe niet gelukt is. Al geruime tijd is sprake van een jumelage met de oude Hanze-stad Novgorod, maar de contacten verlopen erg moeizaam. Als CPN-afdeling beleggen we in de komende vredesweek (vrijdag 23 september) een openbare bijeenkomst, waarvoor we iemand van de Sowjet-ambassade hebben uitgenodigd om informatie te verstrekken over de recente ontwikkelingen in de Sowjet-Unie en over de laatste stand van zaken m.b.t. de jumelage. De CPN neemt ook actief deel aan de voorbereidingen van de Anti-Atoombommars naar 't Harde, die op zaterdag 24 september wordt gehouden onder de leuzen „Tegen alle kerntaken een kernachtig nee” en „Atoomwapens Nederland uit”. Al jaren wordt deze mars georganiseerd door de vredesgroepen uit de omgeving van 't Harde, maar in 't Harde zelf ontbrak jarenlang een plaatselijke vredesgroep. Gelukkig is daar op dit moment een erg actieve vredesgroep, waarin bijzonder goed wordt samengewerkt.

uitkeringen moeten omhoog

Op initiatief van Joop Schinkel is 5 jaar geleden het Krisiskomitee Zwolle opgericht als een platform van uitkeringsgerechtigdenorganisaties. Het doel van het Krisiskomitee Zwolle is, op te komen voor de belangen in de meest ruime zin van het woord van alle uitkeringsgerechtigden. Het Krisiskomitee stelt de onderlinge solidariteit en het gezamenlijk verzet tegen de bezuinigingen op de sociale verworvenheden voorop: samen staan we sterker!

In het Krisiskomitee Zwolle zijn onder meer de Algemene Nederlandse Invalidenbond, het Komitee Vrouwen in de Bijstand, de Jongerenbeweging verbonden met de FNV, het Jongeren-

hulpcentrum, het Bijzonder Overleg Jongeren Huisvesting en het Buro voor Rechtshulp vertegenwoordigd. Politieke partijen als zodanig zijn niet in het Krisiskomitee opgenomen. De verstandhouding met de plaatselijke FNV is de laatste tijd verbeterd, o.a. door de activiteiten tegen de plannen van cie. Dekker.

Een positieve ontwikkeling is ook de groeiende belangstelling in de kerken voor de steeds groter wordende armoede in onze stad: geen ouderwetse liefdadigheid, maar serieuze aandacht voor de financiële problemen in duizenden Zwolse huishoudens.

Het Krisiskomitee Zwolle heeft in de afgelopen jaren felle acties gehouden tegen de voortdurende kortingen op de sociale uitkeringen, tegen de bezuinigingen op het welzijnswerk, de gezondheidszorg en het onderwijs en vóór een actief gemeentelijk minimabeleid. Het tot stand komen van de nota „Zwolle en de Minima”, waarin een eerste aanzet wordt gegeven tot een gemeentelijke minimabeleid, heeft heel wat voeten in de aarde gehad. De verantwoordelijke CDA-wethouder was nl. van mening, dat vergeleken met de crisis in de 30'er jaren de uitkeringsgerechtigden het tegenwoordig goed hebben en dankbaar moeten zijn en niet moeten zeuren. Hij zou zelf eens jarenlang van een uitkering moeten zien rond te komen!

In de activiteiten van het Krisiskomitee Zwolle heeft het uitbrengen van een eigen krant van en voor uitkeringsgerechtigden een belangrijke plaats ingenomen. Elke maand wordt De Krisiskrant uitgedeeld bij het inleveren van de werkbriefjes bij de gemeentelijke sociale dienst. Deze krant geeft goede informatie over tal van zaken, die voor uitkeringsgerechtigden van belang zijn, zoals bijv. over de wirwar van wettelijke regelingen. Behalve een kleine gemeentelijke subsidie wordt het geld voor het uitbrengen van deze krant bij elkaar gebracht door steunabonnementen en dat gebeurt al bijna 5 jaar zo. Met andere woorden, de Zwolse uitkeringsgerechtigden weten De Krisiskrant naar waarde te schatten.

echte ontwikkelingshulp

De CPN in Zwolle is ook actief bezig op het gebied van de internationale solidariteit. Zo is de CPN vertegenwoordigd in het Chilicomité Zwolle en leveren communisten een actieve bijdrage aan de activiteiten van de Werkgroep Zwolle Tegen Apartheid.

In de maand juni zijn tal van activiteiten georganiseerd om de solidariteit met het ANC tot uitdrukking te brengen. Er werd een Soweto-herdenkingsdienst gehouden, er was een uitvoerig cultureel programma opgezet in het jongerencentrum Hedon met onder meer een benefietconcert voor het onderwijsproject van het ANC, vertegenwoordigers van het L.O.-T.A. (Lagere Overheden Tegen Apartheid) hielden een vurig pleidooi voor een gemeentelijke anti-apartheidsbeleid op een drukbezocht forum en het optreden van Amandla vormde het indrukwekkende hoogtepunt van het Midzomerfestival.

Ook zijn een aantal kameraden als vrijwilliger werkzaam in de wereldwinkel/vrije boekhandel „De Bonte Hond”, waar tal van produkten uit de Derde Wereld verkocht worden. Afgezien

van de huidige huisvestingsperikelen gaat het erg goed met De Bonte Hond en is de omzet in de afgelopen maanden bijna verdubbeld. Dit wijst erop, dat steeds meer mensen in Zwolle concreet gestalte geven aan het motto van de wereldwinkels, nl. „De Derde Wereld verdient beter — Maak een begin met echte ontwikkelingshulp”.

Naast het verkopen van de produkten is het heel belangrijk, dat goede informatie en voorlichting wordt gegeven. „Daarom hebben we in De Bonte Hond een ruim assortiment boeken, brochures en tijdschriften, zoals bijv. Fuente, Alerta en Amandla en vanzelfsprekend de folders van de S.O.S.-Wereldhandel en de Stichting Ideële Import. Natuurlijk ontbreekt De Waarheid daarbij niet”, aldus Bart den Uijl.

cpn-afdeling groeit weer

De interne partijstrijd van de laatste jaren was ook aan onze afdeling niet geheel voorbij gegaan. De veelal naar binnen gerichte discussies in de partij waren vaak nauwelijks te volgen en hebben geleid tot grote onduidelijkheid en onzekerheid. Het vertrouwen in de partij werd ernstig aangetast en passiviteit dreigde, een aantal kameraden bedankten zelfs voor het lidmaatschap van de partij. Sinds het laatste congres is sprake van een groeiend besef in en buiten de partij, dat één sterke Communistische Partij van Nederland nodig is, waarin plaats is voor alle communisten.

In Zwolle heeft in ieder geval de komende tijd de versterking van onze communistische krant De Waarheid met nieuwe abonnees en de partij met nieuwe leden de hoogste prioriteit. In februari hebben we de colportage met De Waarheid weer opgepakt en met 5 à 6 kamraden verkopen we 1x per 14 dagen huis-aan-huis 15 tot 20 kranten. Tot nu toe heeft dit nog te weinig nieuwe abonnees opgeleverd, maar het is belangrijk dat de mensen zien, dat De Waarheid bestaat.

Naast het colporteren met De Waarheid geven we ook een eigen blad uit, nl. De Roodvinger (sinds kort samen met de afdeling Harderwijk). Dit blad is bestemd voor onze leden, maar is ook verkrijgbaar voor andere belangstellenden en we sturen het toe aan de verschillende comité's, de plaatselijke/regionale media en het ligt bijv. in de leeszaal van de openbare bibliotheek.

Goede ervaringen hebben we in Zwolle ook met het organiseren van openbare bijeenkomsten. Zo hebben we dit jaar een nieuwjaarsbijeenkomst gehouden met Elli Izeboud als spreker, sprak Chris Smit namens het Verenigd Verzet op een bijeenkomst ter voorbereiding van de herdenking van de Februaristaking en hield Marcus Bakker een inleiding over het thema „Communisme en Sociaal-Democratie”. De laatste tijd is het ledental in Zwolle dan ook niet gezakt, maar weer in stijgende lijn. Het is daarbij verheugend, dat vooral jonge mensen lid worden van onze partij. Zij kiezen voor het lidmaatschap van onze partij niet alleen vanwege de goede standpunten en de mogelijkheden tot discussie, maar ook om datgene, wat zij doet in de strijd voor een betere, socialistische maatschappij!

impressies

rommelmarkt!

'nee hoor, dat is mij teveel werk...'

Maandagmiddag, 13.00 uur in de Bankenlaan te Beverwijk.

„Dat zijn dan vier kratten fris, twee pils, één chocomel en één en driekwart doos wijn,” zei de man, „U heeft veel te veel besteld, mevrouw!”

„Neemt u maar mee, mijnheer. De rekening is voldaan en de rest van het geld komen we wel ophalen.”

Ik keek naar het podium waar nog wat spullen van gisteren stonden. De kerstboom op de bar met de sfeervolle versiering: *Shell smeet 'm uit Zuid-Afrika* was niet verkocht. Wel het meeste dat we de afgelopen weken bij elkaar gescharreld hadden. Ook veel kopjes koffie en tosties. Annelies en Angela konden nauwelijks de vraag bijhouden.

„Koffie uit Nicaragua? Waar koop je die?”

„In de linkse boekhandel, mevrouw.”

„Mag ik twee tosties van u, één zonder ham.”

Klaar informeerde, hoeveel de snelkookpan moest opbrengen.

„Vraag maar wat die vrouw er voor over heeft, alle opbrengst gaat naar vrouwenprojecten in Zuid-Afrika.”

„De tosties zijn klaar!” brulde Annelies.

„Annelies, kan jij nog wat koffie zetten?”

Voor de bar sneerde iemand: „Dat is nou typisch een baas-knechtverhouding.”

Radio keihard aan, tafels die steeds leger raakten, geldbuidels die steeds voller werden. Uiteindelijk bleek het bijna f 1.000,- te zijn.

's Avonds snel wat eten en de filmavond voorbereiden, onder andere over het verzet van vrouwen in Zuid-Afrika tegen de invoering van de pasjeswet. Daar vertelde één van de vrouwen in de film dat zij naar aanleiding van haar aandeel in de strijd een jaar *eenzame opsluiting* had gekregen. Er werd haar gevraagd of ze nooit moe werd van het strijden.

„Ja, dat wel, maar als het lichaam het opgeeft gaat de geest noodzakelijk verder, die moet, of ze wil of niet.”

Berta Dekker

rommelmarkt! 'nee, dat is me nooit teveel werk'

Klaar kwam met het plan.

De CPN-PSP-vrouwen van de IJmond wilden ook iets organiseren voor of over de strijd tegen de apartheid in Zuid-Afrika.

Een filmavond was al gauw bedacht en met enige moeite georganiseerd. We zouden daarbij stickers, buttons en affiches kunnen verkopen en zo de Zuidafrikaanse strijders financieel steunen met f 100,- of daaromtrent.

„Wat echt veel geld opbrengt”, peinsde Klaar hardop, „is natuurlijk een rommelmarkt.” Dit beaamden we allemaal van harte. Maar o, wat zou dat een werk zijn. En dat aan het eind van ons eerste seizoen. Snel lieten we het denkbeeld varen.

De volgende vergadering was een paar weken later, op een prachtige zoele lenteavond. Alle ramen stonden open. Die middag nog had ik lopen bedenken dat we goddank geen rommelmarkt zouden organiseren. Al dat voorbereidende werk. En dan de dag zelf nog. Nee hoor, een film met spreekster was mooi genoeg. We zaten lekker bij elkaar; te praten en verontwaardigd te zijn over de toestand in de wereld.

„Toch jammer van die rommelmarkt”, zei Klaar, „daar is ontzettend veel geld mee bij elkaar te halen”. Wij betreurden mee; jammer toch dat het zo'n werk was.

Opeens werd ik kwaad op mezelf. Zat ik hier op een mooie lenteavond te zeuren over teveel werk, terwijl er in Zuid-Afrika vrouwen als ik al hun hele leven vechten om iets te krijgen wat ik mijn hele leven al heb: simpele vrijheid.

„Klaar, we *doen* het gewoon!” hoorde ik mezelf zeggen. „Wat zitten we hier koffie te drinken en te leuteren terwijl ze zich daar dood moeten vechten. Wij organiseren een rommelmarkt.” Annelies verklaarde zich bereid ook mee te doen en de rest van de groep stelde zich beschikbaar voor activiteiten op de dag (zondag 19 juni) zelf.

Een groepsbespreking is gemakkelijk te plannen als de desbetreffende groep uit drie personen bestaat, die bovendien alle drie naar de scholingsavond met Marcus Bakker zullen gaan. Zo zaten we om half acht 's avonds in de nog zo goed als lege gymzaal van het Beverwijkse buurthuis „Wijk aan Duin”. De doelstelling hadden we: veel geld bij elkaar halen voor een vrouwenproject binnen de anti-apartheidsstrijd in of rond Zuid-Afrika. Dit scheelde onmiddellijk een paar uur in de voorbereiding. Snel maakten we een in te vullen lijst; het ging erom wat er moest gebeuren, door wie, wanneer en eventueel waar.

Aangezien de scholingsavond door flink wat bekenden werd bezocht, kostte het weinig moeite om de lijst al zo goed als vol te krijgen. Eer Marcus aan zijn verhaal over de geschiedenis van de linkse beweging in Nederland vanaf de helft van de negentiende eeuw kon beginnen. Goed en duidelijk verhaal, trouwens. In de pauze ronselden we verder en de zaak was zo goed als rond. Een kort stukje naar drie regionale kranten en de kabelkrant en het ophalen van de rommel kon beginnen. Klaar ontpopte zich als een semi-professionele verhuizer en scheurde met haar auto Beverwijk en omstreken rond om overal spullen op te halen die haar telefonisch waren toegezegd. Al gauw stond haar garage barstensvol met goederen die we voor het merendeel met liefde zelf mee naar huis zouden hebben willen nemen. Maar daarmee zouden we de Zuidafrikaanse vrouwen geld ontnemen, dus dat verhaal ging niet door.

kursus spreekvaardigheid voor vrouwen

Dit najaar organiseren de emancipatiewerksters van CPN, PPR en PSP een cursus spreekvaardigheid voor vrouwen in de drie partijen. De cursus zal gedurende vijf weken één avond van drie uur beslaan, en zal op drie plaatsen in het land aangeboden worden. De eerste cursus zal in Utrecht gegeven worden en in oktober starten. De plaatsen van de andere twee, die in november van start zullen gaan, zijn afhankelijk van de aanmeldingen.

programma (onder voorbehoud):

1e avond - kennismaken en basis: houding, stem, mikrofoon, videócamera

2e avond - speech: opbouw

3e avond - speech: voordracht

4e avond - improviseren en ingaan op commentaar

5e avond - integratie van de voorgaande onderdelen.

Wijzingen in overleg met de trainster zijn eventueel mogelijk.

Kosten: f 30,-. Mochten deze op onoverkomelijke bezwaren stuiten, dan is er een regeling te treffen.

Meer informatie en opgave vóór 7 oktober bij: Marian Kuijs, emancipatiewerkster CPN, tel. 020-239704 tst 27 of onderstaande bon ingevuld opsturen naar: Emancipatieproject CPN, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam.

NB. Het is ook mogelijk je met een groep vrouwen op te geven. In dat geval geldt dat de groep uit minimaal 8 en maximaal 10 vrouwen moet bestaan. Voor opgave graag een lijst met de namen, adressen en telefoonnummers van alle deelnemende vrouwen opsturen.

Ik geef mij op voor een cursus spreekvaardigheid in Utrecht / een andere regio

Naam:

Straat:

Postcode en woonplaats:

Telefoon:

In de week voorafgaand aan de rommelmarkt zou het officiële ophaalprogramma gaan draaien.

Dat had nogal wat voeten in aarde, omdat een tweede auto, met trekhaak en bijbehorend bakkie, koppig dienst bleef weigeren. Gelukkig bleek een beschikbare echtgenoot een auto-trekhaak te hebben, zodat alles toch tijdig opgehaald kon worden. Tijdens een vergadering van de CPN-PSP-vrouwen werden de taken van de overbelast rakende rommelcommissie (inmiddels uitgebreid met barvrouw Berta) verdeeld over wat meer leden van de werkgroep.

En daar stonden we dan, op zaterdagochtend, temidden van een onafzienbare voorraad rommel die ons de haren te berge deed rijzen. Maar komaan, wie C zegt moet ook PN zeggen, dus aanpakken die rotzooi. Tegen 17.00 uur stond bijna alles uitgesorteerd: glazen bij elkaar, borden, bedden, meubels, boeken, platen, radio's en tv's, toch nog wat schoenen, schaatsen, tafeltjes, bureaux, we hadden ons wel twintig

keer in kunnen richten. Wij zelf hingen uitgezaakt in onze bij elkaar geraapte gezellige zithoek en hadden geen puf meer om van de uitstalling te genieten, erger nog: we konden geen rommel meer zien.

Snel naar huis en nergens meer aan denken.

Opgekikerd door een avond suffig hangen en een nacht slapen sprongen we de volgende ochtend om kwart over negen weer op de fiets om de arena opnieuw te overzien. Ik nam de krant mee om in rustige uurtjes iets te lezen te hebben en zo zou de dag wel omgaan, of we nu iets zouden verkopen of niet. Ten slotte zouden we om elf uur pas opengaan.

Helaas! Of hoera? Wie schetst onze verbazing toen we om kwart over tien, met zijn drieën, al een stuk of tien mensen bleken te hebben binnengelaten die je op zondagochtend toch niet buiten kunt laten staan en die kochten als gekken. En wie zal onze wanhoop beschrijven toen we, om kwart voor elf, nog steeds met zijn drieën, tegen de honderd kopersters zich om ons heen zagen verdringen om te vragen hoeveel iets kostte, te zeggen dat dat veel te veel was, een gulden was genoeg, nou vooruit, éénvijftig dan en wegwezen jongens!

Tenslotte zoeken we iemand die bij benadering vast kan stellen hoeveel mensen er spullen in hun auto geladen zonder er een cent voor betaald te hebben, hooguit na de verzekering dat ze met „die andere daar” hadden afgerekend, terwijl „die andere daar” alweer druk met een derde stond te pingelen om een gulden meer of minder.

We hebben weer veel geleerd: een rommelmarkt heeft rond de openingstijd meer dan drie verkopersters nodig, vaste mensen op vaste afdelingen (de verkoop-prijzen die gevraagd werden wisselden enorm), mensen die beroeps-opkopersters lijken het vel over de oren halen, beseffen dat de eerste horde niet voor het goede doel maar voor de koopjes komt, en Berta en Annelies houden als barvrouw voor de hele dag. Die koffie van hen is onvoorstelbaar lekker.

Om één uur wordt het wat stiller en Klaar en ik gaan alvast wat geld tellen: f 680,-. Dat is een goed begin. Rond vier uur sluiten we de markt; de meeste rommel is weg, de mooiste boeken helaas ook.

Tegen zes uur stapt Klaar afgemat in haar auto met een koektrommel met daarin f 1.000,- aan contanten bij zich voor een vrouwenproject in Zuid-Afrika.

Berta en ik fietsen uitgeput naar huis en ik denk met weemoed aan mijn fietstas: de krant van gisteren heb ik niet onder ogen gehad.

Nellie Bors

„affiche Zuidafrikaanse vrouwendag 1988"

UITGAVE: AABN/KZA

berichten uit de afdelingen

Aan het aantal ingestuurde ledenberichten van CPN-afdelingen en distrikten is te merken, dat het de afgelopen maanden „rustig” is geweest in de partij-activiteiten. Slechts een enkel distrikt of afdeling heeft een nieuwe krant weten te produceren. Vandaar dat er deze keer wat minder berichten uit de afdelingen zijn dan andere keren. Informatie voor deze rubriek kan worden gestuurd naar: CPN-ledenkrant, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amstrdam.

provinciaal

Het regelmatig overleg tussen de PSP-CPN-fractie in Limburg, en de gemeenteraadsfracties van die partijen begint goed op gang te komen. Onder de naam Platform voor Linkse Politiek en Aktie zijn met frakties en belangstellende leden inmiddels twee bijeenkomsten gehouden. Die blijken uitstekend in een behoefte te voorzien. Binnenkort komen er gesprekken met de Limburgse PPR-provinciegroep om er ook aan mee te doen. De gemeenteraadsfracties zijn erg blij met de inhoudelijke discussies over boven-gemeentelijke onderwerpen en uitwisseling van plaatselijke gemeenteraads-ervaringen. Bestaan zulke regelmatige gemeente- en provinciebijeenkomsten ook in andere provincies? Wat zijn de ervaringen? Laat het ons eens weten.

burgemeester

Commissaris van de koningin in Noord-Holland Roel de Wit (PvdA) blijft volhouden, dat het Zaanamse CPN-gemeenteraadslid Wim Nieuwenhuijse bij de benoeming van een nieuwe

burgemeester in Oostzaan niet om politieke motieven is gepasseerd. In Oostzaan zitten PvdA en CPN in het college van B en W. Onlangs was De Wit in de gemeenteraad van Zaanstad, om te praten over een nieuwe Zaaanse burgemeester. CPN-fraktiewoordvoerder Siem van den Berg greep die gelegenheid aan, om de rol van De Wit bij het niet-benoemen van een communistische burgemeester in Oostzaan nogmaals aan de kaak te stellen.

de láátste miljoennota

In de CPN-afdeling Breda zijn ze al druk bezig met de miljardennota die Lubbers en Ruding eind september zullen presenteren. Er komt in Breda tegen die nieuwe bezuinigingen een grote protest-aktie. Die wordt georganiseerd door de CPN-afdeling, de PvdA, het FNV en de FNV-jongeren. Er komt een forum met daarin als kopstukken Marius Ernsting, Frits Niessen (PvdA-Kamerlid), Greetje Lubbe en Kees de Wild (secretaris FNV-jongeren). De bijeenkomst heeft als naam meegekregen „De láátste miljoennota van Lubbers”, en wordt gehouden woensdag 21 september in het gemeenschapshuis Belcrum in Breda.

friesland

Het CPN-distrikt Friesland heeft een werkgroep van vijf leden gevormd, die de voorbereiding ter hand hebben genomen van de Friese inbreng voor de landelijke FNV-demonstratie op 8 oktober.

gelderland

Het CPN-distrikt Gelderland heeft onlangs een scholingsdag gehouden, die dermate tot tevredenheid van de deelnemende partijgenoten was, dat meteen is besloten tot het voorbereiden van een nieuwe scholingsbijeenkomst. DB-lid Leo Molenaar was naar Wageningen gegaan, om de scholing over het CPN-partijprogramma te houden. Daarbij werd vooral gesproken over de eerste twee hoofdstukken, de algemene doelstellingen en uitgangspunten en de internationale politiek. De tweede scholingsdag zal worden gehouden op 19 november in Nijmegen, van 11 tot 5 uur. Inleiders zijn Elli Izeboud en Pim Juffermans. Informatie bij 080-550287 of 08370-15336.

oostzaan

In Oostzaan is er tussen de CPN en de PvdA in de gemeenteraad een flinke ruzie uitgebroken over de zelfstandigheid van de plaatselijke woningbouwvereniging. Die verkeert in financiële moeilijkheden, en is op zoek naar een fusie-partner. Toen de PvdA-afdeling in Oostzaan een huis-aan-huis-folder had verspreid, waarin de voorgenomen fusie werd verdedigd, zag de CPN-afdeling zich genoodzaakt zich ook in het openbaar in de discussie te mengen. In Oostzaan zitten PvdA en CPN samen in het college van B en W. De CPN liet weten, dat ze besluitvorming over fusie van de woningbouwvereniging wilde overlaten aan de ledenraad van de vereniging. In verband met de onrust in het dorp werd een openbare CPN-vergadering over de problemen belegd, die massaal werd

bezocht. Mede daardoor hielden de leden van de woningbouwvereniging het bestuur behoorlijk in de teugels.

samenwerking leeuwarden

De CPN in Leeuwarden gaat weer deelnemen aan het PAL; het Progressief Akkoord Leeuwarden. Daar waren ze een tijd geleden uitgestapt, maar nu wordt de samenwerking met PPR, PSP en ongebondenen weer opgepikt. De partij-afdelingen in de Friese hoofdstad blijven zelfstandig, maar verkiezingen en andere gemeenschappelijke zaken worden voortaan door het PAL georganiseerd.

samen reizen

In het distrikt Gelderland zijn de eerste afspraken gemaakt over de CPN-manifestatie die 30 oktober wordt gehouden. Vanuit Gelderland rijdt er een bus, die in Nijmegen, Arnhem en Wageningen manifestanten zal oppikken. Opgeven voor de bus bij 080-550287 of 08370-15336.

Internationaal Homomonument Den Haag

Door Uw steun komt het internationale lesbies/homomonument er!

GIRO 4475979

Stichtingsregister K.v.K.-Den Haag
S154938

positieve actie binnen en vanuit de cpn

Belemmeringen voor vrouwen om in besturen van de partij te fungeren moeten worden weggenomen. Afdelingen en distrikten moeten meer optreden voor vrouwenbelangen. Meer vrouwen moeten op vertegenwoordigende posten van de partij komen. Aldus de belangrijkste besluiten, die het partijbestuur van de CPN in haar vergadering van 29 mei 1988 nam. Aanleiding voor die besluiten was een reeks aanbevelingen die het partijbestuur van de coördinatiegroep van het vrouwenoverleg in de CPN kreeg voorgeschiedeld.

door Siem van der Helm

Positieve actie is het thema van het CPN-emanipatieproject '88-'89. Op een goed bezochte bijeenkomst in januari was door het vrouwenoverleg een aanzet gegeven tot discussie in de CPN over de mogelijkheden en de vorm van positieve actie in de CPN en daarbuiten. De volgende stap waren de aanbevelingen aan het partijbestuur. CPN-bestuurster Jeanette van Beuzekom plaatste het Positieve Aktie project in het kader van de langdurige feminisering van de CPN.

besturen en werkgroepen

Belemmeringen voor vrouwen om in besturen te fungeren moeten worden weggenomen. Dit kan door voorstellen als herziening van de bestuurstaken/pakketten, voorvergaderingen met vrouwen, steungroepen, veranderingen in de organisatie en tijdens vergaderingen alle agendapunten konsekwent bezien op vrouwenbelangen. Het versterken van afdelings- en distriksactiviteiten kan ook heel goed rond vrouwenbelangen.

Konkrete punten:

- * bezuinigingen (in de gezondheidszorg)
- * vrouwen in Zuid-Afrika
- * verblijfsrecht voor buitenlandse vrouwen
- * armoede/bijstandsvrouwen
- * gelijke behandeling t.a.v. sociale zekerheid
- * kinderopvang
- * het organiseren van scholingen en trainingen voor raads- en statenleden.

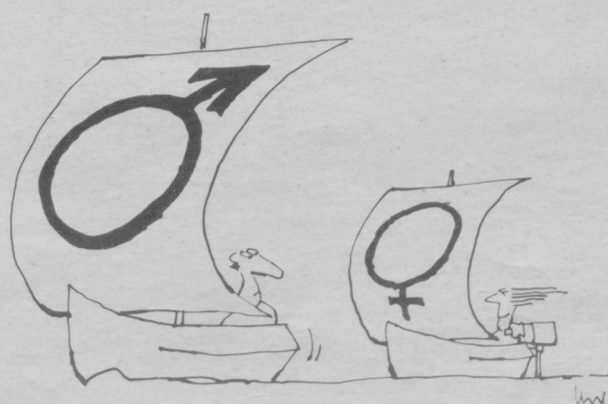
gemeenteraad

In de voorbereiding van de verkiezingen in 1990, wil het partijbestuur dat er antwoorden komen op de volgende vragen. Denken de vrouwen die nu in gemeenteraden zitten dat ze zich in 1990 opnieuw verkiesbaar zullen stellen? Welke vrouwen die nu in een steunfractie zitten zouden zich eventueel ver-

kiesbaar willen stellen? Welke vrouwen zijn verder betrokken bij het raadswerk? Zouden die zich verkiesbaar willen stellen? Waarmee zou je ze daarvoor tegemoet kunnen komen? Hoe kan het werk zo georganiseerd worden dat het (voor vrouwen) minder zwaar wordt? Welke scholing, training of overleg vooraf is wenselijk? Wat zijn de ervaringen met het duo-raadslidmaatschap? Het partijbestuur wil ervoor zorgen, dat 50% van de door de CPN verworven zetels door vrouwen bezet wordt. Er zal door het partijbestuur een commissie ingesteld worden om op het een en ander toe te zien.

ook buiten de cpn

Uiteraard is het de bedoeling, dat de positieve actie niet tot de CPN beperkt blijft. Mogelijkheden zijn er genoeg. Bijvoorbeeld in het personeelsbeleid van gemeenten, provincies en andere overheidsinstellingen. Het betrekken van positieve actie bij de onderhandelingen over nieuwe CAO's in bedrijven en bedrijfstakken. En uiteraard het optreden voor vrouwen-ondersteunende voorzieningen als kinderopvang.

CPN-ledenwerfaktie komt langzaam op gang: 74

De campagne om nieuwe leden te werven voor de partij begint op gang te komen. Uit de resultaten die tot nu toe op het landelijk secretariaat zijn binnen gekomen blijkt, dat er in de afgelopen maanden 74 nieuwe CPN-leden zijn ingeschreven.

Uit het overzicht blijkt, dat sommige distrikten van de werf-campagne het nodige werk hebben gemaakt, maar blijkt ook dat andere distrikten nog niets van zich hebben laten horen. Hopelijk wil dat niet zeggen, dat er voor de ledenwerf-campagne nog geen enkele activiteit is ondernomen.

In de campagne was een streefgetal per distrikt vastgesteld. In de tussenstand bijgewerkt tot eind augustus, blijkt dat Friesland al meer dan driekwart van het totaal benodigde aantal nieuwe leden heeft geworven. Daar is blijkbaar de zaak voortvarend ter hand genomen. Noord-Holland heeft zelfs het streef-aantal al geboekt, terwijl Twente er bijna is. Bij kleinere distrikten druppelen de nieuwe leden tot nu toe mondjesmaat binnen. Met name enkele grote distrikten zoals Groningen, Den Haag, Rotterdam en Zaanstreek zijn tot nu toe achtergebleven, terwijl Amsterdam een vijfde van het streef-aantal binnen heeft.

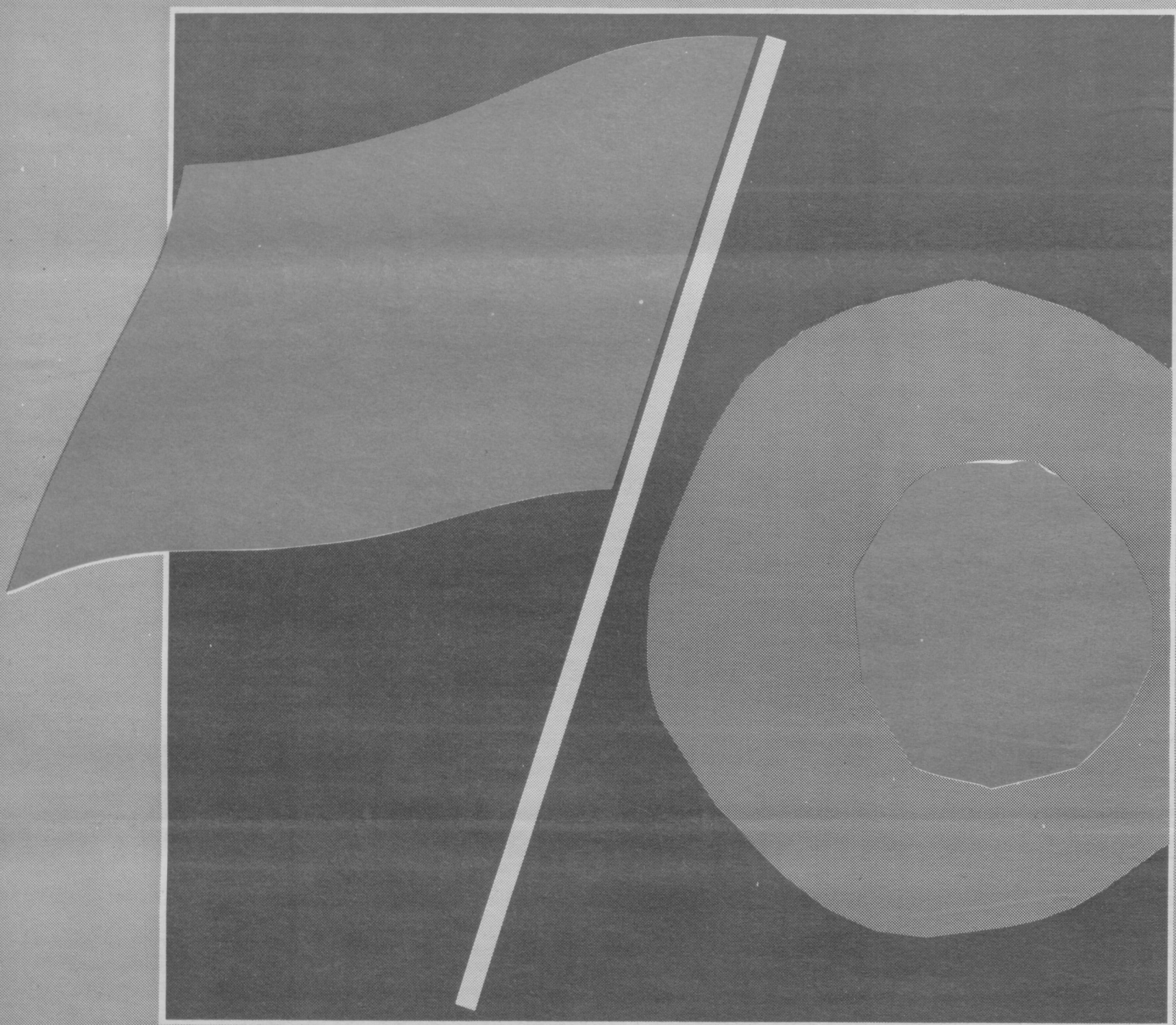
In veel afdelingen en distrikten krijgt de ledenwerf-campagne in de komende weken de nodige aandacht. De distrikten kunnen bijgewerkte resultaten van de werfaktie voor het volgende nummer van de CPN-ledenkrant doorgeven aan het partijsecretariaat.

DISTRICT	STAND PER 24-8-1988
Amsterdam	18
Brabant-Oost	1
Brabant-West	1
Drenthe	-
Friesland	10
Gelderland	8
Gooi/Eemland	1
Groningen	1
Den Haag	5
Kennemerland	5
Lelystad	-
Limburg	1
NrdHoll.Nrd	8
Rotterdam	3
Twente	6
Utrecht	1
Vecht/IJ.delta	2
Deventer	1
Zaanstreek	1
Zeeland	-
Totaal	74

bereikbaarheid landelijk secretariaat cpn

Sinds enige tijd is het landelijk partijsecretariaat enkele dagen per week ook in de avonduren bereikbaar. Medewerkers van het partijbestuur zijn dan aanwezig.

maandag	9.00 tot 16.00 uur
dinsdag	9.00 tot 21.00 uur
woensdag	9.00 tot 21.00 uur
donderdag	9.00 tot 21.00 uur
vrijdag	9.00 tot 16.00 uur

1918

1988

Zeventig jaar CPN

Manifestatie **30/10** Meervaart, Amsterdam **WORDT LID**

pag 2 CPN-reaktie op miljoennota
nieuw nummer P en C.

pag 3 Communisme en voortplanting
CPN bezoekt Europees Parlement

pag 4 „Tussentijds”, een half jaar later
70 gulden voor 70 jaar

pag 5 CPN-distrikt Friesland in het portret

pag 6 Vrouwen in Helmond
CPN-jongerenoverleg van start

pag 7 Berichten uit de afdelingen
Boekrecencies

DOCUMENTATIE
NEDERLANDSE POLITIE
PARTIJEN

CPN

leden

• OOK VOOR ONZE DONATEURS •

Krant

voor een solidaire en gastvrije maatschappij

manifestatie

70 jaar cpn

zondag 30 oktober 1988 van 12.00 tot 17.00 uur in amsterdam

programma

spreekster: Elli Izeboud
(voorzitter CPN)

- met optredens van:
- Herman de Wit met zijn Herbie White Band.
 - uit Turkije, de zangeres Sümeyra.
 - Martin Richardson met Mother of Spear.
 - uit Nicaragua, de folk-zanger Pablo Martinez.
 - de Fanfare van de eerste liefdesnacht.
 - uit Twente, het strijdliederenkoor Kanaljerood.

In de foyer van De Meervaart is een politieke markt ingericht en in de tentoonstellingsruimte:
— Anton de Kom;
— karikaturen over de vrijheid van meningsuiting in Turkije.

In de kleine zalen van De Meervaart discussiebijeenkomsten over interessante thema's, de presentatie van „Mijn verhaal” en uiteraard kinderopvang met bijpassend programma.

3770 gulden binnen

Aan de oproep van tientallen partijleden om de CPN te feliciteren met het zeventigjarig bestaan door zeventig gulden over te maken, werd direct gevolg gegeven. Nog diezelfde week kwamen de eerste bedragen op de giro binnen van C. IJ. 70,- en M. G. 35,- (kan niet meer geven dan de helft) uit Den Haag; uit Amster-

dam van R.C. 75,-, J. v.d. P. 70,-, H.K. 70,-, L.B. 70,-, H.H. 70,-, C. v.D. 70,-, B. v. D. 70,-, A.v.d.B. 70,-, H.D. 700,-, O.v.G. 70,-; R.N.-B. Purmerend 70,-, R.D. Nieuw Vennep 70,-; S.G. Zaandam 70,-; J.A. Rotterdam 100,-; R.A. Nijmegen 70,-; H.J. Drieborg 70,-; J.K. Krommenie 70,-; E.B. Leiden 70,-. Vanuit afd. Harderwijk kwam weer 3 x f 70,- met de twee eerder ontvangen bedragen komt dat op f 560,-. Na de gift van afd. Nijmegen van 7 x f 70,- = f 490,- kwam afdeling Hoofddorpplein in Amsterdam duizend gulden brengen. Wie volgt?

ZONDAG 30 OKTOBER 1988
van 12.00 tot 17.00 uur

DE MEERVAART

Amsterdam-Osdorp

ruime parkeergelegenheid
bereikbaar met het openbaar vervoer; tramlijn 1
(vanaf A'dam CS of A'dam Lelylaan) bus 19, 23 en 68.
toegang: f 7.50, kinderen tot 12 jaar gratis
kaarten verkrijgbaar in de afdelingen en distrikten en op
020 - 239704, toestel 10.

uit nicaragua: pablo martinez

Hij is één van de bekendste Nicaraguaanse folk-zangers. Hij schrijft zijn eigen muziek en brengt voornamelijk liedjes van boeren ten gehore, de zgn. „Campesino”-muziek. Pablo Martinez is geboren in de arme wijk Guadalupe in Leon en begon met zingen toen hij acht jaar oud was en hij bij de boeren werkte, in de streek rond León. In zijn tiener tijd begon hij zelf muziek te schrijven. De muziek werd belangrijker in zijn leven toen hij actief werd in de bekende religieuze en kulturele gemeenschap op het eiland Solentiname, geleid door pater Ernesto Cardenal, de huidige minister van Cultuur in Nicaragua. In de 70-er jaren nam de „Solentiname” gemeenschap actief deel aan de guerrillaoorlog tegen het Somoza-regiem en Pablo Martinez ging in die tijd bij de sandinisten (FSLN). Omdat hij zanger was, werd hij door de sandinisten naar León gestuurd om daar de clandestiene radiozender „Radio Venceremos” op te richten, die zijn revolutionaire liederen naar Noord-Oost Nicaragua uitzond. Na de sandinistische machtsvername in 1979 bleef Pablo Martinez bij radio Venceremos werken en bracht hij de „Campesino”-muziek onder de aandacht. In 1987 organiseerde hij het 1e nationale festival van „Campesino”-muziek in León, waaraan 24 bands deelnamen.

kanaljerood

Het Twents strijdkoor Kanaljerood, met als thuisbasis Hengelo, heeft zich in de acht jaar dat het nu bestaat een reputatie opgebouwd als een koor dat in het vuur van de (linkse) strijd nooit de muzikaliteit uit het oog heeft verloren. De afgelopen jaren oogstte Kanaljerood bewondering en waardering tijdens optredens in concertvorm, maar ook wanneer demonstraties en manifestaties luister en kracht werden bijgezet. Met een repertoire, dat naast „klassiekers” als Morgenrood en Op naar het licht, een aantal eigentijdse liederen van eigen hand en de nodige liederen uit de Afrikaanse en Zuidamerikaanse strijd cultuur omvat. Ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan kreeg de al langer bij het koor levende wens gestalte om een groot muzikaal project ook theateraal vorm te geven: de cantate „Die Mutter” van Hanns Eisler, met teksten van Bertolt Brecht. Na „Die Mutter” is het koor verder gegaan met „Die Vier Stücke” van Hanns Eisler. Deze staan ook voor 30 oktober op het programma.

uit turkije: sümeyra

De zangeres Sümeyra is sinds een paar jaar kind aan huis op de podia van de meeste Europese grote steden. Zij zong haar liederen naast Pete Seeger in Helsinki en naast Mikis Theodorakis in Athene. Ze trad op in de Parijse voorstad St. Denis, in Berlin-Kreuzberg en in Frankfurt. Daar heeft zij ook haar tweede woonplaats, want in haar eigen land, in Istanbul, vaardigden de generaals die toen aan de macht waren, een besluit uit, dat haar verbod nog langer op te treden. Sümeyra heeft in Turkije klassieke zang en architectuur gestudeerd. Haar wens was echter, met de middelen van de hoogontwikkelde muziek van haar volk in te grijpen in het leven van alledag en daarin een positie in te nemen. Van de internationaal bekende Turkse volkszanger Ruhi Su leerde zij Saz spelen, en een grote schat aan Turkse volksliederen. Resultaat van de zevenjarige samenwerking met Ruhi Su en het volkskoor „Dostlar” was het verschijnen van twee grammofoonplaten in Turkije. Na de staatsgreep door de militairen — Sümeyra stond op dat moment in West-Berlijn op de planken — begon men een proces tegen Sümeyra, omdat zij met het koor van de metaalvakbond de Internationale had ingestudeerd, en daarmee „staatsgevaarlijk” had gehandeld. De officier van justitie eiste meer dan zes jaar voor Sümeyra. Sinds Sümeyra in de Bondsrepubliek woont, is zij bij alle vredesfestivals en internationale cultuur-festivals. Door de kracht van haar lyrische interpretatie krijgen oude overleveringen de uitstraling van actuele sociaal-kritische kunst terug. Sümeyra overtuigt iedere gevoelige muzikliefhebber, ook diegene die geen verstand van Turkse muziek heeft. Je hoeft alleen maar te luisteren.

fanfare van de eerste liefdesnacht

De feestelijke fanfare-achtige klanken van de zo op het eerste gezicht op een big-band lijkende formatie maken snel zichtbaar de harten warm. Stil zitten en staan is praktisch onmogelijk. De muziek van dit heerlijke freewheelende orkest bezit naast een zalige hoempaachtige fanfare dreun, een buitengewoon gedisciplineerd big-band hart. Juist deze combinatie van warmte en degelijkheid geeft aan alle nummers een bijzonder feestelijk karakter.

WORDT LID

ZEVENTIG JAAR CPN

Manifestatie 30 oktober 1988
Meervaart, Amsterdam

miljoenennota misleidend regering laat beloften op sociaal gebied vallen

Wie stelde bestrijding van de werkloosheid tot hoofddoelstelling van haar beleid? Wie beloofde dat de laagste inkomens zouden profiteren zodra het beter zou gaan? Wie sprak telkens weer van een tijdelijke bevrozing van minimumlonen en uitkeringen, nodig om uit de barre economische recessie te geraken? Wie zei dat allen offers moeten brengen opdat allen zullen profiteren?

Natuurlijk, niemand minder dan de regering Lubbers. Jarenlang werden er pijnlijke ingrepen gedaan, op sociale uitkeringen en andere essentiële voorzieningen. Het onderwijs, de gezondheidszorg, de gezinsverzorging en bejaarden, merkten dat stevig. Evenals de uitkeringsgerechtigden en werkloze jongeren. Nu het beter gaat, de winsten stijgen en de export buiten verwachting groeit, blijken het holle beloften te zijn geweest. In plaats van fors te investeren in werkgelegenheid en voorzieningen en te werken aan de verbetering van de positie van uitkeringsgerechtigden en laagstbetaalden, kondigt de regering ongekende overheveling van gelden aan van de overheid naar ondernemers. Degenen die in de afgelopen jaren de zwaarste offers hebben gebracht, zien er niets voor terug.

De verlaging van de venstootschapsbelasting en de overname door de overheid van de werkgeverspremie voor de Algemene Kinderbijslagwet leveren de werkgevers structureel tenminste 5 miljard op. Veel meer dan de afgeschafte WIR bedroeg.

Ondanks de erkenning van een hardnekkige langdurige werkloosheid wordt er geen werkgelegenheidsplan aangekondigd. Men volstaat met de voortzetting van enkele werkverruimenmaatregelen, zoals de wet Vermeend Moor, die ook in het voorgaande jaar maar beperkt effect hadden.

Opvallend is vooral waarover in de miljoenennota wordt gezegd. Toenemende signalen van een gestage verarming van een deel van de bevolking worden zelfs ontkend. De aandacht voor het verschijnsel armoede wordt als overdreven afgedaan. Over de knelpunten bij de gezins- en bejaardenzorg, onderwijs en verpleging wordt niet gesproken.

Kortom: de overheidsinkomsten worden weggegeven aan de hogere inkomens en ondernemers die het voor de wind gaat. Over noodzakelijke sociale en ecologische investeringen in de toekomst wordt niet gepraat. Europa 1992 is de kapstok waaraan de verlaging van collectieve lasten, de bevoordeling van hoge inkomens en winstmakende bedrijven wordt opgehangen. De Europese winst wordt bij voorbaat uitgerekend en zeer ongelijk verdeeld. Dat belooft wat voor de toekomst!

De woorden dat een snelle overhaasting van het harmonisatieproces op het gebied van de sociale zekerheid niet gewenst is, kunnen gezien het herhaaldelijk verbreken van de beloften, juist op dit gebied, niet geruststellen. Vooral niet daar in de miljoenennota herhaaldelijk wordt gesuggereerd dat het minimumloon te hoog zou zijn. Het gaat weer goed met de ondernemers, de winsten stijgen, en de export neemt toe. Er lijkt nog maar één probleem in Nederland en dat is de hoogte van het minimumloon!

De regering Lubbers lijkt de geesten rijp te willen maken voor verdere ingrepen op sociaal gebied. Verlaging van het minimumloon en de daaraan gekoppelde uitkeringen betekenen echter opnieuw een breuk met de verkiezingsbelofte van het CDA, namelijk dat er rust zou komen op het sociale front. Een verlaging van het minimumloon slaat een gat in de bodem van het sociale stelsel.

Werkgelegenheid zal het niet scheppen. Het enige dat zal gebeuren is een verdringing van bestaande door goedkope arbeidskrachten. En aan de al 15 jaar durende hoge werkloosheid gebeurt niets.

Opvallend is dat de tegenvallers op de begroting nauwelijks worden veroorzaakt doordat de departementen hun uitgaven niet beheersen. De WIR en de EEG zijn de grote veroorzakers voor de overschrijdingen met 1,7 miljard, respectievelijk 1,1 miljard in 1988. Daarnaast zal ook de hoge werkloosheid leiden tot overschrijdingen van het geraamde bedrag aan uitkeringen.

Het verloop van de rijksbegroting toont aan dat de overheidsbestedingen van jaar tot jaar dalen, er minder werkgelegenheid is bij de overheid en de uitgaven voor de werkloosheid toenemen. Een van de oorzaken is dat de overheid meevallers direct uitgeeft aan diverse soorten lastenverlichting voor de ondernemers. Het eenzijdige beleid wordt in de cijfers opvallend zichtbaar. Het is dan ook maar zeer de vraag, of de door de regering gestelde stabiliteit zich zal handhaven. De arbeidsinkomenquote daalt nog steeds. Het beeld voor de laagste inkomens is ongunstig. Ook in 1989 zullen minimumloon en uitkeringen worden bevroren. Desondanks verwacht de regering geen koopkrachtdaling voor deze categorie. Maar ze gaat er daarbij wel van uit dat de BTW-verlaging ook daadwerkelijk tot uiting komt in een verlaging van de prijzen. En dat is zeer onwaarschijnlijk. Terwijl de rendementen voor de ondernemers fors gestegen zijn, wil de regering voortgaande loonmatiging voor de werkers. Ook de ambtenarensalarissen wil de regering niet verbeteren.

Voor de lagere inkomens en de uitkeringsgerechtigden is de politiek van de regering Lubbers een roulette. Als alle veronderstellingen van de regering kloppen, mogen ze hopen dat ze er niet bij inschieten. En dat na een jarenlange verlaging van koopkracht en vermindering van de voorzieningen. Jonge mensen krijgen het zwaar te verduren. De bezuinigingen op hun inkomen moet 1 miljard gulden opbrengen. Wie dan nog hoort dat de regering in een adem spreekt over de zelfstandigheid van jongeren en de noodzaak tot drastische verlaging van de uitkering van

jongeren tot 27 jaar, bemerkt het verschil tussen haar progressieve woorden en conservatieve daden.

Het alternatief ligt voor de hand. Nu het beter gaat met de Nederlandse economie dienen eerst de beloften aan de laagste inkomens te worden ingelost. Een verdere lastenverlichting aan ondernemers is niet nodig. Verhoging van het minimum en een herstel van de koppeling tussen lonen en uitkeringen zijn dat wel.

Om de langdurige werkloosheid aan te pakken zijn heroriënteringsgesprekken en werkverruimende maatregelen niet voldoende. Scheppen van werkgelegenheid in de sectoren waar het nodig is, zoals de gezinsverzorging, het milieu, de stadsvernieuwing, het onderwijs, de bejaardenzorg, is een vereiste. Wie werkelijk bezorgd is over het steeds verder achter raken van honderdduizenden mensen, steekt de handen uit de mouwen. Verlaging van hun loon, maakt hen wel armer maar geeft hen geen enkele garantie voor een stevige positie op de arbeidsmarkt. Daarvoor is werk nodig, waarmee ze aan de slag kunnen.

Het „nieuwe denken” op het gebied van vrede en veiligheid wordt met enthousiasme begroet tenminste zolang het zich beperkt tot de Sowjet-

bereikbaarheid landelijk secretariaat cpn

maandag	9.00 tot 16.00 uur
dinsdag	9.00 tot 21.00 uur
woensdag	9.00 tot 21.00 uur
donderdag	9.00 tot 21.00 uur
vrijdag	9.00 tot 16.00 uur

Unie! De regering trekt geen enkele conclusie uit de veranderde situatie. Atoombewapening blijft, aldus de regering en zij zal haar best doen dat zo te houden. In het kader van de West-Europese samenwerking wil de regering vooral de Europese poot binnen de Navo versterken. Een, zij het wat minder dan verwachte groei, van de defensieuitgaven, die vooral zal worden bestemd voor modernisering van het materiaal.

De huidige atoombelastingen worden voortgezet, inclusief die van de F16 en de ORION, die zouden worden afgestoten ter compensatie van het kruisrakettenbesluit van 1985. De vervanging van de LANCE blijkt vooral ingegeven door kwaliteitsverbetering van de korte drachtwapens met een groter bereik. Er is geen sprake van nieuw denken. Integendeel! Na het begin van de tachtiger jaren is het kabinet teruggevallen op het oude stramien van de wapenwedloop. Alsof er geen vredesbeweging is geweest noch een INF-akkoord. Alsof er geen voorstellen voor kernwapenvrije zones zijn gedaan. Zelfs de progressieve woorden hierover zijn verdwenen.

Waar het gaat om Zuid-Afrika blijft de regering volharden en weigert zij effectieve boycotmaatregelen te nemen tegen het apartheidsbewind. Bundeling van alle oppositiekrachten is dringend gewenst.

20 september 1988

Dagelijks bestuur CPN

3 nieuwe nummers van p en c

In P&C dit keer veel aandacht voor sociaal-economische vraagstukken en achtergronden. Geert Lameris start met een artikel over de sociaal-economische „Achtergronden bij het regeringsbeleid”.

Daarna gaan Siep Geugjes en Ina Brouwer in op het onderwerp „Bestaat uitbuiting in 1988, en wat er dan aan te doen?” Zij verzorgden beiden lezingen op de zomercursus van de stichting „Scholing en Vorming” van de CPN. Deze artikelen zijn bewerkingen van die lezingen.

Albert Benschop schrijft een artikel over „Individualisering en solidariteit”, waarin hij zich scherp afgrenst van andere benaderingen, zoals

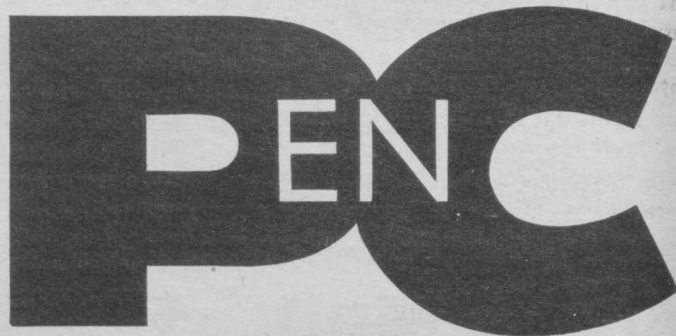
bijvoorbeeld die in het PvdA-rapport „Schuivende Panelen”. Jeannette van Beuzekom bewerkte een lezing tot dit stuk.

Redacteur Jos van Dijk schrijft over „mediapolitiek”, waarbij hij pleit voor een ander publiek bestel. Ook op dit belangrijke terrein staat dit blad open voor voortzetting van de discussie.

Tenslotte schrijft Hans Peter Gramberg een commentaar op het inspirerende boek „Springtij” van Ton Regtien. Inderdaad, volgehouden opstandigheid!

Eind oktober/begin november vinden de abonnees twee speciale dubbeldikke uitgaven in de bus: een over „70 jaar CPN” en een over „Nu alle kernwapens weg”, met in beide zo’n dozijn artikelen en veel illustraties.

POLITIEK EN CULTUUR

de waarheid blijft onmisbaar, elke dag en vooral in het weekeinde

De Waarheid blijft onmisbaar, elke dag. Daarom vragen we u ook abonnee te willen worden, niet alleen omdat we dringend abonnees nodig hebben, maar ook omdat we denken dat De Waarheid een specifieke rol vervult in ons land, waar een toenemende concentratie in medialand hand in hand gaat met een toenemende vervlakking.

De Waarheid verschijnt dagelijks met 8 pagina's, met een eigen specifieke selectie van het nieuws en veel aandacht voor de vele bewegingen die ons land ondanks alles toch rijk is. Op zaterdag met De Waarheid Plus, een speciale bijlage, met achtergronden, opinies, beschouwingen en plaats voor debat.

Ja, ik word abonnee voor de hele week/voor de vrijdag-zaterdagkrant*

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

* doorhalen wat niet gewenst is

Ik betaal o 21,60 per maand-incasso

(volledig abonnement)

o 64,80 per kwartaal-accept

(volledig abonnement)

o 7,90 per maand-incasso

(vrijdag/zaterdag abonnement)

Deze bon opsturen naar De Waarheid, antwoordnr. 2518, 1000 PA Amsterdam (postzegel niet nodig). Of bel ons: 020-262565.

Word abonnee!

colofon

Donateurs ontvangen het blad per post (donaties op giro 511002 t.n.v. Alg. Penm. CPN).

Eindredactie: Siem van der Helm

Redactie: Kees van de Berg

Jeannette van Beuzekom

Wil Evers

Elly van Eyck

Iede de Vries

Redactiesecretariaat:

Hoogte Kadijk 145,

1018 BH Amsterdam,

tel. 020 - 26 25 65 (tst. 10)

Druk: Dijkman

Het volgende nummer verschijnt

11 november 1988.

Kopij inleveren voor 28 oktober.

agenda

15 oktober

vergadering partijbestuur

30 oktober

CPN-manifestatie

6 november

vergadering partijbestuur

11 november

verschijnt de nieuwe ledenkrant

14-18 november

studenten actieweek

19 november

thema-conferentie GPA

wie mag zich voortplanten en wie niet?

door jeannette van beuzekom

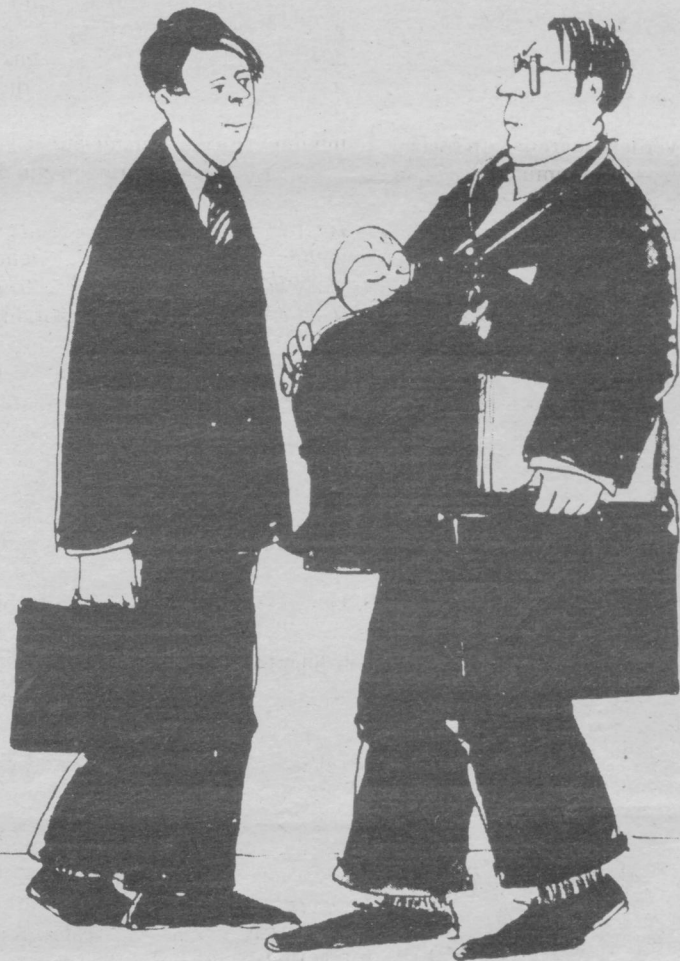
Er is op 't ogenblik veel te doen over de voorplanting. De nota's, rapporten en standpunten volgen elkaar in rap tempo op. Een overzicht.

1. Het wetenschappelijk bureau van het CDA publiceerde in de eerste week van september „Zinvol leven. Een christendemocratische bijdrage aan de discussie over draagmoederschap, kunstmatige inseminatie, GIFT en in vitro fertilisatie.” Bij GIFT (Gamete Intra Fallopian Transfer) worden eicellen bij een vrouw weggehaald op dezelfde manier als bij IVF (reageerbuisbevruchting) en tegelijk het sperma in een van de eileiders ingebracht. Het voordeel hiervan is voor het CDA dat er geen overtollige embryo's buiten het lichaam van de vrouw ontstaan, en dat de bevruchting in het lichaam van de vrouw plaatsvindt en dus niet in „de reageerbuis”. Eicellen en zaadcellen worden dus alleen voor de voortplanting gebruikt. De vier uitgangspunten van „Zinvol leven” zijn gerechtigheid, gespreide verantwoordelijkheid, solidariteit en rentmeesterschap. Gerechtigheid betekent in dit verband: bescherming van het zwakke, dat is het weerloze kind. Zijn belang: een aanwijsbare vader, gaat boven het eventuele belang van wensouders of donor, die misschien anonimiteit verkiezen. Daarom vindt het CDA-rapport, dat de anonimiteit van ki-donors opgeheven moet kunnen worden als het kind meerderjarig is. Rentmeesterschap interpreteert het CDA-rapport zo: Een mens is meer dan de som van de delen, een donor is meer dan zijn zaad alleen, en dus kan en moet hij op zijn verantwoordelijkheid worden aangesproken. Verder moeten IVF- en KI-behandelingen voorbehouden blijven aan gehuwde of samenwonende heterostellen: het kind heeft recht op een vader en een moeder.

Verrassend was het commentaar van dagblad Trouw op de CDA-notitie. Trouw onderschrijft het uitgangspunt van de CDA-commissie, dat „een mens niet, althans niet bij voorbaat en niet buiten zijn wil, mag worden afgesneden

van de grondslag van zijn identiteit. De uniciteit van ieder mens is immers geworteld in zijn afstamming die gevormd is door zijn vader en moeder”. Trouw vindt er daarom ook veel voor te zeggen om het kind het recht te geven later te mogen weten wie zijn natuurlijke ouders zijn. Maar „een dergelijk recht hoeft niet automa-

tisch te betekenen dat homoseksuelen en alleenstaanden geen gebruik zouden mogen maken van nieuwe bevruchtingstechnieken”. Trouw vindt het onjuist om groepen die kennelijk zorgvuldig hebben nagedacht over ouderschap op grond van hun seksuele voorkeur uit te sluiten. En alleenstaande ouders zijn als

cpn-ledenwerfaktie stand eind september: 90

Na Noord-Holland-Noord heeft nu ook Twente het streefaantal binnen. District Friesland is er bijna. Waar blijven grotere districten als Groningen, Den Haag, Rotterdam en Zaanstreek?

DISTRICT	STAND PER 30-9-1988
Amsterdam	25
Brabant-Oost	1
Brabant-West	1
Drenthe	-
Friesland	12
Gelderland	9
Gooi/Eemland	1
Groningen	2
Den Haag	6
Kennemerland	6
Lelystad	-
Limburg	1
NrdHoll. Nrd	8
Rotterdam	3
Twente	7
Utrecht	1
Vecht/IJ. delta	2
Deventer	1
Zaanstreek	1
Zeeland	-
Totaal	90

gevolg van de vele echtscheidingen een normaal verschijnsel geworden. Onder die omstandigheden is het extra wrang hen en andere alleenstaanden uit te sluiten, aldus Trouw.

2. Begin september kwam ook het kabinet met zijn standpunt over kunstmatige bevruchting en draagmoederschap. Deze nota van Brinkman en Korthals Altes sleept al maanden. Het geval wil namelijk dat minister De Koning (o.a. emancipatie) er voor is om KI en IVF niet te onthouden aan lesbische stellen en alleenstaande vrouwen. Deze minister behartigt tenminste de belangen van degenen die in zijn portefeuille zitten. Dat kun je van de coördinerend bewindsman homozaken (Brinkman) niet zeggen.

De ruzie tussen de ministers heeft geleid tot een compromistekst; het kabinet wijst KI en IVF bij lesbische stellen en alleenstaande vrouwen af, maar betwijfelt of het verbod te handhaven is.

Vervolg op pag. 5

ook bij pegasus wordt het 70-jarig bestaan van de cpn gevierd!

Een hele reeks boeken over de geschiedenis van de CPN zijn ter gelegenheid daarvan drastisch in prijs verlaagd!

Tot de strijd ons geschaard

is de titel van een prachtig uitgevoerd groot formaat boek met honderden schitterende foto's uit de geschiedenis van de CPN. Het verscheen in 1979 en kostte tot heden f 52,25 voor de gebonden uitgave en f 40,10 voor de paperback.

NU als stuntaanbieding f 10.-
Paperback f 7.50

De Waarheid in de oorlog

Een grote paperback van 336 blz. met vele illegale nummers van De Waarheid uit 1940-1945 in facsimile.

Was f 50,45,
prijs NU f 25,-

J. Morriën: Indonesië, los van Holland

De befaamde omvangrijke, geïllustreerde studie over de CPN en de PKI in hun strijd tegen het Nederlandse kolonialisme.

Was f 33,30,
prijs NU f 15,-.

J. Morriën: Aroen

Het fraai geïllustreerde levensverhaal van de communist Jan Stam, rebel in Indonesië en Nederland.

Was f 21,20,
prijs NU f 10,-.

Cahiers over de geschiedenis van de CPN

Alle 10 Cahiers **samen voor f 25,-!!**

Zo'n 30 auteurs belichten vele aspecten van de geschiedenis van de CPN in 10 buitengewoon boeiende themanummers. Ze werden tussen 1979 en 1985 uitgegeven door het IPSO. Losse nummers nu f 4,- per stuk. (Oude prijzen waren van f 5,- tot f 24,- p.st.!) Wij sturen u ook gaarne een complete inhoudsopgave van alle Cahiers.

Tevens hebben wij nog vele nummers voorradig van **Komma, tijdschrift voor politiek en sociaal onderzoek**. De oude prijs was f 12,- tot f 15,-, wij verkopen ze nu voor f 2,50.

Al deze boeken vindt u natuurlijk in onze winkel. Maar we zenden ze u ook gaarne toe (+ portokosten). Uw bestelling dan aan: **Boekhandel Pagasus, Leidsestraat 25, 1017 NT Amsterdam.**

„Foto Marian Kuys”

cpn bezoekt europees parlement

door kees van de berg

Op 14 en 15 september heeft een delegatie van de CPN een bezoek gebracht aan het Europees Parlement in Straatsburg. Daar zijn gesprekken gevoerd met leden van het Groen Progressief Akkoord (GPA), het Europees samenwerkingsverband van CPN, Groene Partij Nederland, PPR en PSP. Het bezoek van de delegatie van de CPN hield verband met de Europese Verkiezingen, die in juni 1989 zullen worden gehouden.

Europese integratie

Met vertegenwoordigers van het GPA is gesproken over activiteiten in verband met de Europese Verkiezingen in 1989 en het politieke werk in het Europees Parlement. Uiteraard is er gesproken over „1992”, het moment dat de grenzen in de EEG open moeten gaan voor het onderlinge verkeer van goederen, diensten, kapitaal en personen. In een gesprek met Nel van Dijk, vertegenwoordigster van de CPN in

het GPA, zijn een aantal belangrijke punten met betrekking tot de Europese integratie aan de orde geweest. De West-Europese eenwording is onomkeerbaar, aldus van Dijk, maar het is van belang nadruk te leggen op de soevereiniteit van de nationale staten. Zaken als de sociale zekerheid, de criminaliteitsbestrijding en het drugsbeleid zijn in Nederland anders geregeld dan in andere West-Europese landen. Het mag niet zo worden dat Nederland met bovengenoemde zaken in een soort West-Europees gemiddelde zal opgaan, want dan zal dat voor de Nederlandse bevolking een achteruitgang zijn, een stap terug in de geschiedenis.

migranten

Een ander punt wat ter sprake kwam, was de positie van migranten. Doordat de grenzen tussen de EEG-landen zullen komen te vervallen, worden straks op grotere schaal dan nu al het geval is, migranten op straat gekontroleerd. Terwijl gezegd wordt dat voor landen binnen de EEG na 1992 geen visumplicht meer zal gelden, blijft voor mensen buiten de EEG die legaal in één van de EEG-landen wonen, het visum wel verplicht. Zo is straks een Marokkaan die legaal in Nederland verblijft, verplicht om voor b.v. Italië een visum aan te vragen. Het GPA is het hier niet mee eens.

Vervolg op pag. 5

de ideeën van ina brouwer, wat doen we er nu verder mee?

door marcus bakker

Het is straks een half jaar geleden dat Ina Brouwer, de voormalige fractievoorzitter van de CPN in de Tweede Kamer, haar boek „Tussentijds” publiceerde. Dat was geen terloops gebeuren. Ina werd gevraagd om toelichtingen, ze sprak en schreef er verder over en de publiciteit besteedde redelijk veel aandacht aan haar werkstuk.

De ontvangst was zoals je verwachten kon. Iedere recensent pikte er vooral uit wat hij of zij zelf belangrijk of aansprekend vond. De een las haar de les over de boosaardigheid van Moskou, de ander meende dat ze niet communistisch genoeg was. Iedereen vond het boek goed geschreven, dat wel. Dat was ook moeilijk te ontkennen.

Ook het communistische dagblad De Waarheid heeft de nodige aandacht besteed aan „Tussentijds”, wederom met instemming van de een en tot ontstemming van de ander; die uitvoerige behandeling zal wel de reden geweest zijn waarom in deze ledenkrant van de CPN niet ook meteen een bespreking van het boek is afgedrukt. Dat zij zo; deze plaats is inmiddels wel geschikt om de vraag te stellen wat we verder doen met de ideeën van Ina Brouwer. „Nemen we ze mee”, zoals dat heet of nog mooier: „Laten we ze toe tot ons gedachten-goed”; wijzen we ze af - of doen we er iets mee?

Nog even, om de gedachte te bepalen, waar het boek over gaat. Het is een mozaïek van gebeurtenissen, opvattingen, waarnemingen. Het is geen aaneengesloten verhaal, maar er zit wel degelijk een lijn in.

Het boek begint met die voor iedere communist, maar speciaal voor de lijstaanvoerder schokkende gebeurtenis, dat bij de laatste Tweede Kamerverkiezingen de CPN net geen zetel haalde.

Het vertelt wie de schrijfster is en hoe ze op de plaats van fractievoorzitster terecht gekomen was. Ina Brouwer geeft haar gedachten over het parlement weer, aan de hand van wat ze er heeft meegemaakt, en komt daarbij, wie zal het verbazen, die haar kent, keer op keer bij de positie van de vrouw - zowel in de Kamer als in huis, actiegroep of beroep.

Ze schrijft over de bewapening, over internationale ervaringen en over wat ze gezegd zou hebben als ze herkozen was.

En bovenal probeert ze aan de toekomst te denken. Hoe zal of moet het gaan met de mensen, de maatschappelijke bewegingen, de politieke partijen, de staat.

Persoonlijk heb ik hier en daar in de kantlijn

wel mijn potloodvraagtekentjes gezet bij wat Ina meent of beweert. Dat zal mening ander ook wel gedaan hebben, in gedachten of echt. Maar ik vind die vraagtekens niet zó belangrijk,

„Foto staatsdrukkerijuitgeverij”

dat ze het zicht op de toekomstideeën moeten benemen. Ina heeft een perspectief geschetst, ze heeft er door het op te schrijven haar nek voor uitgestoken en we moeten bekijken wat we er mee kunnen of zelfs moeten doen.

emancipatie

Haar visie lijkt me ongeveer deze: We leven tegelijkertijd in een wereld van kolossale problemen die opgelost moeten worden, zoals de atoomdreiging en van emancipatie. Ze wijst de simpele opvatting dat uit een verkiezingsuitslag verrechtsing zou blijken af en stelt vast dat de emancipatiestroom, mede door de ontwikkeling van maatschappij en productieprocessen, zeer diep is. Ze voorziet dat die voort gaat en overal nieuwe benaderingen vraagt.

De politieke structuur, het bouwsel van partijen, parlement, regering en staat zoals we dat kennen, voldoet niet meer aan de behoeften van die onderstroom. Zij meent dat dat bouwsel mee moet met de emancipatie, dat datzelfde begrip voor partijen, parlement en staat moet gaan gelden.

Een van de uitdrukkingen van dit brede emancipatieproces ziet ze in de groei van directe democratie, waarbij stromingen voor bepaalde ideeën niet de geijkte weg via partij, parlement en wetgeving volgen maar als het ware zichzelf kort sluiten op de uitvoerende activiteiten van de maatschappelijke organisatie.

In het verlengde van deze visie, die de politieke partij bepaald niet als overbodig maar wel als niet-alleen-zaligmakend beschouwt, doet ze een concreet voorstel. Ze zou willen dat de kleinere linkse partijen, die immers zoveel programpunten ongeveer gemeen hebben, bij elkaar gaan zitten en binnen een niet te lange tijd over grondproblemen een visie formuleren. Ze noemt een paar mogelijkheden: de werkelijke behoefte aan betaalde arbeid en de toekomstige verwachtingen daarvan; de ontwikkeling van nieuwe productievormen en de belasting van het milieu daarbij; de besluitvormingsprocessen bij de ontwikkeling van genetica. Geen puntjes dus in de eerste plaats voor even gauw in een verkiezingsprogram, maar fundamentele problemen in de maatschappij van nu en vooral in die van morgen.

kiesvereniging

Min of meer in samenhang daarmee oppert ze dan nog een ander denkbeeld: Gezien de positie bij landelijke (of Europese!) verkiezingen van de kleine linkse partijen zoals die nu eenmaal is, zou er te denken zijn over een gezamenlijke kiesvereniging. Niet dus de „doorbraak” zoals die een jaar of wat geleden bepleit werd, waarbij gedacht werd aan de (snelle) samenvloeiing van de kleine linkse partijen (en waartegen grote weerstand ontstond), maar een vorm die de nadruk legt op wat je bij verkiezingen samen wilt bereiken. Ik vind dat we die denkbeelden moeten bespreken en beproeven. Mij lijkt ook, dat ze een aanvulling behoeven in wat voor vorm dan ook. Op z'n minst in gedachten moeten ze verbonden worden met het harde feit dat in Nederland (elders ook trouwens) de sociaal-democratie in een positie is gekomen waar ze én electoraal volkomen overheersend is geworden aan de linkerkant van het politieke spectrum, én zelf een terrein vormt van boeiende gedachtenwisseling. Maar daar stoten we vanzelf op als we iets doen.

Wat let ons om een initiatief, zoals dat van de projectstudies, te nemen? De toekomst nadert razendsnel, daar heeft Ina Brouwer gelijk in.

zeventig gulden voor zeventig jaar

Ondergetekenden richten zich tot ieder die de CPN een goed hart toedraagt. Dit jaar is een bijzonder jaar voor de CPN. Zij viert als oudste politieke partij in ons land haar zeventigjarig bestaan. Al die jaren kunnen worden gekarakteriseerd als principieel, onverzettelijk en solidair. Principieel in haar afwijzing van kapitalisme en in haar opvattingen over een andere maatschappij, het socialisme. Onverzettelijk in haar strijd tegen onderdrukking, kolonialisme en fascisme. Solidair met bewegingen over de hele wereld, die strijden voor vrijheid en onafhankelijkheid.

De CPN gaat haar verjaardag vieren met dit verleden in de bagage én met de blik op de toekomst. Want ook na zeventig jaar gaat de strijd voor vrede en ontspanning, voor sociale rechtvaardigheid, voor een andere maatschappij door. Wij, ondergetekenden, vinden dat zo'n partij hierbij financiële steun verdient. Wij roepen iedereen op de zeventigjarige CPN met klinkende munt te feliciteren als waardering voor wat ze deed en als investering in de toekomst. Maak zeventig gulden over voor zeventig jaar. Stort dit bedrag op postgiro 511002, het Donatiefonds van de CPN o.v.v. „zeventig voor zeventig”.

Rob Anzion, Nijmegen
Marcus Bakker, Zaandam
Siem v.d. Berg, Zaandam
Kees Berghuis, Beverwijk
Lida Beumer, Amsterdam
Frank Biesboer, Amsterdam
Coby Bruinenberg, Heerenveen
Henk Clerx, Amsterdam
Luc v. Dam, Utrecht
Ruud Dividal, Nieuw Vennep
Frits Dragstra, Heerlen
Alie v. Dijk, Amsterdam
Pieter Elbers, Haarlem
Bart v.d. Eynde, Beek en Donk
Joop Geerligs, Amersfoort

Menno Gerritsma, Den Haag
Siep Geugjes, Zaandam
Henk de Haan, Den Haag
Joop Hakze, Drachten
Bram Hoeksema, Purmerend
Henk Hoekstra, Amsterdam
Corita Homma, Amsterdam
Ewout v.d. Hoog, Amsterdam
Karel Hoogkamp, Amsterdam
Hanneke Jagersma, Driebrorg
Ans Jansen, Maastricht
Edward Koen, Leiden
Henk Koning, Zutphen
Wil Kovacs, Dordrecht
Luppo Leeuwerik, Oude Pekela

Jan Lensen, Lelystad
Guus v.d. Linden, Hengelo
Freark Lootsma, Assen
Fré Meis, Groningen
Rein v.d. Molen, Arnhem
Louis Peperzak, Middelburg
Jan v.d. Poel, Amsterdam
Henk v.d. Poppe, Harderwijk
Rosa Sala, Amsterdam
Nico Schouten, Amsterdam
Jaap Schuiling, Schoonoord
Rie Spakman, Haarlem
Piet v. Staveren, Laren
Coen Teulings, Amsterdam
Jan Tilburgs, Amsterdam

proces van de eeuw

door siem van der helm

Onlangs is een brochure verschenen, over het proces tegen de twee communistenleiders, die in november 1987 naar Turkije terugkeerden. Sinds de staatsgreep van de militairen in 1980 hebben Nihat Sargin en Haydar Kutlu in ballingschap geleefd in West-Europa. Ze keerden naar Turkije terug om voor zichzelf en voor hun politieke ideeën, recht en vrijheid op te eisen, horende bij een democratie. De brochure gaat dan ook vooral over mensenrechten en democratie in Turkije. Na aankomst in Ankara werden Kutlu en Sargin onmiddellijk gearresteerd en 19 dagen lang, volledig van de buitenwereld geïsoleerd, verhoord en gemarteld. Het Turkse regiem ontkent de martelingen, maar veel vragen zijn tot op de dag van vandaag niet opgehelderd.

wetboek van strafrecht

Zoals bekend, zijn beide communistenleiders beschuldigd van het te willen vestigen van een diktatuur en het verzwakken van de nationale

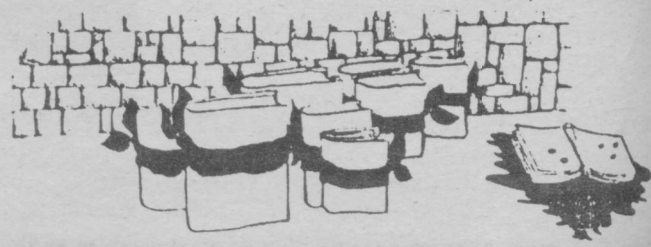
gevoelens. Deze laatste beschuldiging zou vooral te maken hebben het recht op zelfbeschikking van de Koerden, waarvoor in het programma van de Verenigde Turkse Communistische Partij gepleit wordt. In de aanklacht wordt overigens volledig voorbij gegaan aan dat programma.

De artikelen 141 en 142 uit het Turkse wetboek van strafrecht spelen in het proces een centrale rol. Oorspronkelijk zijn deze beide artikelen overgenomen uit de fascistische wetgeving van Italië onder Mussolini (1930). In de jaren daarna zijn deze artikelen alleen maar verscherpt, de laatste keer in 1983. Het Turkse regiem overtreft hier de Italiaanse fascist.

De brochure gaat uitvoerig in op de geschiedenis van deze wetsartikelen en de rol die zij spelen in het proces en in de discussies over democratie en mensenrechten in Turkije. De letterlijke tekst van beide artikelen is in de brochure afgedrukt. Een zeer informatieve brochure over dit aspect van de maatschappij in het land, dat al jaren NAVO-lid is en waarvan het regiem staat te dringen om in de EG opgenomen te worden.

De brochure „Het Proces” is uitgegeven door BEM-gezamenlijk persburo, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam. De brochure kost f 2,50 (excl porto) en is op bovenstaand adres te bestellen en te koop op de CPN-manifestatie op 30 oktober in De Meervaart. Daar zal ook een karikatuur-tentoonstelling te zien zijn over de vrijheid van meningsuiting in Turkije.

Johan Tjéerde, Utrecht
Mimi Vlaskamp, Amsterdam
Gerrit de Vries, Schagen
Marian de Vries, Utrecht
Liesbeth Wever, Alkmaar
Henny Willems, Zwolle
Ed de Witte, Rotterdam
Judd Wolf, Amstelveen
Rieme Wouters, Delft
Nelly Wuis, Heerhugowaard
Cees IJmker, Den Haag

HET PORTRET

cpn-distrikt friesland zet werk gestaag voort

In het CPN-distrikt Friesland zijn de afdelingen optimistisch over de animo van partijgenoten voor plaatselijke, regionale- en landelijke partij-activiteiten. Voor de reis van de Friese partijgenoten naar de landelijke CPN-manifestatie in Amsterdam is een bus gehuurd: dat is de afgelopen jaren niet meer voorgekomen. Ook de ledenwerf-campagne van de afgelopen maanden verloopt goed, waarbij opvalt dat ook in het distrikt Friesland veel jonge mensen lid van de CPN worden.

Het CPN-distrikt Friesland kent een tiental afdelingen: Leeuwarden, Dokkum/Holwerd, Sneek, Heerenveen, Ooststellingwerf, Jubbenga, Harlingen, Drachten, en Joure. Qua grootte ontlopen de afdelingen elkaar niet veel. De afdelingsbesturen opereren vrij zelfstandig, door plaatselijke activiteiten te ondernemen en de verzorging van partij-activiteiten zoals contributie, ledenkrant e.d.

In de gemeenteraden van Sneek, Drachten, Heerenveen en Leeuwarden heeft de partij, al dan niet in samenwerking met PSP en PPR, een vertegenwoordiging. In Provinciale Staten is de partij middels een combinatie vertegenwoordigd. Tussen de gemeenteraadsfrakties en de provinciefractie is er incidenteel overleg, als het onderwerp dat nodig maakt.

tussenstation

Het distriktbestuur bestaat uit tien personen: uit de meeste afdelingen één of twee vertegenwoordigers. De dagelijkse leiding is in handen van de Lutze de Jager, Anne Veenstra, Berend Broeckert en Wilco Verweij. De bijeenkomsten van het distriktbestuur worden niet alleen gebruikt voor uitwisseling van afdelingservaringen, maar nadrukkelijk ook als „tussenstation” tussen de landelijke partij-organen en de afdelingen. Vanuit het distrikt wordt er op toegezien, dat de afdrachten van de contributies worden bijgehouden, en worden provinciale akties voorbereid.

Zo heeft het CPN-distriktbestuur de afgelopen maanden nogal veel werk gemaakt van de financiële positie van mensen met een uitkering. Het distriktbestuur heeft alle gemeente-

„De Waddenzee”

besturen in Friesland gevraagd, wat die gemeentebesturen doen om de positie van de minima te verlichten. De uitkomsten van dat onderzoek worden binnenkort in een „zwartboek” gebundeld. Overigens heeft de CPN-aktie in enkele Friese gemeenten al gezorgd voor een bijstelling van het gemeentelijk beleid. Met name de straffkortingen worden door de CPN bekritiseerd.

verspreiding

De distriktleiding heeft in het begin van dit jaar ook veel werk gemaakt van de protesten tegen de uitholling van het ziekenfonds-pakket. In veel gemeenten nam de partij deel aan „Stop het Eigen Risico”-akties. Ook met partijactiviteiten gaat het in Friesland rustig, maar gestaag z'n gangetje. Op veel markten worden de laatste tijd veel exemplaren van De Waarheid verkocht en zijn de afdelingen regelmatig in de weer met het verspreiden van partij-propaganda-materiaal. Toch verzuchten sommige distriktbestuursleden wel eens, dat het een hele klus is om het partij-werk aan de gang te houden.

In het begin van de jaren tachtig zijn de debatten over de koers van de partij ook niet aan Friesland voorbij gegaan. Dat heeft geleid tot de afsplitsing van twee afdelingen, en tot het verlies van tientallen partijleden. Met name de middenkaders haakten af. In die moeizame periode is het het distriktbestuur gelukt bij elkaar te blijven en de activiteiten draaiende te houden. Vanuit die positie is er de afgelopen jaren in Friesland duidelijk sprake van „winst”, omdat voortgebouwd kan worden op veel ervaring van partijgenoten, en omdat de organisatie in takt was gebleven.

het kompas

Toch maakt het Friese distriktbestuur zich zorgen om provinciale ontwikkelingen. Veel jongeren verlaten de provincie om te gaan studeren, of om elders een baan te krijgen. Met

belangrijke schakel met afdelingen

door iede de vries

name in het noordoost van Friesland is bijna sprake van leegloop. Dat heeft ook z'n weerslag op de slagkracht van de partij. Maar, zoals gezegd, de laatste jaren is er ook in Friesland een toename van nieuwe, jonge partijleden. Voor het eerst sinds vele jaren is er een delegatie uit Friesland gegaan naar het jongerenoverleg, dat onlangs in Utrecht werd gehouden.

Sinds vorig jaar verschijnt bovendien weer het distriktblad „Het Kompas”. Het opnieuw verschijnen van het CPN-distriktblad wordt een goede stimulans genoemd voor de activiteiten van de CPN-leden in de provincie. Daarnaast geeft het distriktbestuur regelmatig een „afdelingen-brief” uit, waarin het distriktbestuur landelijke partijmededelingen en berichten doorgeeft aan de afdelingsbesturen.

klaar staan

Toch maakt de distriktleiding zich wel eens zorgen over de mogelijkheden voor de partij: „Je ziet wel dat jongeren lid worden, maar om ze aan te zetten tot daadwerkelijke activiteiten is een tweede. Bovendien zie je dat de partij de laatste jaren er niet meer in slaagt de arbeiders te organiseren. En dat terwijl hun positie onder Lubbers er heus niet beter op is geworden.

Toch moeten we als partij klaar staan om de belangen van die grote groepen mensen te beschermen en te verdedigen”, aldus één van de leden van het Friese distriktbestuur. Ook de deelname van vrouwen aan partijactiviteiten zou beter kunnen. In Friesland zijn voldoende vrouwen lid van de partij, maar ze zijn nadrukkelijk ondervertegenwoordigd in afdelingsbesturen e.d.

Het distriktbestuur beraadt zich momenteel op activiteiten, om de leden méér bij het partij-werk te betrekken. Daarbij wordt ondermeer gedacht aan het organiseren van scholingsavonden rond bepaalde thema's. Ook het houden van openbare spreekbeurten staat op het Friese lijstje.

In de afgelopen jaren is in het CPN-distrikt Friesland duidelijk gebleken, dat handhaving van de partijorganisatie, en voortzetting van afdelings- en distriktactiviteiten noodzakelijk zijn om de positie van de CPN in de provincie overeind te houden. Hoe zelfstandig partijafdelingen mogen zijn in het ondernemen van eigen plaatselijke activiteiten, in het distrikt Friesland blijkt opnieuw dat een funktionerend distriktbestuur noodzakelijk is als schakel tussen die plaatselijke afdelingen en de landelijke partij.

voortplanten

Vervolg van pag. 3

Verder waarschuwt de nota voor KI-toerisme (op de abortus-mogelijkheden hier was men destijds ook al niet trots) en pleit voor het bekend maken van een KI-donor (ook bij heterostellen) als het kind 12 jaar is, en de donor daarmee akkoord gaat.

3. Het kabinetsstandpunt is een reactie op o.a. een advies van de Gezondheidsraad uit 1986, die stelde dat er geen harde argumenten zijn om niet-heteroseksuele paren KI te weigeren. Wel vond de Gezondheidsraad het van belang dat er een regelmatige vaderfiguur in het leven van het kind aanwezig is.

4. De Raad voor het Jeugdbeleid adviseerde begin september in een rapport „Ouderschap zonder onderscheid” dat adoptie niet voorbehouden moet blijven aan gehuwden, zoals nu het geval is. Er is geen enkele gegronde reden, zegt de raad, om gehuwden te verkiezen boven samenwonende hetero's, alleenstaanden, en lesbische en flickerstellen. KI moet niet alleen voor hetero's met een medische indicatie zijn, maar evengoed voor alleenstaanden en lesbische stellen met een sociale indicatie, bijvoorbeeld het ontbreken van een mannelijke levenspartner.

5. Korthals Altes van justitie vindt heel wat anders. In mei 1988 kwam hij met zijn nota over adoptie. Hij wil het houden zoals het is: alleen voor gehuwden. Argument: een identiteitscrisis bij een kind dat door twee vaders of twee moeders wordt opgevoed.

Opvallend is wel, dat alleenstaanden en homostellen wel pleegouder kunnen worden. Maar pleegkinderen zijn meestal ouder, en zijn vaak „moeilijk” omdat ze al veel ellende hebben meegemaakt. Men kan hen „aan de straatstenen niet kwijt”, om het maar eens bot te zeggen.

30 oktober:

communisme en voortplanting

De CPN heeft niet zo'n traditie op het terrein van voortplanting en opvoeding, ouderschap en samenlevingsvormen. We zijn wel met de PSP de enige partijen die in hun programma heteroseksualiteit als maatschappelijke norm ter discussie stellen en ruimte eisen voor andere samenlevingsvormen dan het gezin. De PPR is iets minder expliciet. Overigens hebben communisten bijvoorbeeld bij de oprichting van de NVSH een belangrijke rol gespeeld. En in nog vroeger tijden waren communisten bekend vanwege hun standpunten over de vrije liefde. Communisten weten wel, dat het voor het realiseren van een socialistische maatschappij belangrijk is in wat voor maatschappij mensen opgroeien: één waar collectiviteit gepraktiseerd wordt, of één waar alles wat „vreemd” is uitgesloten wordt: één waar mensen/kinderen elkaars bezit zijn, of één waar mensen zich vrij kunnen verbinden met elkaar.

Op de manifestatie „Zeventig jaar CPN” zal een discussie georganiseerd worden onder de voorlopige titel „communisme en voortplanting”. Het is duidelijk, dat wij het CDA-standpunt hypokriet vinden. Homoseksuelen zijn gewone mensen, maar o wee als ze iets met kinderen willen: opvoeden, onderwijzen, lesgeven. Dat verenigt zich niet met een christelijke grondslag, de gerechtigheid of het rentmeesterschap.

Hoe zou een communistische standpunt over KI, IVF en de voortplanting luiden? Wat zou communistische politiek op dit terrein inhouden? Om die vraag te beantwoorden zal een forum gehouden worden, op basis van een aantal provocerende stellingen/een „pamflet”.

Uigenodigd worden:

— Annemiek Onstenk, fractiemedewerkster van het Groen Progressief Akkoord, die goed op de hoogte is van de EG-ontwikkelingen op dit terrein;

— iemand van de Centrale voor Pleegzorg, die

homostellen en alleenstaanden wel accepteert als pleegouder;

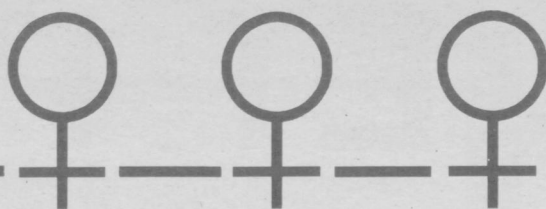
— een Surinaamse of Antilliaanse vrouw, die uit een heel andere vader- en moederschapscultuur komt dan wij in het westen gewend zijn. De voorbereidingsgroep: Trix van der Kamp, Herman Meijer en Jeannette van Beuzekom.

cpn-bezoek euro-parlement

Vervolg van pag. 3

proletariërs, verenigt u!

Meer dan samenwerking tussen de staten, legt Nel van Dijk nadruk op het belang van samenwerking tussen werknemers in West-Europa. De multi-nationals zijn al druk bezig hun posities te versterken met het oog op „1992”, terwijl de West-Europese samenwerking tussen de diverse vakbewegingen nog niet echt van de grond is gekomen. Van Dijk noemt het opvallend dat in het Europees Parlement wel de ondernemers regelmatig aanwezig zijn om te lobbyen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevigde concurrentieslag te vrezen tussen de diverse (multi)-nationale ondernemingen om marktposities. Er wordt in het Europees Parlement wel vol trots verteld dat er met de integratie 4 tot 6 miljard nieuwe banen zullen bijkomen, maar dat ze iemand van de vakbeweging nog niet is tegengekomen. Met de West-Europese integratie valt een verhevig

de vrouwen in helmond

door marian kuys

Om als emancipatiewerkster een beeld te krijgen van de activiteiten van CPN-vrouwen in afdelingen, en van de ontwikkelingen in het emancipatieproces in de gemeenten, bezoek ik af en toe vergaderingen van CPN-vrouwen.

De vergadering die ik eind augustus in Helmond bezocht, had wat de organiserende vrouwen betreft tot doel kontakten te leggen tussen de actieve CPN-vrouwen in Brabant. Er kwamen echter alleen vrouwen uit Helmond zelf. Hoewel dat natuurlijk jammer is voor het initiatief van een Brabants overleg, had het als voordeel dat we ons nu konden richten op de situatie in Helmond. Tijdens het gesprek zijn met name over de voorbereiding van de gemeenteraadsverkiezingen in 1990 een aantal creatieve en zeer praktische dingen genoemd, die ik de lezers niet wil onthouden.

proefgebied

Helmond valt in het gebied waar geëxperimenteerd wordt met het opheffen van de Rijksbijdrageregeling Emancipatiewerk. Die regeling houdt in dat gemeenten bij de rijksoverheid kunnen aankloppen om geld voor emancipatieprojecten. Per 1 januari zou de regeling opgeheven worden, en om daarvan de gevolgen te onderzoeken is een proefgebied aangewezen waar de regeling al niet meer werkt, en waar Helmond dus onder valt.

Dat heeft tot gevolg dat een emancipatienota niet verplicht is. Er bestaat een ontwerp-nota maar die wordt tegengehouden door de ambtenaren. De raad en B&W staan overigens ook niet erg sympathiek tegenover vrouwenemancipatie. In de begroting ontbreken emancipatiezaken.

In de gemeente leeft nu het idee om met een groep vrouwen een alternatieve emancipatienota te schrijven en die aan te bieden aan de raad. Zo worden de ambtenaren omzeild en kan van meer kanten druk uitgeoefend worden. Bovendien kunnen de vrouwen een verdergaande nota indienen.

Als de linkse partijen niet toezien op het emancipatiedeel in de begroting gebeurt er niets. De PvdA in Helmond is niet zo strijdbaar, en radikaal links zit niet in de raad. De CPN, PSP, ongebonden en — bijna — de PPR,

vormen een combinatie die zich op deelname in de raad voorbereidt en ook goede kansen heeft op één of meerdere zetels.

vrouwen in de combinatie en op de lijsten

Omdat weinig mensen in de combinatie ervaring hebben met parlementair werk, en omdat het misschien moeilijk kan zijn vrouwelijke kandidaten voor de lijst te vinden, is het belangrijk nu al met de voorbereidingen te beginnen. Een vrouw die eventueel wel in de raad wil maar geen ervaring heeft, kan in die periode ook nog een gedegen voorbereiding krijgen. Een eventuele kandidaat kan gezocht worden onder de vrouwen uit de CPN-afdeling, in de rest van de combinatie, of iemand met ervaring en goeie ideeën van buiten de combinatie.

Om te zorgen dat er eind 1989 een goede lijsttrekker is, werd al een aantal ideeën genoemd:

- Belangstelling peilen bij vrouwen die voor het raadswork in aanmerking komen;
- Vrouwen die belangstelling hebben bij de vergaderingen van de combinatie uitnodigen;
- Met de combinatie een profiel voor een lijsttrekker opstellen, en er op toezien dat die meer op een vrouw dan op een man toegesneden is

- Als de mogelijke lijsttrekker niet aan dit profiel voldoet moet ze bijgespijkerd worden. Daar zijn een aantal mogelijkheden voor:
 - de cursussen spreekvaardigheid, feministische gemeenteraadspolitiek en presentatie- en publiciteitsvaardigheden die de emancipatiewerksters van CPN, PPR en PSP aanbieden;
 - meedoen met het „raadsobservatieteam” dat tijdens raadsvergaderingen in Helmond strategieën af gaat kijken van mannen om aan het woord te komen en te blijven;
 - een tijdje meelopen met een ervaren raadvrouw in een nabij gelegen stad;
 - deelnemen aan de vergaderingen van de combinatie waar het gemeentelijk beleid doorgenomen wordt;
 - gaan praten met de ervaren mensen van de PPR in Helmond;
 - Eventueel ook gaan praten met een CDA-vrouw in de Helmondse raad die nog enigszins op emancipatie aan te spreken is.
- Al in dit stadium vrouwen zoeken voor een steungroep en een eventuele steunfractie. In de samenstelling van de lijst rekening houden met eventuele vervanging of duo-raadslidmaatschap, zodat er ook na wisselingen mensen overblijven die goed kunnen samenwerken en emancipatiegericht zijn.
- Mogelijkheden in de Helmondse raad voor duo-lidmaatschap uitzoeken, als dit niet al gedaan is.

Het klimaat binnen de combinatie lijkt gunstig voor een vrouwelijke lijsttrekker. Een vrouw is voorzitter van de combinatie. De CPN-afdeling heeft ook een vrouw als voorzitter. Bij de PPR zit een vrouw die ervaring heeft met raadswork. Twee actieve mannen in de combinatie ondersteunen emancipatie-zaken actief.

In Gemert zit een emancipatiesteunpunt en er is contact met emancipatiewerksters in dienst van omringende gemeenten. En dan is er nog de CDA'ster in de raad van Helmond die wel op vrouwenpunten aan te spreken is. Al die vrouwen en mannen kunnen te zijner tijd ingeschakeld worden bij de uitvoering van de voorbereidingen van een vrouwelijke lijsttrekker van de combinatie.

de CPN. De aanwezigen was gevraagd mee te doen aan de nieuwe quiz in deze jongerenkrant.

Niemand van de aanwezigen behaalde voldoende punten, om zich een jonge dynamische en energieke communist te noemen. Twee aanwezigen kwamen daar dicht in de buurt en werden in de bloemetjes gezet.

Nadat de vergaderzaal was omgebouwd tot kantine en iedereen de inwendige mens versterkt had, werd het ontwerp-jongerenprogramma besproken.

Kortom een geslaagde dag, waarbij het jongerenoverleg soms op een „jongens” overleg begon te lijken. Meiden, waar blijven jullie?

De Wrijving verschijnt 4 maal per jaar en is een uitgave van de CPN-jongeren. Exemplaren van het nieuwste nummer (gratis) zijn te verkrijgen bij de afdeling voorlichting en propaganda van de CPN, Hooft Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam. Tel: 020-239704 toestel 10.

„foto De Waarheid”

cpn jongeren-overleg van start

door siem van der helm

Het jongeren-overleg van de CPN is nieuw leven in geblazen. Dat is het belangrijkste resultaat van de goed bezochte jongerenbijeenkomst op 18 september 1988 in Utrecht. De meesten waren al lid en ze kwamen uit Utrecht, Drachten, Heerenveen, Krommenie, Rotterdam, Zwolle, Amsterdam, Haarlem en Deventer. Een nieuw nummer van de CPN-jongerenkrant werd in Utrecht gepresenteerd en aan het eisenprogramma van CPN-jongeren wordt de laatste hand gelegd.

opvang

De bijeenkomst startte met een discussie over het nut van een eigen plek van jongeren in de partijorganisatie. Duidelijk is, dat jongeren in de CPN geen eigen organisatie willen. Wel vinden de jongeren het nodig, een eigen mogelijkheid te hebben voor overleg, voor het uitwisselen van ervaringen, om er voor te zorgen dat er een krities jongerenorgaan naar het optreden van de partij en haar politiek kijkt en voor de opvang van jongeren in de CPN. Om naar buiten toe te laten zien, dat de CPN geen partij van alleen ouderen is, is er een eigen jongerengeluid nodig middels De Wrijving.

onrustig

Over de plannen van de regering Lubbers voor jongeren, werd gediscussieerd aan de hand van inleidingen van Maarten Udo, bestuurslid van de LSVB en Ron Blom, bestuurder van de Jongerenbeweging FNV. Zij gaven een helder beeld van de gigantische bezuinigingsoperatie, die het kabinet voor studerende, werkende en werkloze jongeren wil doorvoeren. Veel acties staan voor dit najaar op stapel.

jong, dynamisch en energiek

Hoogtepunt was de presentatie van een nieuw nummer van De Wrijving, jongerenkrant van

vijf richtlijnen voor vrouwen

door

jeannette van beuzekom

De Stichting Burgerschapkunde/Nederland Centrum voor Politieke Vorming heeft een boekje uitgegeven over de vijf EG-richtlijnen inzake Gelijke Behandeling van mannen en vrouwen. De schrijfster is Annemiek Onstenk, CPN-vrouw en medewerkster van de GRAEL fractie in het Europese parlement, waarin ook het Groen Progressief Akkoord is opgenomen. Het boekje legt uit wat de positie en de bevoegdheden zijn van het Europees parlement, De Europese commissie, de raad van ministers, het hof van justitie en welke rol de parlementscommissies spelen, met name de commissie Rechten van de vrouw, waar Hedy d'Ancona voorzitter van is.

EG-richtlijnen komen tot stand na lange procedures. Richtlijnen zijn de meest bindende uitspraken die de EG kan doen. De lidstaten moeten ze binnen een bepaalde termijn in hun nationale wetgeving hebben opgenomen. Nationale wetten die in strijd zijn met een EG-richtlijn moeten worden aangepast of nietig verklaard. Doet een land dat niet, dan wordt het op de vingers getikt door de Europese commissie, en als dat niet helpt, door het hof van justitie. Maar daar kunnen jaren overheen gaan.

In totaal zijn er trouwens ruim 2000 richtlijnen. Minder bindend zijn aanbevelingen en memoranda. Zij hebben geen wetskracht en kunnen dus niet gebruikt worden om juridisch zaken af te dwingen.

De eerste drie richtlijnen inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen zijn inmiddels in werking. Dat betekent dat de termijn waar zij in nationale wetgeving moeten worden omgezet, is verstreken.

- de eerste richtlijn: gelijke beloning van mannen en vrouwen
- de tweede richtlijn: gelijke behandeling in het arbeidsproces (waarbij positieve actie uitdrukkelijk is opengelaten als vrouwen een achterstand hebben in bepaalde opleidingen of beroepen)
- de derde richtlijn: gelijke behandeling in de sociale zekerheid.

Dit is de richtlijn waar staatssecretaris De Graaf zo'n moeite mee heeft. Het betreft hier alleen wettelijke sociale zekerheidsregelingen zoals WW, WWV, WAO, AOW (voor ziekte, invaliditeit, ouderdom, arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid). Dus niet de pensioenen en niet de bijstand tenzij die een aanvulling is op of vervanging voor een van de eerder genoemde regelingen.

Twee richtlijnen zijn wel aangenomen, maar de termijn waarop ze in nationale wetgeving moeten worden omgezet, loopt nog. Dat zijn:

- de vierde richtlijn: gelijke behandeling in beroepsregelingen
- de vijfde richtlijn: gelijke behandeling van zelfstandigen.

Bij de beschrijving van de richtlijnen komen ook de adders onder het gras tevoorschijn. Zo is de richtlijn over gelijke beloning goed te handhaven als mannen en vrouwen precies hetzelfde werk doen. Maar dat typische vrouwenberoepen lager betaald worden dan typische mannenberoepen is hiermee niet aan te pakken.

Er is nog lang niet genoeg geregeld, vinden een heleboel vrouwen. Wat er nog meer aan wensen bestaat, bespreekt de schrijfster in een „Verlanglijst”. Het laatste deel van het boekje is gewijd aan de effecten van de richtlijnen op de Nederlandse situatie.

Het boekje is prachtig uitgevoerd, mooie layout, veel foto's. Het kost bijna niets: f 2,50 exclusief porto. Bestellen dus bij: Stichting Burgerschapkunde, postbus 349 2300 AH Leiden. Tel. 071 - 121841

berichten uit de afdelingen

Deze maand zijn er niet zoveel berichten uit de afdelingen als in andere maanden, omdat er weinig materiaal is toegestuurd. Blijkbaar is de „produktie” na de zomermaanden nog niet op gang gekomen. Uit de ledenberichten die wel zijn ontvangen blijkt dat veel afdelingen nieuwe vergaderingen voorbereiden. Berichten uit de afdelingen, persberichten, en andere regionale partij-mededelingen kunnen worden gestuurd naar: CPN ledenkrant, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam.

ouderenbeleid in brabant

De fractie van Links Brabant in Provinciale Staten is bezig met de voorbereiding van een eigen nota over het „ouderenbeleid”. Dat als een reactie op de plannen van het provinciebestuur, dat van plan is nogal wat bezuinigingen door te voeren. De eigen nota wordt in het najaar gepresenteerd. Eerder dit jaar publiceerde Links Brabant al een eigen nota over het openbaar vervoer in de provincie. Daarin is opgenomen de aanleg van tram-lijnen tussen Breda, Tilburg en Den Bosch, en een verbeterde busverbinding in oostelijk Brabant. In het fractiebulletin van deze maand wordt aan die twee nota's enige aandacht besteed.

afdelingsleven

Vorig jaar werden de CPN-afdelingen Oost en Centrum in de stad Utrecht samengevoegd.

Een nieuw afdelingsbestuur stelde zich tot taak het afdelingsleven nieuw leven in te blazen. Uit een overzicht van de activiteiten van het afgelopen jaar, dat is gepubliceerd in het afdelingsblad ABC, lijkt het afdelingsbestuur daar niet echt tevreden over. Aan de andere kant blijkt dat de afgelopen maanden tal van activiteiten in de afdeling op poten zijn gezet, en dat de contacten met de leden weer zijn verstevigd. Eind september heeft de afdeling Centrum/oost daar een ledenvergadering over gehouden.

fietsen voor nicaragua

Voor Nicaragua is al enkele maanden een fietsen-actie aan de gang. Om de transportproblemen in het land op te lossen probeert de solidariteitsbeweging fietsen te sturen. Ter financiering daarvan worden her en der in

Nederland gesponsorde fietstochten gehouden. Delft heeft een stedenband met Esteli in Nicaragua. Dus kan Delft er niet omheen aan die actie mee te doen. In het CPN-ledenbericht van Delft wordt daarom een uitvoerig uitleg van de actie gegeven, uiteraard gekoppeld aan de oproep om aan de fietstocht mee te doen.

kameraadje

De CPN-afdeling Nijmegen heeft in korte tijd twee edities van het ledenblad Kameraadje moeten verspreiden. Eerst eentje met de uitnodiging en het materiaal voor de CPN-afdelingsvergadering die begin september werd gehouden, en vlak daarna ééntje met het materiaal van de gecombineerde gemeenteraadsfractie. Eind september legde de PSP-CPN-PPR-fractie in een gezamenlijke ledenvergadering verantwoording af over het gevoerde beleid.

partijcongres in 1935

In De Dijk, het blad van het CPN-distrikt Rotterdam, schrijft Teun Twigt een brief over de naam van de CPN. Na de oprichting van de partij is lange tijd sprake geweest van de CPH, de Communistisch Partij Holland. Teun Twigt wijst erop, dat het partijcongres in 1935 nadrukkelijke besluiten heeft genomen over de naam van de partij.

werkbezoek in belgië

De fractie van Links Brabant in Provinciale Staten heeft voor de zomermaanden een werkbezoek gebracht aan België. Daarin wordt in het fractiebulletin verslag van gedaan. De provinciefractie heeft ondermeer overleg gevoerd met Agalev-vertegenwoordigers. Ook is uitgebreid stilgestaan bij de kernenergieproblematiek in België. Tweederde van de Belgische electriciteit is daarmee besmet. De Brabanders hebben zich ook laten informeren over de manier waarop ook het Nederlandse bedrijfsleven gevaarlijk afval dumpst in Vlaanderen.

jaarverslag r'damse fractie

De gemeenteraadsfractie in Rotterdam van PSP/CPN/PPR/SAP heeft een uitgebreid jaarverslag over het afgelopen jaar samengesteld. Dat is deze maand meegestuurd met het CPN-distriktbericht De Dijk. Het verslag is op een gezamenlijke ledenvergadering eind september besproken. Daarbij is vooral de strategie voor de komende tijd besproken, gericht op wat genoemd wordt een radicale stadspolitiek.

cpn-archief door „van bron tot boek” nu toegankelijker

overzicht van bronnenmateriaal

door iede de vries

Van één geordend, makkelijk toegankelijk archief over het verleden van de CPN is nog lang geen sprake. Dat wordt nogmaals duidelijk door de publicatie van het naslagwerk „Van Bron tot Boek”, dat onlangs is verschenen. Daarin wordt beschreven welk historisch materiaal er is van en over de CPN, en waar zich dat materiaal bevindt.

Archiefmateriaal over de partij is ondergebracht in vier belangrijke archieven: bij het Instituut voor Marxisme-Leninisme in Moskou, bij het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis (IISG) in Amsterdam, bij het documentatiecentrum van De Waarheid, en in het eigen CPN-archief.

Een deel van het M-L-instituut in Moskou is in copie-vorm ook te vinden bij het IISG, maar een ander deel bevindt zich nog in Moskou. Over dat deel worden nog besprekingen gevoerd om dat ook in Nederland toegankelijk te maken. Daarnaast heeft het IISG eigen materiaal. Bovendien heeft het Documentatiecentrum van De Waarheid archiefmateriaal, dat in de andere drie archieven niet aanwezig is. Het partijbestuur besloot in 1982 het archief van de partij ook toegankelijk te maken. Er is toen een archiefcommissie ingesteld om het te beheren.

cahiers

Een groot deel van het archief over de CPN is de laatste jaren bewerkt door een werkgroep

van het IPSO, die een tiental „cahiers over de geschiedenis van de CPN” heeft gepubliceerd.

Samen met medewerkers van het IISG heeft die werkgroep nu het boek „Van Bron tot Boek” samengesteld. Daarin is beschreven welk materiaal er is, wáár het zich bevindt, bij welke andere partijzaken het aansluit, alsmede materiaal dat óver de CPN gaat. Uit de archiefbeschrijving is duidelijk geworden dat van het vooroorlogse archief vrijwel niets bewaard is gebleven. Ook uit de jaren vijftig is er weinig materiaal. Grote delen van het materiaal zijn afkomstig van schenkingen van personen, afdelingen, distrikten en groepen. Volgens het boek moet er nog veel CPN-materiaal liggen bij mensen thuis, of bij vroegere bestuursleden van partij-organisaties. De samenstellers van het boek doen een beroep op die mensen hun archiefmateriaal af te staan.

In het boek is het reglement opgenomen dat de CPN hanteert voor het gebruik van het archiefgedeelte van de partij. Verzoeken om inzage moeten tot die commissie worden gericht.

inhoudsopgave

De samenstellers van „Van Bron tot Boek” wijzen er op, dat het archief van de laatste jaren nog niet geordend is, zodat nog niet precies bekend is wat er over die jaren in zit. Ook is niet bekend, wat er precies over de CPN in archieven zit bij andere (overheids?)-organisaties en instellingen.

„Van Bron tot Boek” is niet zozeer een boek om te lezen, maar is meer een inhoudsbeschrijving van het bestaande materiaal, inclusief tabellen, namenoverzichten e.d. Toch levert het boek voldoende interessante leesstof. Zo wordt zonneklaar duidelijk hoe internationaal de partij is in haar activiteiten. Of het nu gaat om de Indonesische vrijheidsstrijd, de kwestie Nieuw-Guinea, de ontwikkelingen in de Sowjet-Unie of de Spaanse burgeroorlog, overal vind je redevoeringen, publicaties, affiches en bestuursbesluiten. Teveel om op te noemen. Ook over ontwikkelingen in de partij sta je er van versteld hoeveel partijleden en niet-partijleden brieven en verklaringen hebben geschreven over vrijwel alle ontwikkelingen binnen en buiten de partij. Daarbij wordt duidelijk dat er kwesties zijn geweest die nu nog bekend zijn, als zaken die geheel in de vergetelheid zijn geraakt.

„Van Bron tot Boek” is een uitgave van IPSO en IISG, en heeft als ondertitel „apparaat voor de geschiedschrijving van het communisme in Nederland”. Het boek is gedrukt bij Heiermann in Amsterdam, en is samengesteld door Hansje Galesloot, Marc Kropman, Johan Wickel en Joost Wormer. Het boek is te koop in de boekhandel.

uitgeverij pegasus

Nieuw met bijlage! De achttiende druk van Het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels

140 jaar na de eerste publicatie in 1848 — en het 70ste jaar in het bestaan van de CPN — verschijnt nu de 18e druk van het Manifest bij Pegasus. Voor het éérs vergezeld van een bijlage, met een historisch overzicht van alle in Nederland verschenen uitgaven van deze beroemde klassieke tekst!

112 blz. + bijlage, slechts f 10,-.

Tegelijk met de viering van het 70-jarig bestaan van de CPN zijn in de Sowjet-Unie bij uitgeverij Progres twee interessante boekjes in de Nederlandse taal verschenen:

Briefwisseling van Lenin met Hollandse communisten

Een klein boekje met 25 brieven die werden gewisseld tussen Lenin en David Wijnkoop, Herman Gorter en Henriëtte Roland Holst. 80 blz., f 4,-.

C. G. Bauman: De Tribunisten

Een uitvoerige studie van de bekende Russische historicus over de marxistische groepering rond het sociaal-democratisch weekblad De Tribune, die in 1909, na de scheuring in de SDAP, de Sociaal-Democratische Partij oprichtte, waaruit in 1918 de CPN voortkwam. 224 blz., f 15,-.

Verkrijgbaar bij Pegasus, en overal in de betere boekhandel.

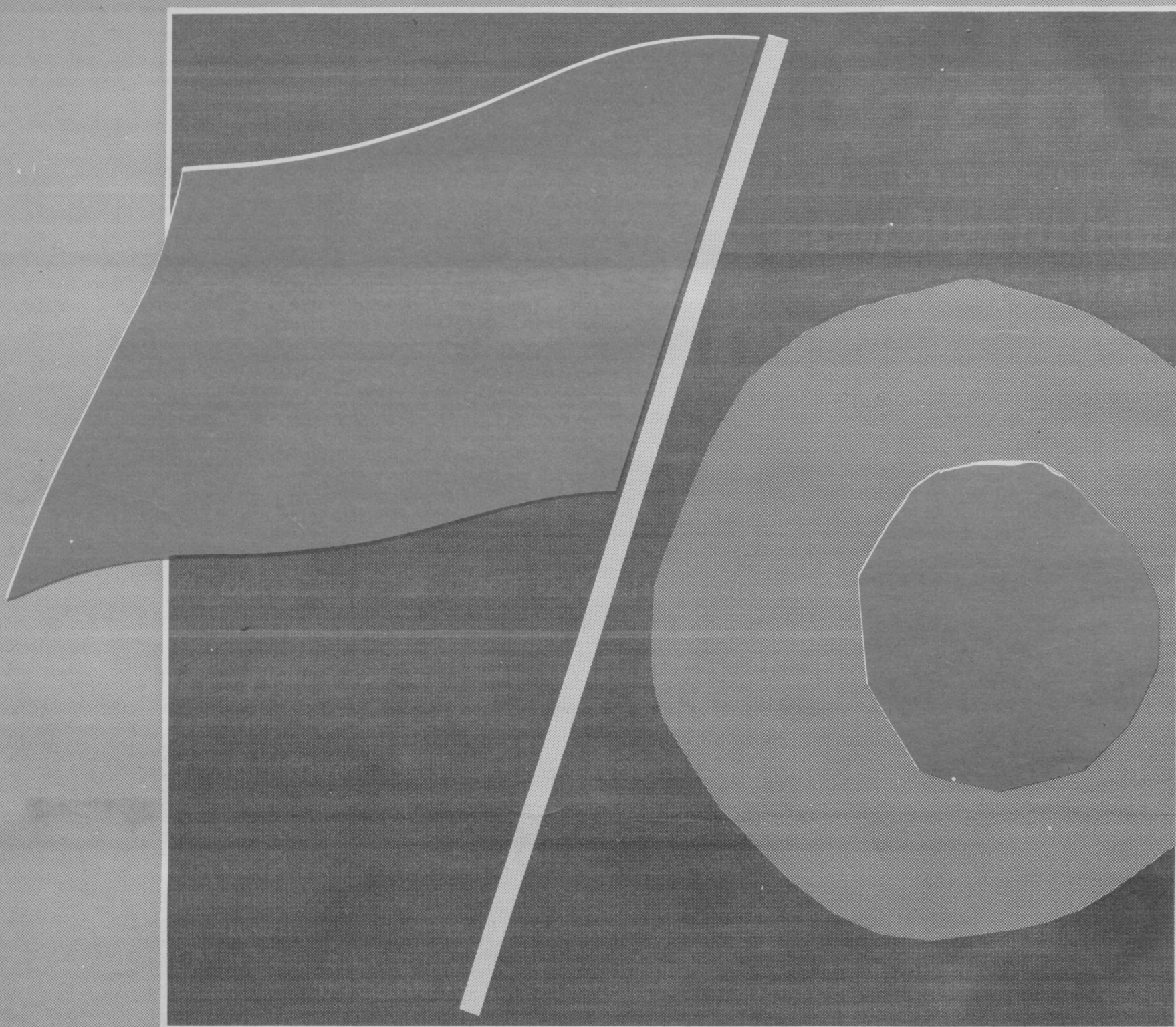
informatiegids van GRAEL

De GRAEL-groep in het Europees parlement heeft onlangs een (Engelstalig) fractieboekje samengesteld, waarin de samenstelling, doelstelling, standpunten en werkwijze van de GRAEL worden toegelicht. De GRAEL staat voor Groene Alternatieve Europese Link. Elf Euro-parlementariërs van vier landen werken er in samen: 7 Westduitse Grünen, 2 Nederlandse GPA'ers, één Belgisch AGALEV-lid,

en één Italiaan van Democrazia Proletaria. Uit het boekje wordt niet alleen duidelijk waarom de elf Euro-parlementariërs een stem aan de oppositie binnen het EG-gebeuren willen geven, maar ook op welke terreinen ze dat vooral doen. Er wordt niet alleen weergegeven welke belangrijke EG-besluiten zijn genomen, maar ook wat de invloed van de GRAEL-groep erop is geweest. Tot slot is een overzicht opgenomen van de belangrijkste amendementen, resoluties en rapporten die zijn ingebracht. Het boekje is aan te vragen bij het Groen Progressief Akkoord, Nieuwe Looiersstraat 45, 020 - 245515, Amsterdam.

„de GRAEL fractie”

1918

1988

Zeventig jaar CPN

Manifestatie 30|10 Meervaat, Amsterdam **WORDT LID**

pag. 2 - Europese verkiezingen
CPN en modernisering kernwapens

pag. 3 - positieve aktie in de CPN
CPN-kernpuntenprogramma

pag. 4 - foto-impressie CPN-manifestatie
en 5 mijn verhaal over de CPN

pag. 6 - CPN-vrouwen

pag. 7 - berichten uit de afdelingen
PPR en gezondheidszorg

pag. 8 - het portret
- CPN-jongeren.

november 1988 nr. 7

geen nieuwe kernwapens, maar verdere kernontwapening!

door siem van der helm

Het partijbestuur van de CPN heeft haar ernstige verontrusting uitgesproken over de plannen van de Navo tot modernisering van zijn kernbewapening. Het CPN-bestuur besprak de ontwikkelingen in de Navo, naar aanleiding van de onlangs in Scheveningen gehouden Navo-bijeenkomst. In vervolg op de oproep van CPN-voorzitter Elli Izeboud, die zij deed op de grote manifestatie op 30 oktober in De Meervaart, roept het partijbestuur CPN-afdelingen op, samen met bondgenoten in de vredesbeweging nieuwe activiteiten te ondernemen. Woedend is de CPN over het optreden van de

nieuwe minister van defensie, de VVD'er Bolkenstein. Hij trad op als actief pleitbezorger van de modernisering, terwijl uit een recent onderzoek nog gebleken was, dat 62% van de Nederlandse bevolking de modernisering van de hand wijst. De CPN vindt dat het optreden van Bolkenstein op z'n minst vragen oproept. Bij de presentatie van de miljoenennota, sprak de regering nog terughoudendheid uit. De CPN vraagt zich af sinds wanneer de regeringsopstelling zo radicaal is veranderd, zonder dat daarover in het parlement gesproken is?

Zie ook pagina 2.

cpn-bestuur akkoord met „regenboog”

door siem van der helm

Het partijbestuur van de CPN heeft zich op 6 november 1988 uitvoerig beraden over het voorgestelde akkoord, dat bereikt is tussen onderhandelingsdelegaties van de partners in het huidige Groen Progressief Akkoord (GPA) ten behoeve van de deelname aan de komende Europese verkiezingen. In maart 1988 sprak de partijconferentie van de CPN de wens uit om de samenwerking in de bestaande coalitie voort te zetten en zo mogelijk te verbreden. Het partijbestuur stemt in met de kandidatenlijst zoals die is overeengekomen, met de nieuwe naam „Regenboog” en met het voorgelegde verkiezingsprogramma.

kritische kanttekeningen

In de vergadering van het partijbestuur werden kritische kanttekeningen geplaatst bij de tekst van het akkoord inzake de (nogal magere) beoordeling van de partners in het bestaande samenwerkingsverband en inzake de daarvan

afgeleide (nogal negatieve) motivering voor verbreding met onafhankelijken. Tegelijkertijd zal in een vervolgzitting de verdere uitwerking van het akkoord besproken worden: de nadere invulling van de kandidaten-

vervolg op pag 2

cpn-ledenwerfaktie gaat door!

Er komt meer vaart in de ledenwerfaktie. Meldde we eind september een stand van 90, na de manifestatie was ie opgelopen tot 146. Distrikt Friesland heeft zich nu ook bij de distrikten geschaard, die het streefaantal binnen hebben. Vecht-IJsseldelta is er bijna en Amsterdam, Gelderland en Den Haag gingen flink vooruit.

DISTRICT	STAND PER 2-11-1988
Amsterdam	37
Brabant-Oost	3
Brabant-Rest	2
Drente	-
Friesland	16
Gelderland	15
Gooi/Eemland	1
Groningen	6
Den Haag	19
Kennemerland	8
Lelystad	-
Limburg	7
NrdHoll. Nrd	9
Rotterdam	3
Twente	7
Utrecht	3
Vecht/IJ. delta	6
Deventer	1
Zaanstreek	1
Zeeland	2
Totaal	146

cpn-manifestatie groot succes

Ruim 2000 aanwezigen konden we noteren op de CPN-manifestatie in verband met het 70-jarig bestaan.

De Meervaart was te klein. Twaalf aanwezigen meldde zich als lid van de CPN en enkele duizenden guldens werden overhandigd, voor de campagne f 70.- voor 70 jaar. Felicitaties ontving het partijbestuur van de FNV, PvdA, PPR, PSP en EVP.

cpn publiceert „manifest voor een werkelijk sociale politiek”

In haar vergadering van 15 oktober 1988 heeft het partijbestuur van de CPN besloten tot publicatie van een sociaal kernpuntenprogramma. De publicatie van dit program is een van de activiteiten in het kader van de voorbereiding op de komende Tweede Kamerverkiezingen, waartoe het partijbestuur al voor de zomervakantie besloten had. Op pagina 3 van deze CPN-ledenkrant is de

Van CPN-afdelingen uit o.a. Amersfoort, Nijmegen, Heerhugowaard en Wormer. Van het landelijk WAO-beraad, DISK-Amsterdam, de LKG en het ANJV. Van het Uruquay-comité, het Angola-comité, de Filippijngroep Nederland en de Volksfedaan uit Iran. Van Indonesische communisten, de Verenigde Turkse Communistische Partij en de communistische partijen uit Bulgarije en Noord-Korea.

publicatie over dit programma overgenomen uit De Waarheid van dinsdag 24 oktober 1988.

Inmiddels is het programma ook als brochure uitgegeven. Deze brochure kost f 0,50. Door storting van f 1,70 (incl porto) op giro 612991 t.n.v. brochurehandel CPN o.v.v. „sociaal kernpuntenprogram”, ontvangt u de brochure thuis.

Op pagina 4 en 5 van deze CPN-Ledenkrant een foto-impressie van de manifestatie en de gepresenteerde inzendingen van „Mijn verhaal over de CPN”.

Aan de redevoering van CPN-voorzitter Elli Izeboud is in de media veel aandacht besteed. Haar toespraak op de manifestatie zal binnenkort in z'n geheel in brochurevorm verschijnen.

donatiefonds van de cpn postgiro 511002

t.n.v. alg. penm cpn,
hoogte kadijk 145,
1018 bh amsterdam

U kunt donateur worden door de CPN te machtigen maandelijks een vast bedrag van uw bank- of girorekening af te schrijven. (Machtigingsformulieren zijn verkrijgbaar bij het district of afdeling, of bij het partijbestuur).

Als automatische incassodoneur ontvangt u, bij een minimumdonatie van f 2,50 per maand, als „tegenprestatie” de CPN-ledenkrant.

Als u de voorkeur geeft aan kontante betaling is dat ook mogelijk. Een eenmalige donatie geven kan natuurlijk ook. Daarvoor kunt u een bedrag storten op de girorekening van het Donatiefonds van de CPN.

Voor nadere informatie kunt u bellen naar afdeling financiën van de CPN, telefoon 020-262565 of 239704.

„regenboog” akkoord

vervolg van pag 1

lijst; de positie van onafhankelijken binnen het akkoord; de preciese structuur van de Regenboog-coalitie en de toonzetting van de verkiezingscampagne.

eigen inzet

Voorafgaande aan de besluitvorming van het nieuwe akkoord voor de Europese verkiezingen formuleerde het CPN-bestuur de inzet van de partij over de actuele ontwikkelingen in de EG en de komende verkiezingen.

Het gaat de CPN daarbij om:

- versterking van de democratie in ondernemingen, op lokaal, regionaal, nationaal en Europees niveau.
„Medezeggenschap in de EP op alle niveau's.”
- Grensoverschrijdende samenwerking om grote problemen aan te pakken, te beginnen met de milieuvervuiling.
„Een schone EG.”
- Bescherming van mensen tegenover de kapitalistische ondernemers, dus optrekken naar boven, waar het gaat om gelijke behandeling, sociale zekerheid en arbeidsvoorwaarden.
„Een sociale EG.”
- Geen Europese atoommacht en militaire integratie; optreden voor initiatieven, gericht op ontspanning.
„Een vredelievende EG.”
- Actief gezamenlijk optreden tegen racisme, fascisme en anti-semitisme.
„Een EG zonder discriminatie.”

Het CPN-bestuur organiseert in de komende weken een informatieronde aan de distrikten over de eigen inzet en de onderhandelingsresultaten.

bereikbaarheid landelijk secretariaat cpn

maandag	9.00 tot 16.00 uur
dinsdag	9.00 tot 21.00 uur
woensdag	9.00 tot 21.00 uur
donderdag	9.00 tot 21.00 uur
vrijdag	9.00 tot 16.00 uur

colofon

Donateurs ontvangen het blad per post (donaties op giro 511002 t.n.v. Alg. Penm. CPN).

Eindredactie: Siem van der Helm

Redactie: Kees van de Berg
Jeannette van Beuzekom
Wil Evers
Elly van Eyck
Iede de Vries

Redactiesecretariaat:
Hoogte Kadijk 145,
1018 BH Amsterdam,
tel. 020 - 26 25 65 (tst. 10)

Druk: Dijkman

Het volgende nummer verschijnt
16 december 1988.
Kopij inleveren voor 2 december.

navo omzeilt inf-akkoord.

positie bolkestein roept vragen op

Het INF-akkoord is in Nederland met grote instemming begroet. Een recent opinie-onderzoek laat zien dat 62% van de bevolking de zogenaamde „modernisering”, dus de productie van nieuwe kernwapens, van de hand wijst. In het verlengde van het INF-akkoord hopen zeer velen dat nu eindelijk de kernontwapening wordt voortgezet.

De CPN is daarom verontrust over de plannen van de Navo tot modernisering van zijn kernbewapening en woedend over het optreden van minister van defensie Bolkestein op de bijeenkomst van de Nucleaire Plan Groep van de Navo in Scheveningen.

De Navo-top wil het INF-akkoord van 8 december 1987 kennelijk omzeilen en de wapenwedloop voortzetten. De Nederlandse regering heeft deze opstelling van met name de Verenigde Staten en Groot-Brittannië rugdekking gegeven.

omzeilen in inf-akkoord

Uit Navo-nota's blijkt dat een combinatie van nieuwe kernwapensystemen de functie moet overnemen die voor het INF-akkoord was toebedacht aan de te land gestationeerde kruisen Pershing II-raketten.

De V.S. zullen nieuwe lange-afstandsbommenwerpers in Engeland plaatsen (F111, F 15E), die de Sowjet-Unie met kruisraketten kunnen bestrijken. Daarnaast zullen de V.S. kruisraketten plaatsen op onderzeeërs in de Europese wateren, waarbij gedacht wordt aan een (gedeeltelijk) Navo-commando.

De Europese Navo-landen moeten hun nucleair geslacht verbeteren (waarvan de V.S. voorlopig de neutronkoppelen bewaart), de nucleaire raketten van korte reikwijdte zoals de Lance (120 km) moeten worden opgerekt tot juist onder het plafond van het INF-akkoord (500 km) en de F-16-vliegtuigen moeten worden voorzien van kruisraketten.

Op die manier moeten de wapens, die door het INF-akkoord van het Westeuropese vaste land zijn verwijderd, door de lucht en via het water opnieuw hun rol in de kernwapenwedloop gaan spelen.

geen overeenstemming in de navo:

De Navo-ministers bereikten geen overeenstemming over de moderniseringsplannen, ook al kraaide VVD-minister Bolkestein „dat er geen enkel dissident geluid vernomen was”. Traditioneel is er al het verzet van kernwapenvrije Navo-landen zoals Denemarken en Griekenland. Verder is bekend dat er thans in de Bondsrepubliek tot in de Bondsdag toe een politieke meerderheid bestaat voor het verwijderen van de tactische kernwapens conform de „derde nul-optie” van Gorbatsjow. Maar daar

voorlopige opbrengst: meer dan 30.000 gulden

De oproep van enige tientallen partijleden om de CPN te feliciteren met het zeventigjarig bestaan door zeventig gulden over te maken, is niet aan dovemansoren gericht geweest. Honderden leden en sympathisanten hebben er gevolg aan gegeven.

De ruimte in het Ledenblad laat het niet toe alle giften te verantwoorden. Dit gebeurt in gedeelten in De Waarheid.

De stand per 4 november is geworden f 32.263,20. Mede hierdoor is het zeventigjarig bestaan een groots gebeuren geworden.

Verdeeld over de districten komt het geld uit:

Amsterdam.....15.864.-	Groningen..... 700.-	Twente..... 140.-
Brabant-Oost..... 210.-	Den Haag..... 2.380.-	Utrecht..... 1.707.-
Brabant-Rest..... 346.-	Kennemerland.... 880.-	Vecht/IJ.delta..... 640.-
Drenthe..... 165.-	Lelystad..... 218.-	IJsselstreek..... 95.-
Friesland..... 665.-	Limburg..... 420.-	Zaanstreek..... 1.350.-
Gelderland..... 2.300.-	N.H.N..... 1.490.-	Zeeland..... 350.-
Gooi/Eeml..... 615.-	Rotterdam..... 1.278,20	Diversen..... 450.-
		Totaal..... 32.263,20

kwam nu ook nog de afkeuring bij van de zijde van de Belgische regering. Minister Coëme verklaarde het van de gekke te vinden nu al weer tot een nieuwe golf van kernwapens te besluiten, terwijl het onderhandelingsproces nog moet beginnen. De Belgische minister onthield zijn goedkeuring aan de modernisering, en stemde evenmin in met de zinsnede dat kernwapens „een blijvende rol” spelen in de verdediging van West-Europa.

De Nucleaire Plan Groep besloot toch verder te werken aan de voorbereiding van de modernisering van de kernwapens, zonder dat er een politiek besluit tot plaatsing of productie is genomen. Sommigen kondigden aan dat in de zitting van lente 1989 een besluit geforceerd diende te worden.

bolkestein en de tweede kamer:

De CPN is woedend over het optreden van de nieuwe minister van defensie Bolkestein. Hij trad als vertegenwoordiger van de Nederlandse regering op als een actief pleitbezorger van de modernisering. Hij ging zo ver zijn Belgische collega te schofferen, die bezwaren tegen de modernisering aanvoerde. Bezwaren, die niet alleen bij een meerderheid van de Belgische bevolking leven maar ook bij een meerderheid van de Nederlandse bevolking. Het lijkt wel alsof een elf jaar lang proces van massale bewustwording rond de kernbewapening aan deze houwdegen voorbij zijn gegaan. Het optreden van Bolkestein roept op zijn minst vragen op. Uit de regeringsverklaring op Prinsjesdag spreekt terughoudendheid rond de modernisering. Sinds wanneer is deze opstelling zo radicaal veranderd? En als dat standpunt van de regering veranderd is, hoe is het dan mogelijk dat de Tweede Kamer daarvan niet op de hoogte is? Ook als de heer Bolkestein maar net begonnen is, zal hij toch weten dat er zoiets bestaat als een parlementaire controle op het optreden van bewindslieden?

ontwapening:

Voor het opjagen van de wapenwedloop door de Navo kunnen nu geen praatjes over het Russische gevaar verkocht worden. Integendeel, van de zijde van het Warschau-Pact liggen er concrete ontwapeningsvoorstellen. Er ligt een derde „nul-optie”, die de tactische kernwapens uit Europa wil verwijderen. Er ligt een voorstel tot het wegwerken van onevenwichtigheden in de (conventionele) bewapening naar

het laagste niveau in een van beide bondgenootschappen. Er ligt een voorstel tot een effectief verbod op nucleaire, chemische en biologische wapens. Er is een voorstel voor een omvattend kern-stopverdrag. Er is de bereidheid van het Warschau-Pact om in te gaan op alle mogelijke voorstellen tot wederzijdse controle en inspectie.

De wapenwedloop wordt onverminderd door de Navo voortgezet, ook al heeft het Warschau-Pact publiekelijk aangekondigd uit de race te willen stappen. Open en bloot liggen imperialistische oogmerken en de belangen van het wapenkapitaal op tafel.

En tegelijk heeft de overbewapening al krankzinnige vormen aangenomen. Ieder mens op elke plek op aarde kan al honderden keren nucleair, chemisch, conventioneel, biologisch en bacteriologisch worden uitgeroeid. Mag het dan eindelijk eens een pietsje minder? En zou er dan niet eindelijk eens geld voor bewapening overgeheveld kunnen worden naar cultuur, onderwijs, uitkeringen, gezondheidszorg, inkomens, welzijn en ontwikkeling?

oproep:

Lukt het ons om het proces van het INF-akkoord voort te zetten en onomkeerbaar te maken? Of zullen de Carlucci's, de Thatchers, en de Bolkesteinen ons voor hun voldongen feiten kunnen plaatsen?

Het is nodig daarover te praten en ernaar te handelen. Om plaatselijk, regionaal, landelijk en internationaal de handen ineen te slaan. De coalities kunnen breder zijn dan ooit tevoren. Een signaal is reeds de afwijzing van de „modernisering” door de Raad van Kerken en de bisschoppen.

Op 8 december is het een jaar geleden dat het INF-akkoord is afgesloten. Die datum is een goede gelegenheid om gestalte te geven aan een brede aaneensluiting voor verdergaande kernontwapening. Wij roepen de afdelingen van de CPN op om activiteiten te ondernemen samen met de bondgenoten in de vredesbeweging, en daar een ieder bij te betrekken die mee wil doen.

**de tijd is rijp:
geen nieuwe kernwapens,
maar verdere kernontwapening!**

Partijbestuur CPN,
6 november 1988.

de waarheid blijft onmisbaar, elke dag en vooral in het weekeinde

De Waarheid blijft onmisbaar, elke dag. Daarom vragen we u ook abonnee te willen worden, niet alleen omdat we dringend abonnees nodig hebben, maar ook omdat we denken dat De Waarheid een specifieke rol vervult in ons land, waar een toenemende concentratie in media-land hand in hand gaat met een toenemende vervlakking.

De Waarheid verschijnt dagelijks met 8 pagina's, met een eigen specifieke selectie van het nieuws en veel aandacht voor de vele bewegingen die ons land ondanks alles toch rijk is. Op zaterdag met De Waarheid Plus, een speciale bijlage, met achtergronden, opinies, beschouwingen en plaats voor debat.

Word abonnee!

**Ja, ik word abonnee voor de hele
week/voor de vrijdag-zaterdagkrant***

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

* doorhalen wat niet gewenst is

Ik betaal o 21,60 per maand-incasso

(volledig abonnement)

o 64,80 per kwartaal-accept

(volledig abonnement)

o 7,90 per maand-incasso

(vrijdag/zaterdag abonnement)

Deze bon opsturen naar De Waarheid, antwoordnr. 2518, 1000 PA Amsterdam (postzegel niet nodig).
Of bel ons: 020-262565.

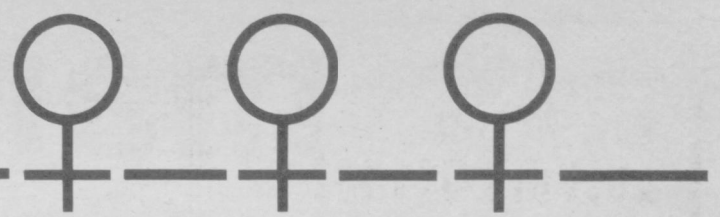
agenda

19 november
thema-conferentie GPA

24 november
landelijke studentendemonstratie

10 december
vergadering partijbestuur

16 december
verschijnt de nieuwe ledenkrant.

onze vrouwen in straatsburg

door marian kuijs

Op 14 en 15 september was een delegatie van de CPN op bezoek bij de fractie van het Groen Progressief Akkoord (GPA) in het Europees Parlement (EP). Ik sprak daar met Nel van Dijk, Europarlementariër, en met Annemiek Onstenk, lid van het Vrouwenburo van de GRAEL-fractie (Green Alternative European Link, de internationale fractie waar het GPA deel van uitmaakt, MK).

wat zijn nu precies jullie functies, en wat houden die in?

Nel: ik ben lid van het Europees Parlement namens het GPA en vanuit de CPN. Ik zit in de Commissie Rechten van de Vrouw en in de Sociale Commissie. Parlementsleden kunnen zitting nemen in één commissie. De vrouwencommissie is geen volwaardige commissie, wat als belangrijk onderdeel heeft, dat haar leden ook in andere commissies kunnen zitten en zo vorm kunnen geven aan de integratie van emancipatie en aan andere beleidsterreinen. Ik heb bijvoorbeeld ook een resolutie geschreven over de vervuiling van de Maas en over doortrekken van de TGV (de Franse supersnelle trein, MK) naar Nederland.

Buiten het EP zit ik in het bestuur van de Stichting tegen Vrouwenhandel. Het leuke van dat werk is dat het zoveel resultaat oplevert: de veranderde wetgeving en de arrestatie van handelaren zijn het gevolg van het harde werken van de Stichting.

Annemiek: Ik vorm samen met twee Duitse vrouwen het vrouwenburo van de GRAEL. Wij geven samen met Nel vorm aan de vrouwenpolitiek van de GRAEL. Mijn werkterrein is uitgebreid met andere onderdrukte groepen: homo's, lesbiënnes en transseksuelen. Hun posities hebben alles met elkaar en met vrouwenemancipatie te maken. Daarnaast houd ik me bezig met de nieuwe voortplantingstechnieken en de gevolgen daarvan voor vrouwen: reageerbuis-bevruchtingen en draagmoederschap. Wat activiteiten betreft organiseren we in januari vanuit de GRAEL een AIDS-konferentie in Brussel over dwangmatig testen en de internationale afstemming van beleid en wetgeving. Het bijzondere van de konferentie is dat we geen hoge heren uitnodigen, maar patiënten, activisten en solidaire dokters. Een paar jaar geleden hebben we het hoerengongres in Brussel meegeorganiseerd. Zwaartepunten in ons werk liggen bij gezondheid en seksualiteit en dat is om de volgende reden. Uitbuiting van vrouwen heeft volgens ons twee poten: arbeid en seksualiteit. Op arbeid wordt door het EP al veel gedaan; de GRAEL wil zich profileren op seksualiteit, dus met onderwerpen komen die nog geen topic zijn. Het rapport van Nel over vrouwen en gezondheid is ook een uitvloeisel van die activiteiten.

wat is volgens jullie de meerwaarde van het ep voor de vrouwenbeweging?

Nel: Met name met de richtlijnen gelijke behandeling die in het EP worden aangenomen schieten vrouwen in de samenleving op. Annemiek: De richtlijnen die nu aangenomen worden zijn niet zo vergaand. De belangrijkste zijn 10 jaar geleden aangenomen en die zijn nu in de lidstaten aan de orde. Gelijk loon voor gelijk werk bijvoorbeeld is nog niet gerealiseerd; in de voedingssector liggen de lonen van vrouwen zo'n 30% lager dan die van mannen. Dit geeft wel het betrekkelijke van de wetgeving aan. Nel: De richtlijnen op milieugebied worden nauwelijks nageleefd. Ze werken wanneer bewegingen ze aangrijpen om met een klacht naar de rechter te stappen. Direkte sankties zijn er niet.

wat zijn de leuke kanten van dit werk? waar halen jullie je inspiratie uit?

Nel: Het contact met actiegroepen als de DES-groep, de internationale kontakten, het feit dat vrouwen uit diverse landen verschillende akcenten leggen, dat geeft meerwaarde. En wat ik leuk vind is het vertalen van de eisen van de vrouwenbeweging, en andere bewegingen ook overigens, naar het EP. Annemiek: Wat Nel zegt, geldt voor mij ook wel; de kontakten en konfrontatie met vrouwen uit andere landen. En het is spannend om veranderingen te zien. Zo is op dit moment in Nederland het gezinsrecht het hete hangijzer, de positie van alleenstaande moeders en homo- en lesbiese paren. Nel: Het leuke is om vooroordelen op te ruimen, dat leidt tot verrassingen. Annemiek: Het schrijven van het boek over voortplantingstechnologieën vond ik inspirerend.

in een eerder gesprek liet nel vallen dat het woord lesbiësvies gevonden wordt in het ep. wat betekent dat?

In het EP wordt sterk gedacht in termen van het gezin als hoeksteen. Het leuke is wel dat tot voor kort niemand woorden als homoseksualiteit of quota* in de mond nam, en dat nu, doordat de vrouwencommissie de onderwerpen

afschaffing rijksbijdrageregeling emancipatiewerk

door marian kuijs

Gemeenten in Nederland die een emancipatienota en -begroting hebben, kunnen een beroep doen op de Rijksbijdrageregeling Emancipatiewerk: een fonds van de rijksoverheid voor gemeentelijke emancipatieactiviteiten voor vrouwen. De regeling is bedoeld om het gemeenten aantrekkelijker te maken met een emancipatiebeleid te komen, en zo mee te werken aan het opheffen van de achterstandssituatie van vrouwen.

Nu is de regering van plan die regeling met ingang van 1 januari 1989 — over een maand — op te heffen. Ze heeft met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en met het Interprovinciaal Overleg een centraal bestuursakkoord gesloten, waarin ze het eens zijn geworden over een aantal bezuinigingen. Met name moeten alle welzijnsgelden zonder enig oogmerk, dus zonder vermelding van een bestemming, direct in het gemeente- of provinciefonds gestort worden, inclusief het bedrag dat in de RBR-E beschikbaar was. Als dit plan inderdaad doorgevoerd wordt, betekent het dat het emancipatiewerk niet alleen met andere welzijnsvoorzieningen, maar ook moet concurreren met vele andere uitgavenposten van gemeenten en provincies, die bovendien door bezuinigingen getroffen worden. Dat is dus de nekslag voor de ontwikkeling van de vrouwenemancipatie. Zonder extra, gereserveerde, middelen blijft de achterstand en achterstelling van vrouwen be-

staan.

Uit een groot aantal verschillende hoeken is inmiddels protest aangetekend tegen dit voor-nemen van de regering. Onder andere de Christelijke Plattelandsvrouwenbond heeft opgeroepen protestbrieven aan Lubbers, De Koning en Brinkman en aan de Tweede Kamer te sturen. Daarnaast is een brede stuurgroep Emancipatiewet in het leven geroepen door een groot aantal vrouwenorganisaties van NVR tot Rooie Vrouwen. Deze groep heeft een initiatief-wetsontwerp gemaakt waarin wordt vastgelegd dat de regering elke vier jaar een emancipatie-activiteitenplan ter goedkeuring aan de Tweede Kamer moet voorleggen. Bovendien zou deze wet de financiering van die activiteiten moeten regelen. Of het initiatief het haalt, is afhankelijk van een Kamerlid dat zich opwerpt om het over te nemen. Tot nog toe heeft niemand dat gedaan.

regelmatig op de agenda zet, iedereen gewoon praat over quota, en dat zelfs bij de christendemokraten het woord homoseksualiteit genoemd mag worden. Lesbies mag tegenwoordig bij de socialisten ook wel genoemd worden. Overigens komen homo's onder de parlements-

leden en de tolken er niet voor uit. Bang om erop aangekeken te worden.

tot slot: hebben jullie nog een oproep voor de vrouwen in de cpn?

Jawel! Ten eerste: Meer vrouwen uit CPN, PPR en PSP op de lijst, 50% en ook in de kop! Verder moeten vrouwen de helft van de belangrijke posten opeisen in de partij. Ten tweede: geen gezeik, alle vrouwen rijk, stem Nel van Dijk! De CPN-vrouwen als één man achter Nel!

**Met quota worden hier vast te stellen minimum-percentages voor vrouwen in bepaalde functies bedoeld.*

veel belangstelling voor kursussen spreekvaardigheid

Het aanbod van spreekvaardigheidskursussen dat de emancipatiewerksters van CPN, PPR en PSP in september gedaan hebben, blijkt een schot in de roos te zijn. Er hebben zich drie keer zoveel vrouwen aangemeld als we verwacht hadden! Dit betekent dat de vrouwen die we dit najaar helaas geen plaats kunnen aanbieden, in januari mee kunnen doen met de tweede ronde. Je kunt je nog steeds opgeven bij één van ons. In de volgende Ledenkrant verschijnt informatie over precieze plaatsen en vergaderdata van de kursussen in januari.

Marian Kuijs

foto Marian Kuijs

de plannen van 'dekker' en de ppr

Vorige maand kwam het PPR-kamerlid Ria Beckers met een opmerkelijke stellingname in De Volkskrant over de gezondheidszorg. CPN-Eerste kamerlid Fenna Bolding reageerde. Omdat De Volkskrant haar reactie nooit gepubliceerd heeft en vanwege het belang van het onderwerp, publiceren wij hier de ingezonden brief van Fenna Bolding.

Afgelopen week liet Ria Beckers via de Volkskrant weten dat links een keertje overwinnen moet incasseren. Ze doelde op het voorstel van staatssecretaris Dees om het systeem van ziektekostenverzekering te wijzigen. De voorgestelde wetswijzigingen ziet ze als een stap op weg naar een volksverzekering tegen ziektekosten. Welk links denkend mens kan daar nu tegen zijn, aldus Beckers. Dat advies zal ik, wanneer Dees met z'n

plannen in de Eerste Kamer komt, zeker niet volgen. Ook al is mijn partij een vurig pleitbezorger van de volksverzekering. De reden is eenvoudig: wat Dees' plan met een volksverzekering te maken heeft is net zoveel als dat een fiets op een autoweg kan rijden. De vergelijking zal ik dadelijk toelichten. Op zich heeft Beckers gelijk dat een uitbreiding van het pakket dat via de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten wordt verzekerd een

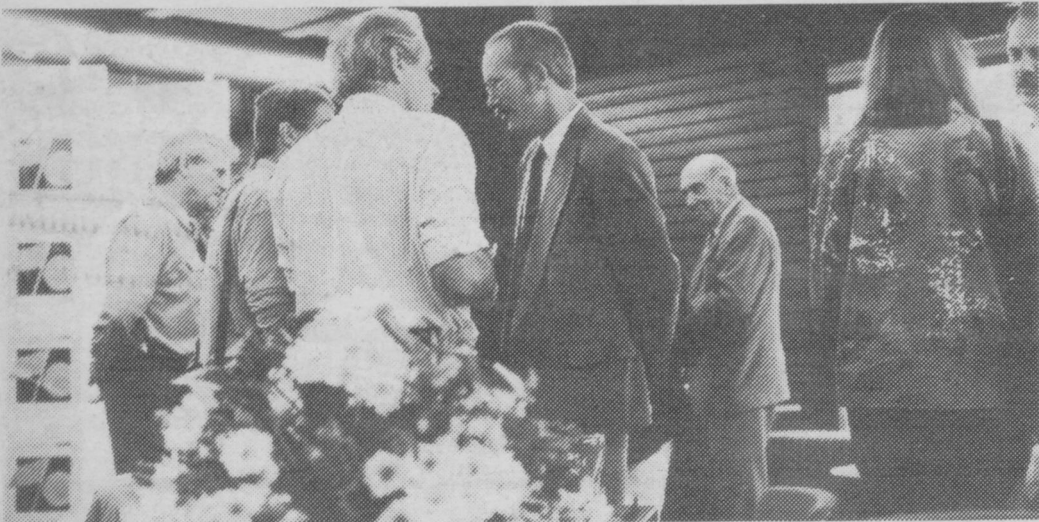
stap is in de richting van een volksverzekering. Maar getuigt toch wel van grote naïviteit om voor zo'n maatregel te stemmen indien het de uitdrukkelijke bedoeling van Dees is in 1990 het ziekenfondspakket drastisch in te perken en medicijnen, tandheelkundige zorg en fysiotherapie eruit te verwijderen. Ik neem niet aan dat Ria Beckers de aanleg van een nieuwe rijksweg zal steunen met de redenering dat een nieuwe regering die weg ook tot een breed fietspad kan omdopen?

Mijn belangrijkste bezwaar is dat in 'Dees' plan een principiële stap terug wordt gezet: terwijl de ziekenfondspremie sinds jaar en dag van het inkomen afhankelijk is wordt er nu vast, van het inkomen onafhankelijk deel aan toegevoegd. Dat vaste deel zal altijd het zwaarst drukken op de mensen met de laagste inkomens. Het kabinet zorgt nu wel in belangrijke mate voor compensatie door verlaging van de ziekenfondspremie, maar dat verandert aan die nieuwe principiële onrechtvaardigheid helemaal niets. Vaste premies zullen te allen tijde

werken als een financiële belemmering voor de toegankelijkheid van de gezondheidszorg. Dat Beckers aan dit punt minder waarde hecht blijkt wel uit het feit dat ze zelf voorstander is van een-bepaalde-vaste premie. De argumentatie daarvoor is opmerkelijk. Ze noemde het in het kamerdebat "overtrokken solidariteit" dat een alleenstaande meebetaalt aan het gezin waar maar één kostwinner is en de anderen worden meeverzekerd. Wat is daar overtrokken aan? Is dat niet het beginsel dat mensen betalen naar draagkracht en kunnen gebruiken naar behoefte? Waarom moeten vrouwen zonder eigen inkomen verplicht worden een vaste ziekenfondspremie te betalen? Het introduceren van die vaste ziekenfondspremie heeft niks met linkse politiek te maken, en kan onmogelijk als overwinning worden geïncasseerd.

Fenna Bolding, lid van de Eerste Kamer voor de CPN

manifestatie 70 jaar

kerst 1981

Om 7 uur verzamelen we op het partijzaaltje dat verscholen ligt in een uithoek van de Indische Buurt. Vroeger was het een winkeltje maar dat moet lang geleden zijn. Het CPN-zaaltje in de Boeroestraat is al jaren een begrip. Het is er kil. Het kleine gaskacheltje brandt weliswaar op volle sterkte maar dat is pas een kwartier geleden gebeurd.

We zijn met 20 mensen vanavond. De lijstjes zijn ingedeeld. De enveloppen liggen al klaar. Het is erg koud vanavond; de kerstenvelopen moeten worden opgehaald. Straks als we klaar zijn zal de koffie op ons staan te wachten. Met een lijstje met namen en adressen en een stapeltje enveloppen in m'n tas ga ik op pad. Het gaat voorspoedig. De meeste mensen zijn thuis en hebben vaak de enveloppe al klaar staan. Ik bel aan in de Molukkenstraat ergens 2 hoog. Een heer staat mij op te wachten in het trapgaat. Hij is bijna kaal. Een keurig drieluik pak een vlinderstrik en een afgemeten: „Wie kan ik zeggen dat er is”? De trap nog beklimmend roep ik dat De Waarheid er is met de kerstenvelopen. „Pardon wat is uw naam”? „Ik...eh.. Willem Mendelts van De Waarheid”. „Juist ja komt u verder meneer Mendelts”. De heer nodigt me binnen sluit de deur achter me en gaat me voor naar de kamer. Zoals in alle huizen in onze buurt is dit een kleine kamer. Het lijkt nog kleiner door de zeer grote meubelen die er staan. Een zwaar eiken leren bankstel en een antieke kast en veel schilderijen aan de muur. Zo te zien zijn het geen reproducties. Een oude heer zit op de bank met een plaid over z'n benen. Hij is helemaal grijs z'n gezicht ziet er afgeleefd en ongezonder uit. Met licht bevende hand nodigt hij me uit naast hem te komen zitten. „Dank je wel Charles. Dus u bent van de Waarheid? Fijn dat u er bent. Wat kan ik voor u doen”? Charles verlaat met een lichte buiging de kamer. Ik kijk enigszins verbijsterd om me heen. Ook het behang is te groot en te zwaar van kleur.

De oude heer luistert zeer geïnteresseerd naar mijn uitleg over de kerstenvelopen. Even later komt Charles binnen met een dienblad met koffie. De oude heer vertelt vol enthousiasme aan Charles dat deze jongeman hier langs komt om geld in te zamelen voor De Waarheid. En

dat hij dat geheel vrijwillig al jaren doet. Charles is het volmondig met mijnheer eens dat dit toch een bijzondere gebeurtenis is. Fijn dat er nog jonge mensen zijn die vol idealisme willen werken. De koffie wordt ingeschonken en Charles komt er bij zitten. De oude heer vertelt me dat zijn huisknecht er bij mag zitten. Ik heb daar toch geen bezwaar tegen Charles is hem zijn hele leven trouw geweest en deelt nu na de goede tijden ook de slechte met hem. Charles knikt beamend hij vindt het prettig om voor mijnheer te werken. Ik begin schik in de zaak te krijgen en ga er eens goed voor zitten. Er volgt een geanimeerd gesprek over De Waarheid. Mijnheer leest hem iedere dag nauwgezet. Hij vertelt dat hij onlangs nog de hoofdredakteur heeft gebeld om hem te complimenteren over een uitstekend hoofdredactioneel commentaar over Israël. Na zo'n drie kwartier maak ik aanstalten om weg te gaan. De oude heer kijkt me begrijpend aan: „U moet nog verder zeker”? Dat moet ik inderdaad. De oude heer beraadslaagt met Charles dat het alleen al voor dit bezoek de moeite loont om geld te geven. Charles is het hier volledig mee eens en in zijn vuur voegt hij er aan toe dat hij bereid is om evenals mijnheer mij vijf gulden te schenken. Dit ondanks het feit dat hij het niet met de politieke koers van De Waarheid en de CPN eens is. Ik aanvaard deze gave vol dankzegging en ik beloof de heren dat ik nog eens langs zal komen. De volgende enveloppe is er immers al weer in het voorjaar! Knipgend zegt Charles dat er dan van hem geen financiële bijdrage meer verwacht kan worden. Het is eenmalig omdat het zo fijn is geweest. Maar van mijnheer?..... Wie weet! Buiten gekomen ontuchtterd de kou me. Met een licht hoofd en twinkende ogen loop ik rechtstreeks naar het zaaltje. Daar zijn al een aantal mensen aan het tellen. De kachel heeft de kilte verdreven er is geroezemoes van stemmen. Ik ben weer terug in het gewone leven.

Willem Mendelts

colijn

Mijn allereerste kennismaking met de CPN zal bij de laatste kamerverkiezingen voor de oorlog zijn geweest. Als kind van een jaar of 9 stond ik op woensdagmiddag in de rij voor het Hallen-theater in Amsterdam en daar op de zijmuur van de bioscoop was met grote letters een rijmpje geschilderd dat een onuitwisbare indruk op mij maakte:

**ROOD IS TROEF
COLIJN IS EEN BOEF
COLIJN IS EEN ZWIJN
CPN MOET HET ZIJN!**

Ik had m'n vader wel eens zulke benamingen voor Colijn horen bezigen maar dan zei m'n moeder die onderwijzeres was geweest altijd: „Foei zulke woorden mag je niet zeggen” En die CPN durfde dat zomaar op een muur te schrijven Wie die CPN was wist ik niet maar moedig vond ik ze!

Een jaar of drie vier later in '42 was ik in Haarlem op de HBS en op een ochtend werden alle leerlingen in een rij gezet en moesten we afmarcheren. Doodsbang was ik en een paar van de oudste jongens probeerden te vluchten. We werden naar het Luxor-theater gedreven waar we naar een film moesten kijken over een heel lief Hitlerjongetje die van zijn beestachtige eeuwig bezopen communistische vader de Internationale moest leren. De film speelde waarschijnlijk in 1932/'33 en het lieve jongetje werd tenslotte door de verschrikkelijke communisten neergeschoten. Op mij had de film het tegenovergestelde effect als de makers ongetwijfeld hadden bedoeld. We wisten toen al heel goed wat de nazi's waren (al ver voor de oorlog hadden we Duitse vluchtelingen in huis gehad en als die nazi's communisten zo als hun vijanden afschilderden nou dan waren die communisten beslist de goeien. Mijn reactie op de film was dan ook dat ik mijn moeder (die in De Stem des Volks had gezongen) vroeg om me de Internationale te leren.

Kort daarna zag ik voor het eerst De Waarheid bij ons thuis die m'n vader wel eens op zijn werk kreeg. Eind '43 merkte ik dat m'n vader er meer kreeg die hij rondbracht. Steeds vaker ging ik met hem mee om b.v. touwtjespringend op de uitkijk te staan en na m'n 15e verjaardag (op D-day) mocht ik het zo nu en dan alleen doen, tot hij het te gevaarlijk vond worden voor

een huisvader met 6 kinderen. Toen ik hem ervan overtuigde dat het toch gebeuren moest en dat een kind zoals ik misschien minder verdacht zou zijn, heb ik het verder alleen gedaan.

Een paar dagen na de oorlog woonde ik in een te nauw twee jaar oude bloemetjesjurk (kleden waren er immers niet) en met vlechtjes in m'n haar voor het eerst een CPN-vergadering bij. De spreekster (Annie Averink) vroeg wat dat kind erbij moest. Ik zag er waarschijnlijk inderdaad niet ouder uit dan een jaar of 10-11. Maar toen m'n vader en Jan van Wieringen (die meestal de krantjes had gebracht) zeiden dat dat kind meer had gedaan dan menig volwassenen mocht ik blijven en daar was ik reuze trots op. Toen ik een jaar later 17 werd mocht ik bij wijze van uitzondering (18 was eigenlijk de minimumleeftijd) lid van de partij worden omdat ze me in het afdelingsbestuur wilden hebben.

Ik heb mezelf nooit „communist” durven noemen. Een communist was in mijn ogen een held(in) die al z'n tijd, geld, goed en zondig zijn of haar leven opoffert voor de partij. Lang heb ik daarnaar gestreefd maar ik heb mezelf nooit goed genoeg gevonden. Ik heb me dan ook altijd vreselijk geërgerd (en doe dat nog wel) aan mensen die zich communist noemen maar niet eens lid zijn van de CPN!

Gusta Olivier-Vonk

vroeger

Ik herinner mij nog dat mijn broer en ik op de kleuterschool verkleet werden als kabouters. Met crêpepapier en mutsen op zongen we: 's Nachts als de grote mensen slapen snix snax snix snax snox. Daar we een tweeling waren droegen we een rood en groen bandje om ons uit elkaar te houden. We deden toen al graag dingen die verboden waren. Eens hebben we in een portiek een èh collega tweeling spiernaakt uitgekleet. De collega's vonden het een schitterend spel en wij ook. Tot in dat portiek een deur openging en we in paniek op de vlucht sloegen. Toen al zeer kippig konden we al die bretels en knopen niet dicht krijgen. Na beraad besloten we onze collega's, nu wel een beetje slachtoffer geworden, naar onze moeder te brengen. Moeder ontfermde zich liefdevol over ze en

kleedde ze weer netjes aan. Op een wat oudere leeftijd kwamen mijn tweelingbroer en ik op het Waarheidfestival terecht dat in die tijd, ik spreek over de jaren vijftig, op wat wij de rietlanden noemden achter het olympisch stadion werd gehouden.

In die tijd waren feesten schaars. We keken onze ogen uit en op het eind trad nog de beroemde Russische clown Popov op. Op een gegeven moment kregen mijn broer en ik een rode kartonnen punthoed, de dag kon niet meer stuk.

Het was inmiddels wel half zeven 's avonds geworden haastig gingen we op huis aan. Moeder was zeer ongerust geworden en toen ze hoorden dat we op een communistisch feest geweest waren moesten de hoeden af want dat rood was gevaarlijk.

We begrepen niet wat een rode kartonnen punthoed met gevaar te maken had. Het werd weer koud in Holland.

H. Kroon

de strijd tegen het fascisme

Het was in de 30er jaren crisis, werkloosheid, enz. en toen gebeurde het.... de fascisten van Mussert gingen vergaderen en kozen de Linker Maasoever uit. Ondergetekende was politiek secretaris van de CPN en mij werd gevraagd wat daar aan gedaan kon worden. Geld hadden we niet om pamfletten te laten drukken. Er moest een andere manier gevonden worden... maar welke?

Teneinde raad werd besloten dat we vliegenvlug één blaadje papier schreven en daarmee naar het stempellokaal trokken en er bij vertelden: doorgeven!

Hierin stond dat een ieder die maar even kon, inplaats van boycot naar die vergadering moest gaan.

Wij waren in de meerderheid dus moest het lukken. En het lukte en hoe!

Al vroeg was er nergens een plekje onbezet en omdat de „heren” hadden meegedeeld dat „Debat Vrij” was kon de vergadering beginnen. Een knokploeg posteerde zich voor het podium. Wij zaten voorop.

„Ga de mensen even gezelschap houden Huib” zei ik en Huib ging. Nou was Huib niet de kleinste en zonder dat Huib iets gedaan had zakte één van de knokje in elkaar. Consternatie.

Enfin eindelijk kon vergaderd worden maar de zaal kwam niet tot rust. Schuiven met stoelen, heen en weer geloop tot woede van de heer Vlekke tot hij een van de mensen die naar het toilet ging toevoegde van: „Is het zo nodig?” Wat zou je denken van het antwoord „wou je soms meegaan?” In al dat rumoer moest gesproken worden tot wij het genoeg vonden. Vlekke had amper iets gezegd toen wij debat vroegen. Daar werd niet op gereageerd zodoende werd luid om debat geschreeuwd. De Politie-rechercheur ging toen naar het podium en zei „jullie hebben debat beloofd nu moet je ze het ook geven anders kunnen wij de orde niet handhaven”. Nu was zowat het hele Zandelingplein erbij om die orde te handhaven en ja we kregen debat.

Een speld kon je horen vallen toen Reuderink van ons het woord kreeg daarna sprak Hiemstra van Eenheid tegen Fascisme. Wij hadden dus een fascistische vergadering omgezet in een anti-fascistische vergadering. Nadat deze 2 anti-fascisten gesproken hadden wilde Vlekke weer het woord oppakken maar toen hieven allen de Internationale aan en verlieten ordelijk de zaal om de politie geen gelegenheid te geven tot slaan.

J.E. Keseling

impressies

Op deze pagina's van de CPN-ledenkrant enkele impressies van de geslaagde CPN-manifestatie op 30 oktober 1988.

Enerzijds wordt de manifestatie in beeld gebracht door de foto's van Waarheid-fotograaf Bert Zijlma, anderzijds door de publicatie van de 5 beste inzendingen voor „mijn verhaal over de CPN”, die op de manifestatie gepresenteerd zijn.

vier korte verhalen

1.

In de vijftiger jaren, de periode dat er nog stemplicht bestond in ons land, was het de gewoonte om mensen die gehandicapt waren met auto's naar het stembureau te vervoeren. Ook onze partij had een advertentie in de krant laten plaatsen. Er reageerden twaalf personen op. Nu was er echter voor ons één groot probleem: niemand van onze leden had een auto. Dus moesten we er één huren wat natuurlijk veel geld kostte.

Eén van de twaalf was Opa van Riessen, een trouwe Waarheidlezer. Toen we de man ontmoetten zagen we al dat hij zijn handen niet stil kon houden. Dat zou zeker problemen geven bij het rood maken van het stembiljet. In het stembureau gekomen ontdekten we dat de voorzitter de lijstaanvoerder was van de plaatselijke PvdA. Hij zag uiteraard ook wat er aan de hand was en bood aan hem te helpen. De man vond dat goed en wij dachten „Ha Willem nu zal je toch een keer op de CPN moeten stemmen”. De voorzitter vroeg: „Welk hokje moet ik rood maken? Opa van Riessen: „PvdA lijst 2”. We hebben de man wel weer thuis gebracht.

2.

Velen vinden graffiti een ramp maar zoals altijd mag je niet gaan generaliseren: er zijn prachtige werkstukken bij. En wat hebben we zelf wel niet gedaan? „Redt de Rosenbergs”, „Piet van Staveren Ratio Koster en Erik Mol moeten vrij”. En nu is het „Redt de Sharpeville 6” Helène Passtoors moet vrij, of „Lubbers rot op”. Duizenden affiches hebben we bij nacht en ontij geplakt. Het was een sport om affiches van anderen een ondertiteling te geven zoals bij „Stemt Drees”. Wij plakten daar dan onder: „een echte Amerikaan”. (Gejat van een sigarettenreclame.)

Ik moest daaraan denken toen ik op het station een affiche zag van de Bond tegen het vloeken. Niet dat de godvrezenden dames en heren zelf plakken ben je mal daar huren ze wel een door Sporthuis Centrum betaald reclamebureau voor in. Op één van hun fraaie en dure plakaten stond met koeieletters: „Vloeken is aangeleerd”. Daaronder stond met viltstift: „Bidden ook”. Ook het clubje van pater Koopmans (de anti-abortus specialist) is zeer actief op stations. Op hun plakkaat staat een zielige jonge vrouw die ongewenst zwanger is. Daaronder een schreeuwend opschrift: „Wat nu? en waar-schijnlijk met dezelfde viltstift, „Anarchist worden”. Was Domela Nieuwenhuis in zijn tijd al voor veilig vrijen?!

3.

Het zal 1950 geweest zijn. Onze stad zat opgezaald met een uiterst rechts gemeentebestuur. De CPN werd het onmogelijk gemaakt om zich in het openbaar te manifesteren. Geen vergunningen voor filmtentoonstellingen, meetings, demonstraties, plus geen zalen voor openbare vergaderingen. De 1e Mei naderde en het afdelingsbestuur had toch besloten om een openlucht meeting te organiseren zij het in een buurgemeente. Wij vroeg in de middag aan de slag: podium bouwen geluidinstallatie opzetten vlaggen en spandoeken vastmaken. Het geeigende patroon.

Om zeven uur kwamen de eerste bezoekers en om half acht waren er zowaar zo'n 250 mensen aanwezig. Zangkoor Morgenrood zong de sterren van de hemel: „Slechts die bukken voor de slagen en „Wie denkt dat het geluk wel zal komen”. Daarna deed een declamatrice haar uiterste best om het publiek te boeien. En toen kreeg de voorzitter van de afdeling het woord.

Traditioneel voor hem op deze dag citeerde hij uit de Mei van Gorter. Maar toen hij het over een veld vol bloemen had klapte vlak voor de microfoon zijn te los zittende kunstgebit. Het werd doodstil... totdat iemand in de achterhoede riep: „Jan het waren geen bloemen maar kikkers!” Een 1e Mei om nooit te vergeten.

4.

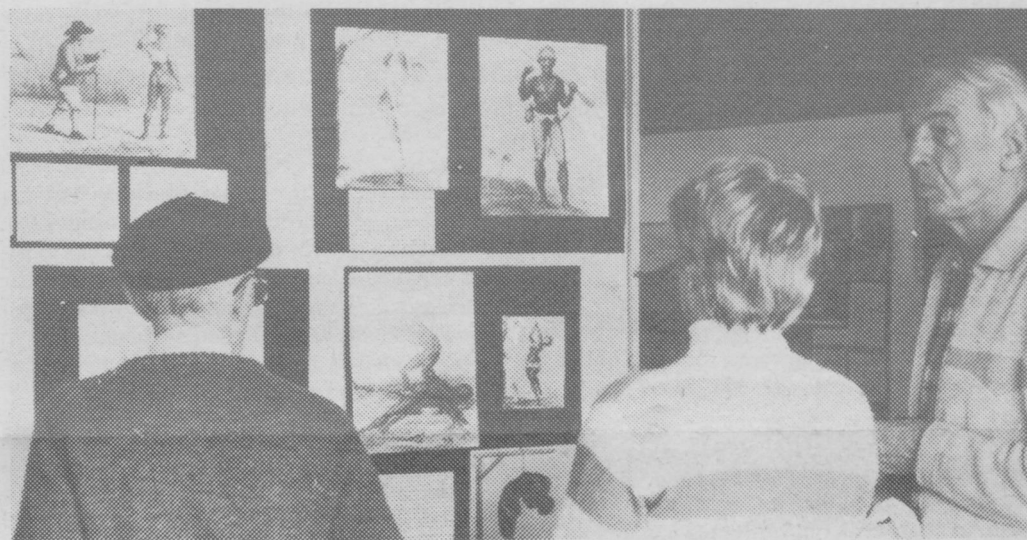
De verkiezingen voor de ondernemingsraad bij het grote metaalbedrijf in onze omgeving waren op komst. Voor ons betekende dat onder meer dat we weer pamfletten moesten verspreiden. Op zich is dat geen probleem ware het niet dat het bedrijf vol continue werkt en drie ingangen heeft.

Jan had op zich genomen om de ochtendploeg bij ingang „Witte Hek” te bemannen. Dat betekende om half vijf op en om vijf uur op de fiets naar het bedrijf.

Nu was Jan altijd zeer accuraat. Op deze keer na dan want hij werd pas om vijf uur wakker. Razend snel wassen, aankleden, das om, jas aan en z'n alpinopet op! Hijgend stond hij een kwartier later bij de poort. Net op het nippertje want de eerste fietsers kwamen al voorbij. „Hier pak aan” of „Goede morgen een manifest van de bond”. Het viel Jan echter op dat de mensen anders reageerden dan bij andere gelegenheden. „Hè rooie of ”Je staat er gekleurd op” en er werd ook veel gelachen (en dat om half zes 's ochtends).

Jan voelde zich dan ook helemaal niet zo happy toen wij hem om half zeven kwamen aflossen en ook al onbedaarlijk begonnen te lachen. „Jullie ook al Godver.” beet Jan ons toe. Waarop wij al lachend reageerden met: „Zet je pet eens af! Een knalrode alpinopet met pluim van zijn dochter... Sindsdien is het altijd „Rooie Jan” gebleven.

Kees Berghuis

positieve aktie in de partij van start

door marian kuijs

In haar vergadering van 26 september 1988 heeft het dagelijks bestuur van de CPN een beleidsplan voor positieve aktie binnen de partij aangenomen. Doel is er voor te zorgen dat op de lijsten voor de komende gemeenteraadsverkiezingen 40% van de verkiesbare plaatsen wordt ingenomen door vrouwen.

Hoewel de cijfers over de aantallen vrouwen die op dit moment in de raden zitten niet eenduidig zijn, is wel duidelijk dat de CPN met haar 30% (27 van de 90 CPN-raadsleden zijn vrouw) op kop loopt. PPR, PvdA en PSP volgen met respectievelijk 26, 25 en 24%. Het gemiddelde percentage voor vrouwen door alle partijen heen is 19, dus die 30% is wel iets om trots op te zijn!

Er is in de afgelopen jaren met de discussie over feminisering veel bereikt. Maar toch, om die 30% vast te houden én verder uit te bouwen is het noodzakelijk om verder te gaan met de vrouwenstrijd in de partij. Om die komende strijd te ondersteunen is het beleidsplan positieve aktie ontworpen. Niet alleen de CPN komt daar op dit moment mee: ook de andere politieke partijen, met uitzondering van klein rechts.

Kort geleden kwam de SPD met een besluit te streven naar 40% vrouwen op alle nivo's en functies binnen haar gelederen. Half september heeft ook het Europees Parlement een resolutie aangenomen, die stelt dat politieke partijen plannen moeten gaan opstellen om tot bepaalde, vastgestelde percentages (zogenaamde quota) vrouwen te komen.

In Noorwegen stelden de socialisten al tien jaar geleden een quotum van 40% vrouwen vast, en het verhaal gaat, dat dat een leuk bij-effect had, namelijk dat de andere partijen hun kiesvolk zagen wegstromen naar de socialisten en toen dus als een haas zelf ook maatregelen gingen treffen om meer vrouwen op verkiesbare plaatsen te krijgen. Waarmee ik maar wil zeggen dat een groot aandeel van vrouwen op de verkiesbare plaatsen ook propagandistisch goed kan werken.

positieve aktie

Onder positieve aktie wordt algemeen verstaan: een samenhangend geheel van maatregelen die erop gericht zijn een (meer) evenredige vertegenwoordiging van mensen uit achtergestelde maatschappelijke groepen te bereiken binnen een organisatie. Positieve aktie is een beleidsmodel dat is overgenomen uit de VS, waar het met name gebruikt wordt om de positie van zwarte mensen op de arbeidsmarkt te verbeteren. In Nederland is het tot nu toe vooral gebruikt om de positie van vrouwen in het bedrijfsleven en bij de overheid te verbeteren: in betaalde arbeidsorganisaties dus. De uitdaging waar we nu voor staan is het model over te planten naar een organisatie met een verenigingsstructuur zoals de partij. De voorwaarden daarvoor zijn aanwezig: veel mensen binnen de partij vinden het belangrijk het aandeel van vrouwen aan de politiek te

vergroten, het partijprogramma spreekt zich ervoor uit, en de materiële voorwaarden zijn aanwezig in de vorm van subsidie voor het emancipatieproject. Omdat het project gekoppeld is aan die subsidie, richt het plan zich op vrouwen. Het is wellicht goed met name in de grote steden ook de positie van migranten in de plannen te betrekken.

landelijk

Hoe kunnen we het nu konkreet aanpakken, dat er meer vrouwen in besturen en in gemeenteraden komen? Het beleidsplan positieve aktie houdt het volgende in:

- We richten de aandacht vooral op de afdelingen, en dan met name op de gemeenteraadsverkiezingen van 1990. Doel is daarbij: op 40% van de verkiesbare plaatsen een vrouw. Die nadruk op de raden is in de eerste plaats gekozen omdat daarover verandering meetbaar is omdat er cijfers over bekend zijn en bijgehouden worden, en in de tweede plaats omdat discussie over vrouwen in de raden vanzelf discussie over de positie van vrouwen in de afdelingen met zich meebrengt.
- Omdat veel fracties uit één of meer personen bestaan, geldt die 40% landelijk en voor de distrikten. De distrikten krijgen een brief met de vraag afspraken te maken met hun afdelingen over het bereiken van die 40%.
- Er verschijnt een map met discussiemateriaal over positieve aktie, met daarbij de vraag hoeveel vrouwen actief zijn en wat

voor maatregelen partijafdelingen denken te kunnen gaan nemen dat aantal te vergroten. In die map zal ook een voorbeeldplan opgenomen worden.

- De ingezonden gegevens worden in het voorjaar van 1989 gebundeld in een rapport en weer verspreid. Op basis van de beschreven ervaringen kunnen verdere beleidsaanbevelingen gedaan worden.
- In de rest van 1989 worden de voorgenomen maatregelen in de afdelingen uitgevoerd.
- Gedurende die hele periode zijn leden van het partijbestuur en ikzelf beschikbaar om bij afdelings- en distriktsvergaderingen over positieve aktie aanwezig te zijn, te ondersteunen en te adviseren.
- Eveneens in die periode bieden mijn collega's van de PPR en PSP en ik een scholings- en trainingsprogramma aan voor vrouwen. Dat is gericht op de verkiezingen in 1990, maar staat open voor alle vrouwen van de drie partijen, en voor ongebonden vrouwen in de samenwerkingsfracties. Dit najaar bieden we kursussen spreekvaardigheid aan; volgend voorjaar een scholing feministische gemeenteraadspolitiek en volgend najaar kursussen optreden in het openbaar, publiciteit en onderhandelen.
- Ten bate van de verkiezingscampagnes zal het partijbestuur voor het voorjaar van 1990 een ondersteuningsplan voor de afdelingen opstellen. Omdat de subsidie voor het emancipatieproject maar is toegezegd tot januari 1990, is het nog geheel onzeker of ik in die tijd ook nog bij de campagne betrokken zal zijn. Volgens minister De Koning zijn vrouwen tegen die tijd vol-le-dig gelijkwaardig opgenomen in de politiek (vandaar dat subsidiëring dan niet meer nodig is...), dus wie weet, is heel de positieve aktie dan al klaar!
- Ondersteuning aan samenwerkingsfracties zullen mijn collega's van de PPR en de PSP en ik zoveel mogelijk in gezamenlijk overleg doen, zodat eventuele aksentverschillen tussen de aanpak van de partijen geen verwar-

ring hoeven op te leveren. Overigens, de beleidsplannen zijn in nauwe samenwerking ontstaan en komen in grote lijnen met elkaar overeen.

Naast onze activiteiten in afdelingen en distrikten zullen we de komende anderhalf jaar ook landelijke bijeenkomsten organiseren. We denken bijvoorbeeld aan een konferentie over positieve aktie binnen PPR, PSP en CPN komend voorjaar.

stappen

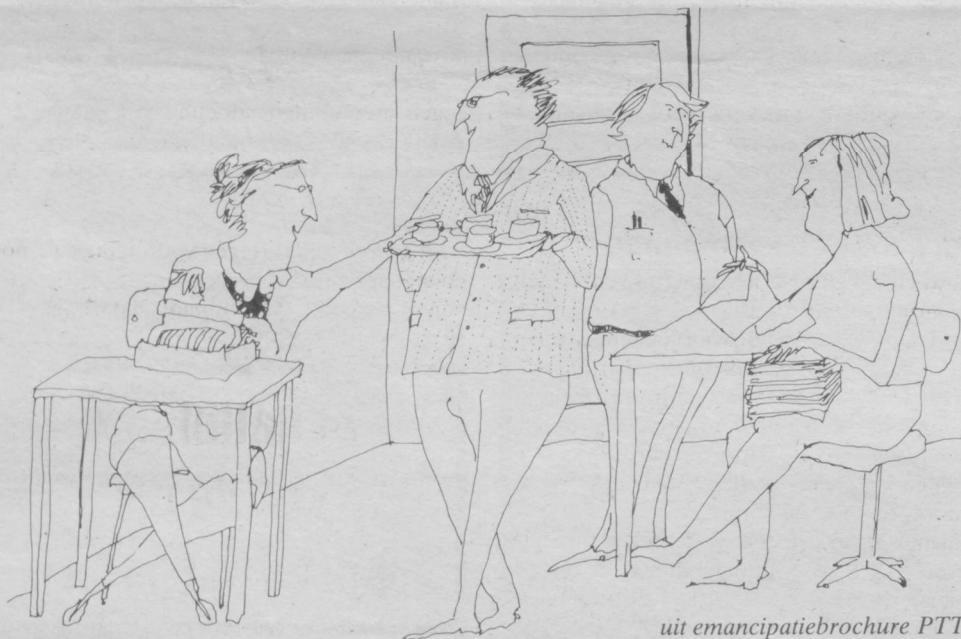
Hoe moeten nu in de afdelingen plannen voor positieve aktie tot stand komen? Het beleidsmodel positieve aktie bestaat, zoals meer plannen die op verandering gericht zijn, uit een aantal stappen:

1. Intentieverklaring van de leiding.
2. Onderzoek naar de positie van vrouwen in de organisatie.
3. Opstellen van streefcijfers.
4. Werkplan maken.
5. Werkplan uitvoeren.
6. Evaluatie en vastleggen van de uitkomsten.

Hieronder geef ik weer wat je bij elke stap konkreet kunt voorstellen. Veel dingen zijn niet nieuw, die hebben de afgelopen jaren bijgedragen aan het succes van de partij op dit terrein, maar ik zet ze voor de duidelijkheid even in het schema. Andere dingen zijn wel nieuw, en hopelijk kunnen die ook hun steentje bijdragen. Overigens komen deze aanbevelingen nog uitgebreid terug in het discussiemateriaal.

1. Met intentieverklaring van de leiding wordt bedoeld dat met positieve aktie pas goed begonnen kan worden, wanneer in het bestuur het besluit daartoe genomen is. Dat is nodig als basis waar iedereen op terug kan grijpen.
2. Omdat de bedoeling van het plan is een achterstand van vrouwen weg te werken, is het nodig ook te weten hoe groot die achterstand is en welke factoren hem in stand houden. Dus: welk percentage van de afdelingsleden is vrouw? Welk percentage van de aktieve leden, van het bestuur, van de fractie? Zijn de functies eerlijk verdeeld over vrouwen en mannen? Als vrouwen niet zo aktief zijn, hoe komt dat dan? Wat is al gedaan om vrouwen meer te aktiveren?
3. Als deze gegevens bekend zijn, kan in overleg met andere afdelingen binnen het distrikt voor iedere afdeling een streefcijfer voor de gemeenteraadsverkiezingen in 1990 afgesproken worden. Van het totale aantal verkiesbare zetels binnen het distrikt moet daarbij 40% door vrouwen bezet worden.
4. Om de streefcijfers te kunnen waarmaken, gaan de afdelingen een werkplan opstellen, afhankelijk van de eigen situatie. Moeten er vrouwen bij gezocht worden, maar lijken die er niet te zijn? Ga eens praten met vrouwelijke leden die niet in de afdeling, maar wel in de gemeente aktief en bekend zijn. Is er een vrouw die zich wel verkiesbaar wil

vervolg op pag. 7

uit emancipatiebrochure PTT.

CPN pleit voor forse verhoging uitkeringen

Uit De Waarheid van 24 oktober 1988.

Van een verslaggever

Verhoging van het minimumloon met vijftien procent om de opgelopen achterstand in te halen, een nationaal fonds voor werkgelegenheidsprojecten, drastische aanpak van de verzuring en een speciale officier van justitie voor bestrijding van discriminatie en ongelijke behandeling zijn enkele elementen uit het kernpuntenprogramma dat dinsdag door de CPN is gepubliceerd. Met dit program wil de CPN zich voorbereiden op de komende Kamerverkiezingen.

beurs gelden. Opmerkelijk is een voorstel om een nationaal fonds voor werkgelegenheidsprojecten te financieren uit heffingen op technologie- en automatiseringsinvesteringen die ten koste gaan van werkgelegenheid. Gemeenten zouden in de aanbesteding een grote rol moeten spelen.

- Een verregaande internationalisering van de economie. De interna-

tionale concurrentie dreigt daarbij tot de heersende norm te worden waaraan milieubescherming, loonkosten, sociale zekerheid en medezeggenschapsrechten ondergeschikt worden. De CPN keert zich daartegen en pleit voor democratische sturing van economische processen.

- Het milieu dreigt te verstikken, waarbij de grote vervuilers nog te

veel buiten schot blijven. Gepleit wordt voor een krachtige aanpak, waarbij milieuverbetering een belangrijke industriële groeisector kan vormen. Een onafhankelijk instituut voor milieutechniek moet worden opgericht dat zonder rendementsoverwegingen kan werken aan de ontwikkeling van milieuvriendelijke technieken en productieprocessen. Veel aan-

zicht krijgt het anti-verzuringbeleid, waarbij naast raffinaardijen en elektriciteitscentrales ook het autobestuur wordt genoemd. Aan autofabrikanten moeten strenge eisen worden gesteld, het openbaar vervoer fors uitgebreid. Om het gebruik terug te dringen is een verschuiving van de vaste naar variabele autokosten noodzakelijk.

- Ingrijpende ontwikkelingen op technologisch terrein, waarbij fundamentele vragen worden opgeworpen. Privacybescherming en normen ten aanzien van genenmanipulatie zijn volgens de CPN noodzakelijk.

Ook de financieringsbronnen worden aangegeven. Naast het terugdraaien van de verlaging van de vennootschapsbelasting worden genoemd belasting op kapitaalexport, het afroemen van de aardgaswinsten en bezuiniging op defensie.

In het slot van het program laat de CPN weten dat het er niet om gaat alles in één keer te bereiken, maar wel om grote stappen te doen. „De ontwikkeling moet niet afhankelijk zijn van ongecontroleerde machtscentra, maar van democratisch gekozen organen”, aldus de CPN.

In het „Manifest voor een werkelijk sociale politiek” wordt scherpe kritiek geleverd op het beleid van CDA en VVD, „dat wezenlijke problemen niet oplost en de mogelijkheden voor een sociale en toekomstgerichte politiek niet benut”. Daartegenover signaleert de CPN een maatschappelijke coalitie van vakbeweging en kerken die streven naar een andere politiek. Met het kernpuntenprogramma willen de communisten hun positie duidelijk maken.

Een viertal ontwikkelingen worden in het kernpuntenprogramma centraal gesteld.

- Een scheiding tussen mensen met en zonder een vaste betaalde baan, met als resultaat lage uitkeringen en de invoering van flexibele contracten op grote schaal. Het scheppen van werkgelegenheid is daarop volgens de CPN het beste antwoord. Overheidsinvesteringen in woningbouw, openbaar vervoer en voorzieningen alsook verdere arbeidstijdverkorting moeten zorgen voor meer banen. Daarnaast dient de schade die aan uitkeringsgerechtigden is toegebracht ongedaan te worden gemaakt. Ook voor jongeren moet een volwaardige uitkering en

berichten uit de afdelingen

In deze rubriek worden berichten en mededelingen geplaatst die we overnemen uit de distriktsbrieven en afdelings-mededelingen, en waarvan we denken dat ze het waard zijn ook elders in de partij door te geven. Distriktenbrieven en afdelingsbladen kunnen worden opgestuurd naar de redactie van de CPN-ledenkrant, p.a. Hoogte Kādijk 145, 1018 BH, Amsterdam.

overnames

Bij een overzicht van de distrikts- en afdelingsbladen deze maand valt op, dat diverse afdelingsbladen de letterlijke tekst hebben gepubliceerd van de reactie van het partijbestuur op de miljoenen-nota. Ook hebben enkele bladen de oproep voor de „zeventig gulden” campagne voor de partij afgedrukt.

taai ongerief

Ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de partij heeft „de linkerkrant” van de CPN in Oostzaan, oud-Kamerlid Marcus Bakker gevraagd een persoonlijke impressie te schrijven. Dat is afgedrukt in het ledenbericht. Marcus Bakker concludeert in zijn betoog met de opmerking: „Ja natuurlijk, communisten zijn heel gewone mensen. Maar die partij van ze, die kan niet gemist worden. Die partij is een taai ongerief voor wie denkt op andermans nek te kunnen zitten”.

distrikt den haag

19 november wordt in Den Haag een CPN-distriktconferentie gehouden. De afdelingen in die regio hebben er al hun afdelingsvergaderingen over gehouden. Op de agenda van de distriktsbijeenkomst staan ondermeer de discussiegrondslag „strijd tegen het rechts ondernemersbeleid en voor terugkeer van de CPN in de Kamer”, en de samenstelling van een nieuw distriktsbestuur.

anc-collecte

In heel Nederland is in juni al gecollecteerd voor het ANC. Maar in Leiden kon dat toen niet, omdat het gemeentebestuur al een vergunning voor een andere collecte had afgegeven. Daarom wordt in Leiden in de laatste week van november alsnog voor het ANC geld opgehaald.

positieve aktie

vervolg van pag. 3

- stellen maar zich nog niet goed genoeg vindt? Begin dan nu al met een groepje om haar voorbereiding te ondersteunen. Je kunt daarbij denken aan: nota's bespreken, raadsvergaderingen bezoeken om te kijken hoe daar gedebatteerd wordt, een steunfractie voorbereiden enz. En vergeet niet de vrouw die al in de raad zit te ondersteunen. Positieve aktie is ook: regelmatig met haar kontakt onderhouden en haar ondersteunen. Belangrijk is ook om van te voren goede afspraken te maken over de verdeling van de zetels, niet alleen om het streefcijfer te halen, maar ook om goed te kunnen samenwerken. In de strijd om verkiesbare plaatsen is meer dan één vrouwelijke kandidaat voortijdig gesneuveld.
5. Het plan gaat tijdens het jaar 1989 uitgevoerd worden. Belangrijke momenten in dat jaar zullen worden: de publikatie van het rapport in januari met de gegevens van de afdelingen; de presentatie van de voortgang in de uitvoering van de plannen en de daaruit voortvloeiende beleidsaanbevelingen in april; en het samenstellen van de lijsten in het najaar.
 6. Terugkijken naar hoe het plan is uitgevoerd (evaluatie) en de resultaten vastleggen (registratie) is een noodzakelijk onderdeel van positieve aktie. Je bekijkt in de evaluatie niet alleen of het vastgestelde streefcijfer gehaald is, maar ook of de afdeling er nu bijvoorbeeld in geslaagd is om de lijst goed samen te stellen; of de genomen maatregelen ook uitvoerbaar zijn in de periode tot aan de volgende verkiezingen om het aandeel van vrouwen op peil te houden en of ze bruikbaar zijn voor een volgende keer. Om die dingen goed op een rijtje te zetten, ook voor komende verkiezingen, is het belangrijk ze op papier te zetten.

groningen

In de Aktiekrant van het CPN-distrikt Groningen wordt gemeld dat de akties tegen de dreigende sluiting van bejaardenhuizen resultaat heeft opgeleverd. Minister Brinkman heeft onlangs 71 miljoen extra voor de bejaardenhuizen beschikbaar moeten stellen. Voor elke provincie zit er wat in het potje. Volgens de Groningse CPN-aktiekrant is het oppassen geblazen, dat in de toekomst de voorgenomen bezuiniging niet alsnog wordt „binnengehaald” door het ontslag van personeelsleden.

kringloop

In Delfstof, het blad van de fraktie van Links Delft, staat een interessant artikel over het plaatselijke kringloopbedrijf. De activiteiten beginnen zich steeds meer uit te breiden, maar nog veel te veel afval, dat opnieuw gebruikt kan worden, wordt in de vuilniszakken gestopt. In een artikel in Delfstof plaatst wethouder Arie-Pieter Hoogendam enkele kritische opmerkingen over de (lokale) Delftse Courant. Die had een enquête georganiseerd tegen het besluit om de Stadsdoelen te slopen. In de enquête werden niet alle vóór-argumenten gebruikt, en zo ontstond een niet-gefundeerde enquêteuitslag tegen de sloop.

de pijp

In voi. L. A., het blad van de stadsdeelfraktie in De Pijp in Amsterdam wordt uitgebreid verslag gedaan van de activiteiten die PSP, PPR en CPN in de Pijp na de zomermaanden hebben ondernomen. Ook bevat het blad een interview met Tine van Straten, bestuurslid van de CPN-afdeling De Pijp. Zij komt uitvoerig aan het woord over de veranderingen in de buurt.

ook positief voor mannen

Hoewel het plan zich richt op vrouwen, kan de uitvoering ervan natuurlijk ook voor mannen voordelen opleveren. Bijvoorbeeld maatregelen om de grote werkdruk, die voor vrouwen een obstakel kan vormen in de raad te gaan, te verminderen, komen ook mannen te goede. En hetzelfde geldt voor afspraken over de samenstelling van de lijst, die slagveld-achtige taferele moeten voorkomen. Tot slot wil ik hier iedereen oproepen om de discussie in je eigen afdeling of fraktie te ondersteunen en mee te werken aan een realisering van die 40% vrouwen in 1990. De strijd

portret zwolle

In De Roodvinger, het blad van de CPN-afdeling Zwolle, staan deze maand twee „portretten”, één van oud-raadslid Adri Wever, die nu in de provinciale staten zit, en één van Roswitha Horsthuis, die nu weer in de gemeenteraad zit. 30 jaar geleden zat ze ook al in de Zwolse raad. Ook in de Roodvinger een oproep voor jongeren uit Zwolle, om volgend jaar zes maanden deel te nemen aan een reis- en werkbezoek aan Nicaragua. Een Zwolse werkbrigade heeft daar al eerder veel werk verzet voor de wederopbouw.

zaanstreek

Vlak na afloop van de FNV-demonstratie op het Museumplein heeft het CPN-distrikt Zaanstreek in de regio een partijfolder verspreid in grote oplage. Daarin wordt niet alleen het belang onderstreept van een sterke en strijdbare vakbeweging, maar wordt ook opgeroepen de handen ineen te slaan in het verzet tegen het kabinetsbeleid.

oostzaan

De Oostzaanse CPN-ledenkrant staat deze maand bijna helemaal vol met de kwestie van de Oostzaanse woningbouwvereniging. De CPN-fraktie heeft aanvankelijk veel kritiek gekregen toen de ondeskundigheid en het financiële wanbeheer van het bestuur van de woningbouwvereniging aan de kaak werden gesteld. Later werd de partij in de kritiek gesteund door een rapport van het ministerie van VROM. De VVD heeft geprobeerd een wig te drijven tussen de coalitiegenoten PvdA en CPN, maar dat is, natuurlijk, niet gelukt.

gelderse scholing

In Gelderland staan nu al twee scholingsavonden op het programma, zo blijkt uit Het Kameraadje, het blad van de CPN-afdeling Nijmegen. Het distrikt Gelderland houdt op 19 november een scholing over de economische crisis en de democratische machtsvorming. Tien dagen later houdt de afdeling Nijmegen een scholingsavond over het thema uitbuiting.

stedenband ussr

Op een openbare bijeenkomst van de CPN in Zwolle in het kader van de Vredesweek hebben twee functionarissen van de Sowjet-ambassade stilgestaan bij de mogelijkheden die er zijn voor Nederlandse gemeenten om een „stedenband” aan te gaan het een Sowjet-stad. In Zwolle zijn zulke plannen al lange tijd in voorbereiding. Waarschijnlijk gaat Zwolle een jumelage aan met Wologda.

troelstra

In de Groningse CPN-aktiekrant is een uitvoerig artikel overgenomen over de revolutie van Troelstra, 70 jaar geleden. De „revolutie” in Nederland duurde maar een week, en leidde tot (ondermeer) de oprichting van de CPN. In het artikel wordt nog eens uitvoerig de loop der gebeurtenissen van die week beschreven.

angola

Het Medisch Comité Angola houdt op 10 december in gebouw De Hoeksteen een landelijke solidariteitsmanifestatie voor de volksrepubliek Angola. De avond zal in het teken staan van de wederopbouw van Angola. Een hoge delegatie van het MPLA, onder leiding van een lid van het centraal comité, zal begin december met de besturen van progressieve politieke partijen besprekingen voeren, ook met de CPN.

links delft

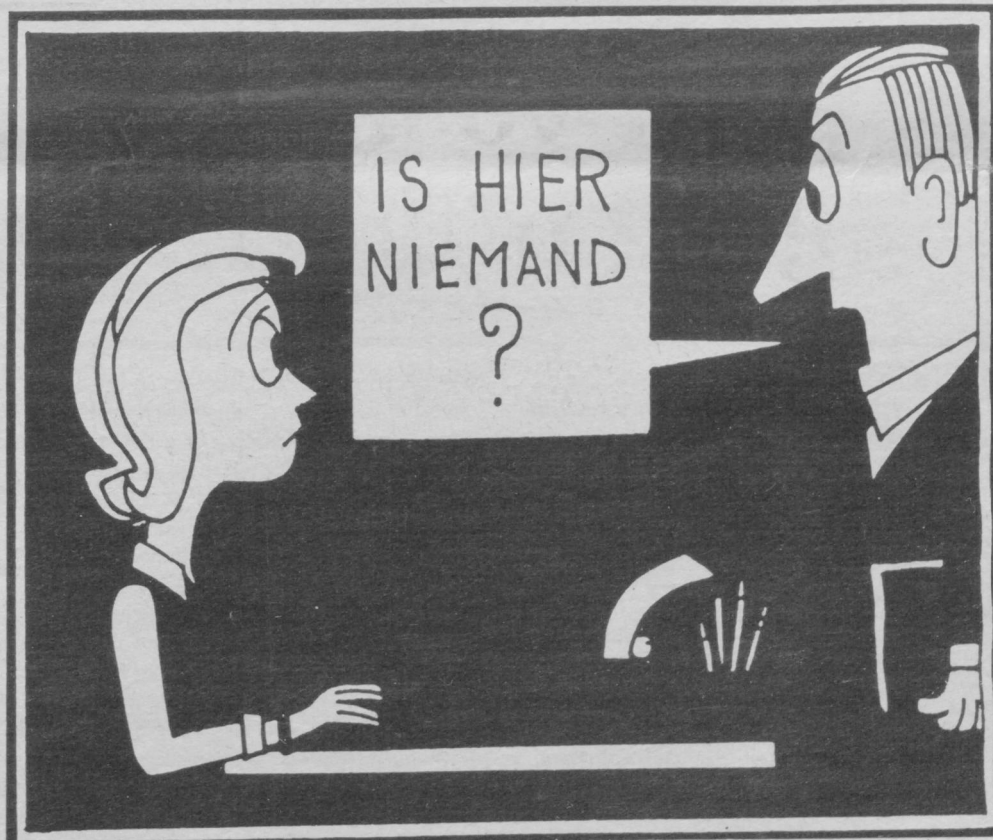
Het Ledenbericht van de CPN-afdeling Delft is deze maand geheel gevuld met agenda-stukken voor de gecombineerde ledenvergadering van CPN, PSP en PPR. De fraktie van Links Delft legt verantwoording af over het gevoerde beleid, en verdedigt de voorstellen die staan in de gemeentebegroting voor volgend jaar.

ingezonden

spaanse hereniging

In De Waarheid verscheen onlangs een verheugend bericht over pogingen tot hereniging van de Spaanse communisten in Madrid. Het werd in onze krant als opmerkelijk bericht gepresenteerd en terecht. Het is naar mijn mening opmerkelijk. Wie het verdeeld raken van zowel de Spaanse als de Nederlandse communisten heeft gevolgd zal de overeenkomst tussen beide processen zijn opgevallen. Hoewel er natuurlijk ook verschillen zijn, b.v. het nationaliteitsvraagstuk in Spanje is een heel ingewikkelde en gevoelige materie en maakt een hereniging daar tot een heel moeilijk en ingewikkeld gebeuren. Toch wordt het aangepakt. Nu naar Nederland, want de poging tot hereniging daar kan een bron van inspiratie zijn hier. De Nederlandse communisten zijn verdeeld geraakt op punten die nu geen rol meer spelen, geen hoofdpunten meer zijn. Integendeel, er is grote overeenkomst in standpunten van CPN en VCN als het gaat om inkomensstrijd en bezuinigingspolitiek. Zeker nu de CPN weer haar intrede wil doen in de Tweede Kamer zal het nodig zijn tot hereniging te komen. Zolang er sprake is van een verdeelde communistische beweging in Nederland zal het praktisch onmogelijk zijn terug te keren in het parlement. De communisten in b.v. Noorwegen en Denemarken kunnen erover meepraten hoe moeilijk het is terug te keren in het parlement. Maar ook de verkiezingscijfers van de laatste Tweede Kamer-verkiezingen zeggen genoeg. De weinige stemmen van de VCN hadden juist voldoende geweest om een communistische fractie in de groene banken te houden. Hopelijk zijn de besturen van CPN en VCN in staat zich over de scheidslijnen heen te zetten en een vernieuwend element toe te voegen aan de Nederlandse politiek n.l. een herenigde en sterke communistische partij en pers. Voor de 70-jarige CPN zou de RAI voor een verjaardagsfeest zeker te klein zijn. Vele communisten en linkse mensen in Nederland zien naar initiatieven tot hereniging uit. Velen, Luberianen, Voorhoevianen e.a. zijn er bang voor.

Robert Schuitemaker.

uit 8 maart bulletin provincie Utrecht.

HET PORTRET

indonesië-commissie cpn: permanente uitdrukking van politieke en financiële solidariteit

door joop morriën

Twee zeer uiteenlopende gebeurtenissen, het bezoek van premier Lubbers en minister Van den Broek aan Indonesië (31 oktober - 4 november) en de reünie van Indonesië-weigeraars (16 oktober in Dronten) hebben duidelijk gemaakt, dat Indonesië ons en ons land nog altijd hevig blijft bezig houden. Ook de opwinding en beroering begin van dit jaar rondom de Indonesië-geschiedschrijving van dr. L. de Jong ligt een ieder zonder twijfel nog vers in het geheugen.

Indonesië, de strijd van het Indonesische volk voor nationale onafhankelijkheid en sociale rechtvaardigheid en de acties van solidariteit vanuit Nederland zijn altijd een belangrijk deel van de politiek van de CPN geweest. Niet alleen door ons, maar ook door anderen wordt daarbij nog al eens op de vooroorlogse leuze: „Indonesië, los van Holland” gewezen, die het recht op zelfbeschikking voor het Indonesische volk in zijn volle consequentie erkende.

eerherstel

Het was dan ook logisch, dat de CPN zich achter de in 1945 uitgeroepen Indonesische Republiek plaatste en strijd voerde tegen de troepeninzendingen en de koloniale oorlogen. Tot op de dag van vandaag doen de gevolgen van die Nederlandse oorlogen zich gevoelen, zowel bij hen die als dienstplichtigen gedwongen naar Indonesië werden gezonden, als bij hen die weigerden te gaan. Enkele honderden weigeraars, van wie velen nog altijd bekend staan onder de naam „Schoonhoven-jongens”, waren voor het eerst sinds veertig jaar op de reünie in Dronten bijeen. Onder de weigeraars leeft een streven naar rehabilitatie en de officiële erkenning, dat de Nederlandse regeringspolitiek tegenover Indonesië in die jaren fout is geweest. De weigeraars hebben met lange gevangenisstraffen voor hun daad moeten boeten, zijn een aantal jaren uit het kiesrecht gezet en hebben vaak grote moeite gehad om weer aan de slag te komen. Een definitief te vormen comité eerherstel zal zich met dit vraagstuk bezig houden.

De reis van Lubbers en Van den Broek, maar meer nog de executie van twee leden van de paleiswacht van oud-president Sukarno, vestigen opnieuw de aandacht op de voortdurende schending van mensenrechten; die in Indonesië plaats heeft. De huidige president Suharto kwam in 1965-66 aan de macht door het afzetten van de wettige president Sukarno, daarbij de PKI beschuldigend van een poging tot staatsgreep. Het laatste woord over de gebeurtenissen in 1965 zal zeker nog niet zijn gesproken. Zij betekenden moord en vervolging van communisten en nationalist en het verbod van democratische organisaties. Tien-duizenden mensen worden nog altijd in een isolement geplaatst zonder dat zij ooit officieel in staat van beschuldiging zijn gesteld of veroordeeld.

daadwerkelijke steun

Toen in 1975-76 tienduizenden politieke gevangenen onder druk van internationale protesten en ook voorzichtige nationale kritiek moesten

worden vrijgelaten, werden zij niet in hun burgerrechten hersteld. Zij werden, voorzien van een speciaal persoonsbewijs en veelal gedwongen tot meldingsplicht, aan hun lot overgelaten. In 1978 stelde het dagelijks bestuur van de CPN een „Indonesië-commissie” in, die tot taak kreeg onder de nieuwe omstandigheden de solidariteit met de Indonesische vrijheidsbeweging politiek gestalte te geven en daadwerkelijk steun aan de ex-gevangenen te

verlenen. Dat was natuurlijk geen eenvoudig vraagstuk. Via persoonlijke adoptie door correspondentievrienden kon in tal van gevallen een minimum aan levensonderhoud worden verschaft. Ook werd door de commissie financiële hulp gegeven bij het opzetten van zogenoemde werkprojecten; bijvoorbeeld een viskwekerij, een kippenfokkerij, een meubelfabriekje, een eethuisje, enz. De commissie kon (en kan) dit doen door de bijdragen van een door alle jaren heen stabiel gebleven groep van donateurs en door eenmalige giften. (Gironummer: 2940390 tnv Indonesië-commissie CPN, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam).

Opgemerkt kan worden, dat in een enkel geval ook anderen in ons land zich het lot van de ex-gevangenen aantrokken.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN PLEIN 23 - 'S-GRAVENHAGE - TEL. 614941

Aan
de Indonesië-Commissie van de CPN
Van der Duynstraat 611
1051 AV AMSTERDAM

t.a.v. Ratio Koster

Datum: 3 november 1980

Kenmerk: DOA/IN-292280

Dienstonderdeel: Directie Azië en Oceanië

Onderwerp: Indonesië; politieke gevangenen.

Met verwijzing naar Uw schrijven met bijlagen d.d. 2 oktober 1980 moge ik U mededelen dat het vraagstuk van de politieke gevangenen in Indonesië bij voortduring aandacht heeft gekregen van mij en mijn ambtsvoorgangers. Waar mogelijk, werden daarbij de hier te lande levende gevoelens hieromtrent onder de aandacht gebracht van de Indonesische autoriteiten. In 1979 heeft de Indonesische regering de detentie beëindigd van zowel de zg. a- als b-categorie gevangenen. Voorts hebben de Indonesische autoriteiten laten weten dat, wat de 31 personen betreft die ter dood zijn veroordeeld vanwege hun betrokkenheid bij de gebeurtenissen in september 1965, deze straf niet zal worden voltrokken.

Evenals zulks het geval is ten aanzien van andere landen blijft de Regering attent op ontwikkelingen op het gebied van mensenrechten in Indonesië. Deze aandacht komt onder meer tot uiting in de financiële steun, welke van Nederlandse Regeringszijde wordt verleend aan een aantal Indonesische organisaties opgezette projecten ten behoeve van ex-politieke gevangenen.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

C. A. van der Kleen

executies

De politieke solidariteit met de strijd voor herstel van de democratie en eerbiediging van de mensenrechten blijft onverminderd nodig. Van het begin van de jaren zeventig tot aan 1985 hadden geen executies van ter dood veroordeelden plaats gevonden. In november 1980 liet de toenmalige minister van buitenlandse zaken Van der Klaauw aan de Indonesië-commissie weten, dat hem tijdens een bezoek aan Indonesië was verzekerd, dat geen voltrekking meer van doodvonnissen zou plaats vinden, van naar aanleiding van de gebeurtenissen van september 1965 ter dood veroordeelden. Groot was dan ook de ontsteltenis, toen in mei 1985 het vonnis van de internationaal bekende vakbondsbestuurder Munir werd voltrokken. Optreden van de CPN-Tweede Kamerfractie leidde tot een Kamerbreed protest, vooral omdat de executie zoveel jaren na de veroordeling had plaats gevonden. Het Indonesische bewind liet zich aan de bezorgdheid, ook uitgesproken in het Europese parlement, niets gelegen liggen. Sinds 1985 zijn nog talrijke executies voltrokken.

Over de reden voor deze late executies wordt veel gespeculeerd, - intimidatie is er zeker een van. Toch blijkt, dat grote onvrede met de huidige stand van zaken in Indonesië latent aanwezig is. Voor het eerst hebben zelfs Lubbers en Van den Broek contact gehad met personen van wat men oppositionele groeperingen kan noemen en zich laten informeren. Dat heeft bij Indonesië tot irritatie geleid, al wordt wederzijds nog steeds officieel de goede verstandhouding gepredikt.

Sinds haar vorming heeft de Indonesië-commissie enkele keren voorlichtings- en discussiebijeenkomsten gehouden, waarbij zowel geschiedenis als actuele situatie aan de orde waren. (Symposium 1980, in 1983 herdenking opstand Zeven Provinciën van 1933, in januari 1988 discussiebijeenkomst over Indonesië en de Filipijnen). Op geëigende momenten heeft zij zich ook met protesten en aanbevelingen tot de Nederlandse regering gericht en bijgedragen aan de inspanningen om het draagvlak voor solidariteit te verbreden. Zij bepleit thans sancties als uitingen van bezorgdheid ontoereikend blijven. De Indonesië-commissie is de permanente uitdrukking van politieke en financiële solidariteit, die uiteraard door de gehele partij wordt gedragen.

cpn-jongeren programma

Het CPN-jongerenprogramma is uitgekomen. Omdat de positie van jonge mensen in de maatschappij sterk verslechterd is en nog steeds onder grote druk staat, is in een korte brochure beschreven hoe de CPN tegen jongeren aankijkt. De kern van het programma is dat jongeren recht hebben op een zelfstandig bestaan. Daarvoor is een volwaardig inkomen, zelfstandige woonruimte, een goede rechtspositie en goed onderwijs noodzakelijk. Daarnaast willen de jongeren een schoon milieu en een rechtvaardige wereld. De brochure kost f 0,25.

Door storting van f 0.90 (incl. porto) op giro 612991 t.n.v. brochurehandel CPN o.v.v. „Jongerenprogramma”, ontvang je de brochure thuis.

Jongerenoverleg

Het jongerensecretariaat van de CPN heeft naast het jongerenprogramma een pamflet geschreven voor de studentenactieweek van 14 tot

18 november. In december is er weer een jongerenoverleg waar alle jongeren welkom zijn. Daar zal worden gesproken over toekomstige jongerenactiviteiten in de partij. Waarschijnlijk wordt er ook aandacht besteed aan de positie van buitenlandse jongeren in Nederland. Meer informatie is begin december verkrijgbaar op het secretariaat. Op 21 en 22 januari 1989 wordt er in Amsterdam een scholingsweekend voor jongeren georganiseerd. Thema's die aan de orde komen zijn: Marxisme, achtergronden bij het partijprogramma, arbeidsethos en wat betekent communist zijn. Als de belangstelling te groot blijkt te zijn komt er misschien een tweede weekend.

Het jongerensecretariaat van de CPN is bereikbaar op de Hoogte Kadijk 145, Amsterdam. Tel. 020-239704.

jongerenoverleg

zondag 11 december
12.00-17.00 uur
café Zeezicht
Nobelstraat 2 Utrecht

scholingsweekend

voor jongeren
20-22 januari Amsterdam

INHOUD

- pag 2 — CPN-verklaringen
 pag 3 — Armoede en de kerken
 pag 4 — Onder de kerstboom: boekentips
 pag 5 — CPN Eerste Kamerfractie in portret
 — vragen aan de CPN
 pag 6 — CPN-vrouwen
 — discussieplatform in Limburg
 pag 7 — Berichten uit de afdelingen
 — 70-jarige in de publiciteit

DOCUMENTATIECENTRUM
 NEDERLANDSE POLITIEKE
 PARTIJEN

December 1988, no. 8

CPN ledenkrant

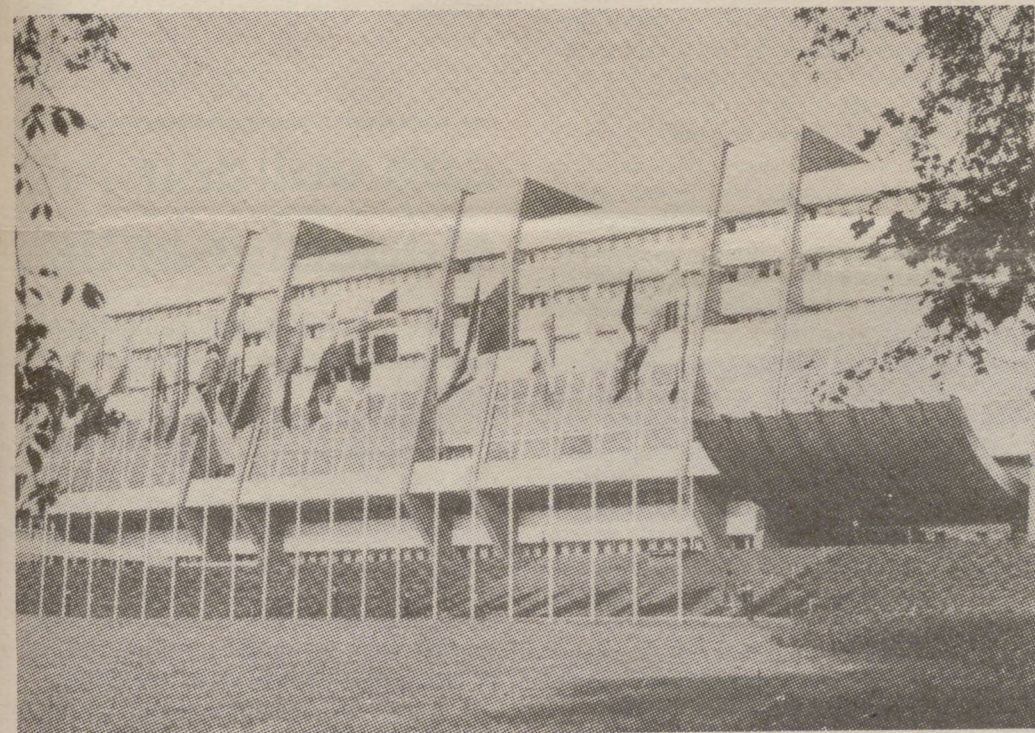
• OOK VOOR ONZE DONATEURS •

cpn studieconferentie over verdere kernontwapening

Op zaterdag 28 januari 1989 organiseert de CPN een studieconferentie in Utrecht, onder het motto „Geen nieuwe kernwapens, maar verdere kernontwapening”. Doel van deze bijeenkomst is in de eerste plaats om als communisten van gedachten te wisselen over een analyse van de huidige internationale politieke situatie en de plaats van de strijd voor vrede en kernontwapening daarin. Het gaat erom voor de CPN lijnen voor nieuw actief optreden uit te zetten. De werkgroep Vrede en Veiligheid van het partijbestuur zal een tekst voorleggen aan de deelnemers, die zal worden toegespitst in een aantal discussiestellingen. Het resultaat van de dag zal van belang zijn voor het optreden van de CPN binnen en buiten de vredesbeweging. Mensen uit andere politie-

ke partijen en uit de vredesbeweging worden uitgenodigd op die stellingen in te gaan. De studieconferentie zal worden ingeleid door: Nel van Dijk, lid van het Europese Parlement. CPN-dagelijks bestuurder Leo Molenaar zal de discussiestellingen toelichten. De studieconferentie zal worden gehouden in het Bonifatius College, Fokkema Andreaelaan 7, Utrecht.

Opgave is mogelijk door storting van f 5.- op giro 511002 t.n.v. Algemeen Penningmeester CPN te Amsterdam o.v.v. „vredesdag CPN”. Je kunt ook schrijven of bellen naar het landelijk secretariaat van de CPN, Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam, tel. 020 - 239704.

Europees Parlement in Straatsburg.

cpn-inzet bij de verkiezingen voor het europees parlement in 1989

Onderstaande notitie diende als discussiestuk op basis waarvan het partijbestuur in haar vergadering op 6 november 1988 de inzet van de CPN formuleerde over de actuele ontwikkelingen in de EG en de komende verkiezingen.

proces van westeuropese integratie

Gezien de voortgaande ontwikkelingen in West-Europa is het nodig met het oog op de verkiezingen voor het Europese Parlement op 15 juni 1989 de inzet van de CPN opnieuw te formuleren. Al in het partijprogramma (1984) sprak de CPN zich uit voor een gezamenlijke inzet van progressieve krachten in Europa. Daartoe was het noodzakelijk de EG als strijdterrein niet aan rechts over te laten. Anno 1988 kunnen we vaststellen dat grensoverschrijdende ontwikkelingen in West-Europa een feit zijn. Evenals de toenemende economische en technische integratie. De vraag is dan ook niet of we voor of tegen internationale samenwerking zijn maar in welke richting gaat de economische integratie en met welke inzet.

Hoe kunnen we de Westeuropese samenwerking in progressieve zin benutten?

verschillende posities

Enerzijds het internationale kapitaal en daarmee verbonden krachten.

- * Politieke en economische blokvorming binnen internationale samenwerking inclusief wapeniging om dat blok te beschermen;
- * nivellering van sociale en democratische rechten naar beneden;
- * smoren van culturele en regionale pluriformiteit en overheersing door de sterkste landen;
- * ontwikkeling van wetenschap, techniek en informatievoorzieningen gecontroleerd door en aangewend voor de multinationalaal georganiseerde private ondernemers.

Anderzijds progressieve krachten die een democratische ontwikkeling voorstaan.

- * open internationale relaties; geen gesloten blokken; ontwapening;

partijbestuur start voorbereiding 31ste cpn-congres

Op 7, 8 en 9 april 1989 wordt het 31ste CPN-congres gehouden in De Flint in Amersfoort.

In de vergadering van het partijbestuur op 10 december 1988 is met de voorbereidingen een begin gemaakt.

Het partijbestuur heeft de agenda van het congres en een tijdsplanning vastgesteld. Om de ledenvergaderingen in de afdelingen in februari 1989 over het congresmateriaal niet al te zwaar te belasten, verdient het aanbeveling, de ontwerp-statuten en het ontwerp-

huishoudelijk reglement al in januari 1989 te behandelen. Deze ontwerpen zijn in Beschrijvingsbrief nummer 1 gepubliceerd (bijlage bij de ledenkrant van september 1988).

agenda van het congres

- Vaststellen statuten en huishoudelijk reglement.
- Goedkeuring financieel verslag 1987-1988.
- Verkiezing partijbestuur.
- Vaststelling activiteiten en doelstellingen van de CPN tot 1991.

tijdsplanning 31ste cpn-congres

- Vaststelling congresmateriaal in de partijbestuursvergadering van 15 jan. 1989.
- Publicatie congresmateriaal in de Ledenkrant van 20 jan. 1989.
- Afdelingsledenvergaderingen tussen 30 jan. 1989 en 4 maart 1989.
- Uiterste datum waarop wijzigingsvoorstellen (amendementen) kunnen worden ingediend: 6 maart 1989.
- Behandeling wijzigingsvoorstellen en amendementen in partijbestuursvergadering van 12 maart 1989.
- Distriktskonferenties in het weekend van 18/19 maart 1989
- Congres: vrijdagavond 7 april 1989; zaterdagochtend, -middag en -avond 8 april 1989; zondagochtend en -middag 9 april 1989.

- * door onderlinge solidariteit de sociale en democratische rechten optrekken naar het hoogste niveau;
- * waardering voor culturele en regionale verschillen en de wens tot zelfbeschikking;
- * democratische controle op nationaal en regionaal niveau op de resultaten van de wetenschappelijke en technische ontwikkeling en open uitwisseling;

conclusies

Er is sprake van een proces van internationalisering. De grote en middelgrote ondernemingen zijn ontwikkeld in reorganisaties en fusies die in de meeste gevallen ver over de grenzen heen reiken.

Economische machtscentra worden gevormd en versterkt met het oog op de vorming van een Europese thuismarkt zonder grenzen als uitvalsbasis voor expansie op de wereldmarkt. Landen van de Derde Wereld worden daaraan ondergeschikt gemaakt door het beleid van het IMF, dat tot een verdere onderontwikkeling leidt.

De heersende politieke machten beperken zich tot het wegnemen van belemmeringen voor dit proces: zij maken ruimte voor het oprukkende kapitalisme. Het versterken van de internationale concurrentiepositie wordt tot de heersende norm gemaakt, waaraan milieubescherming, loonkosten, sociale zekerheid en medezeggenschapsrechten ondergeschikt gemaakt worden.

Vervolg op pag. 3

cpn-ledenwerfactie gaat door!

Distrikt Friesland gaat goed door en in de Zaanstreek heeft de partij het nu ook opgepakt.

DISTRICT	STAND PER 9-12-1988
Amsterdam	43
Brabant-Oost	4
Brabant-West	5
Drenthe	1
Friesland	23
Gelderland	15
Gooi/Eemland	4
Groningen	7
Den Haag	19
Kennemerland	9
Lelystad	-
Limburg	8
NrdHoll. Nrd	9
Rotterdam	4
Twente	7
Utrecht	3
Vecht/IJ. delta	6
Deventer	1
Zaanstreek	5
Zeeland	2
Totaal	175

WORDT LID

verklaring van het dagelijks bestuur van de cpn naar een vreedzame oplossing in het midden-oosten

De situatie in het Midden-Oosten heeft opnieuw een politieke kentering te zien gegeven. De nationale raad van de Palestijnse bevrijdingsorganisatie PLO heeft een oproep uitgegeven voor de totstandkoming van een eigen, onafhankelijke staat. Zij heeft haar ondersteuning uitgesproken voor de UNO-resolutie 242, waarin het bestaansrecht van Israël is neergelegd.

Hoewel van een rechtstreekse erkenning van Israël op dit moment geen sprake is, kan uit deze stap van de PLO de conclusie worden getrokken, dat de Palestijnse beweging in al haar geledingen en diversiteit in overgrote meerderheid voorstander is van twee staten: dat van een onafhankelijke Palestijnse staat en dat van Israël.

In de voorbije veertig jaar zijn vele verwoesten- de oorlogen gevoerd, die ontelbare doden en verminkten, en zeer grote materiële schade hebben opgeleverd. De mogelijkheden om tot een vreedzame oplossing te komen zijn voortdurend tegengehouden door extreme krachten, zowel in Israël als in de rijen van de Palestijnse beweging en door de steun, die daaraan van buitenaf is gegeven.

Het is nu mogelijk geworden om in het kader van een internationale vredesconferentie tot daadwerkelijke stappen te komen, die tegemoet komen aan het verlangen van de volkeren in het Midden-Oosten naar een vreedzame oplossing.

De CPN heeft al eerder verklaard — ten tijde van de massale opstand van de Palestijnse bevolking in de door Israël bezette gebieden — dat „het noodzakelijk is alle middelen aan te wenden voor het bereiken van een politieke oplossing onder erkenning van het recht van het Palestijnse volk op zelfbeschikking, erkenning van het bestaansrecht van Israël en voor een vreedzame ontwikkeling van alle staten en volkeren in het Midden-Oosten.”

Tegen die achtergrond is het besluit van de nationale raad van de PLO van betekenis, die niet onbeantwoord mag blijven, noch in Israël en evenmin van alle andere belanghebbende staten, volkeren, politieke partijen en bewegingen.

Deze stap verdient erkenning, omdat het de weg verder kan effenen naar die vreedzame oplossing, waarin alle betrokken partijen — met medewerking van de Verenigde Naties en van de grote mogendheden — als volwaardige partners over beëindiging van de conflicten kunnen spreken en de weg naar vrede in het Midden-Oosten kunnen inslaan.

In dat opzicht heeft de „Vrede-Nu”-beweging in Israël baanbrekend werk verricht en zich door de loop der jaren gemanifesteerd als woordvoerder van belangrijke delen van het volk van Israël.

Het is daarom onaanvaardbaar en ook onbegrijpelijk, dat thans in Israël de op annexatie en voortzetting van de gewapende conflicten beluste krachten voortgaan met hun activiteiten en het doen voorstellen, alsof er geen verandering in de situatie zou zijn opgetreden.

De progressieve krachten in Israël hebben terecht verklaard, dat de stap van de PLO in positieve zin door Israël moet worden beantwoord. Dat is in het belang van een vrede waarop door velen in de landen van het Midden-Oosten al zo lang wordt gewacht.

De CPN is van mening, dat juist nú voor het totstandkomen van een gerechtvaardigde politieke oplossing, de inzet en medewerking nodig is van alle betrokkenen en belanghebbenden — regeringen, politieke partijen en andere politieke bewegingen — in het Midden-Oosten zelf. Vanuit Nederland dient alle mogelijke steun te worden gegeven aan initiatieven, teneinde druk uit te oefenen op Shamir c.s. voor een politiek, gericht op beëindiging van de conflicten en van het geweld in de door het Israëlsche leger bezet gehouden gebieden.

De Nederlandse regering dient op dit moment een positieve opstelling te kiezen en mag de stap van de PLO niet naast zich neerleggen.

Van haar kant moet worden opgetreden tegen de weigering van de Amerikaanse regering om PLO-voorzitter Arafat tot de USA toe te laten voor het bijwonen van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Een dergelijke gang van zaken getuigt van een uiterst kortzichtig beleid, dat vanuit Den Haag met de grootste mogelijke beslistheid moet worden afgewezen, omdat dat in geen enkel opzicht gezien kan worden als een positieve reactie op de zojuist door de PLO ingeslagen richting.

De CPN zal zich er voor inzetten, opdat een weg wordt ingeslagen voor beëindiging van de bezettingspolitiek en van het wapengeweld, voor het op gang brengen van een dialoog tussen Israël en de PLO en alle andere bewegingen die voor een vreedzame, politieke oplossing zijn. Het signaal van de PLO mag niet verzanden, maar dient in het licht van de huidige situatie goed te worden verstaan. Op dit moment is er de reële mogelijkheid om de spiraal van geweld, die al zoveel jaren het Midden-Oosten heeft geteisterd, te doorbreken. De CPN doet een beroep op allen, die zich in deze visie kunnen vinden, zich daadwerkelijk in te zetten voor de totstandkoming van een dialoog tussen de verantwoordelijken in Israël en van de PLO.

Dagelijks Bestuur CPN
1 december 1988

**donatiefonds
van de cpn
postgiro 511002**

t.n.v. alg. penm cpn,
hoogte kadijk 145,
1018 bh amsterdam

**bereikbaarheid
landelijk
secretariaat cpn**

maandag	9.00 tot 16.00 uur
dinsdag	9.00 tot 21.00 uur
woensdag	9.00 tot 21.00 uur
donderdag	9.00 tot 21.00 uur
vrijdag	9.00 tot 16.00 uur

colofon

Donateurs ontvangen het blad per post
(donaties op giro 511002
t.n.v. Alg. Penm. CPN).

Eindredactie: Siem van der Helm

Redactie: Kees van den Berg,
Jeannette van Beuzekom
Wil Evers,
Elly van Eyck,
Iede de Vries

Redactiesecretariaat:
Hoogte Kadijk 145,
1018 BH Amsterdam,
tel. 020 - 26 25 65 (tst. 10)

Druk: Dijkman

Het volgende nummer verschijnt
20 januari 1989.

Kopij inleveren voor 6 januari.

agenda

15 januari

partijbestuur

20 januari

verschijnt de nieuwe ledenkrant

21 januari

thema-conferentie GPA

21-22 januari

scholingsweekende CPN-jongeren

28 januari

CPN-studiedag kernontwapening

delegatie chinese communistische partij op bezoek bij cpn

Op 17 november l.l. heeft op de Hoogte Kadijk een ontmoeting plaatsgehad van een delegatie van de Chinese communistische partij en een afvaardiging van de CPN.

De Chinese delegatie bestond uit Li Shuizhen, kandidaat-lid van het centraal comité en plaatsvervangend hoofd van het internationaal bureau, Van Tsjeng Pei, Chang Wie Ju en Sjui-li (tolk). De delegatie werd vergezeld door de Chinese ambassadeur Lin Qiping. Van de zijde van de CPN werd aan het gesprek deelgenomen door Elli Izeboud, Jan de Boo en Joop Morriën.

Li Shuizhen vertelde, dat de delegatie een reis maakte naar Nederland, Cyprus en Griekenland. De delegatie verblijft in Nederland op uitnodiging van de PvdA, mede in antwoord op het bezoek dat in 1986 een PvdA-delegatie aan China heeft gebracht.

De Chinese delegatieleider gaf een uiteenzetting over de situatie in China, en schetste daarbij enkele problemen, waarmee China wordt geconfronteerd, onder andere de inflatie en prijsstijgingen. Zij vertelde ook over de

maatregelen die zijn genomen om dergelijke problemen te beteugelen.

Ten aanzien van de buitenlandse politiek merkte zij op, dat deze gebaseerd is op onafhankelijkheid, vrede en geen pactvorming. Op het niveau van partijen zijn de contacten met de partijen van Oost-Europa, met uitzondering van de Sowjet-Unie, genormaliseerd. Ten aanzien van de staatsbetrekkingen tussen China en de Sowjet-Unie gaf zij te kennen, dat de kwestie-Cambodja tot een oplossing moet worden gebracht en dat Vietnam de in dit land gelegerde troepen dient terug te trekken. Wanneer het bezoek van de Chinese minister van buitenlandse zaken aan Moskou (begin december) goed verloopt, zal Sjewardnadze naar Peking komen. Dat kan leiden tot een top tussen Gorbatsjow en Deng, die dan voornamelijk over de staatsbetrekkingen zal gaan.

Elli Izeboud heeft in het gesprek een inzicht gegeven in de activiteiten van de CPN. Zowel Li Shuizhen als Elli Izeboud hebben het belang onderstreept van voortzetting van de bestaande, goede contacten tussen beide partijen.

regering dient klachten politie serieus te nemen in plaats van met maatregelen tegen acties te dreigen

De regering moet reëel onderhandelen met de politie en niet met actieverboden dreigen. Uitlatingen van de kant van premier Lubbers en de twee politieministers Van Dijk en Kort-hals Altes maken duidelijk dat het kabinet zint op middelen om de politieacties met disciplinaire maatregelen tegemoet te treden.

De CPN wijst die weg van de hand. Het nu ontstane conflict met de politie heeft het kabinet volledig aan zichzelf te danken door de eerder geuite verlangens van de politiebonden te negeren. Oplossingen kunnen alleen gevonden worden door het voeren van reëel overleg, waarbij de hand van minister Ruding van de knip wordt weggehaald.

Het politiepersoneel heeft naar de mening van de CPN het recht om actie te voeren. Uiteraard vereist de taak die de politie heeft bij het handhaven van de openbare orde zorgvuldigheid. Zowel de bonden als het personeel zelf laten er geen misverstand over bestaan die zorgvuldigheid in acht te nemen.

Van het uit de hand lopen van acties of het overtreden van grenzen, zoals door het kabinet wordt gesuggereerd, is dan ook geen sprake. Pogingen de acties van de politie te verbieden zullen uitlopen op een ongewenste beknotting van het recht van de politie actie te voeren.

Wie de onrust weg wil nemen kan dat doen door de onwillige houding van de bewindslieden te

laten varen en over te gaan tot reële onderhandelingen. Net als ieder ander hebben

de politiemensen het recht die onderhandelingen met eigen gekozen middelen onder druk te zetten.

12 november 1988,
Dagelijks bestuur CPN.

cpn solidair met studentenacties

De CPN wenst jullie veel succes toe in de aktieweek voor een betere kwaliteit van het onderwijs.

De Tweefasenstructuur en de Harmonisatiewet zijn rampzalig gebleken voor het onderwijs. Alle waarschuwingen die destijds door studenten en ook door onze kamerfractie zijn gedaan werden in de wind geslagen. Achteraf blijkt hoe zeer die waarschuwingen terecht waren. Als je het aan de regering overlaat wordt het onderwijs steeds verder afgebroken. De regering zou haar oor beter te luisteren kunnen leggen bij de studenten, die tal van ideeën hebben voor het verbeteren van de kwaliteit van het onderwijs.

Het is de hoogste tijd dat het recht op goed en betaalbaar onderwijs met acties als die van deze week wordt bevochten.

Op onze steun kunnen jullie rekenen!

Partijbestuur CPN
11 november 1988

de waarheid blijft onmisbaar, elke dag en vooral in het weekeinde

De Waarheid blijft onmisbaar, elke dag. Daarom vragen we u ook abonnee te willen worden, niet alleen omdat we dringend abonnees nodig hebben, maar ook omdat we denken dat De Waarheid een specifieke rol vervult in ons land, waar een toenemende concentratie in media-land hand in hand gaat met een toenemende vervlakking.

De Waarheid verschijnt dagelijks met 8 pagina's, met een eigen specifieke selectie van het nieuws en veel aandacht voor de vele bewegingen die ons land ondanks alles toch rijk is. Op zaterdag met De Waarheid Plus, een speciale bijlage, met achtergronden, opinies, beschouwingen en plaats voor debat.

Ja, ik word abonnee voor de hele week/voor de vrijdag-zaterdagkrant*

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

* doorhalen wat niet gewenst is

Ik betaal 21,60 per maand-incasso

(volledig abonnement)

64,80 per kwartaal-accept

(volledig abonnement)

7,90 per maand-incasso

(vrijdag/zaterdag abonnement)

Deze bon opsturen naar De Waarheid, antwoordnr. 2518, 1000 PA Amsterdam (postzegel niet nodig).
Of bel ons: 020-262565.

Word abonnee!

armoede is onrecht: opmerkelijke activiteit vanuit de kerken

door eddy reefhuis

Onder de titel „Armoede is onrecht” organiseerden de kerken in september 1987 een konferentie waarin het probleem van de armoede opnieuw onder de aandacht werd gebracht. Omdat armoede inmiddels „oud nieuws” begon te worden en de oplevende economie beter nieuws was, was de leus „armoede is onrecht” opmerkelijk. Even opmerkelijk was, dat deze konferentie door de kerken werd georganiseerd. Weliswaar hebben die een eeuwenlange traditie van armenzorg; maar dat armoede een gevolg is van politieke keuzen en dat je daar met armen tegen moet strijden in plaats van voor armen te zorgen, dat is nieuw.

Inmiddels zijn er in vrijwel het hele land provinciale konferenties van kerken tegen de armoede geweest en in oktober j.l. was de tweede landelijke konferentie, waarop wat uitgebreider op de mogelijkheden van een ander beleid is ingegaan. Over het verbreken van de dreigende stilte rondom armoede, en de rol van de kerken hierin, hadden we een gesprek met Plonie Sneep, lid van de projectgroep kerkvrouwen-bijstandsvrouwen en jarenlang ook van het landelijk steunpunt van vrouwen in de bijstand; Peter Buijs, sociaal geneeskundige, en tot enkele jaren geleden, samen met Joop Mantel het gezicht in De Waarheid als het om acties tegen de afbraak van de sociale voorzieningen ging; en Ab Harrewijn, industriepredikant. Alle drie waren zij bij de konferenties van de kerken tegen de armoede betrokken.

na de stelselherziening

Na de stelselherziening, die in 1986 zonder veel wijzigingen werd aanvaard, hadden heel wat mensen eventjes genoeg van landelijke acties. „We waren teleurgesteld, dat zoveel inspanning zo weinig had opgeleverd”, zegt Plonie, „en zolang deze regering er zit, heeft het ook niet veel zin. Maar plaatselijk is het gesprek wel doorgegaan, over de uitvoering en over problemen, en met het ministerie bleef er ook ieder half jaar overleg over het beleid. Bij vrouwen in de bijstand hebben we ons verdiept in de oorzaken, hoe je in de bijstand terecht komt als vrouw, en toen stuitte we op de huwelijkswetgeving, het kostwinnersbeginsel.” Van stilzitten is dus geen sprake.

Peter wijst op de ontwikkeling die aan de strijd tegen de stelselherziening vooraf is gegaan. „Vooral in de anti-bestekbeweging (tegen Van Agts Bestek '81) kwam een beweging van uitkeringsgerechtigden naar voren, die heel bewust onderscheid maakte tussen drie hoofdgroepen: WAO'ers, werklozen en vrouwen in de bijstand. Daardoor kon ieder zich veel konkreter bezighouden met de dreigende maatregelen die per groep verschillend waren. Met name bij de WAO'ers en de vrouwen in de bijstand heeft dat geleid tot sterke organisaties van de betrokkenen zelf (omdat de werklozen — gelukkig — een veel wisselender groep zijn, lag het daar veel moeilijker). Vooral op basis daarvan kon geduldig gewerkt worden aan verbreding van de strijd tegen de stelselherziening, eerst in een komitee van personen, de „prominentengroep”, met mensen uit vakbe-

Congres Kerk en Armoede, 4 oktober 1988

foto De Waarheid

weging, kerken en politieke partijen. Daar zat ook een aantal prominente CDA'ers bij, o.a. Veldkamp, in de jaren zestig de ontwerper van de WAO en AWBZ, Hanny van Leeuwen, De Gaay Fortman sr., maar ook een rechter van beroep uit Limburg, Houben. Velen sloten zich hierbij aan. Dat was voor Lubbers kennelijk zo bedreigend, dat hij hen voor „a-socialen” uitschold!

Dit initiatief maakte de weg vrij voor het broodnodige gezamenlijke optreden van vrijwel alle betrokken organisaties: uitkeringsgerechtigden, ouderen, vakbeweging en ook uit de kerken (de „Amicitia-groep”). Daardoor ontstond voor het eerst op sociaal-ekonomisch terrein zo'n brede coalitie. Weliswaar heeft die de stelselherziening niet meer kunnen tegenhouden; als mensen zeggen dat al die inspanning ze geen cent heeft opgeleverd, is dat waar. Maar het heeft toch op allerlei nivo zijn doorwerking gehad, niet alleen tussen die organisaties zelf, maar ook naar buiten toe. Met name de CDA-fractie in de Eerste Kamer lijkt zo van de protesten onder de indruk geraakt, dat ze zich al diverse malen tegen verdere aantasting heeft uitgesproken. En dat die Amicitia-groep niet zomaar een gelegenheds-coalitie is geweest, bleek dit voorjaar. Toen in het paaspakket van het kabinet opnieuw de uitkeringen werden bedreigd, waren wat telefoontjes voldoende om de leden van die

groep opnieuw op het Binnenhof hun stem daartegen te laten horen.”

kerken betrokken

Zoals gezegd zaten er in die prominenten-groep ook mensen uit de kerken (o.a. Joop Zwart, directeur van DISK, Herman Bode, de voorzitter van de Raad van Kerken, prof. Mulder en bisschop Ernst). Via dergelijke kontakten raakten ook kerkelijke organisaties betrokken (bijv. via Herman Noordegraaf de Sektie Sociale Vragen van de Raad van Kerken). Plaatselijk waren er al eerder kontakten geweest en de eerste kerkelijke organisatie die zich als zodanig

nig achter de eisen van de uitkeringsgerechtigden stelde, was DISK, het industrie-pastoraat. En naarmate de werkloosheid in de traditionele industrie toenam, groeide die betrokkenheid. Ab: „DISK was bijvoorbeeld in Amsterdam, IJmuiden en Rotterdam vooral gericht op de metaal en de haven. Toen daar steeds meer mensen in de WAO verdwenen, en vervolgens hele bedrijven dicht gingen, moesten we ons wel op mensen met een uitkering richten. We vonden dat we hen niet in de steek mochten laten!” Vanaf de basis kwamen er ook uit de diakonieën, die vroeger met de armenzorg waren belast, steeds meer signalen dat er iets mis was. Het aantal mensen dat op de diakonie een beroep deed, omdat ze niet meer konden rondkomen met een uitkering, groeide onrustbarend. Verder zijn er in de hervormde kerk jaren geleden al konferenties van bijstandsvrouwen en kerkvrouwen georganiseerd en alle aanvankelijke onbegrip en wantrouwen ten spijt zijn daaruit hechte kontakten ontstaan. Belangrijk is ook, dat inmiddels in de kerken allerlei kader- en beleidsfuncties werden vervuld door mensen, die hun politieke oriëntatie en strijd-ervaring hebben opgedaan in de studentenbeweging van de zeventiger jaren. Ab: In de CPN is nog wel eens moeilijk gedaan over al die studenten, die de echte industrie-arbeiders overvleugelden. Maar als ik nu zie wie ik overal tegenkom — en dat geldt niet

alleen voor de kerk, en trouwens ook niet alleen voor CPN'ers — en als ik dan zie, hoe die mensen zich opstellen, dan kun je daar wel wat positiever over zijn, vind ik!”

armoede is onrecht

Toen na de goeddeels verloren strijd tegen de stelselherziening in de kerken stemmen op gingen, dat er „iets” moest gebeuren, was er dus een heel netwerk van kontakten met verschillende ervaring paraat. Vanuit DISK werd benadrukt, dat dat „iets” duidelijk politiek moest zijn; anderzijds moest het niet opnieuw alle aandacht op de landelijke politici vestigen, maar op de mensen in de bewegingen zelf. Inmiddels was ook gebleken, dat buiten de ingewijden niemand meer wist, wat nou minima, echte minima en meerjarig echte minima waren, en wie daardoor werd bedreigd. Omdat het nu juist de bedoeling was, het regeringsbeleid publiekelijk aan de kaak te stellen, en juist ook bij degenen die niet zo bij de strijd betrokken waren geweest, nieuw elan te wekken, werd het begrip „armoede” weer ingevoerd. Dat is een beladen begrip. Mensen noemen zichzelf niet graag arm! en je kunt ook niet echt vaststellen wat armoede is en wat niet. „Toch bleken „armoede” en „verarming” herkenbaarder dan alle technische en wetstechnische eisen, die, hoe noodzakelijk ze ook zijn, alleen voor het kader te begrijpen zijn”, aldus Ab. „En door van die armoede nu te stellen, dat dat onrecht is, sprak je nog meer mensen aan. Van armoede kun je denken: wat gaat er dat aan. Maar zeker in de kerken geldt, dat onrecht iedereen aangaat. Daar ben je bij betrokken, aan de ene of aan de andere kant. Plonie: „De kerken kunnen mensen bereiken, die de politiek niet bereikt, vooral in CDA-kring”. Door te stellen dat armoede onrecht is, is tegelijkertijd onmogelijk gemaakt dat kerken zich tot liefdadigheid beperken en ook dat is een voornaam punt in deze „zorgzame samenleving”.

De konferenties zijn bedoeld als een signaal, een landelijk oriëntatiepunt; maar zoals gezegd zijn ze gericht op de basis. Daarom is er vanaf het begin toegewerkt naar een vervolg in de vorm van provinciale konferenties. Daarmee worden niet alleen meer mensen bereikt, maar komt het ook dichterbij de mensen. Versterking van de beweging aan de basis blijft van het grootste belang. Daar moet in de eerste plaats dat gevoel van machteloosheid worden doorbroken, waarin mensen in eenzaamheid wel klagen, maar niks doen. „Dan is het heel belangrijk, dat je kunt laten zien, dat het wel anders kan”, zegt Peter. „Voor de tweede konferentie hebben Joop Mantel, Herman Noordegraaf, Herman Bode en ik de presentatie van enkele alternatieven voor het sociaal-ekonomisch beleid voorbereid. Daarbij hebben we samengewerkt met de ekonomen Brenner en Spithoven, met wie al kontakten bestonden uit de WAO-beweging. Die alternatieven zijn vooral bedoeld om de mensen aan de basis, ook in de kerken, argumenten in handen te geven in de discussie met anderen.” Ab: „Het lotsdenken moet worden doorbroken, zou de dominee zeggen! Dat dat wordt doorbroken, is ook in de theologie een hele wezenlijke zaak.” „Geen perspectief hebben is het ergste dat er is”, zegt Plonie. „alleen al dat je weet dat het geen natuurramp is die je overkomt, dat je er wat aan kunt doen, en dat er anderen zijn die er samen met jou wat aan willen doen — dat maakt, dat je er beter tegen kunt!”

cpn-inzet bij euro-verkiezingen

Vervolg pag. 1

De CPN vindt dat onverantwoord: de nodige democratische sturing en de sociale consequenties vereisen een actief ingrijpen en een bewuste verdediging van belangrijke maatschappelijke verworvenheden. Zaken als zeggenschap, sociale rechten, milieubeleid en anti-discriminatie mogen niet overgelaten worden aan het internationale kapitaal en aan bestaande machtsverhoudingen op Europees niveau. Zij dienen als essentiële voorwaarde beschouwd te worden. Optreden voor onafhankelijkheid, zelfbeschikking en democratische nationale bijzonderheden is niet conservatief of een illusie. Integendeel, het is een progressieve taak en vereist concreet inzicht in de maatschappelijke krachten die hiervoor te mobiliseren zijn. De CPN is voor een gastvrij Nederland. De open economie is er allang. Wij hebben er geen behoefte aan deze openheid aan banden te leggen door Westeuropese blokvorming. Europa is groter dan de EG; dus geen euro-

chauvinisme van de EG-landen tegenover Oost-Europa en andere niet-gebonden Europese landen, geen militaire spierballen en geen economische en culturele afgrenzing. De wereld is groter dan Europa; dus geen gesloten-grenspolitiek tegenover de Derde Wereld noch tegenover vluchtelingen noch tegenover grondstoffen en fabrieken.

beter worden van de eg

De sfeer waarin de campagne voor de verkiezingen van het Europees parlement zich zal afspelen wordt getekend door het voornemen in 1992 de grenzen open te stellen en het demagogisch gebruik dat daarvan wordt gemaakt door regeringen en ondernemers; over gelijkberechtigting waar het de positie van vrouwen en voorzieningen (kinderopvang) betreft hoor je ze niet. Hun inzet is verbeteren van de omstandigheden voor ondernemingen en omlaag nivelleren van die voor de werkenden en werklozen.

Onze inzet zal zijn: HOE KUNNEN WIJ VAN DE EG BETER WORDEN? De hoogste standaard moet gelden. Of het nu gaat om sociale rechten, zeggenschap, bescherming van het milieu, bestrijding van discriminatie, optreden voor ontspanning of de versterking van de positie van achtergestelde regio's. Het wil zeggen, op alle gebieden bepleiten wij een optrekken naar boven. Het gaat wat ons betreft om de versterking van de democratie, om de bescherming van de „menselijke factor” tegen de ongebreidelde expansie van de ondernemingen. De „hoogste standaard” zal te eisen zijn op de punten van gelijkberechtigting, van sociale zekerheid, van arbeidsvoorwaarden en niet te vergeten in milieu-kwesties.

hoofdpunten

Hoofdpunten van de inzet van de CPN zijn: 1. Versterking van de democratie in ondernemingen op lokaal regionaal nationaal en Europees niveau. „Zeggenschap in de EG op alle niveaus”. 2. Grensoverschrijdende samenwerking om

- grote problemen aan te pakken, te beginnen met de milieuvervuiling. „Een schone EG”. 3. Bescherming van mensen tegenover de kapitalistische ondernemers, dus optrekken naar boven waar het gaat om gelijke behandeling, sociale zekerheid en arbeidsvoorwaarden. „Een sociale EG.” 4. Geen Europese atoommacht en militaire integratie; optreden voor initiatieven gericht op ontspanning. „Een vredelievend EG”. 5. Actief gezamenlijk optreden tegen racisme, fascisme en antisemitisme. „Een EG zonder discriminatie”.

De CPN neemt hier op enkele hoofdpunten stelling. Tegelijkertijd is het gewenst op een reeks terreinen de ontwikkelingen in het proces van Europese integratie te onderzoeken en te bestuderen. In de komende periode zullen hierin (samen met andere progressieve krachten) activiteiten ontwikkeld worden. Daarnaast roept zij progressieve krachten in Nederland op zich in te zetten voor versterking van en deelname aan de REGENBOOG-coalitie bij de komende verkiezingen.

onder de kerstboom

Net als vorig jaar, heeft de redactie van de ledenkrant een aantal bekende en minder bekende mensen de vraag voorgelegd, welk boek ze gaan lezen tijdens de komende feestdagen. We hopen met deze leestips te bevorderen, dat ook de lezers van de CPN-ledenkrant „prettige feestdagen” hebben.

Rest ons nog, alle lezers een strijdbaar en vooral een voorspoedig 1989 toe te wensen.

Karel Roskam; geen CPN-lid, maar betrokken bij de anti-apartheids activiteiten in ons land en schrijver van het onlangs bij de AABN verschenen boekje:

„...gelijken, landgenoten... Zuid-Afrika anno 19-straks”, over de toekomst van Zuid-Afrika, zoals het ANC die ziet.

Een boek dat ik al lang van plan ben om opnieuw te gaan lezen, is Enver Carim's „Het is bijna ochtend”. Dit boek kwam tien jaar geleden uit in de Nederlandse vertaling, maar het dateert al van 1973. Het gaat over een buskaping in Zuid-Afrika. Carim's „A Dream Deferred” heeft mij destijds getroffen omdat er een toekomstbeeld in werd geschetst dat mij heel realistisch voorkwam: zo zouden de ontwikkelingen in Zuid-Afrika best eens kunnen gaan, dacht ik toen.

De Zuidafrikaanse schrijver geeft in zijn personages een beklemmend beeld van de verzieking waarin Zuid-Afrika is terechtgekomen. Bovendien is het een spannend, goed geschreven boek. Voor wie de democratische beweging in Zuid-Afrika een goed hart toedraagt is dit zeker een boek om te lezen.

Teun Twigt; bekend CPN-activist in Rotterdam.

In 1985 verscheen in de Spaanse taal een lijvig boek op de markt onder de veelzeggende titel „Fidel y la religión” van Frei Betto. Dit jaar verscheen een vertaling van genoemd boek onder de titel „Fidel Castro en zijn godsdienst”. Een interview door de Braziliaanse dominicaan Alberto Libano Christo, of wel Frei Betto genoemd, met Fidel Castro.

Het in boekvorm verschijnen van dit interview is vrijwel onopgemerkt gebleven, volgens mij onterecht. Het is bij mijn weten voor het eerst dat een communistisch staatshoofd zich over dit onderwerp laat interviewen en gezien de omvang van het boek (265 pagina's) uitgebreid op de vragen ingaat.

De vraag wat zal ik nu eens gaan lezen met de feestdagen, is met de aanschaf van dit boek dan ook beantwoord.

Wie weet geven de vragen en antwoorden stof tot nadenken over onze eigen positie tegenover godsdienst en kerk, in het licht van het zoeken naar nieuwe bondgenoten voor vrede en socialisme.

Suzanne Visschedijk; CPN-ster in Utrecht.

Wat ik de komende tijd ga herlezen? Voor mij zijn dat twee boeken: „Hé zus, ze houden ons eronder” van Joke Kool-Smit en „Onder aan de ladder, notities van een bijstandsmoeder” van M. Mus. Allebei hebben ze een rol gespeeld in mijn ontwikkeling, zowel persoonlijk als politiek.

„Hé zus,...” was het eerste feministische boek dat ik las. Ter verduidelijking, ik ben geboren in 1963 en ken dus de roemruchte jaren '60 alleen uit verhalen. Naïef als ik toen was, ik was 17 toen ik het las, vond ik het grootste pré, dat het mannen niet meteen wilde afschaffen. Nu lees ik er bijvoorbeeld de oproep voor ATV in, waarin Joke toen nog vrijwel alleen stond. Nu is dat zoveel bekender, en zo „logisch” dat het bijna onvoorstelbaar is, dat iemand erover moest beginnen.

„Onder aan de ladder”, zorgde ervoor dat ik, ook rond mijn 17e een bijstandsmoeder leerde „kennen”. Toen viel mij vooral haar geploeter op, nu valt mijn oog vooral op haar humor en heb ik meer dan eens niet geweten of ik moest lachen of huilen van herkenning. Al ben ik geen moeder (ik hou veel van kinderen), in de bijstand lopen geeft óók herkenning. Persoonlijk en politiek.

Hanneke Jagersma; CPN-burgemeester in Beerta.

Naast „Haar moeders dochter” van Marilyn French, hoop ik „Het hoofd Hayden” van Theun de Vries uit te lezen tijdens de feestdagen.

Ik ben een groot liefhebster van Theun de Vries, omdat zijn boeken — als een van de weinige — vanuit een klassepositie geschreven zijn en de schrijver via een hoofdpersoon maatschappijverandering aan de orde stelt. Hannie Schaft in „Het meisje met het rode haar”, Una in „De noorderzon”, Allard in „Pan onder de mensen”, Urukagina in „Sla de wolven herder”.

In „Het hoofd van Hayden” blijft Theun de Vries kiezen en maakt ook prachtige beschrijvingen, vooral waar de hoofdpersoon zijn maatschappelijk veroorzaakte depressie via de muziek van Hayden overwint. Maar de maatschappijverandering is er een beetje uit. Daarom ontroert dit boek mij niet zo als z'n eerdere boeken. Ik mis de revolutionaire, rebelse mensen.

Herma Hofmeijer; CPN-jongere uit Utrecht.

„De eeuw van de wind” is het derde deel van de trilogie „Kroniek van het vuur”, vijf eeuwen verbeelding van Zuid-Amerika. Geschreven door Eudardo Galeano.

Omdat het boek is opgebouwd uit kleine fragmenten (als een mozaïek), moet je lang achter elkaar door kunnen lezen. Daarom bewaarde ik deel 1 en 2 voor de zomer en is nu deel 3 aan de beurt. Waarom vind ik het zo mooi? Galeano schrijft prachtig, licht romantisch en gebruikt mooie woorden. Verder boeit de geschiedenis van Latijns-Amerika me en hij

schrijft over iedereen. Sommige fragmenten gaan over indianen, anderen over kolonisten, weer anderen over negerslaven, maar er zijn ook fragmenten over vrouwen en mensen in Europa.

Galeano pretendeert niet objectief te zijn. Hij kiest partij voor de onderdrukten; indianen, negers en vrouwen, maar dan op zo'n manier dat het er niet dik bovenop ligt. Hij doet dit niet door wát hij schrijft, maar hóe hij schrijft. Wat verder heel knap is, het boek is een roman en tegelijkertijd staat overal een bronvermelding bij. Je kunt het daarom ook lezen als een kennismaking met de geschiedenis van Latijns-Amerika. Als je dan meer wilt weten, staat achterin het boek een immense lijst met boeken en artikelen die Galeano gebruikt heeft en die je ook zou kunnen gaan lezen.

Kortom: dit boek leest als een raamvertelling, is spannend als een roman en gaat over een boeiende geschiedenis.

Angelique Blokland; fractieassistente van de CPN in Zaanstad.

Een indringend boek dat ik voor de tweede keer ga lezen, is „De onzichtbare man”, geschreven door Ellison. Na vele jaren is er eindelijk een Nederlandse vertaling van dit enige boek dat Ellison ooit heeft geschreven en waarmee hij direct wereldberoemd werd. Het boek gaat over het gescheiden leven van blanken en zwarten in de Verenigde Staten van Amerika. Aangrijpend beschrijft Ellison hoe de hoofdpersoon zijn „onzichtbaarheid” beleeft in de Amerikaanse maatschappij. Zo beschrijft hij de woning van de hoofdpersoon, die in een grote stad woont. Honderden lampjes hangen aan het plafond van de kelder waarin hij leeft en toch wordt hij niet gezien. Op subtiele wijze wordt ook het zwarte bewustzijn weergegeven. Op een bepaald moment werkt de hoofdpersoon in een verf fabriek. Hij beschrijft de produktiewijze van de kleur optisch-wit; om die kleur met mengen te bereiken is het noodzakelijk er zwart bij te voegen. Het boek heeft mij van de eerste tot de laatste zin gepakt.

Kees van den Berg; redacteur van de CPN-ledenkrant.

Bovenaan mijn lijstje nog te lezen boeken prijkt „Matilda” van Roald Dahl. Ik ga het niet alleen lezen, ik ga het voorlezen. „Matilda” is een kinderboek, maar ook heel geschikt voor volwassenen. Matilda is een briljant en gevoelig meisje. Thuis zijn ze daar maar echter matig in geïnteresseerd. Vader houdt zich bezig met het verkopen van 2e hands auto's waarvan de garantie geldig is tot om de hoek. En moeder voelt zich in hevige mate aangetrokken tot de TV.

Dat Matilda al heel jong boeken en kranten leest en overal veel van wil weten, vinden zij maar hoogst merkwaardig voor een meisje. Ergens in het boek vraagt Matilda: „Papa, zou u misschien een boek voor me kunnen kopen?” Waarop vader uitroept: „Een boek? Wat is er mis met de televisie, verdorie?” Het boek beschrijft het gevecht van Matilda tegen haar ouders en tegen juffrouw Bulstronk, het tirannieke schoolhoofd, die eigenlijk kinderen haat en geen moment voorbij laat gaan om dat duidelijk te maken.

Matilda heeft één bondgenoot; de juffrouw bij wie ze in de klas komt en die al snel door heeft dat Matilda een bijzonder meisje is. Vol humor en spitsvondigheden neemt Matilda de wereld van de volwassenen op de korrel. Het is een boek om samen met je kinderen, vrienden en/of familie te lezen en er plezier aan te beleven.

broeikaseffect; na zure regen de zondvloed?

Op vrijdag 13 januari 1989 organiseert de landelijke milieugroep „Aktie Strohalm” een symposium in de Congreszaal van de Irenehal in het Jaarbeurscongrescentrum in Utrecht. Het wordt een bijeenkomst over het broeikas-effect, economische alternatieven en sociale beweging. Het broeikaseffect, het stijgen van de temperatuur op aarde, leidt volgens Aktie Strohalm tot grote maatschappelijke en economische veranderingen, onder andere als gevolg

van zeespiegelstijgingen en van verschuiving van landbouwgebieden. De milieugroep vindt dat nu geëxperimenteerd moet gaan worden met economische alternatieven, voor het te laat is.

Op het symposium zullen diverse inleidingen worden gehouden. Iemand van het ministerie van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer zal spreken over het effect van de snelle klimaatsverandering op ecosystemen.

Medewerkers van verschillende universiteiten zullen spreken over onder andere economische alternatieven en de sociaal-culturele aspecten bij radicale veranderingen in de leef- en produktiewijze van dit moment. Namens de milieubeweging zal Henk van Arkel van Aktie Strohalm spreken over de vraag hoe die veranderingen tot stand kunnen worden gebracht en wat daarbij de relatie kan zijn tussen de milieubeweging en parlementaire organen. Het symposium begint vrijdag 13 januari om 9.30 uur en zal duren tot 16.30 uur. Voor meer informatie kan contact worden opgenomen met Aktie Strohalm, Oude Gracht 42 in Utrecht, telefoon 030 - 314314.

HET PORTRET

cpn-fraktie in eerste kamer

enige cpn-stem in parlement

door iede de vries

Sinds anderhalf jaar zit Fenna Bolding in haar eentje als CPN-senator in de Eerste Kamer. De periode daarvoor zat zij nog met Cees IJmker in de senaat. Door het verlies van de CPN-zetels in de Tweede Kamer is de zetel van Fenna min of meer „de laatste CPN-poot in parlementair Den Haag geworden”.

Fenna Bolding zit nu bijna drie jaar in de Eerste Kamer. Fenna zit sinds 1982 in het partijbestuur, en sinds 1984 ook in het dagelijks bestuur van de partij. Omdat de Eerste Kamer als „controleur”, wetsvoorstellen alleen maar kan goedkeuren of afkeuren, hebben de Eerste Kamer-leden amper mogelijkheden om wetsvoorstellen inhoudelijk bij te sturen. De Eerste Kamer heeft niet het „recht van amendement”. Dat is een belemmering in beïnvloeding van de kabinetsplannen.

dag per week

Daarbij komt nog dat Fenna Bolding als één-persoonsfractie in de senaat zit, en dus minder werk kan verzetten dan de grote fracties. Dat leidt ertoe dat Fenna in haar werk prioriteiten moet stellen. De Eerste Kamer vergadert één dag per week, op dinsdag. Dan worden ook alle commissievergaderingen gehouden. De afgelopen maanden heeft Fenna zich vooral gericht op wijzigingen in de sociale zekerheid, de commissie Dekker-voorstellen, de belastinghervormingen, en de algemene beschouwingen.

Bij politieke debatten met ministers in de Eerste Kamer lukt het soms bewindsliden tot uitspraken te lokken, die ze daarvoor in de Tweede Kamer of het openbaar nog niet hebben gedaan. Zo gaf premier Lubbers op vragen van Fenna Bolding onlangs toe, „dat er in Nederland inderdaad sprake is van armoede”.

Fenna: „Politiek gezien kun je met die erkenning van Lubbers weer een stapje verder. Vakbonden en belangengroepen en de oppositie in de Tweede Kamer kunnen er op voortborduren. Het zijn in de politieke verhoudingen in Nederland misschien kleine stapjes, maar veel méér kun je als eenpersoonsfractie in de Eerste Kamer niet bereiken”.

cpn-subsidie

Het was ook de Eerste Kamer die onlangs verhinderde dat de minister van binnenlandse zaken Van Dijk definitief de subsidie aan de CPN voor wetenschappelijk werk en scholings-

activiteiten zou afschaffen. Nu nog is het de praktijk dat die subsidies zijn gebaseerd op ministersbesluiten. De Tweede Kamer en Van Dijk willen dat voortaan op basis van een wet doen. In het voorstel van Van Dijk was opgenomen dat alleen politieke partijen in aanmerking komen die in de Tweede Kamer zitten. Het gevolg zou zijn dat de beëindiging van de subsidie aan de CPN wettelijk zou zijn vastgelegd.

Het standpunt van Van Dijk was tegen het zere been van de hele Eerste Kamer. Die baseert zich op het standpunt dat ook de Eerste Kamer deel uitmaakt van het parlement en de volksvertegenwoordiging. Voor Fenna Bolding was het daarom vrij gemakkelijk om de hele Eerste Kamer tegen Van Dijk te mobiliseren.

Fenna: „Het was natuurlijk in de eerste plaats een kwestie van eigen belang van die andere senaatsfracties. Maar toch... het voorstel is nu door de hele Eerste Kamer op de lange baan geschoven. Van Dijk en de Tweede Kamer staan nu voor de keus: helemaal geen wet, of het voorstel alsnog aanpassen. Ik heb de indruk dat de Tweede Kamer alsnog bereid is onze visie over te nemen”.

niet afwijzend

In tegenstelling tot andere linkse partijen heeft de CPN zich nooit laatdunkend of geringschattend uitgelaten over de Eerste Kamer.

Sommige partijen vinden de senaat een ouderwets, achterhaald instituut, en vinden alleen de rechtstreeks gekozen Tweede Kamer de enige echte volksvertegenwoordiging. De CPN heeft zich altijd op het standpunt gesteld dat ook de Eerste Kamer deel uitmaakt van het democratisch tot stand gekomen landsbestuur. Daarom heeft Fenna Bolding in de subsidiedebatten gesteld dat subsidie niet gekoppeld moet worden aan „de Tweede Kamer”, maar aan „het parlement”. Parlement is staatkundig Eerste en Tweede Kamer samen.

Fenna Bolding

foto De Waarheid

Het werk in de Eerste Kamer moeten de senatoren allemaal zelf doen. Er zijn geen fractiebureau's of vaste medewerkers. Sommige grote fracties maken soms gebruik van de medewerkers van de partijen in de Tweede Kamer. Wel heeft Fenna in het statige Eerste Kamer-gebouw een eigen werkkamer. Als eenpersoonsfractie heeft ze het voordeel dat ze die niet hoeft te delen met anderen. Bij de behandeling van sommige onderwerpen roept ze regelmatig de hulp in van deskundigen die er binnen de partij zijn op bepaalde terreinen. Die hulp roept ze geval voor geval in.

politisering

Fenna Bolding constateert een toenemende „politisering” van de debatten in de Eerste Kamer. In het grijze verleden gold de senaat als een „zorgvuldigheidscontroleur” van kabinet en Tweede Kamer. Maar de afgelopen jaren hebben enkele CDA- en VVD-senatoren erkend, dat zij vanwege „het regeerakkoord” en het „instandhouden van de coalitie” wetten hebben goedgekeurd waar ze „eigenlijk tegen waren”.

Een dreigement van minister Deetman om af te treden, bracht enkele CDA-senatoren ertoe de omstreken onderwijs-harmonisatiewet goed te keuren, terwijl die wet rammelde van de onzorgvuldigheden. Dat dreigement werd in Den Haag breed uitgemeten, omdat „de Eerste Kamer boven dat soort dreigementen hoort te staan”.

steeds drukker

Verder ervaart Fenna Bolding de laatste tijd steeds meer, dat actiegroepen en burgers zich wenden tot de Eerste Kamer met het verzoek om bepaalde wetten af te keuren. „Blijkbaar hebben steeds meer mensen het gevoel dat het kabinet teveel omstreken voorstellen doordrukt en dat dat niet genoeg door de Tweede Kamer wordt tegengehouden. Dus komen die mensen steeds vaker bij ons terecht in een poging onrechtvaardige en onzorgvuldige wetten tegen te houden. Maar ook in de senaat gaan coalitieargumenten steeds vaker de doorslag geven”, aldus Fenna.

Zij besteedt ook de nodige aandacht aan het zogeheten „kamerbreed vrouwenoverleg”. Daarin zitten alle vrouwelijke parlementsleden uit de Tweede en de Eerste Kamer. In de oprichting ervan heeft Ina Brouwer een belangrijke rol gespeeld. Het is een regelmatige bijeenkomst waarop wetsvoorstellen worden bekeken op wat wel eens genoemd wordt „typische emancipatie-onderdelen”. Fenna: „In de grote Kamerdebatten worden dat soort argumenten nogal eens snel terzijde geschoven. Daarom is het goed dat alle vrouwelijke Kamerleden uit alle fracties geconfronteerd worden met die argumenten. Op die manier kun je toch iets aan meningsbeïnvloeding doen”.

Tot slot zegt ze: „Deze enige CPN-zetel in de Eerste Kamer is voor de partij de enige mogelijkheid om een rechtstreeks debat aan te gaan met het kabinet en de andere politieke partijen. Als partij moeten we daar zo optimaal mogelijk gebruik van maken”.

serie boekjes ‘in de buurt’ en diageluidsserie ‘een goede buurt’

Onlangs publiceerde de afdeling buurtwerk van de Anne Frank Stichting een serie van zes boekjes, onder de titel: „In de buurt”. Vijf van deze boekjes werden geschreven voor een te onderscheiden werkterrein binnen een buurt. Zo komen de woonomgeving, het basis-onderwijs, de eerstelijns zorg- en hulpverlening, het verenigingsleven en het sociaal-cultureel werk elk in afzonderlijke boekjes aan bod. Het zesde boekje werd geschreven voor lokale overheden, die belangrijke taken en verantwoordelijkheden hebben bij de aanpak van discriminatie en racisme. Tegelijkertijd kwam de diageluidsserie: „Een goede buurt” beschikbaar. Deze diaserie is goed te gebruiken om het thema bij groepen te introduceren en nodigt de toeschouwers uit tot discussie en handelend optreden. De diaserie gaat vergezeld van een handleiding voor gebruik, is verkrijgbaar op videoband (VHS) en duurt 16 minuten.

De boekjes kosten f 9,50 per stuk (alle 6 voor f 50,-) en de video kost f 50,- en kunnen worden besteld bij NBLC. Antwoordnummer 567, 2509 VM Den Haag. Nadere informatie bij de Anne Frank Stichting, afd. Educatieve Projecten, Keizersgracht 192, 1016 DN Amsterdam. Tel. 020-264533.

wat vindt de cpn van . . . ?

door iede de vries

„Wat vindt de CPN van de doodstraf?”, of „wat vindt de CPN van de drugsproblematiek?”. Soms wordt de afdeling voorlichting en propaganda van de CPN geconfronteerd met vragen, waarop het antwoord overduidelijk lijkt te zijn, of waarop het antwoord niet één-twee-drie te geven is.

Soms blijkt dat we als partij over iets een overduidelijk standpunt hebben en soms staan we met een mond vol tanden. De afdeling voorlichting en propaganda wordt dagelijks bestookt met verzoeken om informatie. Die verzoeken komen niet zozeer vanuit de partij zelf, maar vooral van buitenstaanders. In veel gevallen kan worden volstaan met het toezenden van het partijprogramma, of het laatste verkiezingsprogramma. Als het betreffende onderwerp niet in de programma's voorkomt, dan is er altijd wel één of ander deskundigen-artikel dat erover is gepubliceerd in Politiek en Cultuur. En in weer andere gevallen kan worden verwezen naar standpunten of publicaties van partijgroepen. Desondanks gebeurt het wel eens, dat de propaganda-afdeling met sommige verzoeken niet goed raad weet. Zo zou je zeggen, dat de CPN natuúrlijk tégen de doodstraf is. Maar, dat staat nergens in ons program. Ook is er nauwelijks een standpunt of verklaring te vin-

den, waar met zoveel woorden in staat dat we tégen de doodstraf zijn. Voor die student die een scriptie over de doodstraf moet schrijven, is dat vervelend, maar niet onoverkomelijk. En die student die iets wilde doen over drugsproblematiek kan desnoods verwezen worden naar een gemeenteraadsfractie in een van de grote steden.

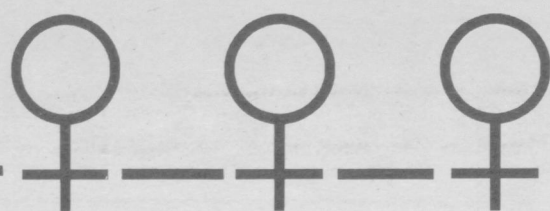
Nu zullen er ook partijleden zijn, die soms met vragen rondlopen en denken „wat zou het standpunt van de partij daar-en-daar over zijn?” De redactie van de ledenkrant wil proberen het nuttige met het aangename te verenigen. Wij willen een inventarisatie maken van dit soort duidelijke, maar onbeantwoorde vragen en uitzoeken of er alsnog een antwoord op te vinden of te formuleren is. Dat kan er toe leiden dat in volgende verkiezingsprogramma's er misschien iets over gezegd kan worden. Of dat één of andere partijdeskundige zijn/haar licht er eens over laat schijnen. Wij zijn van plan dat soort vragen en mogelijke

reacties regelmatig in deze CPN-ledenkrant te publiceren. We zoeken daarbij niet zozeer de technische, gespecialiseerde onderwerpen, maar meer zaken van algemene aard waarop het antwoord dan wel duidelijk mag lijken, maar blijkbaar nog niet is geformuleerd. Wij vragen lezers ons dat soort vragen op te sturen, zodat wij met de afdeling voorlichting en propaganda kunnen onderzoeken of er een antwoord op is, en als dat niet het geval is, hoe dat antwoord geformuleerd kan worden.

ook joan kreeg nicaragua niet klein

Voor de slachtoffers van de orkaan Joan in Nicaragua is reeds meer dan anderhalve ton voor voedsel, medicijnen, dekens en bouwmaterialen overgemaakt. De solidariteit van de Nederlandse bevolking maakte dit mogelijk. Maar voor de wederopbouw blijft Nicaragua structurele hulp nodig hebben. Het Nicaragua Komitee Nederland steunt de Nicaraguaanse bevolking hierbij door middel van campagnes. Voor het organiseren van deze steun is hard geld nodig. Word daarom donateur!
GIRO 535 2767 t.n.v. Nicaragua Komitee Nederland, Van Speykstraat 21, 3572 XB Utrecht o.v.v. „vaste donateur” of „éénmalige donatie”.

cpn-vrouwen

tweede ronde kursussen spreekvaardigheid voor vrouwen

Eind oktober ging in drie plaatsen in het land een cursus spreekvaardigheid voor vrouwen van start. De kursussen werden georganiseerd door de emancipatiewerksters van CPN, PPR en PSP en stonden open voor vrouwen uit de drie partijen. De inmiddels afgesloten kursussen waren een succes! Om de vele vrouwen die zich hebben opgegeven maar niet geplaatst konden worden ook de gelegenheid te geven hun spreekvaardigheid te

oefenen, gaat in januari '89 een tweede ronde kursussen van start. Weer voor vrouwen in de CPN, PPR en PSP, weer gericht op spreken in politieke organen: vergaderingen, gemeenteraad, forum, kongres, enz. Het programma is gericht op het oefenen en uitbreiden van je mogelijkheden. De volgende onderdelen komen aan bod:

- opbouw van een speech
- voordracht (houding, stem, mikrofoon)
- improvisatie en ingaan op kommentaar

Je kunt je nog opgeven voor de volgende plaatsen:

Rotterdam start: dinsdagavond 24 januari
Leiden start: woensdagavond 25 januari
Utrecht start: donderdagavond 26 januari
Den Bosch start: donderdagavond 9 maart
Alkmaar start: dinsdagavond 4 april
Groningen zaterdag 11 en 18 maart

Nijmegen zaterdag 20 en 27 mei.
(Allen onder voorbehoud van voldoende deelname en tijdig afkomen van de subsidie.)
De kursussen duren 5 avonden of twee zaterdaggen. Kosten f 30,- (redukatie mogelijk).

Voor informatie kun je bellen naar de emancipatiewerkster: Marian Kuijs, 020 - 239704, toestel 27.

Voor opgave kun je de onderstaande bon opsturen naar:

PPR, 1e Weteringdwarsstraat 4, 1017 NT Amsterdam.
T.a.v. Ella Bartowska.

Naam:

Adres:

Telefoon:

Ik geef mij op voor de training in

limburgs platform

door john geelen

Tijdens de voorbereidingen van de Provinciale Statenverkiezingen in maart 1987, werd het idee geopperd om regelmatig bijeenkomsten te organiseren voor mensen die actief zijn in en rond frakties ter linkerzijde van de PvdA in Limburg.

De provinciale steunfractie van PSP-CPN nam met instemming van de EVP het initiatief. Na enkele bijeenkomsten en overleg heeft ook de provinciale PPR besloten haar medewerking te verlenen. Nu funktioneert het overleg onder de naam: „Platform voor Progressieve Politiek en Aktie in Limburg”.

De bedoeling van dit platform is regelmatig overleg te organiseren om elkaar te informeren over konkrete en praktische onderwerpen waarmee men in de dagelijkse politiek gekonfronteerd wordt.

succesvol

En tot nu toe is het een succes. Elke bijeenkomst wordt door enkele tientallen mensen bezocht. Door vertegenwoordigers van gemeenteraadsfrakties of samenwerkingsverbanden uit Mook, Helden, Arcen, Venlo, Weert, Roermond, Sittard, Geleen, Heerlen, Landgraaf, Beek en Maastricht en de Statenfrakties van PSP, CPN en PPR. De provinciale pers doet

regelmatig uitvoerig verslag van deze vergaderingen.

Op elke bijeenkomst wordt aandacht besteed aan een bepaald thema, daarnaast wordt er tijd gereserveerd om elkaar te informeren of om gemeenschappelijke activiteiten te bespreken. Er vonden thema-diskussies plaats over: de milieu-problematiek, toegespitst op afvalverwerking; de veel voorkomende criminaliteit; ervaringen met propaganda en publiciteit; de miljoenennota en de gevolgen voor de gemeentelijke begroting en de positie van de minima. Daarnaast werd regelmatig de aktualiteit besproken zoals de stand van zaken met betrekking tot de uitbreiding van „Airport Maas-tricht”, gemeentelijke herindeling, het milieu-actieplan DSM, politieke schandalen, de konsekwenties van de militarisering enz.

Gepland zijn bijeenkomsten over de woonlasten-problematiek en hoe een actief minima-beleid in de gemeentes vorm krijgt. Ook willen we aandacht besteden aan de campagne van regenboog voor de Europese verkiezingen.

ontmoetingsplatform

Al met al een zinvolle tijdbesteding te meer daar de provinciale organisaties van CPN, PPR en PSP nauwelijks nog bestaan en op deze manier de mensen die zich rond het plaatselijke en provinciale parlementaire werk hebben georganiseerd elkaar kunnen blijven ontmoeten.

Het blijkt overigens dat ook de plaatselijke organisatie van de drie partijen de laatste jaren sterk is teruggelopen en dat de steunfrakties van samenwerkingslijsten, maar ook daar waar op eigen kracht zetels behaald zijn, de steunfrakties meer en meer de taken overnemen die in het verleden door plaatselijke besturen werden vervuld.

Sterker nog, besturen bestaan nauwelijks nog en actieve mensen groeperen zich rond frakties, al of niet bestand uit hun eigen partij en hebben op die manier contact met anderen.

Een ontwikkeling die de komende tijd naar mijn mening alleen nog maar sterker zal worden, met al die verkiezingen in het vooruitzicht. Ook al blijf ik van mening dat samenwerking zeker op parlementair nivo krachtiger is naarmate de delen waaruit deze samenwerking is opgebouwd als zodanig sterk zijn. Maar dat neemt niet weg dat daar waar de eigen partijorganisatie achterblijft mensen hun eigen weg zoeken.

In dit verband heeft een platform zoals in onze provincie nog extra betekenis naar delen van de achterban die met hun eigen (voormalige) partij nauwelijks of geen contact meer hebben.

Kontaktadres:
Platform voor Progressieve Politiek en Aktie
t.a.v. Dennis Janssen
R. Regoutstraat 56
6042 CN Roermond
tel.: 04750-19852.

zeventig gulden voor zeventig jaar opbrengst: ruim 40.000 gulden

Het eindresultaat van de actie „Zeventig gulden voor zeventig jaar” is geworden f 40.506,20. Een mooi resultaat waaraan door honderden leden en sympathisanten uit het hele land is bijgedragen.

De laatste keer werd er in november in De Waarheid een overzicht gegeven van de vele giften die binnen kwamen.

Hieronder een beeld van de bedragen die daarna nog binnen kwamen.

Dit was van: W.J. Helmond 70,-; J.A. Drachten 70,-; T.S.-v.d.M. Leeuwarden 70,-; J.G. 140,-; en M.B. 70,- uit Amersfoort; F.K. Soest 70,-; M.B. Lelystad 70,-; A.B.-K. Almelo 70,-; D.v.d.V. Lage Zwaluwe 70,-; B.W. Assen 25,-; A.J. Nijmegen 25,-; H.W.-S. Emst 50,-; B.R.-v.d.M. Arnhem 70,-; K.V. Nunspeet 70,-; P.S./J.S.-E. Groningen 100,-; F.D./G.D.-S. 1000,-; T.T. Rotterdam 70,-; uit Delft 70,- van J.K., R.W. en J.O.; uit Den Haag 25,-; van P.v.L. en 140,- van T.v.d.K.; J.L./C.L.-v.O. 't Veld 70,-; J.L. Wormer 70,-; P.B./G.B.-B. Wormerveer 25,-; S.v.d.B. Zaandam 70,-; H.v.d.B.-L. 300,-; uit Utrecht

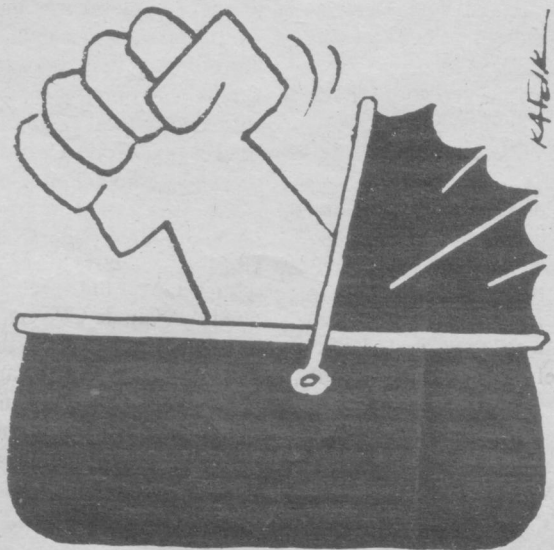
70,-; van J.d.L., M.K. en J.D.; J.M. Zandvoort 70,-; R.v.d.M./E.v.d.M. Heemskerk 70,-; uit Purmerend 70,-; van K.B./G.B.-d.V. en 70,- van C.M.-d.H.; M.J.B.-B. Almere 70,-; uit Amsterdam 70,- van L.S., E.J., H.G.-K., J.J., O.v.d.H., J.v.W., M.K., J.H.P./G.D., C.M.A.d.B.-v.d.S., D.v.d.K., M.E., W.M., R.O., H.H., verder uit Amsterdam van A.v.d.G. 1000,-, en van H.P. 35,-. Vanuit afdeling Zutphen kwam 140,- en uit afdeling Lelystad 38,-. Ook het bestuur van de P.S.P. feliciteerde onze partij met 70,-. Van al deze blijken van waardering zal een nuttig gebruik worden gemaakt. Bedankt!

scholingsweekeinde voor jongeren

Op 21 en 22 januari 1989 organiseert het jongerensecretariaat van de CPN een scholingsweekend in Amsterdam. De kosten bedragen 25 gulden (reiskosten en eten inbegrepen). Deelnemers worden allen in Amsterdam te slapen ondergebracht. Mensen die deel willen nemen aan dit weekeinde kunnen zich opgeven bij het secretariaat van de CPN. Het programma ziet er als volgt uit. Zaterdags wordt er gesproken over het marxisme, de achtergronden van het partijprogramma en de inhoud van het partijprogramma. Hiervoor worden bekende sprekers uitgenodigd en er zal in groepen gediscussieerd worden. 's Avonds is er een ontspannen programma.

Op de zondag staat de discussie over werk en werkloosheid centraal, met als thema arbeidstijdverkorting, werkervaringsprojecten, basisinkomen en automatisering. De precieze vorm hiervan is nog niet bekend, zeker is wel dat enkele sprekers zullen worden uitgenodigd. De bedoeling is dat er een beeld ontstaat over hoe jongeren in de CPN tegen deze thema's aankijken. Het middagprogramma is nog niet ingevuld. Mensen die van ver komen kunnen vrijdagavond al naar Amsterdam komen. Graag zo snel mogelijk opgeven.

Het jongerensecretariaat van de CPN is bereikbaar op de Hoogte Kadijk 145, Amsterdam. Tel. 020-239704.

**donatiefonds
van de cpn
postgiro 511002**

stop

DE WAPENWEDLOOP